

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

DEN SEKSTENDE BERETNING

om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten

— 1998 —

(1999/C 354/01)

KOM(1999) 301 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 9. juli 1999)

INDHOLDSFORTEGNELSE

	<i>Side</i>
1. FORORD	5
2. SITUATIONEN INDEN FOR DE ENKELTE SEKTORER	12
2.1. DET INDRE MARKED	12
2.1.1. Gennemførelse af handlingsplanen for det indre marked	12
2.1.2. Fri bevægelighed for personer samt unionsborgerskab	13
2.1.2.1. Forbud mod forskelsbehandling	13
2.1.2.2. Indrejse og ophold	13
2.1.2.3. Valgret og valgbarhed	13
2.1.2.4. Regulerede erhverv	14
2.1.2.5. Selvstændige handelsagenter	15
2.1.3. Frie varebevægelser	15
2.1.3.1. EF-traktatens artikel 30 ff.	15
2.1.3.2. De forebyggende bestemmelser i direktiv 98/34/EF (tidligere 83/189/EØF)	17
2.1.3.3. Harmoniseret lovgivning	18
2.1.3.3.1. Fødevarer	18
2.1.3.3.2. Lægemidler	18
2.1.3.3.3. Kemiske produkter	18
2.1.3.3.4. Motorkøretøjer, traktorer og motorcykler	19
2.1.3.3.5. Byggematerialer	19
2.1.3.3.6. Udstyr	19
2.1.3.3.7. Kosmetiske produkter	20
2.1.3.3.8. Tekstilprodukter og fodtøj	20
2.1.3.3.9. Ansvar for defekte produkter	20
2.1.3.4. Særlige ordninger for fri bevægelighed	20
2.1.3.5. Toldunionen	21
2.1.4. Fri udveksling af tjenesteydelser og etableringsret	21
2.1.4.1. Artikel 52 ff. og artikel 59 ff.	21
2.1.4.2. Finansielle tjenesteydelser	22
2.1.4.3. Kommerciel kommunikation	24
2.1.4.4. Medierne	24
2.1.5. Fri bevægelighed for kapital	24
2.1.6. Virksomhedernes vilkår	25
2.1.6.1. Selskabsret	25
2.1.6.2. Intellektuel og industriel ejendomsret	25
2.1.6.3. Databeskyttelse	26
2.1.6.4. Offentlige kontrakter	26
2.1.6.5. Direkte beskatning	27
2.1.6.6. Moms	28
2.1.6.7. Andre indirekte skatter	30

2.2. KONKURRENCE	31
2.2.1. Offentlige virksomheder	31
2.2.2. Monopoler	32
2.3. VIRKSOMHEDSPOLITIK, HANDEL, TURISME OG ERHVERVSDRIVENDE FORENINGER	32
2.4. UDDANNELSE, ERHVERVSUDDANNELSE OG UNGE	32
2.5. SOCIALPOLITIK	33
2.5.1. Arbejdstagernes frie bevægelighed	33
2.5.2. Ligebehandling af mænd og kvinder	34
2.5.3. Arbejdsvilkår	34
2.5.4. Sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen	35
2.5.5. Folkesundhed	35
2.6. REGIONALPOLITIK OG SAMHØRIGHED	35
2.7. BUDGETSPØRGSMÅL	36
2.8. ENERGI	36
2.8.1. Indledning	36
2.8.2. Det indre marked for elektricitet og naturgas	36
2.8.3. Energieffektivitet	36
2.8.4. Kulbrinter	36
2.9. TRANSPORT	36
2.9.1. Landtransport	37
2.9.2. Kombineret transport	37
2.9.3. Indre vandveje	38
2.9.4. Jernbanetransport	38
2.9.5. Søtransport	38
2.9.6. Lufttransport	39
2.10. TELEKOMMUNIKATION	40
2.11. INFORMATION, KOMMUNIKATION, KULTUR OG AV-SEKTOREN	42
2.12. MILJØ	42
2.12.1. Fri adgang til miljøoplysninger	46
2.12.2. Evaluering af miljøvirkninger	47
2.12.3. Luftforurening	49
2.12.4. Vand	50
2.12.5. Natur	53
2.12.6. Støj	56
2.12.7. Kemiske stoffer og bioteknologi	57

2.12.8. Affald	58
2.12.9. Miljø og industri	62
2.12.10. Strålebeskyttelse	63
2.13. LANDBRUG	63
2.13.1. Fri bevægelighed for landbrugsprodukter	63
2.13.2. Markederne	64
2.13.3. Harmoniserede områder	65
2.13.4. Gennemførelse af direktiv 98/34/EF (tekniske standarder og forskrifter) inden for landbrug	66
2.14. FISKERI	67
2.14.1. Ressourcer	67
2.14.2. Tilladelse til at føre et givet lands flag/fiskerilicenser	67
2.15. FORBRUGERBESKYTTELSE	67
2.15.1. Sikkerhed og sundhed	67
2.15.2. Beskyttelse af forbrugernes økonomiske interesser	67
2.15.3. Status over medlemsstaternes meddelelser om foranstaltninger til gennemførelse af direktiverne om forbrugerbeskyttelse	68
2.16. FÆLLESSKABERNES PERSONALE	68
2.17. STATISTIKKER	68
BILAG	
Bilag I: Overtrædelser — oprindelse	70
Bilag II: Overtrædelser — efter stadium, retsgrundlag, medlemsstat og sektor	75
Bilag III: Overtrædelse af traktater, forordninger og afgørelser	96
Bilag IV: Oversigt over direktivernes gennemførelse	130
Bilag V: Domstolsafgørelser, der er afsagt inden 31. december 1998, men endnu ikke efterkommet	175
Bilag VI: Fællesskabsrettens anvendelse ved de nationale domstole	182

Beretningen om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten udarbejdes hvert år af Europa-Kommissionen på anmodning af Europa-Parlamentet (beslutning af 9. februar 1983) og medlemsstaterne (erklæring nr. 19, punkt 2, som er bilag til Maastricht-traktaten af 7. februar 1992). Beretningen er ligeledes udarbejdet på anmodning af Det Europæiske Råd og af Rådet for bestemte områders vedkommende.

1. FORORD

Kommissionen satte sig allerede fra starten som prioriteret mål nøje at overvåge, at medlemsstaterne anvender fællesskabsretten korrekt, så EU-borgerne kan få fuldt udbytte af den europæiske integration. Som det fremgår af denne beretning, der er den sekstende siden Europa-Parlamentets beslutning af 9. februar 1983, har Kommissionen tilvejebragt de konkrete forudsætninger for at nå dette mål, dels ved at sikre en kraftig forbedring af mulighederne for at anvende overtrædelsesprocedurerne i henhold til traktatens artikel 169, dels ved i højere grad at benytte sig af det administrative samarbejde, navnlig inden for rammerne af aktionsplanen for det indre marked.

1.1. Statistisk oversigt over 1998

Kommissionen har i 1998 aktivt spillet rollen som traktaternes vogter, hvilket fremgår af følgende tal:

- Antallet af begrundede udtalelser sendt i løbet af året var det højeste siden traktatens ikrafttræden, nemlig 675, og der er således tale om en historisk rekord. Sammenlignet med de 334 begrundede udtalelser, der blev sendt i 1997, betyder det en stigning på 102 %. Stigningen skyldes en langt hurtigere og mere rigorøs indsats fra Kommissionens side, muliggjort af de interne reformer, der blev gennemført i 1996 og 1998.
- Antallet af åbningsskrivelser faldt ganske vist fra 1 462 i 1997 til 1 101 i 1998, men det skyldes udelukkende nedgangen i antallet af overtrædelsesprocedurer, der er indledt på grund af manglende gennemførelse af direktiver. Antallet af åbningsskrivelser på grund af manglende overensstemmelse med fællesskabsretten eller ukorrekt anvendelse af fællesskabsretten er således steget fra 432 i 1997 til 486 i 1998, hvilket er en stigning på 12 % (42 % i forhold til 1996).
- Antallet af sagsanlæg lå stabilt, idet der rent faktisk blev anlagt 125 sager ved Domstolen. Sammenlignes dette tal med antallet af åbningsskrivelser og begrundede udtalelser, ses det klart, at langt størstedelen af overtrædelsesprocedurerne bringes til afslutning, inden Domstolen kommer ind i billedet.
- Kommissionens tjenestegrene spillede i 1998 en meget aktiv rolle ved afsløringen af tilfælde af manglende overensstemmelse eller ukorrekt anvendelse af fællesskabsretten, idet antallet af tilfælde, som de selv opdagede, steg fra 261 i 1997 til 396 i 1998, altså en stigning på 52 %. Det skal nævnes, at i antallet af tilfælde, som tjenestegrene selv afslørede, indgår sager, der er indledt som følge af en forespørgsel fra et parlamentsmedlem eller af et andragende.
- Hvad angår antallet af klager, som Kommissionens tjenestegrene modtog, fortsatte den stigning, der begyndte i 1997, denne gang fra 957 i 1997 til 1 128 i 1998, svarende til en stigning på 18 % (38 % i forhold til 1996). Tallet ville være endnu højere, hvis man medregnede de ca. 4 000 identiske klager, der blev indsendt vedrørende den svenske lovgivning om kontrol med transport af alkohol og tobak og med forsendelse af pakker indeholdende sådanne varer, eller de hundreder af klager, der blev indsendt angående afgifter, som visse belgiske kommuner opkræver på parabolantennener (i betragtning af det store antal klager blev der givet en samlet kvittering for modtagelsen heraf i EFT's C-udgave⁽¹⁾ og på EU-institutionernes Internet-sider).
- Antallet af beslutninger om henlæggelse af sager faldt med 7 %, nemlig fra 2 112 i 1997 til 1 961 i 1998, hvilket dog vidner om, at et stort antal sager om anvendelse af fællesskabsretten er blevet løst.
- Sagsbehandlingen blev ligeledes hurtigere: mens 25 % af de åbningsskrivelser, der blev sendt i 1997, vedrørte overtrædelsesprocedurer indledt samme år, så steg dette tal i 1998 til 48 %. Stigningen er endnu større for begrundede udtalelser, idet 19 % af de begrundede udtalelser, der blev sendt i 1998, vedrørte overtrædelsesprocedurer indledt samme år, mens det tilsvarende tal for 1997 var 1 %.
- Hvad endelig angår gennemsigtigheden kan der konstateres en stigning i antallet af sager, hvorom der blev udsendt pressemeddelelse, en stigning fra 248 i 1997 til 334 i 1998.

⁽¹⁾ Jf. f.eks. EFT C 339 af 7.11.1998, s. 31.

Disse tal viser klart virkningen af de interne reformer, Kommissionen har gennemført, første gang i 1996 og derefter i 1998, for at få overtrædelsesprocedurerne til at fungere bedre. Disse reformer vil derfor blive beskrevet nærmere i dette forord (jf. punkt 1.2). Medlemsstaternes anvendelse af fællesskabsretten har udviklet sig positivt for så vidt angår gennemførelsen af direktiver (punkt 1.3), men overholdelsen af fællesskabsretten i almindelighed varierer desværre stadig meget fra medlemsstat til medlemsstat (punkt 1.4). Idømmelsen af tvangsbøder som omhandlet i traktatens artikel 171 synes undertiden at være det eneste, der kan få en medlemsstat til at bringe sin lovgivning i overensstemmelse med fællesskabsretten (punkt 1.5).

1.2. Reformen af Kommissionens arbejdsmetoder i forbindelse med overtrædelsesprocedurer: nye forbedringer i 1998

Kommissionens arbejdsmetoder i forbindelse med overtrædelsesprocedurer efter traktatens artikel 169 blev første gang ændret i juli 1996 (1). I juni 1998 vurderede Kommissionen så, hvorledes de nye arbejdsmetoder fungerede. Vurderingen vedrørte overtrædelsesprocedurer inden for alle områder af fællesskabsretten.

På baggrund af denne vurdering besluttede Kommissionen at gennemføre nogle nye interne foranstaltninger, der skulle få overtrædelsesprocedurerne til at fungere endnu bedre. Det drejede sig bl.a. om at sikre:

- en hurtigere sagsbehandling
- mere gennemsigtige procedurer
- et bedre forhold til sagsøgeren.

1.2.1. Hurtigere behandling af overtrædelsessager

Forbedringerne på dette område vedrører både beslutningsproceduren og gennemførelsen af beslutningerne. Disse forbedringer er omhandlet i dokument SEC(1998) 1733, som er fremsendt til Europa-Parlamentet, medlemsstaterne og ombudsmanden.

En af de vigtigste ændringer er, at man fra april 1998 har kunnet tage overtrædelsessager op på de møder om anvendelsen af fællesskabsretten, der afholdes hver anden måned. Formålet er at fremskynde behandlingen af overtrædelsessager. Indtil for nylig blev overtrædelsessager kun behandlet i forbindelse med fire årlige rapporter (i marts, juni, oktober og december), undtagen når der var tale om hastesager. Anvendelsen af sådanne periodiske rapporter, der danner grundlag for en gennemgang af samtlige overtrædelsessager, hvad enten der er tale om en formodet overtrædelse (inden afsendelse af åbningsskrivelse) eller om en konstateret overtrædelse (efter afsendelse af åbningsskrivelse) (2), sikrer en ensartet behandling af de forskellige sager, uanset hvilket område af fællesskabsretten der er tale om, og en regelmæssig gennemgang af hver sag, som Kommissionen har fået forelagt.

Ved reformen af arbejdsmetoderne i 1996 åbnede Kommissionen mulighed for, at overtrædelsessager desuden kan behandles på møderne om anvendelsen af fællesskabsretten (afholdes hver anden måned og vedrører hovedsagelig statsstøtte). Derved kan sager, hvor Kommissionen er klar til at træffe beslutning om sagens realitet, fremskyndes, idet den ikke behøver at afvente den følgende rapport.

I 1997 blev kun 40 sager behandlet efter denne nye procedure, mens Kommissionen i 1998 traf beslutning om næsten 400 sager på de nævnte møder om anvendelse af fællesskabsretten. Dette har fremskyndet beslutningstagningen. Således kan f.eks. den begrundede udtalelse eller sagsanlægget besluttes, så snart den frist, der gives medlemsstaten til at svare, udløber, og der enten ikke foreligger noget svar, eller svaret er utilfredsstillende. På samme måde kan sager, hvor problemerne er løst, hurtigere gøres til genstand for en formel beslutning om henlæggelse, hvilket også kan tilskynde medlemsstaterne til at bringe deres lovgivning i overensstemmelse med fællesskabsretten. Generelt holder Kommissionen altså nu langt flere møder specielt om overtrædelsesprocedurer, og dette har givet en mere smidig sagsbehandling.

Åbningsskrivelsen er blevet afdramatiseret gennem en understregning af, at Kommissionen jo egentlig heri blot udbeder sig medlemsstatens bemærkninger, og samtidig anvendes i stadig mindre grad skrivelser forud for åbningsskrivelser. Begge disse forhold har bevirket, at Kommissionen hurtigere har kunnet træffe beslutning om indledning af overtrædelsesprocedurer. Desuden stiller Kommissionens tjenestegrene nu strengere krav om overholdelse af visse frister for besvarelse af åbningsskrivelser og gennemførelse af begrundede udtalelser. Det betyder, at manglende overholdelse af fristerne i sig selv er nok til at udløse følgende trin i proceduren.

Men at fremskynde beslutningerne giver kun mening, hvis åbningsskrivelser og begrundede udtalelser tilsvarende hurtigt meddeles medlemsstaterne. Medlemsstaten må nemlig have officiel meddelelse om Kommissionens holdning, for at den kan fremkomme med forklaringer, bringe overtrædelsen til ophør, eller — hvis den ikke ønsker at gøre dette — for at proceduren efter artikel 169 kan køre videre.

Mens fristerne for notifikation af åbningsskrivelser og begrundede udtalelser tidligere blev regnet i måneder, lagde Kommissionen sig i 1998 fast på det princip, at beslutningerne notificeres inden en uge efter vedtagelsen. For at nå dette mål blev den interne arbejdsgang i andet halvår af 1998 ændret, så notifikationen så vidt muligt forberedes, før beslutningen træffes, og desuden forsøger man nu systematisk at opdage alle tilfælde af uberettiget forsinkelse.

Som nævnt ovenfor har de nye regler allerede haft en mærkbar virkning, idet 19 % af de begrundede udtalelser, der blev sendt i 1998, vedrørte procedurer indledt i 1998, mens kun 1 % af de begrundede udtalelser, der blev sendt i 1997, vedrørte procedurer, der var indledt det år.

(1) Jf. fjortende beretning om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten, EFT C 332 af 3.11.1997, s. 9.

(2) Dvs. 1 000-2 000 sager.

1.2.2. Større gennemsigtighed

Siden reformen af 1996 har det været et princip, at beslutninger om begrundede udtalelser og sagsanlæg offentliggøres i pressen. Hvad derimod angår åbningsskrivelser udsender Kommissionen normalt ikke pressemeddelelser⁽¹⁾, fordi en åbningsskrivelse ikke er ensbetydende med Kommissionens endelige stillingtagen, men snarere er en anmodning til medlemsstaten om at fremsætte sine bemærkninger, og fordi åbningsskrivelsen er den fase, hvor overtrædelsessager lettest kan løses.

Som nævnt ovenfor steg antallet af pressemeddelelser i 1998, idet 334 overtrædelser gav anledning til en pressemeddelelse mod kun 44 i 1996.

Denne politik med større gennemsigtighed vil blive fortsat, idet der via Internet vil være adgang til informationer, som i øjeblikket kun er tilgængelige på papir.

1.2.3. Bedre behandling af klageren

Klageren er ganske vist ikke i juridisk forstand »part« i de procedurer, der indledes efter traktatens artikel 169, men

⁽¹⁾ Undtagen i forbindelse med åbningsskrivelser på grundlag af traktatens artikel 171 og åbningsskrivelser vedrørende manglende meddelelse af nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktiver.

Kommissionens tjenestegrene lægger alligevel stor vægt på, at klageren på hvert trin af proceduren får klar besked om, hvorledes det går med behandlingen af klagen.

Efter ombudsmandens initiativundersøgelse i 1996⁽²⁾ er det blevet praksis, at Kommissionens tjenestegrene systematisk underretter klageren, hvis de agter at foreslå sagen henlagt.

Desuden er der udarbejdet en ny version af klageformularen, så den nu er udformet mere pædagogisk og er lettere forståelig og mere præcis end sidste udgave, der var fra 1989⁽³⁾. Samtidig får klageren klar besked om, hvad han kan forvente sig af overtrædelsesproceduren, og hvilke andre muligheder han har for at gøre sine rettigheder gældende. Princippet om, at klager skal behandles fortroligt, er i øvrigt blevet opretholdt for at sikre det nødvendige tillidsforhold til klageren og for at undgå, at denne lider skade.

1.3. Situationen med hensyn til gennemførelsen af direktiver i 1998

Nedenstående tabel giver en generel oversigt over situationen for så vidt angår meddelelsen af nationale foranstaltninger til gennemførelse af de direktiver, der var gældende pr. 31. december 1998.

⁽²⁾ Jf. femtende beretning om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten, EFT C 250 af 10.8.1998, s. 10.

⁽³⁾ EFT C 26 af 1.2.1989, s. 6.

Medlemsstat	Antal direktiver gældende pr. 31. december 1998	Antal direktiver, hvor der er meddelt nationale gennemførelsesforanstaltninger	Meddelelsesprocent pr. 31. december 1998	Meddelelsesprocent pr. 31. december 1997
Danmark	1 453	1 427	98,21	97,0
Spanien	1 458	1 420	97,39	95,1
Finland	1 453	1 411	97,11	96,3
Sverige	1 454	1 411	97,04	97,3
Tyskland	1 459	1 411	96,71	93,6
Nederlandene	1 459	1 410	96,64	96,4
Det Forenede Kongerige	1 455	1 402	96,36	94,7
Irland	1 452	1 387	95,52	94,1
Østrig	1 461	1 388	95,0	94,3
Portugal	1 462	1 386	94,80	93,5
Belgien	1 459	1 382	94,72	91,8
Frankrig	1 458	1 377	94,44	93,6
Luxembourg	1 457	1 372	94,17	94,2
Grækenland	1 456	1 366	93,82	92,8
Italien	1 457	1 364	93,62	92,5
EU-gennemsnit	1 457	1 394	95,70	94

Pr. 31. december 1998 havde medlemsstaterne i gennemsnit givet meddelelse om 95,7 % af de nationale foranstaltninger, der er nødvendige til gennemførelse af samtlige gældende EU-direktiver. Den samlede stigning i gennemførelsesprocenten i forhold til 1997, hvor tallet var 94 %, skyldes først og fremmest en styrkelse af de midler, Kommissionen anvender for at få overholdt fællesskabsretten, det være sig en styrkelse af selve overtrædelsesprocedurerne eller af de indenretlige midler som f.eks. det administrative samarbejde (navnlig »direktiv«-missioner) eller begrebet »peer pressure«, der blev indført ved aktionsplanen for det indre marked.

Specielt skal fremhæves Tysklands og Belgiens bestræbelser for at indhente deres forsinkelse, hvorimod gennemførelsen i Luxembourg, Grækenland, Italien og — i mindre grad — Frankrig stadig giver anledning til bekymring.

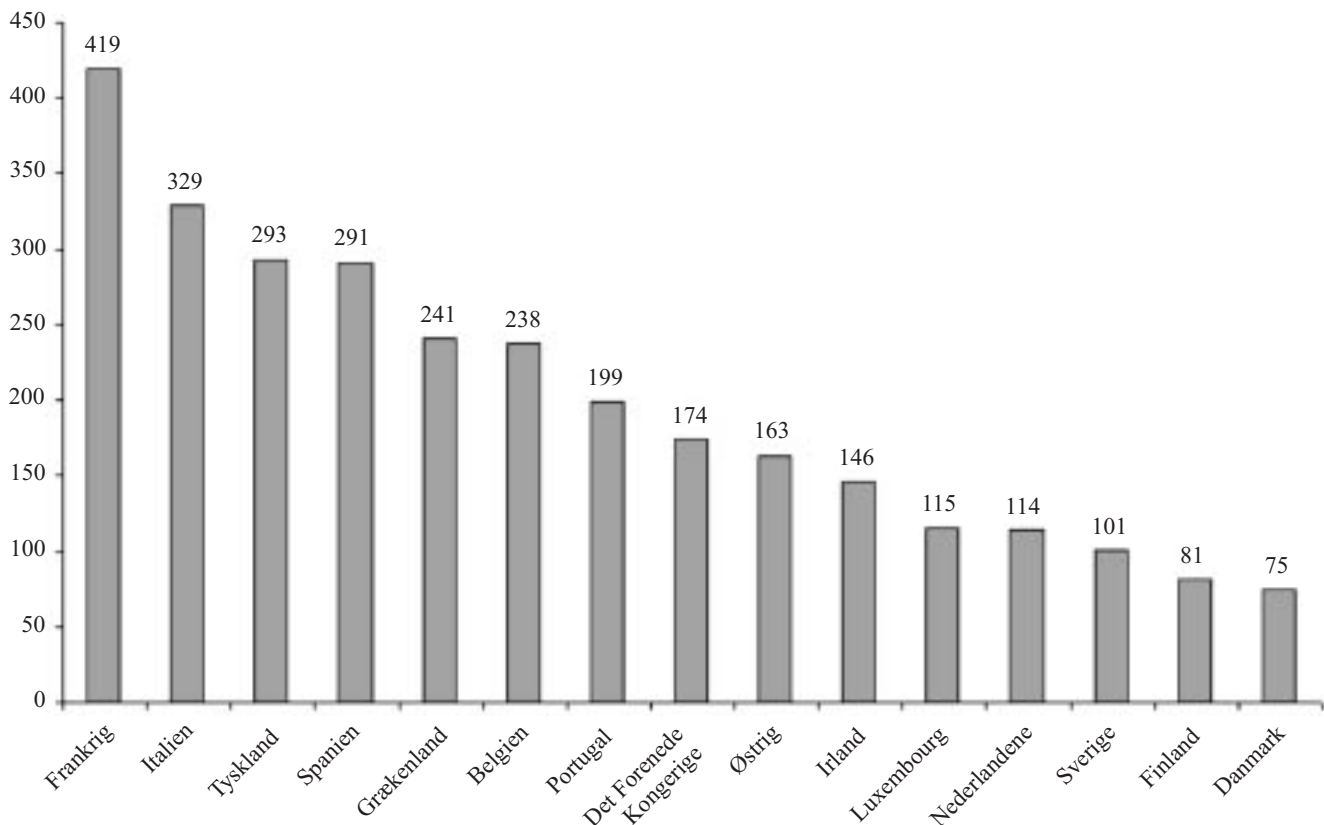
Selv om de samlede tal er opmuntrende, er der dog fortsat problemer inden for visse sektorer, især på transport- og landbrugsområdet, hvor gennemførelsesprocenten er stagnerende.

Tabellen i slutningen af bilag IV til denne beretning viser de gennemførelsesforanstaltninger, der blev truffet i 1998, opdelt på medlemsstater og sektorer.

1.4. Oversigt over, hvorledes fællesskabsretten generelt anvendes i de forskellige medlemsstater

I nedenstående tabel er de 2 979 overtrædelsessager, der var uafsluttede pr. 31. december 1998, fordelt på de forskellige medlemsstater (der er tale om både de tilfælde, hvor Kommissionen endnu ikke har udtalt sig om indledning af overtrædelsesproceduren, og om de tilfælde, hvor proceduren allerede er indledt).

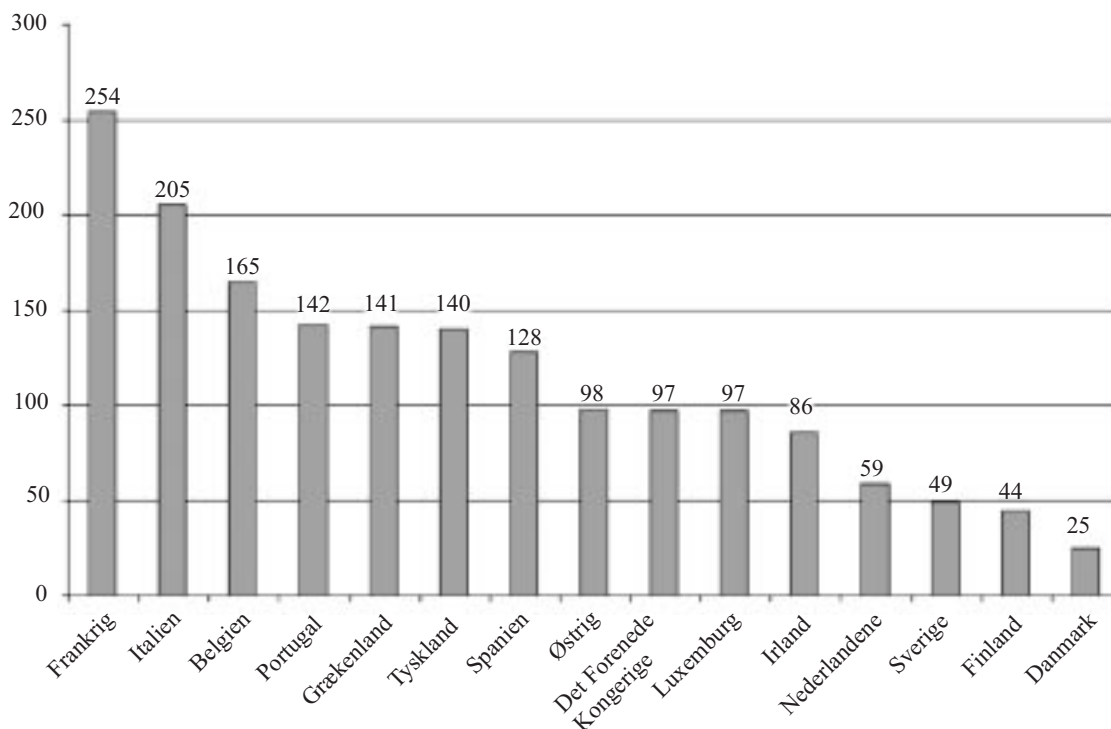
Overtrædelsessager, der var uafsluttede pr. 31. december 1998, fordelt på medlemsstater

Som det ses, er Frankrig den medlemsstat, imod hvilken der er indledt flest procedurer med åbningsskrivelser, navnlig på grund af manglende overensstemmelse eller ukorrekt anvendelse af fællesskabsretten. Det skal i øvrigt bemærkes, at Frankrig er den medlemsstat, mod hvilken der i 1998

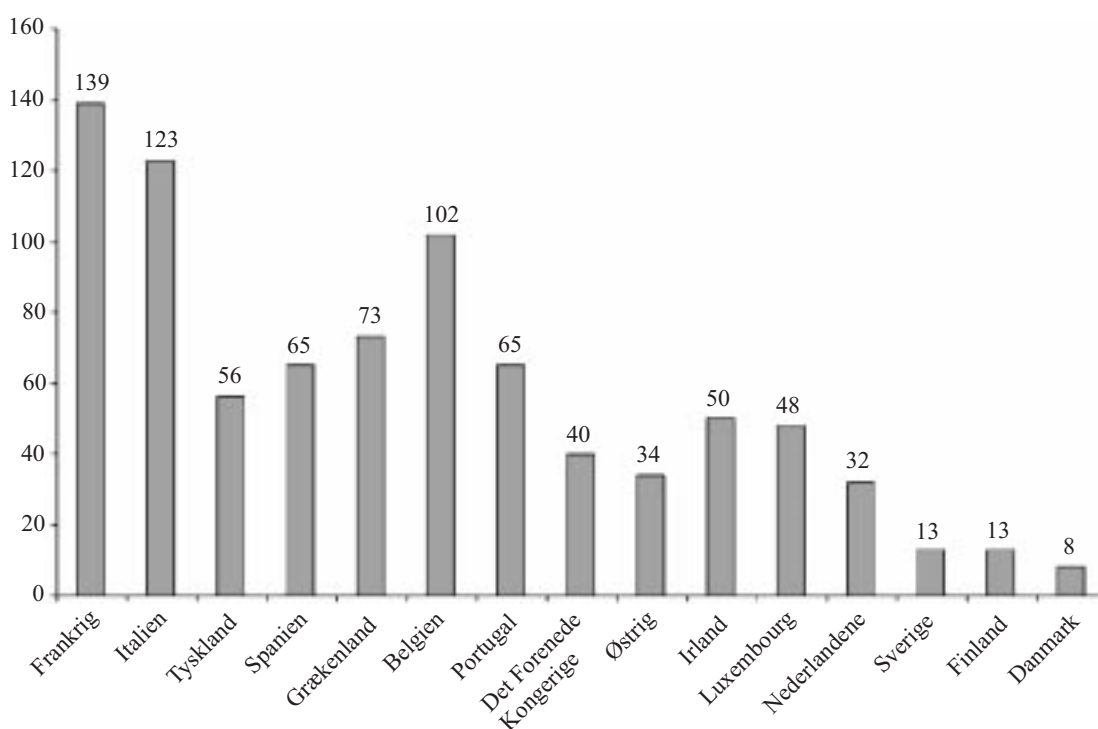
blev indgivet flest klager, nemlig 203 ud af i alt 1 128, svarende til 18 %. Anvendelsen af fællesskabsretten i Italien, Grækenland og Belgien giver fortsat anledning til bekymring, til dels på grund af manglende gennemførelse af EU-direktiver.

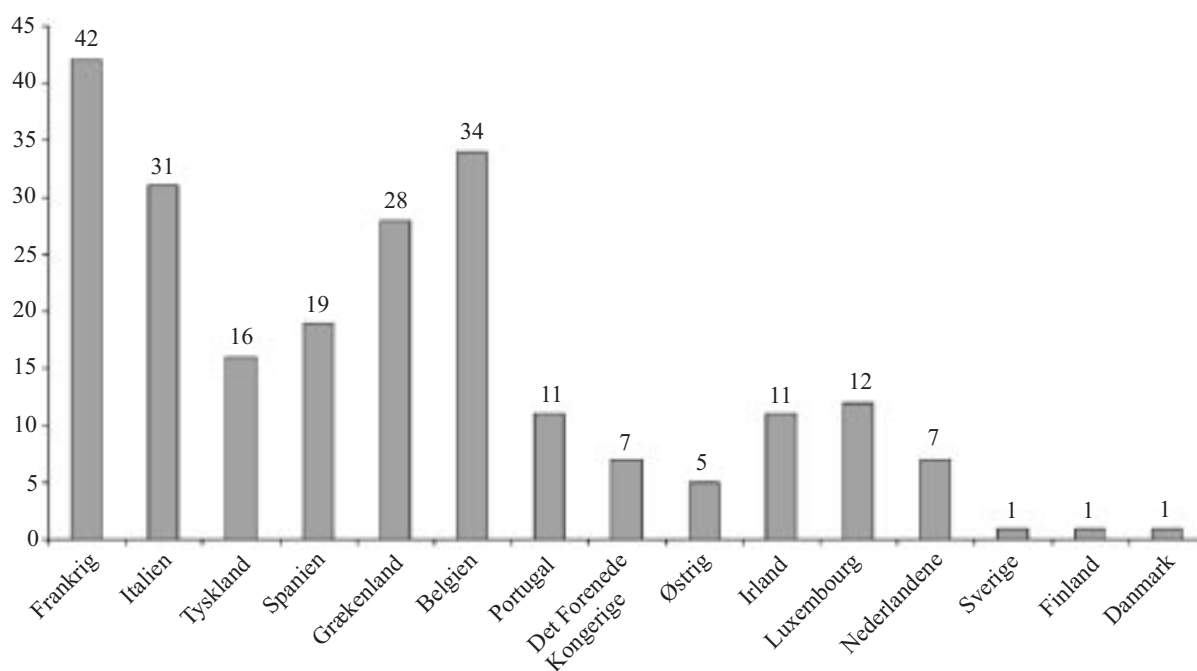
Åbningsskrivelse: Overtrædelsessager, pr. 31. december 1998

Det fremgår endvidere af følgende tabeller, at visse medlemsstater tegner sig for uforholdsmæssigt mange af de sager, der pr. 31. december 1998 befandt sig på stadigt begrundet udtalelse eller sagsanlæg. Det viser, at de pågældende medlemsstater har sværere end andre ved

at finde hurtige løsninger i sager om overtrædelse af fællesskabsretten, enten på grund af reelle problemer af politisk eller juridisk art, eller simpelthen fordi de pågældende medlemsstater er for længe om at reagere på Kommissionens åbningsskrivelser eller begrundede udtalelser.

Begrundet udtalelse: Overtrædelsessager, pr. 31. december 1998

Overtrædelsessager, pr. 31. december 1998, hvor der er anlagt søgsmål ved Domstolen

1.5. Fortsat anvendelse af reglerne om tvangsbøder efter traktatens artikel 171

Kommissionen anvendte også i 1998 reglerne i traktatens artikel 171, stk. 2, idet den i fem tilfælde traf beslutning om fornyet sagsanlæg med anmodning om tvangsbøder⁽¹⁾. Domstolen blev således forelagt to sagsanlæg af denne type i 1998.

For første gang vedrørte en af disse beslutninger det sociale område, men miljølovgivningen ligger stadig klart i spidsen,

⁽¹⁾ Der henvises til fjortende beretning, hvor der gives en beskrivelse af meddelelsen af 6. juli 1996 og af metoden af 8. januar 1997.

når det gælder anvendelsen af dette instrument. Det skal bemærkes, at Luxembourg for første gang er genstand for en sådan beslutning om sagsanlæg med anmodning om tvangsbøder og dermed kommer i gruppe med Grækenland (fire beslutninger), Italien (tre beslutninger), Tyskland (tre beslutninger), Frankrig (to beslutninger) og Belgien (en beslutning).

Instrumentet har vist sig at fungere effektivt, da en sådan beslutning om sagsanlæg i de fleste tilfælde har fået medlemsstaten til hurtigt at bringe sin lovgivning i overensstemmelse med fællesskabsretten, hvad enten det sker allerede inden sagsanlægget ved Domstolen eller senere, som det fremgår af følgende tabel.

Medlemsstat	Emne	Bøde (ECU/dag)	Beslutning af	Den aktuelle situation pr. 31.12.1998
Italien	Direktivet om strålebeskyttelse	159 300	29.1.1997	Henlagt den 2.12.1998
Italien	Direktiverne om affald og farligt affald	123 900	29.1.1997	Henlagt den 26.6.1997
Tyskland	Direktivet om overfladevand	158 400	29.1.1997	Henlagt den 2.12.1998 (efter sagsanlæg den 24.3.1997 — C-97/122)
Tyskland	Direktivet om vilde fugle	26 400	29.1.1997	Henlagt den 26.6.1997 (efter sagsanlæg den 24.3.1997 — C-97/121)
Tyskland	Direktivet om grundvand	264 000	29.1.1997	Henlagt den 26.6.1997
Grækenland	Affald — landsby på Kreta	24 600	26.6.1997	Endnu ingen løsning. Sagsanlæg den 17.11.1997 (C-387/97)
Belgien	Direktivet om vilde fugle	7 750	10.12.1997	Henlagt den 25.3.1998
Grækenland	Nationalitetskrav ved adgang til private skoler	61 500	10.12.1997	Henlagt den 24.6.1998
Grækenland	Direktivet om beviser for videregående uddannelse	41 000	10.12.1997	Endnu ingen løsning. Sagsanlæg den 20.5.1998 (C-98/197)
Frankrig	Direktivet om defekte produkter	158 250	31.3.1998	Henlagt den 24.6.1998
Frankrig	Direktivet om vilde fugle	105 500	24.6.1998	Endnu ingen løsning. Sagsanlæg den 16.10.1998 (C-98/373)
Grækenland	Direktivet om offentlige tjenesteydelsesaftaler	39 975	24.6.1998	Udsættelse besluttet den 2.12.1998
Luxembourg	Adgang til offentlige stillinger	14 000	2.12.1998	Endnu ingen løsning
Italien	Behandling af byspildevand	185 850	2.12.1998	Endnu ingen løsning

2. SITUATIONEN INDEN FOR DE ENKELTE SEKTORER

2.1. DET INDRE MARKED

2.1.1. Gennemførelse af handlingsplanen for det indre marked

Det Europæiske Råd i Amsterdam vedtog i juni 1997 en handlingsplan for det indre marked baseret på et ambitiøst program, der skulle løbe over 18 måneder. Programmet sluttede den 31. december 1998, og der er ingen tvivl om, at det har været en succes. Der er gjort betydelige fremskridt, både for så vidt angår lovgivning og de øvrige foranstaltninger. I langt de fleste tilfælde er handlingsplanens tidsplan blevet overholdt.

Trods de fremskridt, som visse medlemsstater har gjort, blev ikke alle direktiver gennemført inden udgangen af 1998, hvilket var det mål, der var opstillet i handlingsplanen.

Den procentvise andel af direktiverne, der endnu ikke anvendes korrekt i en eller flere medlemsstater, er dog faldet betydeligt, nemlig til 13,7 % (mod 35 % i juni 1997). Men ikke alle medlemsstater har gjort lige store fremskridt, og den vedvarende forsinkelse, hvormed direktiverne gennemføres, er årsag til alvorlig bekymring. Det er vigtigt at få elimineret denne forsinkelse. Kommissionen følger udviklingen i situationen ved hjælp af »opslagstavlen« for det indre marked — anden og tredje udgave blev offentliggjort i henholdsvis maj og oktober — og den forelægger med jævne mellemrum en rapport om resultaterne for Rådet (det indre marked).

På baggrund af Kommissionens meddelelse af 13. maj 1998 om »Effektivisering af reglerne om det indre marked«⁽¹⁾ understregede Rådet (det indre marked) på samlingen den 24. september bl.a., at der måtte lægges meget stor vægt på at få reglerne om det indre marked gennemført effektivt, fuldstændigt og til tiden.

En række initiativer, der skal styrke grundlaget for anvendelsen af lovgivningen og løsningen af eventuelle problemer, er ved at blive udbygget. Det sker gennem etablering af kontaktpunkter og koordinationscentre. Der er nu adgang til kontaktpunkter for virksomheder og borgere via Internettet. Disse bestræbelser støttes gennem Karolus-programmet, der drejer sig om udveksling af embedsmænd med ansvar for anvendelsen af reglerne om det indre marked i de forskellige medlemsstater. Den 7. april besluttede Europa-Parlamentet og Rådet at forlænge programmet indtil den 31. december 1999⁽²⁾.

Det indre markeds effektivitet forudsætter også, at domstolene i EU anvender reglerne korrekt. Robert Schuman-aktionen⁽³⁾, der for nylig blev vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet for en periode på tre år, sigter mod at sikre en bedre implementering af fællesskabsretten ved at sørge for bedre uddannelse og information af dommere og jurister. Robert Schuman-aktionen skal, ved at øge juristers kendskab til de praktiske aspekter af fællesskabsretten, bidrage til fuld udnyttelse af det indre markeds potentiale, til gavn for borgere, forbrugere og virksomheder. Som led i aktionen gennemføres der et partnerskab med institutioner, der står for uddannelsen af dommere og jurister, idet disse kan anmode om tilskud til projekter, der specielt tager sigte på uddannelse og information vedrørende fællesskabsretten.

I løbet af de to pilotfaser i 1997 og 1998 blev der som led i Robert Schuman-aktionen udvalgt over 80 projekter, der var udarbejdet på lokalt plan. Resultaterne af disse projekter, der allerede er vidt fremskredne, og reaktionerne fra faglige kredse vidner om, at initiativet har været en succes, og at der vitterligt er et stort behov for undervisning af dommere og jurister i fællesskabsret. Det første år af Robert Schuman-aktionen begynder med en forslagsindkaldelse. Den vil blive offentliggjort i EFT i begyndelsen af 1999.

En af de vigtigste politiske prioriteter er stadig at forbedre og forenkle lovgivningen. I 1998 afsluttedes fase III af SLIM-initiativet, og fase IV blev påbegyndt. Samtidig har de konferencer, der er afholdt om forbedring af lovgivningen, og som er blevet tilrettelagt af det britiske og østrigske formandskab, vist den voksende interesse for emnet på nationalt plan. Panelet for Europæiske Virksomheder, der giver virksomhederne mulighed for på forhånd at vurdere de administrative krav og omkostninger, som nye lovgivningsforslag indebærer, er ligeledes blevet lanceret som pilotprojekt⁽⁴⁾. Denne politiske indsats for at forenkle og forbedre lovgivningen fremmer tilvejebringelsen af et miljø, der giver virksomhederne og borgerne mulighed for at udnytte alle fordelene ved det indre marked.

Dialogen med borgere og virksomheder, der blev lanceret af Det Europæiske Råd i Cardiff, skal via telefon og Internet give adgang til oplysninger om, hvordan man udnytter de rettigheder, som fællesskabsretten giver. Den giver mulighed for feedback om de problemer, borgerne og virksomhederne kommer ud for. OSIS (Website på Internettet), der blev lanceret i december 1998 som led i dialogen med virksomhederne, giver direkte adgang til en bred vifte af nyttige oplysninger om udøvelse af erhvervsvirksomhed i det indre marked.

(1) KOM(1998) 296.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 889/98/EF (EFT L 126 af 28.4.1998, s. 6).

(3) Europa-Parlamentet og Rådets afgørelse nr. 1496/98/EF (EFT L 196 af 14.7.1998, s. 24).

(4) KOM(1998) 197 af 30.3.1998.

Tre af de fire lovgivningsforslag, der i handlingsplanen er nævnt som højt prioriterede, er blevet vedtaget. De vedrører det indre marked for naturgas, retlig beskyttelse af bioteknologiske opfindelser og en mekanisme, der skal sikre gennemsigtige tjenester i informationssamfundet. Men det fjerde prioriterede forslag, nemlig om statuten for det europæiske selskab, er ikke blevet vedtaget, og dette har forhindret vedtagelsen af visse dertil knyttede forslag, f.eks. om tiende direktiv om grænseoverskridende fusioner. Målene for en lang række andre lovgivningstiltag er blevet nået. Der er gjort særlig store fremskridt med hensyn til teleshopping. Der er endvidere gjort betydelige fremskridt med hensyn til liberalisering af tele- og elektricitetssektoren.

Blandt de foranstaltninger, der skal give alle borgere mulighed for at udnytte fordelene ved det indre marked, skal nævnes Kommissionens forslag om forbedringer af indrejse- og opholdsretten for arbejdstagere og dens meddelelse af 1. juli, hvori den redegør for sit kommende forslag om etablering af fælles rettigheder for alle EU-borgere. Fjernelsen af grænsekontrollen vil fremover ske på grundlag af EF-traktatens artikel 62, som ændret ved Amsterdam-traktaten.

Det skal bemærkes, at Kommissionen i sin meddelelse om opfølgning af anbefalingerne fra gruppen på højt plan om den fri bevægelighed for personer (meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet af 1. juli 1998, KOM(1998) 403 endelig udg.) gør det klart, at borgerne må sikres bedre information om deres rettigheder, og at alle, der er involveret i udøvelsen af den fri bevægelighed, må sikres bedre uddannelse og information. Målet er at sørge for, at Fællesskabets lovgivning om fri bevægelighed for personer rent faktisk anvendes.

2.1.2. Fri bevægelighed for personer samt unionsborgerskab

2.1.2.1. Forbud mod forskelsbehandling

Hvad angår borgerlig retspleje og domstolsadgang, så overvåger Kommissionen, som allerede anført i 1997-rapporten, at de nationale myndigheder overholder den retspraksis, som Domstolen har etableret gennem sine domme i sagerne C-43/95 (*Data Delecta*)⁽¹⁾, C-323/95 (*Hayes*)⁽²⁾ og C-122/96 (*Saldanha*)⁽³⁾ vedrørende forbud mod diskriminerende »cautio judicatum solvi« (en forpligtelse til at betale depositum til dækning af sagsomkostninger, der kun påhviler EU-borgere, der anlægger sag ved domstolene i en anden medlemsstat end den, hvor de er statsborgere). Kommissionen sendte den 8. juli 1998 de tyske og spanske myndigheder en begrundet udtalelse, hvori forpligtelsen til at stille en sådan sikkerhed, som pålægges EU-borgere i henhold til den tyske ZPO og den spanske LEC, anfægtes som værende i modstrid med traktatens artikel 6. Tyskland har senere ændret sin lovgivning og rettet sig efter den begrundede udtalelse, hvorefter sagen er blevet henlagt. I

Spanien er et lovforslag vedrørende den civile procedure ved at blive vedtaget. For denne sags vedkommende besluttede Kommissionen i december 1998, på grund af den manglende godkendelse, at anlægge sag ved Domstolen.

2.1.2.2. Indrejse og ophold

Rådets direktiver om opholdsret for studerende (93/96/EF), pensionerede (90/365/EØF) og andre ikke-erhvervsaktive (90/364/EØF) er nu gennemført i alle medlemsstater, senest i Tyskland. Overtrædelsesprocedurerne vedrørende ukorrekt gennemførelse af ovennævnte tre direktiver kører videre.

Kommissionen besluttede i 1998 at anlægge sag ved Domstolen mod Frankrig og Italien på grund af ukorrekt gennemførelse af direktivernes bestemmelser om indtægtsklæring og sygeforsikring for studerende, pensionerede og andre ikke-erhvervsaktive.

Andre procedurer vedrørende ukorrekt gennemførelse af de tre direktiver er på et mindre fremskredet stadium (Tyskland og Østrig).

De procedurer, der er indledt mod Spanien, Portugal, Finland og Sverige for ukorrekt gennemførelse, har kunnet henlægges i 1998 som følge af ændring af lovgivningen i de pågældende lande.

Kommissionen anlagde den 30. marts 1998 sag ved Domstolen mod Grækenland (sag C-85/98⁽⁴⁾), fordi de græske myndigheder opkræver et højere gebyr for udstedelse af opholdstilladelse til tredjelandstatsborgere, der er medlemmer af en EU-borgers familie, end for udstedelse af opholdstilladelse til EU-borgere. Efter Kommissionens opfattelse er denne forskelsbehandling i modstrid med direktiverne om opholdsret.

2.1.2.3. Valgret og valgbarhed

Efter at Rådets direktiv 94/80/EF trådte i kraft den 1. januar 1996, har EU-borgere, der har bopæl i en anden medlemsstat end den, hvori de er statsborgere, kunnet deltage i lokale valg. De har således i 1998 kunnet deltage i kommunalvalgene i Tyskland (Schleswig-Holstein, Bayern og Brandenburg), Østrig (Tyrol), Nederlandene, Irland, Grækenland og Sverige.

Kommissionen har i 1998 i sin egenskab af traktaternes vogter videreført en række procedurer, der skal sikre gennemførelsen af Rådets direktiv 94/80/EF i alle medlemsstater. En overtrædelsesprocedure mod Frankrig er blevet henlagt, fordi landet i maj vedtog en lov til gennemførelse af direktivet. De procedurer, der i 1997 blev indledt mod Tyskland (Sachsen og Bayern), er blevet videreført.

(1) Dom af 26. september 1996, Sml. 1996 I, s. 4661.

(2) Dom af 20. marts 1997, Sml. 1997 I, s. 1711.

(3) Dom af 2. oktober 1997, Sml. 1997 I, s. 5325.

(4) Endnu ikke offentliggjort.

I sin dom af 9. juli 1998 i sag C-323/97⁽¹⁾ dømte Domstolen Belgien for ikke at have meddelt foranstaltninger til gennemførelse af direktivet.

Samtidig blev der indledt overtrædelsesprocedurer for ukorrekt gennemførelse i syv af de ni østrigske Länder.

Kommissionen vedtog den 7. januar 1998 en rapport om anvendelsen af Rådets direktiv 93/109/EF om valget og valgbarhed ved valg til Europa-Parlamentet for unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere. Skønt der i rapporten ikke foreslås ændringer af direktivet, nævnes dog en række bestemmelser, hvor anvendelsen vil kunne forbedres. Der er indledt overtrædelsesprocedurer for ukorrekt gennemførelse mod Grækenland og Sverige, mens proceduren mod Italien er blevet henlagt som følge af ændring af den pågældende lovgivning.

2.1.2.4. Regulerede erhverv

Domstolens retspraksis

Blandt de overtrædelsesprocedurer, der er indledt på grundlag af EØF-traktatens artikel 171 (manglende opfyldelse af en dom afsagt af Domstolen), skal nævnes:

- Den procedure, der er indledt mod Grækenland som følge af dommene af 15. marts 1988 (sag C-147/86⁽²⁾) og 30. januar 1992 (sag C-328/90⁽³⁾) i sagen om »Frontistiria« (adgang til private danse- og musikskoler), er blevet henlagt, fordi der er vedtaget en ny lovgivning, som er i overensstemmelse med fællesskabsretten.
- Procedurene på grundlag af artikel 171 vedrørende fri udveksling af tjenesteydelser præsteret af turistførere i Italien og Frankrig (dom afsagt den 26. februar 1991 i sag C-180/89⁽⁴⁾ og C-154/89⁽⁵⁾) kører videre. Hvad angår Italien fortsætter undersøgelsen af de bestemmelser, der er vedtaget af regionerne, og for Frankrigs vedkommende afventer Kommissionen, at et udkast til dekret, som der tidligere er givet meddelelse om, skal træde i kraft.
- Det er besluttet på ny at anlægge sag ved Domstolen mod Grækenland med anmodning om idømmelse af tvangsbøder, fordi landet ikke har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger til Rådets direktiv 89/48/EØF (første generelle ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser) (jf. Domstolens dom af 23. marts 1995 i sag C-365/93⁽⁶⁾).

Hvad angår de andre af Domstolens domme, der endnu ikke er opfyldt, skal nævnes:

- Efter dommen af 22. marts 1994 (sag C-375/92⁽⁷⁾) mod Spanien vedrørende turistføreres præstation af tjenesteydelser er Kommissionen i færd med, sammen med de spanske myndigheder, at undersøge de nye dekreter om udøvelsen af det pågældende erhverv, som er vedtaget af de autonome områder.

Sager, der verserer for Domstolen

Kommissionen har anlagt sag ved Domstolen mod følgende medlemsstater:

- Tyskland, vedrørende adgang til tandlægeerhvervet (ved optagelsen i sygesikringens fortegnelse over tandlæger stilles der til unionsborgere, der er indehavere af eksamensbeviser erhvervet i andre medlemsstater, men i overensstemmelse med »tandlæge«-direktiverne 78/686/EØF og 78/687/EØF, krav, der er i modstrid med nævnte direktiver).
- Spanien, vedrørende den nationale lovgivning, der er vedtaget til gennemførelse af »arkitekt«-direktivet 85/384/EØF, og hvori der fastsættes en begrænsning i form af en indskrænkning af »vandrende« arkitekters arbejdsområde. Søgsmålet drejer sig ikke om, at arkitekter fra andre medlemsstater kun kan præstere tjenesteydelser i Spanien i et vist maksimalt tidsrum, idet denne begrænsning er fjernet fra den nationale lovgivning.
- Frankrig, vedrørende anerkendelse af eksamensbeviser for psykiatriske sygeplejersker, der er erhvervet i andre medlemsstater på grundlag af EF-traktatens artikel 48, 52 og 59. Den franske lovgivning, der muliggør anerkendelse af sådanne eksamensbeviser, der ikke henhører under det pågældende sektordirektiv, etablerer efter Kommissionens opfattelse en praksis, der ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten.

Nationale gennemførelsesforanstaltninger

Den procedure, der er indledt mod Grækenland på grundlag af traktatens artikel 169, og som vedrører Rådets direktiv 92/51/EØF af 18. juni 1992 om en ny generel ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser, der supplerer direktiv 89/48/EØF, er blevet henlagt som følge af Grækenlands meddelelse om sine gennemførelsesforanstaltninger.

De procedurer, der er indledt mod flere medlemsstater i forbindelse med direktiv 94/38/EØF om ændring af direktiv 92/51/EØF for så vidt angår visse eksamensbevisers niveau, er alle blevet henlagt.

⁽¹⁾ Dom af 9. juli 1998, Sml. 1998 I, s. 4281.

⁽²⁾ Dom af 15. marts 1988, Sml. 1988, s. 1637.

⁽³⁾ Dom af 30. januar 1992, Sml. 1992 I, s. 425.

⁽⁴⁾ Dom af 26. februar 1991, Sml. 1991 I, s. 709.

⁽⁵⁾ Dom af 26. februar 1991, Sml. 1991 I, s. 659.

⁽⁶⁾ Dom af 23. marts 1995, Sml. 1995 I, s. 499.

⁽⁷⁾ Dom af 22. marts 1994, Sml. 1994 I, s. 923.

Manglende overensstemmelse og ukorrekt anvendelse af direktiverne

Kommissionen fik i 1998 forelagt ca. halvtreds klager på grund af restriktioner, der er i modstrid med EF-traktatens artikel 52 og 59 og med direktiverne om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser med henblik på adgang til de pågældende erhverv. Nogle har givet anledning til en overtrædelsesprocedure, mens andre er blevet henlagt som ubegrundede.

De procedurer, der er indledt mod visse medlemsstater for ukorrekt gennemførelse eller ukorrekt anvendelse af direktiverne, er blevet videreført. Som eksempel kan nævnes den procedure, der er indledt mod Spanien, vedrørende varigheden af uddannelsen til sygeplejerske med ansvar for den almene sygepleje, og hvor der nu er sendt en begrundet udtalelse. Desuden kan nævnes proceduren mod Italien, hvor der også er sendt en begrundet udtalelse, og som drejer sig om advokaters etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser. For det første er nemlig forbuddet mod at åbne et kontor, som fastsat i den italienske lovgivning til gennemførelse af Rådets direktiv 77/249/EØF (om advokaters fri udveksling af tjenesteydelser), i modstrid med Domstolens dom af 30. november 1995 i »Gebhard«-sagen (C-55/94)⁽¹⁾, og for det andet er gennemførelsen af Rådets direktiv 89/48/EØF (den første generelle ordning for anerkendelse af eksamensbeviser) ufuldstændig for så vidt angår advokaterhvervet. Desuden har Kommissionen besluttet at anlægge sag ved Domstolen mod Italien for så vidt angår bopælskravet for tandlæger, der ønsker at praktisere i Italien (et krav, der er i modstrid med traktatens artikel 48 og 52), samt på grund af mangelfuld gennemførelse af direktiverne 78/686/EØF og 78/687/EØF, bl.a. hvad angår den dobbelte mulighed for adgang til erhvervet.

I den procedure, der er indledt mod Spanien vedrørende betingelserne for anerkendelse af eksamensbeviser erhvervet i latinamerikanske lande, har Kommissionen valgt at udsætte det søgsmål, som den traf beslutning om i 1996, på grund af den positive udvikling i sagen. For det første har de spanske myndigheder nemlig oplyst, at der gøres fremskridt i genforhandlingen af visse bestemmelser i de internationale aftaler om anerkendelse af eksamensbeviser, og for det andet har en dom afsagt af den spanske højesteret for nylig fastslået, at de spanske myndigheders kontrol af uddannelser erhvervet i tredjelande og den eksamen, der skal aflægges som forhåndsbetingung for anerkendelse i tilfælde af, at der er konstateret mangler ved uddannelsen, er i overensstemmelse med loven.

Dialog med de nationale myndigheder

For at styrke det administrative samarbejde og finde hurtige løsninger på opståede problemer opretholdt Kommissionen i 1998 regelmæssig kontakt med de nationale myndigheder både inden for rammerne af koordinationsgruppen for Rådets direktiv 89/48/EØF og 92/51/EØF (den generelle ordning for

anerkendelse af eksamensbeviser) og inden for rammerne af udvalgene af højstående embedsmænd (navnlig på sundhedsområdet).

2.1.2.5. *Selvstændige handelsagenter*

Kommissionen sendte den 13. juli 1998 Italien en begrundet udtalelse i henhold til traktatens artikel 169, fordi landet ikke havde vedtaget alle nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 86/653/EØF om selvstændige handelsagenter. Italien gennemførte direktivet i 1991, men undlod at gennemføre en række bestemmelser om handelsagentens ret til godtgørelse ved kontraktens udløb, ret til en skriftlig kopi af kontrakten og ret til provision af agenturforretninger, der er afsluttet efter agenturkontraktens udløb, men som skyldes hans medvirken. I dette tilfælde besluttede Kommissionen den 2. december 1998 at anlægge sag ved Domstolen.

Desuden har Kommissionen sendt en åbningsskrivelse til Det Forenede Kongerige for ukorrekt gennemførelse af direktiv 86/653/EØF. Direktivet blev delvis gennemført i Det Forenede Kongerige i 1993 ved retsforordningen »Commercial Agents Regulations (SI No 3053 og SI No 483)«. Denne lovgivning finder imidlertid ikke anvendelse på agenturkontrakter, når agenten udøver sin virksomhed i en anden medlemsstat end Det Forenede Kongerige, og når parterne ikke har aftalt, at lovgivningen i en anden medlemsstat skal finde anvendelse på deres kontrakt. Hvis f.eks. en agenturkontrakt er indgået mellem en britisk agenturgiver og en fransk agent, og de har aftalt, at kontrakten skal være underkastet britisk lov, så finder den britiske lovgivning til gennemførelse af direktivet ikke anvendelse, og kontrakten er underkastet de på forhånd eksisterende almindelige retsforordninger. Den franske agent vil således ved kontraktens udløb ikke have ret til godtgørelse på de betingelser, der er fastsat i direktivet, og dette er i modstrid med direktivets målsætning. Som følge af åbningsskrivelsen ændrede Det Forenede Kongerige den 19. november 1998 sin lovgivning i en retning, der var i overensstemmelse med Kommissionens bemærkninger. Sagen blev herefter henlagt.

2.1.3. **Frie varebevægelser**

2.1.3.1. *EF-traktatens artikel 30 ff.*

Da princippet om den frie varebevægelighed er af afgørende betydning for, at det indre marked kan fungere efter hensigten, overvåger Kommissionen i særlig grad håndhævelsen af artikel 30 til 36 i EF-traktaten. Der er stadig tale om et stort antal nationale foranstaltninger, der kan virke hindrende for varebevægelserne. Statistikkerne viser dog, at niveauet har ligget stabilt de sidste tre år. Kommissionen har i 1998 registreret 132 nye klager. Pr. 31. december 1998 var der 323 verserende overtrædelsessager.

⁽¹⁾ Dom af 30. november 1995, Sml. 1995 I, s. 4165.

Hvad disse tal angår, kan det konstateres, at problematikken omkring begrebet »fri varebevægelighed« er under udvikling. Artikel 30 ff. spiller i den anledning en stadig større rolle. Den afledte fællesskabsret er meget omfattende og indeholder enslydende og harmoniserede bestemmelser, der har til formål at fjerne en lang række handelshindringer. Det er imidlertid ikke meningen, at den skal erstatte de nationale lovgivninger. Dels foreskriver nærhedsprincippet, at fællesskabsforanstaltninger skal begrænses til, hvad det er strengt nødvendigt at lovgive om på fællesskabsniveau, dvs. lovgivning beregnet på tværnationale problemstillinger. Dels støder man selv i de sektorer, der er mest berørt af fællesskabslovgivningen, tit på aspekter, der vedrører produkter, deres præsentation eller virksomhedsaktiviteter inden for sektoren, der skaber problemer på tværs af grænserne, og som skal behandles med udgangspunkt i traktatens grundlæggende bestemmelser om den fri varebevægelighed. Sådanne sager bliver stadig mere indviklede juridisk set, idet man i hvert enkelt tilfælde skal se på, hvilke forpligtelser, der ud fra en lang række lovgivningsmæssige kilder, både primær og afledt ret, påhviler medlemsstaterne. Sagerne bliver tillige mere komplekse rent teknisk set. Nu hvor den afledte fællesskabsret og Kommissionens foranstaltninger med udgangspunkt i artikel 30 i traktaten har gjort det muligt hen ad vejen at gennemføre princippet om fri varebevægelighed i de nationale lovgivninger og den nationale praksis, betyder det, at de tilfælde af handelshindringer, som erhvervslivet bliver stillet over for, f.eks. i stadig større omfang ikke drejer sig om en stats accept af princippet om gensidig anerkendelse, men i højere grad om, hvordan dette princip konkret anvendes i specifikke tilfælde, hvor et produkt ikke accepteres i modtagerlandet. Dette betyder, at Kommissionen ofte må gennemføre meget dybdegående tekniske analyser af produkterne, deres konsekvenser for helbredet eller sikkerheden samt af de nationale regler, der forhindrer markedsføringen af det pågældende produkt.

Sagernes komplekse tekniske og juridiske karakter gør, at Kommissionen fortsat forsøger at løse problemerne i snævert samarbejde med medlemsstaterne, idet en effektiv dialog er den bedste måde at forene de modstridende interesser på samt afveje medlemsstaternes legitime hensyn til at beskytte befolkningens sikkerhed og sundhed med nødvendigheden af at sikre en ensartet og effektiv anvendelse af fællesskabsretten. I den sammenhæng hedder Kommissionens foretrukne redskab »pakkemøder«. Disse udgør en ramme for åbne og uformelle diskussioner, der kan give hurtige løsninger på de problemer, som erhvervslivet gør opmærksom på. I 1998 har der været afholdt pakkemøder med alle medlemsstater, undtagen Luxembourg. Generelt er disse møders succesrate høj: af de sager, der har været genstand for undersøgelse, er over 50 % blevet løst enten på selve mødet eller gennem efterfølgende lovgivning, som medlemsstaten havde forpligtet sig til at gennemføre på et af disse møder. Hvad de egentlige konfliktuelle sager angår

repræsenterer de gennemsnitligt næppe mere end 10 % af sagerne.

Pakkemødernes effektivitet viser medlemsstaternes interesse for ordningen. Det er medlemsstaterne, der har anmodet Kommissionen om at genoptage initiativet fra 1997 om en gang årligt at samle formændene fra de nationale delegationer, der deltager i pakkemøderne. Sådanne møder, der fandt sted for anden gang i februar 1998, har givet mulighed for at konsolidere et uformelt net mellem Kommissionens tjenestegrene og de nationale formænd og mellem disse indbyrdes. Denne strukturs effektivitet med hensyn til at finde hurtige og fleksible løsninger på klagemål over enkeltstående sager er til fulde bevist. De involverede nationale tjenestemænd udfører desuden også i nogle tilfælde funktioner i de enheder for det indre marked, der i en national administration beskæftiger sig med opfølgningen af klager over problemer i andre medlemsstater fra erhvervslivet i den pågældende medlemsstat. Disse enheder henvender sig til Kommissionen, når det ikke er muligt at løse problemerne inden for rammerne af de administrative samarbejdsnet. Enhederne har efterhånden udviklet en fleksibel og uformel kontaktholdning til Kommissionens tjenestegrene. Der findes på nuværende tidspunkt enheder for det indre marked i Danmark, Det Forenede Kongerige, Frankrig og Spanien.

Den sektor, hvor Kommissionen har haft mest at se til i 1998, er motorkøretøjssektoren. Statsborgere i EU-lande, der forlader et medlemsland for at bosætte sig i et andet, støder stadig på vanskeligheder i forbindelse med indregistreringen af deres køretøjer i modtagerlandet på trods af, at der findes klare retningslinjer for, hvordan indregistreringen skal foregå i henhold til EF-traktatens bestemmelser om fri varebevægelighed. Skønt der på grund af Kommissionens aktivitet på dette område igennem en længere årrække nu er tale om en nedgang i antallet af sager, udgør klager på dette område stadig ca. 20 % af det samlede antal sager, som Kommissionen modtager vedrørende hindringer for den fri varebevægelighed. Det lykkedes i 1998 at løse problemer inden for denne sektor i Frankrig, Portugal og Tyskland. Disse landes myndigheder har nu forenklet indregistreringsproceduren for biler og motorcykler, der importeres af privatpersoner, bl.a. ved at forkorte sagsbehandlingen.

Andre sektorer, hvor erhvervslivet ofte indbringer klager for Kommissionen, indbefatter markedsføring af kosttilskud samt fødevarer tilsat vitaminer og næringsstoffer. Forholdet mellem handel og miljø bekymrer også virksomhederne i EU. Kommissionen har således måtte kigge nærmere på visse nationale affaldsforvaltningssystemer, bl.a. på emballageområdet samt visse ordninger vedrørende de såkaldte grønne afgifter. Andre områder, hvor erhvervslivet til stadighed opfordrer Kommissionen til at gribe ind, omfatter parallelimport af pesticider, kriterierne for fastsættelse af prisen på lægemidler, betegnelsen i forbindelse med salg af chokoladeprodukter og markedsføring af ædelmetalprodukter.

Hvad angår EF-Domstolen er der grund til at hæfte sig ved to betydningsfulde domme på dette område. For at begynde med den nyeste fulgte Domstolen Kommissionen, der havde kritiseret Frankrig for ikke i sin lovgivning om foie gras og produkter fremstillet ud fra foie gras at have medtaget en klausul om gensidig anerkendelse af produkter, der på lovlig vis fremstilles og/eller markedsføres i andre medlemsstater. Domstolen bekræftede, at medlemsstaterne er forpligtede til at medtage sådanne klausuler i deres lovgivning i alle tilfælde, hvor de betinger markedsføringen af et bestemt produkt af, at det opfylder visse præcise regler vedrørende bl.a. sammensætning (dommen »Kommissionen mod Frankrig« af 22. oktober 1998, sag nr. C-184/96⁽¹⁾). Denne dom knæsætter Kommissionens praktik med at anmode medlemsstaterne (bl.a. i forbindelse med notificeringsprocedurer, der blev indført med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF — se nedenstående afsnit) om at indarbejde sådanne klausuler i deres nationale lovgivninger med henblik på at undgå tekniske handelshindringer for den fri varebevægelighed.

Domstolens anden dom, der har vidtrækkende betydning, blev afsagt den 9. december 1997 i sagen Kommissionen mod Frankrig (sag nr. C-265/95⁽²⁾). I denne dom fulgte Domstolen ligeledes Kommissionen, idet den kritiserede Frankrig for at overtræde artikel 30 i traktaten ved ikke at have truffet alle nødvendige forholdsregler for at forhindre, at privatpersoner hindrer den fri bevægelighed for frugt og grøntsager fra navnlig Spanien. Med denne dom har Domstolen klart og tydeligt udtalt, at en medlemsstat er forpligtet til aktivt at medvirke til håndhævelsen af princippet om fri varebevægelighed, også over for privatpersoner. I modsat fald kan den dømmes for manglende overholdelse af traktatbestemmelserne.

Ovennævnte dom viser i øvrigt det velfunderede i Kommissionens initiativ om — som opfølgning på anmodningen fra Det Europæiske Råd i Amsterdam den 16. og 17. juni 1997 — at etablere en effektiv ordning, der vil give Fællesskabet mulighed for at gribe hurtigt og handlekraftigt ind i forbindelse med sager om alvorlige overtrædelser af princippet om fri varebevægelighed. Forslaget til Rådets forordning om indførelse af en interventionsmekanisme for Kommissionen med henblik på at bringe bestemte handelshindringer til ophør⁽³⁾ opnåedes der politisk enighed om i Rådet den 18. maj 1998, og Europa-Parlamentet udtalte sig gunstigt om det den 5. november 1998. Det blev vedtaget af Rådet den 7. december 1998 (forordning (EF) nr. 2679/98⁽⁴⁾). Kommissionen kan ikke andet end stille sig tilfreds med, hvor hurtigt samtlige involverede institutioner har fulgt op på Det Europæiske Råds anmodning om at skabe et værktøj, der kan opfylde såvel de nationale myndigheders som erhvervslivets forventninger.

Endelig glæder Kommissionen sig over den stigende anvendelse af ordningen om øget gennemsigtighed, der blev indført med Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 3052/95/EF, og i henhold til hvilken medlemsstaterne er forpligtede til at informere Kommissionen om nationale foranstaltninger, der fraviger princippet om frie varebevægelser inden for Fællesskabet. I 1998 blev der givet meddelelse om 68 nationale foranstaltninger. Hovedparten af disse vedrørte markedsføring af kosttilskud.

2.1.3.2. De forebyggende bestemmelser i direktiv 98/34/EF⁽⁵⁾ (tidligere 83/189/EØF)

Informationsproceduren, der indførtes med direktiv 98/34/EF, er et grundlæggende instrument i bestræbelserne på at forebygge hindringer i samhandlen og sikre gensidig information. Direktivet pålægger medlemsstaterne som et led i informationsproceduren at fremlægge planer for tekniske forskrifter til gennemgang, inden de vedtages. Tekniske forskrifter, der vedtages i forbindelse med gennemførelse af fællesskabsdirektiver i de nationale lovgivninger, er ikke omfattet af proceduren.

Kommissionen har i 1998 modtaget 604 udkast til tekniske forskrifter, som er blevet gennemgået af Kommissionens tjenestegrene. Tallet var i 1996 523⁽⁶⁾ og i 1997⁽⁷⁾ 900. Disse tal viser, at medlemsstaterne på trods af, at det indre marked officielt trådte i kraft ved udgangen af 1992, vedbliver at indføre et stort antal tekniske forskrifter. Disse tekniske forskrifter truer det indre marked og de fordele, som det giver erhvervslivet.

Af de 604 meddelelser i 1998 har 60⁽⁸⁾ været genstand for udførlige udtalelser, hvilket betyder, at den pågældende forholdsregel skal ændres med henblik på at fjerne de elementer, der er i modstrid med den afledte fællesskabsret, eller begrænse eventuelle hindringer for den fri varebevægelighed.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37). Dette direktiv kodificerer og ophæver direktiv 83/189/EØF (med senere ændringer), ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF, der udvider informationsproceduren til også at omfatte regler vedrørende informationssamfundets tjenesteydelser (EFT L 217 af 5.8.1998, s. 18).

⁽⁶⁾ Statistikkerne vedrørende de forskrifter, der er meddelt i løbet af 1996, er offentliggjort i EFT C 311 af 11.10.1997.

⁽⁷⁾ Statistikkerne vedrørende de forskrifter, der blev meddelt i løbet af 1997, er offentliggjort i EFT C 281 af 10.9.1998. Det skal bemærkes, at det store antal udkast, der blev meddelt i 1997, nemlig 900, skyldtes, at de nederlandske myndigheder havde sat sig for at »indhente det forsømte«, hvilket medførte, at de forelagde Kommissionen 230 tekster, der var vedtaget uden anvendelse af informationsproceduren.

⁽⁸⁾ Dette tal omfatter de udførlige udtalelser i forbindelse med hvilke, udløbsdatoen lå inden den 1. marts 1999. Fristen for at afgive udførlige udtalelser i forbindelse med udkast til forskrifter, der er givet meddelelse om i 1998, udløber den 31. marts 1999.

⁽¹⁾ Sml. 1998 I, s. 6197.

⁽²⁾ Sml. 1997 I, s. 6959.

⁽³⁾ KOM(1997) 619 af 18. november 1997.

⁽⁴⁾ EFT L 337 af 12.12.1998, s. 8.

Medlemsstaterne har afgivet 99⁽¹⁾ udførlige udtalelser. Kommissionen har i forbindelse med en⁽²⁾ meddelelse anmodet om et års udsættelse, fordi den berørte et område, der dækkedes af et forslag til Rådets direktiv eller forordning.

Siden 1989 har Kommissionen sikret sig, at meddelelsespligten overholdes ved systematisk at gennemgå alle medlemsstaternes officielle publikationer. Konstaterer Kommissionen, at der er sket en tilsidesættelse af bestemmelserne i direktiv 98/34/EF, indledes der enten en dialog med den pågældende medlemsstat med henblik på at løse problemet, eller der indledes en overtrædelsesprocedure i henhold til EF-traktatens artikel 169. Ved udgangen af 1998 verserede der ca. 30 af denne type sager.

I øvrigt præciserede Domstolen den 16. juni 1998 i forbindelse med en præjudiciel sag omfanget af princippet om, at de tekniske forskrifter ikke kan gøres gældende, hvis de er vedtaget i modstrid med direktiv 98/34/EF, som den havde knæsat i dommen i CIA-Sécuritel-sagen den 30. april 1996 (se Lemmens-dommen, C-226/97).

2.1.3.3. Harmoniseret lovgivning

Spørgsmålene vedrørende landbrugsprodukter behandles i punkt 2.13.2.

2.1.3.3.1. Fødevarer

Generelt har medlemsstaterne vedtaget gennemførelsesforanstaltningerne til direktiverne inden for fødevareresektoren uden dog konsekvent at overholde de frister, der er fastsat deri.

Kommissionen fik meddelelse om et stort antal gennemførelsesforanstaltninger i 1998. Således kunne 89 overtrædelser for manglende meddelelse henlægges ved årets udgang. Kommissionen sendte i 1998 åbningsskrivelser vedrørende 32 sager, og sideløbende hermed afgav den 15 begrundede udtalelser og besluttede at forelægge to sager for Domstolen.

For så vidt angår utilstrækkelig gennemførelse af direktiver og forordninger besluttede Kommissionen at fremsende to åbningsskrivelser og at henlægge to sager, om hvilke der var blevet afgivet begrundet udtalelse.

(1) Dette tal omfatter de udførlige udtalelser i forbindelse med hvilke, udløbsdatoen lå inden den 1. marts 1999. Fristen for at afgive udførlige udtalelser i forbindelse med udkast til forskrifter, der er givet meddelelse om i 1998, udløber den 31. marts 1999.

(2) Dette tal omfatter de udførlige udtalelser i forbindelse med hvilke, udløbsdatoen lå inden den 1. marts 1999. Fristen for at meddele medlemsstaterne, at der anmodes om udsættelse i forbindelse med forskrifter fra 1998, udløber den 31. marts 1999.

Samtidig klagede den vedrørende ca. ti sager. Nogle af disse blev løst efter en brevveksling mellem Kommissionens tjenester og de nationale myndigheder.

2.1.3.3.2. Lægemidler

Kommissionen fik i 1998 meddelelse om næsten alle gennemførelsesforanstaltninger, som der endnu ikke var givet meddelelse om. Ultimo oktober 1998 havde 13 af 15 medlemsstater gennemført samtlige direktiver, der var gældende inden for lægemiddelsektoren. Kun Frankrig og Belgien har endnu ikke tilendebragt gennemførelsen. Domstolen afsagde i 1998, efter at Kommissionen havde indledt en overtrædelsesprocedure, domme i følgende sager vedrørende manglende gennemførelse:

- 12. februar 1998 i sag C-144/97: Frankrigs manglende gennemførelse af direktiv 92/74/EØF
- 12. marts 1998 i sag C-163/97: Belgiens manglende gennemførelse af direktiv 92/74/EØF
- 15. oktober 1998 i sag C-283/97: Belgiens manglende gennemførelse af direktiv 92/73/EØF
- 15. oktober 1998 i sag C-284/97: Frankrigs manglende gennemførelse af direktiv 93/40/EØF.

Der består ligeledes nogle generelle problemer vedrørende medlemsstaternes fortolkning og anvendelse af lægemiddeldirektiverne. Disse problemer består hovedsagelig i medlemsstaternes forskellige fortolkning af begrebet »lægemidler« (ofte med den følge, at der opstår hindringer for samhandelen med varer) og i klager over, at nationale myndigheder ikke skulle have overholdt direktiv 89/105/EØF om gennemsigtighed. Medlemsstaternes gennemførelse og anvendelse af artikel 4, stk. 8, litra a), nr. i-iii), i direktiv 65/65/EØF og forvaltningen af den fornyede tilladelse for »gamle« lægemidler omfattes ligeledes af igangværende overtrædelsesprocedurer.

Kommissionen undersøger med stor opmærksomhed disse problemer og klager. Planerne om en kodificering af lægemiddellovgivningen (human og veterinær), der vil forbedre overblikket over lovgivningen og i sidste ende effektivisere anvendelsen deraf, er allerede meget fremskredne. Man må håbe, at Kommissionens meddelelse om Fællesskabets procedurer for godkendelse af markedsføringen af lægemidler (98/C 229/03), der blev offentliggjort den 22. juli 1998, og som har til formål at tydeliggøre procedurerne for central og gensidig anerkendelse, får samme virkning.

2.1.3.3.3. Kemiske produkter

De sidste direktiver inden for den kemiske sektor, der vedrører begrænsninger af markedsføringen af farlige stoffer og præparater samt gødning, er blevet omsat til national ret af de fleste medlemsstater, dog ofte efter indledning af overtrædelsesprocedurer.

De manglende meddelelser om gennemførelse af direktiverne 96/55/EF, 97/10/EF, 97/16/EF og 97/64/EF om begrænsningen af markedsføringen af visse farlige stoffer, direktiv 96/65/EF om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater og direktiv 97/63/EF om gødning medførte fremsendelse af 19 begrundede udtalelser til forskellige medlemsstater. For så vidt angår direktiv 97/63/EF om gødning, der har givet anledning til et stort antal overtrædelsesprocedurer, var kun fire stadig i gang ved afslutningen af 1998.

For direktiv 97/56/EF om sekstende ændring af direktiv 76/769/EØF om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater udløb fristen for gennemførelse ved årets udgang, og direktivet er kun blevet gennemført af to medlemsstater. Direktiv 98/3/EF om gødning, for hvilket fristen ligeledes er udløbet, er derimod blevet gennemført af syv medlemsstater.

Som helhed manglede der ved udgangen af 1998 51 gennemførelsesforanstaltninger vedrørende otte direktiver. Gennemførelsesforanstaltningerne er normalt i overensstemmelse med de gennemførte direktiver.

2.1.3.3.4. Motorkøretøjer, traktorer og motorcykler

Den 1. januar 1996 blev Fællesskabets typegodkendelsesprocedure obligatorisk for de nye køretøjstyper af kategori M1. Virkningen heraf er, at forskellige direktiver er blevet bindende.

Med vedtagelsen den 14. juli 1997 af direktiv 97/24/EF om dele af og kendetegn ved to- og trehjulede motordrevne køretøjer blev der lagt sidste hånd på Fællesskabets typegodkendelsesprocedure for to- og trehjulede motordrevne køretøjer. Fristen for gennemførelsen af direktivet var senest den 18. december 1998. Efter denne dato er typegodkendelse af hele køretøjer mulig på fakultativt grundlag i en periode på seks måneder, men typegodkendelsen bliver obligatorisk fra 17. juni 1999.

Der er tale om en ekstremt høj gennemførelsessats og om få forsinkelser. I de forholdsvis få tilfælde, hvor der er forsinkelser, er det normalt tilstrækkeligt med en overtrædelsesprocedure for at sikre gennemførelsen i løbet af kort tid. For visse direktiver var gennemførelsen dog ikke fuldstændig ved udgangen af 1998. Således havde syv medlemsstater ikke gennemført direktiv 97/24/EF om dele af og kendetegn ved to- og trehjulede motordrevne køretøjer, medens seks medlemsstater manglede at få gennemført direktiv 98/14/EF om godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil og direktiv 97/54/EF om landbrugs- og skovbrugshultraktorer konstruktivt bestemte maksimalhastighed. Direktiv 98/77/EF om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer og direktiv 98/90/EF vedrørende døre i motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil, der skulle have været gennemført pr. 31. december 1998, var kun blevet gennemført af en medlemsstat på den fastsatte dato.

2.1.3.3.5. Byggematerialer

Efter at Belgien havde tabt sagen for Domstolen (sag af 18. december 1997), gav dette land den 26. august 1998 Kommissionens tjenestegrene meddelelse om en kongelig bekendtgørelse om gennemførelse af direktiv 89/106/EØF.

Der er indledt en overtrædelsesprocedure for så vidt angår Østrigs gennemførelse af direktiv 89/106/EØF, fordi visse artikler i den østrigske lov ikke var i overensstemmelse med direktivet.

I forbindelse med den løbende overtrædelsesprocedure mod Grækenland om kvalitetskontrol af visse former for importeret stål blev der fremsendt en begrundet udtalelse til de græske myndigheder den 4. december 1998.

2.1.3.3.6. Udstyr

(Mekanisk og elektromekanisk udstyr, personlige værnemidler, gas- og trykluftsudstyr, udstyr til færdigpakninger og retslig metrologi, medicinsk apparatur og lystfartøjer)

I 1998 blev der gjort betydelige fremskridt med hensyn til gennemførelsen af direktiver inden for ovennævnte sektorer. Således er de fleste direktiver, hvis gennemførelsesfrist udløb den 31. december 1998, bl.a. direktiv 73/23/EØF, 88/378/EØF, 89/336/EØF, 89/392/EØF, 89/686/EØF, 90/385/EØF og 90/396/EØF, der også blev omtalt i femtende årsberetning for 1997, blevet gennemført i alle medlemsstaternes lovgivninger. Der er dog problemer i forbindelse med fire direktiver, der gennemgås i det følgende.

Der er ligeledes konstateret mange fremskridt med hensyn til dårlig anvendelse af direktiver og den nationale lovgivnings manglende overensstemmelse med direktiverne. Der består imidlertid stadig vanskeligheder med hensyn til direktiv 89/392/EØF (maskiner), 89/686/EØF (personlige værnemidler) og 90/396/EØF (gasudstyr). Ca. to tredjedele af vanskelighederne er koncentreret herom.

Der blev i 1998 behandlet 78 tilfælde af overtrædelser, hvoraf 24 blev registreret i 1998. Ved afslutningen af 1998 er der 37 tilbage, heraf ni tilfælde med manglende meddelelse og 28 andre sager.

Der blev i 1998 i alt afsendt ni begrundede udtalelser, og en sag blev forelagt Domstolen.

For så vidt angår sagerne om manglende meddelelse er situationen følgende:

Belgien har ikke gennemført Rådets direktiv 93/42/EØF om medicinsk apparatur.

Belgien har modtaget en begrundet udtalelse om Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF om materiel og sikringsystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære. Desuden er der blevet klaget til Domstolen over Irlands manglende gennemførelse af dette direktiv.

Frankrig, Italien og Luxembourg har modtaget begrundede udtalelser om Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/16/EF om elevatorer.

Endelig har Grækenland, Luxembourg og Portugal modtaget begrundede udtalelser om Kommissionens direktiv 97/53/EF om elektrisk materiel til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære. Overgangsperioden ifølge dette direktiv ophørte den 16. juni 1998.

Tre medlemsstater, Belgien, Spanien og Irland, havde ikke ved begyndelsen af 1998 gennemført direktiv 94/25/EF om lystfartøjer. Finland havde kun gennemført direktivet delvis, idet det ikke var gennemført for Ålandsøerne.

De procedurer efter artikel 169, der var i gang over for Spanien, Irland og Belgien, er alle blevet afsluttet ligesom proceduren over for Finland, efter at disse medlemsstater har givet meddelelse om deres nationale gennemførelsesforanstaltninger.

2.1.3.3.7. Kosmetiske produkter

Kommissionen kunne i 1998 konstatere fremskridt med hensyn til gennemførelsen af fællesskabslovgivningen om kosmetiske midler.

Således kunne Kommissionen afbryde talrige overtrædelsesprocedurer over for medlemsstaterne foranlediget af manglende meddelelser af nationale gennemførelsesforanstaltninger til fællesskabsdirektiver. Kommissionen beklager dog, at alle de direktiver, som Kommissionen har vedtaget siden 1995 om tilpasning af Rådets direktiv 76/768/EØF til de tekniske fremskridt, og at direktiverne om analysemetoderne ved kontrol af sammensætningen af kosmetiske midler i øjeblikket stadig ikke er gennemført i i hvert fald en EU-medlemsstat. Der skal i denne forbindelse gøres opmærksom på, at direktiv 97/18/EF (om udsættelse af datoen for forbud mod afprøvning af kosmetiske midlers bestanddele eller forbindelser heraf på dyr) skulle have været gennemført i medlemsstaternes lovgivning senest 31. december 1997, hvis de berørte erhverv skulle have haft en vis retssikkerhed, og dette gælder, uanset om disse afprøvninger er blevet udført i medlemsstaterne eller ikke. Det fritager ikke medlemsstaterne fra deres forpligtelser, at Kommissionen har til hensigt snarest at forelægge Rådet og Europa-Parlamentet et forslag til direktiv om forbud mod afprøvning af kosmetiske midlers bestanddele eller forbindelser heraf på dyr. Desuden gør Kommissionen opmærksom på, at det på grund af bilagenes komplicerede karakter er nødvendigt i hver enkelt national gennemførelsesforanstaltning klart at anføre, hvilket direktiv teksten skal gennemføre.

Kommissionen indsats med hensyn til Rådets direktiv 93/35/EØF om sjette ændring af direktiv 76/768/EØF blev delvis belønnet i 1998, fordi denne tekst nu er gennemført i alle medlemsstaterne om end mere eller mindre fuldstændigt.

Kommissionen undersøger meget nøje de tilfælde af overtrædelse, der ikke vedrører manglende meddelelse af nationale foranstaltninger, og der er efter de brevvekslinger, som har fundet sted mellem den og medlemsstaternes myndigheder, fundet løsninger, der er tilfredsstillende både for den kosmetiske industri og de ansvarlige myndigheder.

2.1.3.3.8. Tekstilprodukter og fodtøj

Gennemførelsesfristen for direktiv 97/37/EF om tilpasning af bilag I og II i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/74/EF om betegnelser for tekstilprodukter til det tekniske fremskridt udløb 1. juni 1998. Der blev i årets løb registreret et antal nationale gennemførelsesforanstaltninger til direktivet. Kun Italien, Belgien og Luxembourg har ikke gennemført dette direktiv, og der er derfor overtrædelsesprocedurer i gang over for disse medlemsstater.

Der er indledt en overtrædelsesprocedure over for Luxembourg for manglende meddelelse af nationale gennemførelsesforanstaltninger til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/11/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende mærkning af materialer anvendt i hovedbestanddelene af fodtøj med henblik på salg i detailledet.

2.1.3.3.9. Ansvar for defekte produkter

Frankrig har omsider ved sin vedtagelse af lov nr. 389-98 af 19. maj om ansvar for defekte produkter⁽¹⁾ gennemført Rådets direktiv 85/374/EØF. På grund af denne manglende gennemførelse havde Kommissionen den 31. marts 1998 besluttet i henhold til traktatens artikel 171 at forelægge sagen for Domstolen. Det var første gang, at Kommissionen brugte denne bestemmelse til at anmode om, at Frankrig blev idømt en bøde (158 250 ECU om dagen)⁽²⁾.

2.1.3.4. Særlige ordninger for fri bevægelighed

Kulturgoder

Kommissionen besluttede den 24. juni 1998 at sende begrundede udtalelser til fem medlemsstater for manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/100/EF om ændring af bilaget til Rådets direktiv 93/7/EØF om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område. Efter at medlemsstaterne havde fremsendt meddelelser om gennemførelsen, kunne Kommissionen i december 1998 beslutte at afbryde procedurerne for fire medlemsstater. Kommissionen viderefører proceduren mod Frankrig.

Kommissionen kunne afbryde proceduren i forbindelse med sag C-413/97 (Tyskland) og C-415/97 (Italien), som blev indledt som følge af manglende meddelelse af foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 93/7/EF, da der blev givet meddelelse om, at foranstaltningerne vil blive vedtaget i år.

⁽¹⁾ Den franske Republiks officielle tidende af 21. maj 1998.

⁽²⁾ IP/98/311 af 1. april.

Eksplсивstoffer

Gennemførelsesbestemmelserne til Rådets direktiv 93/15/EØF af 5. april 1993 om harmonisering af bestemmelserne om markedsføring af og kontrol med eksplosivstoffer til civil brug er stort set i overensstemmelse med direktiverne, bortset fra to tilfælde af overtrædelser på grund af dårlig gennemførelse.

2.1.3.5. *Toldunionen*

På toldområdet har Kommissionens aktiviteter hovedsagelig været koncentreret om at udfærdige, iværksætte og forvalte de toldinstrumenter, der er nødvendige til at anvende EU's fælles politikker (handelspolitikken, landbrugspolitikken, miljø, offentlig sundhed...) med henblik på at kontrollere de ydre grænser, varetage EU-borgernes sikkerhed og overvåge, at virksomhedernes samhandel foregår på en fair måde i det indre marked og den økonomiske og monetære union.

Derfor er kontrollen med den korrekte anvendelse af fællesskabsbestemmelserne naturligvis stadig et væsentligt element i Kommissionens tiltag inden for det pågældende område. Således har Italien som følge af disse tiltag tilpasset sin lovgivning til Fællesskabets toldkodeks for derved at bringe den i overensstemmelse med reglerne om direkte eller indirekte toldfuldmagt.

Det skal med hensyn hertil også fremhæves, at Tyskland har efterkommet Domstolens dom af 10. september 1996 i sagen C-61/94⁽¹⁾ om import af mejeriprodukter under ordningen for aktiv forædling. Kommissionen havde bestridt, at denne import kunne tillades, fordi dens toldværdi lå under den minimumspris, der var fastsat i det internationale arrangement vedrørende mejerisektoren, som Fællesskabet havde godkendt ved Rådets afgørelse 80/271/EØF af 10. december 1979 om indgåelse af de multilaterale aftaler, der er resultatet af handelsforhandlingerne 1973-79⁽²⁾, samt ved Rådets forordning (EØF) nr. 1999/85⁽³⁾ af 16. juli 1985 om ordningen for aktiv forædling.

2.1.4. **Fri udveksling af tjenesteydelser og etableringsret**

2.1.4.1. *Artikel 52 ff. og artikel 59 ff.*

Hvad **etableringsfriheden** angår, har Kommissionen anlagt sag ved Domstolen med henvisning til, at de to belgiske love nr. 1919 og 1921 om almennyttige foreninger ikke overholder dette princip, eftersom de indeholder bestemmelser, der strider mod det generelle princip om, at der ikke må diskrimineres på grundlag af nationalitet.

Kommissionen har ligeledes på grund af et nationalitetskrav sendt en begrundet udtalelse til de franske myndigheder om de

krav, der stilles til virksomheder, der fremstiller og markedsfører våben, der kan anvendes af private organer og privatpersoner.

Med hensyn til den frie udveksling af tjenesteydelser kræves der ifølge nederlandsk lov, at ansøgere om udtagning af patenter skal vælge at have adresse i Nederlandene hos en erhvervsagent, men det kræves udelukkende af ansøgere, som ikke har bopæl i landet. Eftersom et sådant krav er i strid med det i artikel 59 fastsatte princip, har Kommissionen sendt en begrundet udtalelse til de nederlandske myndigheder.

Der er ligeledes blevet sendt en begrundet udtalelse til de italienske myndigheder, da alle fysiske og juridiske personer, der arbejder som speditører, i henhold til loven om indførelse af en fortegnelse over autorisationerne til speditører, har pligt til at lade sig opføre i et særskilt register, som føres af handelskammeret i det pågældende område. Dette registreringskrav hindrer imidlertid, at økonomiske aktører, som ikke er etableret i Italien, i henhold til artikel 59 lejlighedsvis kan udføre deres virksomhed i Italien.

Ifølge de portugisiske bestemmelser om de standarder, der gælder for luftfotografering i forbindelse med tjenesteydelser, gives der kun tilladelse til udenlandske virksomheder og udlændinge i behørigt begrundede tilfælde. Der er tale om diskrimination på grundlag af nationaliteten, og da den ikke er berettiget ud fra sikkerhedshensyn, er der også i dette tilfælde blevet sendt en begrundet udtalelse til de portugisiske myndigheder.

I Frankrig har en afgørelse om forskrifterne for apparater til produktion eller opmagasinering af gas betydet, at disse trykbeholdere kun i undtagelsestilfælde kan kontrolleres uden for Frankrig, hvilket stiller virksomheder, som ikke har sæde i Frankrig, dårligere, i fald de måtte ønske at tilbyde deres tjenester, og der er derfor blevet sendt en begrundet udtalelse til de franske myndigheder.

Udstationering af lønmodtagere i andre medlemsstater i forbindelse med den frie udveksling af tjenesteydelser er forbundet med mange vanskeligheder. Der er således blevet sendt en begrundet udtalelse til de belgiske myndigheder, for det første fordi det af udenlandske tjenesteudbydere kræves, at de skal bidrage til de belgiske metalfabrikanterets Fonds de Sécurité d'Existence, for det andet fordi det kræves, at de skal betale den bonusydelse og ydelse ved ledighed pga. vejrlig, der gælder for ansatte i byggesektoren, og endelig fordi de skal betale det fødevarer- og boligtillæg, der gælder inden for den samme sektor. Kommissionen har desuden besluttet at anlægge sag ved Domstolen, da det i den østrigske lovgivning fastsættes, at udenlandske tjenesteudbydere har et medansvar for betalingen af udstationeredes lønninger, hvorimod der for virksomheder etableret i Østrig ikke findes en lignende bestemmelse. Endelig har Kommissionen besluttet at sende en begrundet udtalelse til de tyske myndigheder på grund af de diskriminerende bestemmelser, der gælder for udenlandske byggevirkomheder, som ønsker at udbyde sine tjenesteydelser sammen med andre virksomheder inden for rammerne af en sammenlutning, som er oprettet med henblik på en bestemt arbejdsopgave (arbejdsgruppe).

⁽¹⁾ Sml. 1996 I, s. 3989.

⁽²⁾ EFT L 71 af 17.3.1980, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 188 af 20.7.1985, s. 1.

Hvad udstationering af arbejdstagere angår er der desuden et særligt problem med vilkårene for udstationering af statsborgere fra tredjelande med hensyn til visa og opholds- og arbejdstilladelser. Kommissionen har i denne forbindelse sendt begrundede udtalelser til de belgiske og de tyske myndigheder.

Endelig er det i forbindelse med visse overtrædelser blevet klart, at der er problemer både i forhold til princippet om fri udveksling af tjenesteydelser og i forhold til etableringsretten. Den italienske lovgivning på såvel lands- som regionsplan vedrørende markeder og udstillinger er således forbundet med store problemer, da den sætter grænser for, hvem der kan planlægge denne form for arrangementer, bl.a. ved at stille krav til virksomhedens form, sammensætning og oprindelse. Der er derfor blevet sendt en begrundet udtalelse til de italienske myndigheder.

Med hensyn til private vagtselskaber er Kommissionens holdning i forbindelse med overtrædelsesprocedurer blevet bekræftet af Domstolen. Sektoren må ikke begrænses ved hjælp af diskriminerende krav om nationalitet og etableringssted, bl.a. med henvisning til den offentlige sikkerhed. De grundlæggende frihedsrettigheder inden for det indre marked, f.eks. etableringsfriheden, den frie udveksling af tjenesteydelser og fri bevægelighed for arbejdstagere, gælder derimod uindskrænket (Kommissionen/Spanien, C-114/97⁽¹⁾). Kommissionen har med henvisning hertil anlagt sag mod Belgien ved Domstolen, og den har også besluttet at anlægge sag mod Italien.

EU-borgere, som ikke har bopæl i Spanien, skal henvende sig til en spansk notar for at kunne erhverve fast ejendom på spansk område, selv om handlen allerede er blevet indgået og attesteret af en udenlandsk notar. Den spanske notars intervention vedrører ikke købspapirerne, men tager kun sigte på at foretage en skattemæssig kontrol af den handel, der allerede er indgået mellem de berørte parter. Ifølge Kommissionen er denne bestemmelse i strid med etableringsretten, den frie udveksling af tjenesteydelser og den frie bevægelighed for kapital og arbejdstagere. Den har derfor besluttet at anlægge sag ved Domstolen.

2.1.4.2. Finansielle tjenesteydelser

Dialog med de nationale myndigheder

Ud fra et ønske om at styrke det administrative samarbejde og gøre det muligt hurtigt at løse de problemer, der opstår, har Kommissionen i 1998 opretholdt regelmæssige kontakter med de nationale myndigheder både gennem de institutionelle udvalg (Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning, Forsikringsudvalget, Kontaktudvalget for Institutter for Kollektiv Investering i Fast Ejendom) og ad hoc-fortolkningsgrupper (for henholdsvis bankområdet, forsikringsområdet og direktivet om krav til kapitalgrundlag osv.) samt i grupper på højt niveau («High Level Security Supervisors Committee» på værdipapirområdet).

(1) Dom af 29. oktober 1998, Sml. 1998 I, s. 6717.

Klager og konstaterede overtrædelser

Som følge af klager indledte Kommissionen i 1998 to procedurer på grund af overtrædelse af EF-traktatens artikel 52 og 59 og overtrædelse af forskellige direktiver. I det første tilfælde drejer det sig om formodet diskrimination på grundlag af nationalitet i forbindelse med refusion af skattegodtgørelser til banker i Italien. Der er blevet sendt en åbningsskrivelse til medlemsstaten med det formål at få oplyst, hvilke kriterier der ligger til grund for den liste, der anvendes ved refusionen af en del af godtgørelsen. Det andet tilfælde drejer sig om det luxembourgske krav om, at arkitekter skal indbetale et garantibeløb til en luxembourgske bank. Denne sag er ved at blive undersøgt.

På forsikringsområdet har Kommissionen i 1998 i henhold til traktatens artikel 169 indledt to nye procedurer på grund af formodet overtrædelse af EF-traktatens artikel 52 og 59 og overtrædelse af forskellige direktiver. I begge tilfælde er det sket på grund af klager. Med hensyn til de procedurer, der blev indledt før 1998, er en af dem blevet henlagt, fordi den pågældende medlemsstat opfyldte kravene i fællesskabsretten.

Med hensyn til de konstaterede overtrædelser er man i adskillige af procedurerne nået frem til, at der fremsættes en begrundet udtalelse, eller at der anlægges sag. Hvad angår forsikringsområdet, bør der gøres opmærksom på, at det stigende antal procedurer for manglende overholdelse og mangelfuld gennemførelse skyldes, at visse medlemsstater har fortsat deres overtrædelser. I en række sager, hvor dialogen med de nationale myndigheder ikke har ført til noget resultat, er det nødvendigt at indbringe sagen for Domstolen af hensyn til en løsning af de meget alvorlige problemer, der er i forhold til fællesskabsrettens gennemførelse.

Inden for værdipapirområdet har Kommissionen i 1998 på grundlag af en klage indledt to nye procedurer mod henholdsvis Italien (artikel 59 og 73 B) og Frankrig (artikel 52, 59 og 73 B). Det er Kommissionens opfattelse, at både den italienske og den franske lov har medført, at hjemmemarkederne og markederne i de øvrige EU-lande ikke behandles ens, og at tjenesteudbydere fra andre medlemsstater diskrimineres i forhold til de hjemlige.

Traktaten

På bankområdet er overtrædelsessagen mod Grækenland vedrørende lovgivningen om tilskud til leasede anlægsaktiver blevet henlagt. Ifølge den græske lovgivning kunne staten kun yde tilskud til leasing af anlægsaktiver, hvis det skete gennem leasingvirksomheder med sæde i Grækenland. Lovgivningen er blevet ændret til at omfatte alle leasingvirksomheder inden for Fællesskabet.

På forsikringsområdet sendte Kommissionen i 1998 en begrundet udtalelse til Spanien, fordi den spanske lovgivning ikke er i overensstemmelse med EU-traktatens bestemmelser om den frie udveksling af tjenesteydelser (artikel 59). De spanske myndigheder kræver, at der skal indhentes en forudgående tilladelse, inden man kan udbyde sine tjenester på spansk område, og det gælder ikke kun virksomheder, der

ønsker at nedsætte sig i Spanien, men også virksomheder, der ønsker at levere en tidsbegrænset tjenesteydelse. Men ifølge Domstolens faste retspraksis er et sådant krav i strid med traktatens artikel 59, da tjenesteydere ikke er omfattet af de samme krav, som skal være opfyldt i forbindelse med etableringsretten. Kravet er heller ikke berettiget ud fra betragtninger af almen interesse som f.eks. beskyttelse af de spanske forbrugere, da det hverken står i forhold til det tilsigtede mål eller i øvrigt er nødvendigt.

Nationale gennemførelsesforanstaltninger

Manglende meddelelse

På bankområdet er alle de overtrædelsesprocedurer, der var blevet indledt mod Det Forenede Kongerige for manglende gennemførelse på Gibraltar af en række bankdirektiver blevet henlagt, eftersom Det Forenede Kongerige har meddelt Kommissionen alle love og bestemmelser om de pågældende direktivers gennemførelse for Gibraltar. Der var bl.a. tale om Rådets direktiv 89/117/EØF om bankfilialers regnskaber, Rådets direktiv 86/635/EØF om bankers årsregnskaber, Rådets direktiv 93/6/EØF om bankers og investeringselskabers kapitalgrundlag, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF om indskudsgarantiordninger og Rådets direktiv 96/10/EF om netting.

Der er blevet sendt begrundede udtalelser for manglende gennemførelse af Rådets direktiv 95/26/EF, det såkaldte »post-BCCI«-direktiv, til Tyskland, Spanien, Italien, Luxembourg, Belgien, Irland, Frankrig og Grækenland. Med udgangspunkt i de svar, som Kommissionen indtil videre har modtaget, har den besluttet at henlægge procedurerne mod Grækenland og Det Forenede Kongerige (for manglende gennemførelse af direktivet for Gibraltar), eftersom begge disse stater har givet Kommissionen meddelelse om, hvordan direktivet er gennemført i deres lovgivning. Andre medlemsstater har ikke været i stand til at fremlægge en klar tidsplan for direktivets gennemførelse. I disse tilfælde har Kommissionen besluttet at anlægge sag ved Domstolen for manglende meddelelse. Det drejer sig om Frankrig, Spanien og Luxembourg.

Eftersom Tyskland har givet meddelelse om, at det har gennemført direktiv 94/19/EF om indskudsgarantiordninger og direktiv 93/6/EØF om bankers og investeringselskabers kapitalgrundlag, er de procedurer, der var blevet indledt ved Domstolen, blevet indstillet.

På forsikringsområdet er Kommissionens beslutning fra 1996 om at anlægge sag ved Domstolen mod Spanien for manglende meddelelse af de nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 92/96/EØF (3. livsforsikringsdirektiv) stadig suspenderet; Domstolen har i sin dom i sagen om Rådets direktiv 92/49/EØF (3. direktiv om skadesforsikring), som den afgav i december 1997 (sag nr. C-361/95⁽¹⁾), dømt Spanien for de samme forhold (delvis gennemførelse), som fremføres i sagen om direktiv 92/96/EØF. De spanske

myndigheder gav dog i december 1998 meddelelse om, hvilke foranstaltninger de havde truffet til gennemførelse af disse to direktiver. Man er for øjeblikket i Kommissionen i færd med at kontrollere, om der er tale om en fuldstændig gennemførelse, hvorefter sagerne i så fald vil blive henlagt i 1999.

Med hensyn til Rådets direktiv 91/674/EØF (forsikringselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber) er den beslutning om at anlægge sag ved Domstolen, som blev truffet i 1998, ikke blevet gennemført, da der er blevet givet meddelelse om de nationale gennemførelsesforanstaltninger. Sagen er blevet henlagt. Domstolen har desuden i sin dom af 18. december 1997 dømt Spanien for kun delvis at have gennemført Rådets direktiv 91/371/EØF (direktivet om Schweiz-aftalen) (sag nr. C-360/95⁽²⁾). Sagen er for øjeblikket suspenderet, indtil de spanske myndigheder, som varslet for nylig, har givet officiel meddelelse om gennemførelsesforanstaltningerne.

Det bør bemærkes, at selv om de fleste medlemsstater allerede har meddelt, hvilke foranstaltninger de har truffet til gennemførelse af det tredje direktiv om livsforsikring og det tredje direktiv om skadesforsikring, så er gennemførelsen og anvendelsen af disse direktiver ikke helt uden problemer. Der er faktisk en række eksempler på, at gennemførelsen kun er delvis, eller at den er mangelfuld.

Med hensyn til værdipapirer har Kommissionen sendt en begrundet udtalelse til Det Forenede Kongerige for manglende gennemførelse af Rådets direktiv 85/611/EØF, 89/298/EØF og 89/592/EØF på Gibraltar. Eftersom Det Forenede Kongerige har meddelt gennemførelsesforanstaltningerne, er proceduren blevet henlagt.

Manglende gennemførelse og mangelfuld anvendelse

Kommissionen sendte i 1998 en begrundet udtalelse til Tyskland for mangelfuld anvendelse af Rådets direktiv 92/49/EØF på forsikringsområdet. Mere præcist har Tyskland med den lovtækt, der er blevet vedtaget til gennemførelse af direktivet, officielt afskaffet forbuddet mod at udøve sygeforsikring sideløbende eller samtidig med andre forsikringsklasser for ikke-tyske virksomheder, som ønsker at oprette en filial eller at fungere som tjenesteudbyder i Tyskland, hvilket er i overensstemmelse med det tredje direktiv om skadesforsikring, hvori muligheden for at nægte den samtidige udøvelse afskaffes. Der er imidlertid blevet indført en ny bestemmelse i sociallovgivningen, ifølge hvilken den ansatte kun kan få udbytte af arbejdsgiverens bidrag, hvis forsikrings-selskabet uafhængigt af, hvor det har sæde, ikke samtidig udøver flere forsikringsklasser. Der er således tale om en indirekte overtrædelse af direktiv 92/49/EØF.

Sager ved Domstolen

I banksektoren afventer man Domstolens dom i sagen om opretholdelse af anonyme konti i Østrig, som anses for at være i strid med forpligtelsen til i henhold til artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 91/308/EØF om hvidvaskning af penge at identificere kunderne ved oprettelse af en konto.

(1) Dom af 18. december 1997, Sml. 1997 I, s. 7351.

(2) Dom af 18. december 1997, Sml. 1997 I, s. 7337.

Hvad angår de præjudicielle afgørelser, så har Domstolen endnu ikke afgivet sin dom i sag C-410/96 (republikkens anklager/André Ambry). Ifølge fransk lov kræves en finansiell sikkerhedsstillelse, som skal kunne tages i brug ved førstkomende anmodning, for at kunne få en administrativ licens (til at fungere som rejsearrangør). Hvis det pengeinstitut, der udsteder sikkerhedsstillelsen, har sæde i en anden medlemsstat end Frankrig, kræves det imidlertid i den franske lov, at pengeinstituttet skal have indgået en aftale med en fransk bank eller et fransk forsikringsselskab. Domstolen er blevet bedt om at udtale sig om, hvorvidt et sådant krav er i overensstemmelse med fællesskabsretten.

På forsikringsområdet er der i 1998 blevet anlagt fire nye sager ved Domstolen. Kommissionen har således anlagt sag ved Domstolen mod Frankrig for ufuldstændig gennemførelse af direktiv 92/49/EØF og 92/96/EØF, da den stadig ikke har fået nogen meddelelse om, hvilke foranstaltninger der vil blive truffet for at ændre loven om gensidig forsikring for at tilpasse den til de tredje forsikringsdirektiver. Der er desuden blevet anlagt sag ved Domstolen mod Frankrig for mangelfuld anvendelse af de tredje forsikringsdirektiver, da der ifølge de franske bestemmelser er pligt til at udfylde et »markedsføringskema«, inden man tager nye forsikringspolicer i brug, hvilket er i strid med direktiv 92/49/EØF og 92/96/EØF, som forbyder, at medlemsstaterne indfører bestemmelser, der kræver en forudgående godkendelse eller systematisk indberetning af generelle og særlige betingelser i forsikringspolicer.

Der er endvidere blevet anlagt sag ved Domstolen mod Belgien, fordi arbejdsulykkesforsikringer ifølge den belgiske lovgivning om kontrol med forsikringsselskaber er undtaget fra direktiv 92/49/EØF's anvendelsesområde. Det er Kommissionens opfattelse, at disse risici er omfattet af direktivet i de tilfælde, hvor de indgår i de private forsikringsselskabers udbud. Den samme overtrædelse er blevet konstateret i Finland, og der blev derfor i 1996 afsendt en åbningsskrivelse.

Endelig er der blevet anlagt sag ved Domstolen mod Spanien, fordi den spanske lov om gennemførelse af direktiv 84/5/EØF ikke indeholder nogen forpligtelse for det organ, som medlemsstaterne ifølge direktivet skal oprette med det formål at yde erstatning for skade forvoldt af uidentificerede køretøjer, til at give den skadelidte et begrundet svar på spørgsmålet om, hvordan det vil intervenere (artikel 1, stk. 4, i direktivet).

Sagerne mod Spanien og Luxembourg i forbindelse med investeringservice på værdipapirområdet (Rådets direktiv 93/22/EØF) er blevet opretholdt. Spanien gav dog i november 1998 meddelelse om loven til gennemførelse af direktivet. Proceduren mod Tyskland er derimod blevet henlagt.

2.1.4.3. *Kommerciel kommunikation*

Der findes ikke for øjeblikket noget direktiv om kommerciel kommunikation set ud fra det indre marked. Kommissionen har imidlertid i årets løb modtaget tre klager på dette område.

Den har desuden fortsat undersøgelserne i forbindelse med de igangværende overtrædelsesprocedurer. Den har indledt en dialog med de franske myndigheder om, hvordan man skal fortolke »Evin«-loven, som forbyder fjernsynsreklamer for alkoholholdige drikke, med henblik på de særlige tilfælde, hvor der er tale om sportsarrangementer i udlandet. Der blev i 1997 i forbindelse med denne procedure afsendt en begrundet udtalelse. Kommissionen har desuden sendt en begrundet udtalelse til Tyskland, hvis lovgivning om præmier og rabat menes at være i strid med traktatens artikel 59. Denne procedure er blevet indledt på foranledning af en klage fra en aktør, som udbyder varer og tjenesteydelser inden for rammerne af en klub, som er baseret i en anden medlemsstat.

2.1.4.4. *Medierne*

På medieområdet har Kommissionen registreret ca. ti nye klager, hvoraf nogle er blevet henlagt i årets løb. Den har endvidere modtaget over hundrede klager vedrørende beskatningen af parabolantennener i en bestemt medlemsstat. Med hensyn til de igangværende overtrædelsesprocedurer har Kommissionen henlagt proceduren mod de spanske bestemmelser om reklamering med fly over spansk territorium. Spanien har rettet sig efter Kommissionens begrundede udtalelse.

2.1.5. **Fri bevægelighed for kapital**

Situationen ser generelt tilfredsstillende ud med hensyn til den frie bevægelighed for kapital og betalinger inden for EU og i forhold til tredjelande. Der er i årets løb sket yderligere fremskridt, idet visse restriktioner i forbindelse med køb af fast ejendom i Østrig (Wien) er blevet fjernet. Til trods for at der til stadighed opdages nogle andre restriktioner, skrider arbejdet med at afskaffe dem stadig frem. Blandt det begrænsede antal klager kommer størstedelen fra økonomiske aktører, som klager over hindringer for erhvervelsen af fast ejendom i andre EU-lande. På dette område har nogle restriktioner i Tyrol, som i mangt og meget ligner restriktionerne i Wien, givet anledning til, at der er blevet afsendt en begrundet udtalelse. Kommissionen har desuden besluttet at anlægge sag ved Domstolen mod Grækenland på grund af nogle græske procedurer i forbindelse med køb af fast ejendom.

Kommissionen har indledt en række overtrædelsesprocedurer mod flere medlemsstater ud fra et ønske om at lette de tværnationale investeringer. Det er desuden sket i lyset af meddelelsen om visse juridiske aspekter ved EU-interne investeringer (EFT C 220 af 19.7.1997, s. 15) og i forlængelse af det spørgeskema, der er blevet udsendt med det formål at indhente oplysninger om medlemsstaternes praksis. Det er således blevet besluttet at afsende en begrundet udtalelse til Belgien (i to enkeltsager) og til Frankrig. Der er ligeledes blevet sendt begrundede udtalelser til Irland, Det Forenede Kongerige og Spanien. Det sidstnævnte land har desuden modtaget en begrundet udtalelse på grund af de særlige tilladelsesprocedurer, der gælder for investeringer inden for Fællesskabet. En række andre sager er ved at blive undersøgt. Herudover er det

i forbindelse med overdragelse af offentlige aktiver blevet besluttet at anlægge sag ved Domstolen mod Italien på grund af de gældende italienske restriktioner. Hindringerne for pensionskassers investering i udlandet har givet anledning til, at der er blevet sendt en åbningsskrivelse til Belgien og til Finland, medens proportionalitetskravet i forbindelse med bøder, der idømmes ved manglende indberetning af fysiske bevægelser, har afstedkommet, at der er blevet sendt en åbningsskrivelse til Frankrig. Det er ligeledes inden for den berørte periode blevet besluttet at anlægge sag ved Domstolen mod Belgien på grund af de restriktioner, der gælder for visse valutaindlændinges køb af specielle statsobligationer, som er udstedt i udlandet.

2.1.6. Virksomhedernes vilkår

2.1.6.1. Selskabsret

Med hensyn til selskabsretten skal der gøres opmærksom på Domstolens dom af 29. september 1998, som afsluttede den traktatbrudssag, som Kommissionen havde anlagt mod Tyskland (sag nr. C-191/95⁽¹⁾) på grund af ukorrekt anvendelse af Rådets direktiv 68/151/EØF (selskabsregistre) og 78/660/EØF (årsregnskaber).

I de to direktiver fastsættes det nemlig, at kapitalselskabers årsregnskaber skal offentliggøres, og at medlemsstaterne skal indføre passende sanktioner for de selskaber, der undlader at offentliggøre deres årsregnskaber som foreskrevet. I Tyskland undlader ca. 90 % af alle anpartsselskaber at indlevere deres balance til handelsregistret.

Ifølge Domstolens dom fører det tyske retssystem sanktioner for denne undladelse ikke til, at de to direktivers forpligtelse til at offentliggøre årsregnskaberne bliver overholdt. Domstolen har derfor konstateret, at Tyskland ikke har efterlevet de krav, der er indeholdt i de pågældende direktiver.

Med hensyn til de øvrige overtrædelsesprocedurer kan det oplyses, at Kommissionen i løbet af 1998 har henlagt en række procedurer, som var blevet indledt på grund af manglende meddelelse, herunder bl.a. procedurerne mod Luxembourg i forbindelse med gennemførelsen af Rådets direktiv 92/101/EØF (ændring af direktiv 77/91/EØF om aktieselskabers kapital) og de procedurer, der var blevet indledt mod Finland i forbindelse med gennemførelsen af Rådets direktiv 78/660/EØF, 83/349/EØF, 90/604/EØF og 90/605/EØF. I alle de nævnte tilfælde er direktiverne blevet gennemført.

Kommissionen har derimod i 1998 anlagt sag ved Domstolen mod Grækenland, som ikke har givet meddelelse om, hvordan det vil gennemføre direktiv 92/101/EØF.

2.1.6.2. Intellektuel og industriel ejendomsret

Industriel ejendomsret

Den industrielle ejendomsret er for øjeblikket omfattet af tre direktiver. Det drejer sig om Rådets direktiv 89/104/EØF om varemærker og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/44/EF om retlig beskyttelse af bioteknologiske opfindelser og 98/71/EF om retlig beskyttelse af mønstre.

Ifølge varemærkedirektivet giver registreringen af et varemærke indehaveren eneret til at forbyde tredjepersoners erhvervmæssige brug af mærket, medmindre indehaveren giver sin tilladelse.

Medlemsstaternes lovgivning om nationale varemærker er ikke fuldstændig harmoniseret, men begrænset til de aspekter, der har en direkte betydning for, hvordan det indre marked fungerer. Med undtagelse af de harmoniserede aspekter, og herunder især procedureaspekterne, står det medlemsstaterne frit for at vælge den ordning, der passer bedst til deres traditioner. I princippet indeholder direktivet kun materielle retsfor skrifter om registrerede varemærker; det indeholder ingen bestemmelser om harmonisering af procedurerne.

Harmoniseringen kan begrænses på denne måde, da direktivet udelukkende finder anvendelse på registrerede varemærker (medlemsstaterne kan frit fastsætte ordninger til beskyttelse af varemærker, der udelukkende beror på kutyme), hvilket omfatter alle de kategorier af registrerede varemærker, der er omhandlet i de nationale lovgivninger (varemærker for varer og/eller tjenesteydelser, individuelle varemærker, fællesmærker, garantimærker og certifikationsmærker), hvilket dog ikke betyder, at medlemsstaterne er tvunget til at indføre alle de forskellige kategorier af varemærker i deres lovgivning, og endelig varemærker, som er indført i et internationalt register med retsvirkning i den pågældende medlemsstat.

Med henvisning til at det kan virke demotiverende for den industrielle udvikling af bioteknologiske opfindelser og forstyrre det indre marked, hvis de nationale lovgivninger om retlig beskyttelse af bioteknologiske opfindelser får lov til at udvikle sig forskelligt, har man fundet det nødvendigt, at Fællesskabet fik en lovgivning på dette område. Men det skulle ikke være nødvendigt at indføre en særskilt lovgivning til erstatning for medlemsstaternes patentret. De fælles rammer begrænser sig til: fastlæggelse af visse principper med det formål at få defineret forskellen mellem opfindelser og opdagelser med henblik på patentering af visse dele af menneskelig oprindelse; omfanget af den beskyttelse, der er knyttet til et patent på en bioteknologisk opfindelse; muligheden for at benytte et deponeringssystem som supplement til den skriftlige beskrivelse og muligheden for at få en tvangslicens til ikke-eksklusiv udnyttelse i tilfælde, hvor der er en forbindelse mellem en allerede eksisterende plantesort og en opfindelse.

(1) Sml. 1998 I, s. 5449.

Medlemsstaterne skal senest den 30. juli 2000 have gennemført de love, forskrifter og administrative bestemmelser, der er nødvendige for overholdelsen af direktiv 98/44/EF.

Med hensyn til harmoniseringen af medlemsstaternes lovgivning om *m ø n s t r e* er der i lighed med harmoniseringen af lovgivningen om de nationale varemærker ikke tale om en fuldstændig harmonisering, da den er begrænset til de områder, som har den mest direkte virkning for det indre marked. Harmoniseringen sikrer, at man ved registreringen opnår retten til et mønster på ensartede vilkår, at der anvendes en ensartet definition af begrebet mønster, at det registrerede mønster skal opfylde et krav om at være nyskabende og enkeltstående, og at der ydes den samme beskyttelse i alle medlemsstater. Uden for de ikke-harmoniserede områder kan medlemsstaterne frit fastlægge den ordning, der bedst stemmer overens med deres traditioner.

Af hensyn til direktivets overholdelse skal medlemsstaterne senest den 28. oktober 2001 have gennemført de nødvendige lovbestemmelser.

Intellectuel ejendomsret

Medlemsstaterne vedtager generelt de nationale gennemførelsesbestemmelser til direktiverne inden for denne sektor med store forsinkelser og ofte først efter, at der er indledt overtrædelsesprocedurer.

Der er dog sket store fremskridt, særligt inden for det seneste år. Alle medlemsstater med undtagelse af Irland har nu meddelt deres nationale gennemførelsesforanstaltninger til alle de direktiver, der var i kraft den 1. januar 1997. Med hensyn til databasedirektivet, som skulle have været gennemført inden den 1. januar 1998, har kun ni medlemsstater indtil videre givet meddelelse om deres nationale gennemførelsesforanstaltninger.

Kommissionen bestræber sig fortsat på at få alle medlemsstater til at gennemføre direktiverne i den nationale lovgivning, og den overvåger samtidig, at bestemmelserne anvendes korrekt, idet en stor del af retstvisterne synes at vedrøre anvendelsen.

Alle medlemsstater har nu givet meddelelse om nationale gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 87/54/EØF om retlig beskyttelse af halvlederprodukters topografi, til Rådets direktiv 91/250/EØF om retlig beskyttelse af edb-programmer og til Rådets direktiv 93/98/EØF om harmonisering af beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder.

Der er med afsendelsen af begrundede udtalelser blevet indledt overtrædelsesprocedurer mod Grækenland, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene og Portugal for ikke at have givet meddelelse om deres nationale gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF om retlig beskyttelse af databaser.

Der er ligeledes med afsendelsen af begrundede udtalelser blevet indledt overtrædelsesprocedurer mod Belgien for manglende ratifikation af de seneste Bern-konventioner (Paris-akten fra 1971 og Rom-akten fra 1961), Portugal for manglende ratifikation af Rom-konventionen fra 1961 og Irland for manglende ratifikation af Bern-konventionen (Paris-akten fra 1971).

Der er indledt to overtrædelsesprocedurer (afsendelse af begrundede udtalelser) mod henholdsvis Italien for manglende overholdelse af Rådets direktiv 93/98/EØF og Det Forenede Kongerige for manglende overholdelse af Rådets direktiv 92/100/EØF om udlejnings- og udlånsrettigheder.

Endelig er det i to sager blevet besluttet at anlægge sag ved Domstolen mod Irland. Sagsanlæggene skyldes, at Irland ikke har meddelt de nationale gennemførelsesbestemmelser til henholdsvis direktiv 92/100/EØF og direktiv 93/83/EØF om radio- og tv-udsendelse via satellit og viderespredning pr. kabel.

2.1.6.3. *Databeskyttelse*

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF og 97/66/EF om databeskyttelse inden for telekommunikationssektoren trådte i kraft den 25. oktober 1998.

Fem medlemsstater har meddelt nationale gennemførelsesbestemmelser til direktiv 95/46/EF. Heriblandt har to medlemsstater, nemlig Grækenland og Sverige, gennemført direktivet fuldstændigt. Tre andre, nemlig Spanien, Det Forenede Kongerige og Danmark, har kun foretaget en delvis gennemførelse. De gennemførte foranstaltninger undersøges med henblik på at få fastslået, om der er tale om en fuldstændig og korrekt gennemførelse.

Der vil blive sendt en åbningsskrivelse til alle medlemsstater, som ikke har givet meddelelse om en fuldstændig gennemførelse med undtagelse af de lande, som har gjort Kommissionen opmærksom på, at meddelelsesproceduren er startet (bl.a. Portugal).

Tre medlemsstater har meddelt deres gennemførelsesbestemmelser til direktiv 97/66/EF, nemlig Spanien, Italien og Tyskland. I punkt 2.10 om telekommunikation gives en række yderligere oplysninger.

2.1.6.4. *Offentlige kontrakter*

Gennemførelsen af det indre marked på et så centralt område inden for europæisk økonomi som offentlige kontrakter forudsætter som det første en korrekt gennemførelse af de fællesskabsdirektiver, der er vedtaget på området. En række af de vedtagne direktiver om offentlige kontrakter var således endnu ikke blevet gennemført i 1998. I forbindelse med Rådets direktiv 93/38/EØF om særlige sektorer og Rådets direktiv 92/13/EØF om klager inden for disse sektorer har Kommissionen således indledt en overtrædelsesprocedure mod Grækenland, som ikke har meddelt nogen gennemførelsesbestemmelser til disse to direktiver.

Efter en gennemgang af de meddelte nationale bestemmelser er der blevet indledt i alt 30 procedurer for manglende gennemførelse, hvoraf mindst seks er nået til stadiet for en begrundet udtalelse. Disse sager drejer sig undertiden om principielle spørgsmål, som risikerer at begrænse adgangen til at deltage i de offentlige kontrakter, der indgås i de berørte medlemsstater.

Selv hvor gennemførelsen er foretaget, skal det sikres, at reglerne rent faktisk anvendes. Kommissionen kontrollerer derfor stadig, om fællesskabsrettens bestemmelser anvendes korrekt i forbindelse med procedurerne for indgåelse af særlige kontrakter; den tager bl.a. udgangspunkt i klager og i analyser og kontrol af tilfælde opdaget af Kommissionen selv.

I denne forbindelse har den i 1998 behandlet 397 sager, hvoraf 237 er nye. Samtidig er 115 sager blevet henlagt, i de fleste tilfælde som et resultat af de ordregivende myndigheders og tilsynsmyndighedernes bestræbelser på at få rettet op på uregelmæssighederne. Dialog- og samarbejdsproceduren (baseret på »pakkemøder«), som blev iværksat for at give medlemsstaterne mulighed for i fællesskab at få løst problemerne i overensstemmelse med fællesskabsretten, har naturligvis bidraget til dette resultat.

Her skal nævnes følgende eksempler:

Som et resultat af Kommissionens intervention har de italienske myndigheder annulleret en række kontrakter, som havde været genstand for klager, herunder bl.a. en kontrakt om restaurationsvirksomhed på færger, vandforsyningskoncession og lægelig teknik.

I en sag vedrørende Portugal har de regionale myndigheder på Azorerne sendt et cirkulære til de ordregivende myndigheder, hvoraf det fremgår, at der i ordningerne for vurdering af fremsatte tilbud ikke må være nogen bestemmelser, der bevirker, at virksomheder, der tidligere har gennemført kontrakter i området, stilles bedre, eftersom det ville være i strid med fællesskabsretten.

Tyskland har for nylig ændret forbundsloven om fjernelse af hindringer for konkurrencen og dermed imødekommet Kommissionens indvendinger i en begrundet udtalelse om redskaber på området for offentlige kontrakter. De nye tyske bestemmelser træder i kraft den 1. januar 1999. De sikrer, at alle, som er interesseret i at få tildelt en bestemt offentlig kontrakt, har adgang til effektive kontrolprocedurer, hvis de som følge af en formodet overtrædelse af bestemmelserne har lidt skade eller risikerer at gøre det.

I andre tilfælde vil der eller er der allerede blevet anlagt sag ved Domstolen.

Kommissionen har således besluttet at anlægge sag ved Domstolen mod Italien for uberettiget at have anvendt den forhand-

lingsprocedure uden forudgående offentliggørelse, der er fastsat i Rådets direktiv 92/50/EØF, i forbindelse med tildeling af kontrakter om vedligeholdelse, styring og udvikling af de integrerede edb-systemer, som anvendes i »Ragioneria Generale dello Stato« og i Revisionsretten.

I en sag mod Belgien har Domstolen bekræftet Kommissionns opfattelse, idet den har fastslået, at en lovgivende forsamling som Vlaamse Raad bør betragtes som værende omfattet af definitionen på en stat, og den er derfor bygmester i henhold til bestemmelserne i Rådets direktiv 93/37/EØF om offentlige bygge- og anlægskontrakter.

2.1.6.5. Direkte beskatning

Arbejdet med den globale tilgang til skattepolitikken er fortsat. Det er Kommissionen, der har taget dette initiativ i forbindelse med den skattepolitiske gruppe, som kommissionsmedlem Mario Monti er formand for. I overensstemmelse med konklusionerne fra Rådets møde (ECOFIN) den 1. december 1997 håber Kommissionen inden længe at kunne vedtage nogle forslag om fjernelse af kildeskatten for renter og royalties, der betales mellem associerede virksomheder, og om beskatning af indtægter fra opsparing.

Som det fremgår af de foregående rapporter, så findes der en række hindringer, som skyldes, at der ikke findes nogen omfattende harmonisering af den direkte beskatning, og kun i et meget begrænset antal sager kan man derfor tale om overtrædelse af fællesskabsretten. De fleste tvistemål løses således ved, at de nationale domstole anmoder Domstolen om en præjudiciel afgørelse.

Spørgsmålet om, hvordan forsikringspræmier og forsikringsydelser i forbindelse med forsikringssekskabers virksomhed på tværs af grænserne skal behandles i skattemæssig sammenhæng, undersøges juridisk i lyset af de garantier, der stilles i EF-traktatens artikel 8 A, 48, 52 og 59 et 73 B, samtidig med, at der politisk er ved at blive forberedt et nyt initiativ om tilnærmelse af lovgivningerne. Kommissionen har i denne forbindelse henvendt sig skriftligt til alle medlemsstater for at få oplyst, hvad de har tænkt sig at gøre for at efterleve Domstolens dom af 28. april 1998 i sagen Jessica Safir C-118/97, i fald deres lovgivning er forskellig fra den fastsatte retspraksis. I dommen slås det fast, at artikel 59 i EF-traktaten er til hinder for den form for skattelovgivning for kapitallivsforsikringer, som var genstand for hovedsagen.

I sin dom af 16. juli 1998 i sag C-264/96 (Imperial Chemical Industries)⁽¹⁾, som omhandlede foreneligheden mellem EF-traktatens artikel 52 og det forhold, at konsortiumfradrag kun gives til selskaber, der hovedsagelig ejer datterselskaber i Det Forenede Kongerige, mindede Domstolen om sin faste retspraksis, og fandt at den pågældende artikel »er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, der for selskaber med hjemsted i denne medlemsstat, der deltager i et konsortium og derigennem ejer et holdingselskab og udnytter deres ret til fri etablering til gennem dette holdingselskab at stifte datterselskaber i andre medlemsstater, bestemmer, at et skattefradrag kun

⁽¹⁾ Sml. 1998 I, s. 4695.

kan opnås, såfremt holdingselskabets virksomhed udelukkende eller hovedsagelig består i at eje aktier i datterselskaber med hjemsted i den pågældende medlemsstat«. Med hensyn til rækkevidden af artikel 5 for den nationale domstol, hvis den britiske lovgivning skulle betragtes som uforenelig med fællesskabsretten, eftersom holdingselskabet hovedsagelig kontrollerer filialer, der har sæde i tredjelande, fandt Domstolen, at i sådanne tilfælde er »den nationale ret følgelig efter traktatens artikel 5 under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende hverken forpligtet til at fortolke sin nationale lovgivning på en sådan måde, at den er i overensstemmelse med fællesskabsretten, eller til at undlade at anvende denne lovgivning på et forhold, der ikke omfattes af fællesskabsrettens anvendelsesområde.«

Der skal gøres opmærksom på, at der er blevet anlagt sag ved Domstolen mod Grækenland for forkert anvendelse af direktiv 69/335/EØF⁽¹⁾ i forbindelse med den indirekte beskatning af kapitalkoncentrationer. I Grækenland bliver der i forbindelse med oprettelse af en virksomhed eller forøgelse af dens kapital opkrævet en kapitaltilførselsafgift på 1,3 %, selv om afgiften ifølge direktivet højst må være på 1 %, og herudover opkræves et bidrag til advokaternes socialfond på 0,5 %, som opkræves på samme grundlag som kapitaltilførselsafgiften. Kommissionen har derimod kunnet henlægge den procedure, der var blevet indledt mod Grækenland for ikke rettidigt at have gennemført Rådets direktiv 90/434/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater⁽²⁾, da de græske myndigheder endelig med vedtagelsen af lov nr. 2578 den 16. februar 1998 gennemførte direktivet. Det skete således umiddelbart inden, Domstolen afsagde dom i traktatbrudssagen den 19. februar 1998 (sag C-8/97)⁽³⁾.

Kommissionen har kunnet henlægge en del klager over manglende tilbagebetaling af skat, som Domstolen tidligere havde fastslået var blevet opkrævet i strid med fællesskabsretten; der er især tale om »concessione governativa«, som er blevet erklæret uforenelig med direktiv 69/335/EØF (dom af 20. april 1993 i de forenede sager Ponente Carni og Cispadana Costruzioni, C-71/91 og C-178/91)⁽⁴⁾.

Det skal ligeledes bemærkes, at i sin dom af 5. marts 1998 om den præjudicielle sag C-347/96 (Solred S.A.)⁽⁵⁾ bekræftede Domstolen sin retspraksis med en bred fortolkning af artikel 10 i direktiv 69/335/EØF i betragtning af direktivets formål, idet den fastslog, at forbuddet mod enhver form for indirekte beskatning har sin berettigelse i det forhold, at uanset at de pågældende afgifter ikke opkræves af kapitaltilførsler som sådanne, opkræves de dog på grund af formaliteter, der skyldes selskabets juridiske karakter, dvs. på grund af dets egenskab af

middel til at tilføre kapital, således at deres opretholdelse kan bringe de formål i fare, der forfølges med direktivet (punkt 21). Da der er tale om en afgift, der opkræves generelt for alle notarialdokumenter, afviste Domstolen, på grundlag af artikel 10, opkrævningen af denne afgift i forbindelse med kapitaltilførsler (punkt 23-25). I en anden dom af 27. oktober 1998 i de forenede sager C-31/97 og C-32/97 (FECSA)⁽⁶⁾ fandt Domstolen også, at artikel 11, litra b), i direktivet skal fortolkes således, at forbuddet mod at pålægge obligationslån afgift finder anvendelse på notarialdokumenter, hvorved indfrielsen af et lån attesteres. En sådan afgift kan ikke omfattes af undtagelsen i nævnte direktivs artikel 12, stk. 1, litra d).

Hvad dette direktiv angår har Domstolen desuden i forbindelse med de præjudicielle spørgsmål, som den fik forelagt i de forenede sager C-10/97—22/97, fortolket medlemsstaternes forpligtelser til i henhold til fællesskabsretten at tilbagesøge fejlagtigt udbetalte beløb. I sin dom af 22. oktober 1998 slog den fast, at nationale dommere har pligt til at forkaste nationale love, som har bevirket, at der er blevet indført skatter, der er i strid med fællesskabsretten⁽⁷⁾. Dommerne bør således i princippet imødekomme anmodningerne om tilbagebetaling af disse skatter. Tilbagebetalingen skal imidlertid ske i henhold til bestemmelserne i den nationale lovgivning, som vel at mærke ikke må være mindre gunstige end de bestemmelser, der gælder for lignende tilbagesøgninger af intern art. Herudover fastslog Domstolen i sin dom af 17. november 1998 i sag C-228/96, at fællesskabsretten ikke er til hinder for, at medlemsstaterne indfører en forældelsesfrist for tilbagesøgning af skat, der er opkrævet i strid med fællesskabsbestemmelserne, også selv om de endnu ikke har ændret de nationale bestemmelser, så de er i overensstemmelse med de gældende fællesskabsbestemmelser. Forældelsesfristen begynder således at løbe fra det øjeblik, skatten opkræves, og ikke fra det tidspunkt, hvor en national skat erklæres for uforenelig med fællesskabsretten.

2.1.6.6. Moms

Til trods for at momsens ikke som sådan indgår i den skattepakke, som blev vedtaget på Rådets møde (ECOFIN) i december 1997, og som først og fremmest drejer sig om direkte beskatning, så bør Kommissionen dog træffe en række foranstaltninger og forholdsregler med det formål at fjerne de nuværende forvridninger inden for det indre marked i forbindelse med indirekte beskatning, herunder især moms. Det vigtigste mål i denne sammenhæng er stadig at få vedtaget en fælles ordning baseret på princippet om oprindelsesland, som er rettesnoren for alt arbejde på dette område. Under hensyntagen til arbejdets forløb forsøger Kommissionen desuden at komme videre med en forenkling og en modernisering af momsordningen, og den bestræber sig på at sikre de harmoniseringsbehov, der opstår som følge af særlige tekniske problemer.

(1) EFT L 249 af 3.10.1969, s. 25.

(2) EFT L 225 af 20.8.1990, s. 1.

(3) Sml. 1998 I, s. 823.

(4) Sml. 1993 I, s. 1915.

(5) Sml. 1998 I, s. 937.

(6) Sml. 1998 I, s. 6491.

(7) Sml. 1998 I, s. 6307.

Som redskab for denne skattepolitik bør det desuden nøje sikres, at de allerede vedtagne bestemmelser på momsområdet overholdes, herunder især bestemmelserne i Rådets sjette direktiv (77/388/EØF)⁽¹⁾ af 17. maj 1977 om et ensartet beregningsgrundlag. Der er i forlængelse heraf blevet indledt en række procedurer mod nedenstående medlemsstater, som ikke har opfyldt deres forpligtelser:

Ø s t r i g : I strid med bestemmelserne i artikel 2 og artikel 28 B, stk. 1, litra a), i det sjette direktiv fritager Østrig EU-intern levering, import og køb af guld i form af barrer og mønter, som betragtes som lovligt betalingsmiddel, samt uforarbejdet guld og de tilhørende mellemtransaktioner for moms. Momsfritagelse for guld, eksklusivt guld til industriformål, er kun i en overgangsperiode blevet bevilget de medlemsstater, som allerede praktiserede fritagelsen, da det nævnte direktiv blev vedtaget, eller som har fået tilladelse hertil i tiltrædelsesakten. Østrig er derfor ikke omfattet af en sådan overgangsbestemmelse.

B e l g i e n : Når et rejsebureau i Belgien sælger rejser til en tysk rejsearrangør, beskattes betalingen herfor dobbelt. Det er Belgiens opfattelse, at det belgiske rejsebureau handler på vegne af den rejsende, og at det derfor optræder som rejsebureau i henhold til artikel 26, stk. 1, i det sjette direktiv, og at momsen derfor skal opkræves i Belgien. Men det belgiske rejsebureaus virksomhed består i på vegne af den tyske rejsearrangør at levere rejser, som tilrettelægges af den tyske arrangør. Eftersom bureauet således ikke optræder på egne vegne i forhold til den rejsende, er dets virksomhed at betragte som levering af tjenesteydelser til rejsearrangøren. Tjenesteydelsen skal derfor i henhold til artikel 28c, del E, stk. 3, i det sjette momsdirektiv afgiftsbelægges i det land, hvor modtageren befinder sig, dvs. Tyskland, hvor rejsearrangøren er etableret.

S p a n i e n : Der skal gøres opmærksom på, at Kommissionen har indledt en ny procedure mod Spanien, efter at det har nedsat momsen på motorvejsafgifter fra 16 % til 7 %. Ifølge Kommissionen er denne nedsættelse i strid med det sjette direktiv, eftersom den ikke er omfattet af bilag H, som indeholder en fortegnelse over alle de transaktioner, som kan gennemføres til en nedsat momssats.

F i n l a n d : Kunstværker, der sælges af kunstneren eller dennes agent, og import af kunstværker, der købes direkte af kunstneren, er ifølge den finske lovgivning fritaget for moms. Denne fritagelse er imidlertid hverken omfattet af akten vedrørende Finlands tiltrædelse af Den Europæiske Union, som giver Finland tilladelse til i henhold til det sjette direktiv i en overgangsperiode at fritage forfatteres, kunstneres og tolkes tjenesteydelser for moms, eller den fritagelse, der er fastsat i

det sjette direktivs artikel 13, del A, litra n), og som vedrører »visse kulturelle tjenesteydelser og levering af goder i nær tilknytning hertil, der præsteres af offentligtretlige organer eller af andre kulturelle organer, som er anerkendt af den pågældende medlemsstat«.

F r a n k r i g : Den første overtrædelsesprocedure mod Frankrig skyldes, at laboratorierne interne honorar for fremsendelse af medicinske analyseresultater ifølge de franske skattemyndigheders praksis ikke er fritaget for moms, hvilket forklares med, at der ikke er nogen direkte forbindelse med den lægelige handling. Denne praksis er imidlertid i strid med artikel 13 i det sjette momsdirektiv og med Fællesskabets retspraksis for transaktioner, der gennemføres i forbindelse med transaktioner fritaget for moms. Den anden overtrædelsessag drejer sig om den moms, der opkræves af den godtgørelse, som lejere skal betale til leasingselskaber i tilfælde af, at det lejede køretøj bliver stjålet eller totalskadet; denne form for godtgørelse, der har karakter af skadeserstatning, er nemlig ikke omfattet af momsens anvendelsesområde. Den tredje sag, der er indledt mod Frankrig, kan sammenlignes med sagen mod Tyskland vedrørende brugen af rabatkuponer⁽²⁾. Den fjerde overtrædelsessag skyldes, at der i den franske lovgivning skelnes mellem to former for udstyr til handicappede, nemlig det udstyr, der er opført i TIPS (ministerierne tarif for tjenesteydelser inden for sundhedssektoren), og som sådan dækkes af socialsikringen, der er omfattet af den nedsatte sats på 5,5 %, og det udstyr, der er mærket CE, og som ikke dækkes af socialsikringen, og derfor pålægges den normale sats på 20,6 %. Det fører til, at to identiske apparater, hvoraf det ene er opført på TIPS' liste og det andet ikke, afgiftsbelægges med to forskellige satser af administrative grunde, som ikke har noget med selve produktets kvalitet at gøre. Og selv om princippet om, at identiske goder og tjenesteydelser ikke må belægges med forskellige satser, ikke udtrykkeligt er nævnt i Fællesskabets direktiver om moms, så ligger det i selve denne afgifts karakter. Den sidste sag drejer sig om en bestemmelse i den franske lovgivning, som bevirker, at den afgiftspligtige under visse omstændigheder kan undlade at medregne visse tjenesteydelser i beskatningsgrundlaget (den pågældende tjenesteydelses procentvise del af en regning i f.eks. hoteller, restauranter, klinikker osv.). Denne bestemmelse er baseret på »administrativ tolerance«. I henhold til artikel 11, del A, stk. 1, litra a), i det sjette momsdirektiv skal denne procentdel imidlertid betragtes som en integrerende del af prisen og skal derfor medregnes i beskatningsgrundlaget, eftersom kunden skal betale beløbet svarende til tjenesteydelsen. Herudover gælder denne »administrative tolerance« kun for visse virksomheder og kan derfor medføre konkurrenceforvridninger i strid med princippet om konkurrenceneutralitet, som er et af momsens grundprincipper.

Det Forenede Kongerige: Lovgivningen i Det Forenede Kongerige gør det muligt for momspligtige arbejdsgivere at fratække enten en del af den faste godtgørelse, som

(1) EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

(2) Se nedenfor.

udbetales til de ansatte som erstatning for de udgifter, der er forbundet med brug af deres privatbiler til arbejdsformål, eller momsens på de reelle udgifter til de ansattes brændstofforbrug. Eftersom dette fradrag foretages, uden at den afgiftspligtige er modtageren i transaktionen, og uden at han er i besiddelse af en til ham udstedt regning, er bestemmelserne i strid med artikel 17 og 18 i det sjette momsdirektiv.

Med hensyn til kontrollen med, om det sjette momsdirektiv anvendes korrekt, skal der desuden gøres opmærksom på, at i fire af de procedurer, som Kommissionen tidligere har indledt, er der blevet anlagt sag ved Domstolen. For det første er der anlagt sag mod Portugal for anvendelsen af en nedsat momssats for diesel, fuelolie og blandinger heraf samt for landbrugsartikler og -maskiner; den anden sag vedrører Nederlandene, som tillader, at momspligtige fratrukker en procentdel af den godtgørelse, som de udbetaler til ansatte, der bruger deres privatbiler i arbejdssammenhæng; den tredje sag vedrører Grækenland, som ikke opkræver moms af vejafgiften, der betales for at køre på visse motorveje, selv om transaktionen er afgiftspligtig i henhold til artikel 2 i det sjette momsdirektiv, og overtrædelsen har således negativ betydning for inddrivelsen af Fællesskabets egne indtægter; det fjerde sagsanlæg vedrører Tyskland og skyldes, at man ikke tillader, at producenter af varer foretager en fradragsregulering i de tilfælde, hvor de efterfølgende har refunderet rabatkuponer, som af de endelige forbrugere anvendes til erhverve de pågældende varer til nedsat pris. At en sådan regulering er velbegrundet og i overensstemmelse med artikel 11 i det sjette momsdirektiv, har Domstolen bekræftet i sin dom af 24. oktober 1996 i sag C-317/94 (Elida Gibbs Ltd.)⁽¹⁾. Trods denne retspraksis har Tyskland endnu ikke taget skridt til at sikre, at de afgiftspligtige kan blive refunderet.

I det følgende nævnes en række procedurer på momsområdet, som det har været muligt at henlægge:

Frankrig: Efter Kommissionens indgreb har Frankrig taget skridt til at efterkomme artikel 11 og 13 i det sjette momsdirektiv som fortolket af Domstolen i dens afgørelse af 27. oktober 1993 (præjudiciel sag C-281/91, Muys en De Winter's Bouw)⁽²⁾, med det resultat, at renter, som betales til en afgiftspligtig, når en leveret vare betales i rater, fritages for moms i overensstemmelse med artikel 13 i det sjette momsdirektiv. Domstolen har imidlertid ikke fulgt Kommissionens opfattelse i overtrædelsesprocedure C-43/96, for i sin dom af 18. juni 1998 fastslog den, at Frankrig ikke havde overtrådt det sjette momsdirektiv ved at fastholde nogle lovgivningsbestemmelser, som bevirker, at momsens på transportmidler, som udgør en momspligtigs arbejdsredskab, ikke er fradragsberettiget. Der er navnlig tale om bestemmelserne i

det sjette direktivs artikel 17, stk. 2. Endelig har Kommissionen kunnet henlægge en sag, som blev indledt i 1989 vedrørende dobbelt momsregning på reklameområdet. Domstolen afsagde dom herom den 17. november 1993 i sag C-68/92⁽³⁾.

Spanien: Kommissionen havde gjort Spanien opmærksom på, at dets lovgivning ikke var i overensstemmelse med artikel 18, stk. 4, i det sjette momsdirektiv, hvorefter erhvervsvirksomhederne har ret til at få den ikke-fratrukne moms betalt tilbage i de tilfælde, hvor de tilladte fradrag overstiger det skyldige afgiftsbeløb for en afgiftsperiode. De spanske myndigheder har ændret deres lovgivning, så den opfylder Kommissionens krav. Det bør desuden bemærkes, at de spanske myndigheder har opfyldt Domstolens dom af 7. maj 1998 i sag C-124/96, hvori den fastslog, at det var i strid med fællesskabsbestemmelserne »at momsfrigagelsen for tjenesteydelser i nær tilknytning til udøvelsen af sport eller fysisk træning alene finder anvendelse på private organer, hvis adgangsbilletter eller medlemsbidrag ikke overstiger et bestemt beløb«.

Med hensyn til kontrollen med meddelelsen af de nationale gennemførelsesforanstaltninger har Kommissionen, efter at de pågældende foranstaltninger er blevet meddelt, kunnet henlægge den sag, der var blevet indledt mod Frankrig i forbindelse med direktiv 96/95/EF⁽⁴⁾ om ændring af det sjette momsdirektiv med henblik på den normale momssats, og sagen mod Tyskland vedrørende Rådets direktiv 95/7/EF⁽⁵⁾ om nye forenklingsforanstaltninger vedrørende moms. Den har til gengæld besluttet at anlægge sag ved Domstolen mod Den Helleniske Republik for ikke at have givet meddelelse om gennemførelsesbestemmelserne til Rådets direktiv 96/42/EF⁽⁶⁾, hvis formål er en ændring af det sjette momsdirektivs bestemmelser om den reducerede sats, der gælder for landbrugsprodukter fra blomster- og grønsagssektoren.

2.1.6.7. Andre indirekte skatter

Kommissionen bestræber sig fortsat på at få gennemført en harmonisering inden for punktafgifter, og den håber, at Rådet inden længe vedtager dens forslag om beskatning af cigaretter og andre produkter fremstillet på grundlag af tobak. Den planlægger desuden at tage initiativ til at gennemføre henstillingerne fra gruppen på højt niveau vedrørende bekæmpelse af bedrageri med punktafgifter, bl.a. ved at indføre en forudgående meldeordning for handel og kontrol med varer, der er omfattet af punktafgifter, indtil der indføres et edb-ordning for disse produkter. Der vil i denne forbindelse blive gennemført en forundersøgelse i løbet af 1999.

Det er ikke blot i denne sammenhæng, men også af hensyn til bestemmelserne i traktatens artikel 95 af allerstørste vigtighed, at der føres kontrol med, at de allerede gældende direktiver anvendes korrekt.

⁽³⁾ Sml. 1993 I, s. 588.

⁽⁴⁾ EFT L 8 af 11.1.1997, s.12.

⁽⁵⁾ EFT L 102 af 5.5.1995, s. 18.

⁽⁶⁾ EFT L 170 af 9.7.1996, s. 34.

⁽¹⁾ Sml. 1998 I, s. 823.

⁽²⁾ Sml. 1993 I, s. 5405.

Der er på dette område blevet indledt to procedurer mod Frankrig. Den ene drejer sig om vilkårene for den officielle fastsættelse af motorkøretøjers hestekræfter, som stiller biler importeret fra andre medlemsstater dårligere, og den anden sag drejer sig om den afgift, der lægges på drikkevarer bestående af blandinger mellem ikke-alkoholholdige drikkevarer og visse alkoholholdige drikkevarer, da den ikke blot er i strid med Rådets direktiv 92/83/EØF⁽¹⁾ om punktafgiftsstruktur, men også traktatens artikel 95, da det har vist sig, at denne afgift især rammer de blandinger, der er baseret på alkoholholdige drikke, som ikke er af fransk oprindelse.

Der er desuden blevet indledt en procedure mod Finland, idet man i Finland generelt tillader brugen af farvet benzin, dvs. fuel beregnet til opvarmning og som sådan omfattet af en nedsat punktafgift, som brændstof til transportmidler, selv om det er i strid med artikel 8, stk. 2, og artikel 8, stk. 3, i Rådets direktiv 92/81/EØF⁽²⁾ om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolie og artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 92/82/EØF⁽³⁾ om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolie.

Kommissionen har desuden sat spørgsmålstegn ved den nyligt vedtagne italienske lov, som giver afgiftsfritagelse til alkohol, men udelukkende beregnet til produktionen af parfume og kosmetik med betegnelserne »*buon gusto*« og »*neutro*«. Det samme krav stilles til denatureret alkohol med oprindelse i andre medlemsstater, hvor denatureringen har fundet sted i overensstemmelse med de nationale forskrifter. Det fremgår imidlertid af fællesskabsretten, særlig artikel 27, stk. 1, punkt 1 og 2, i direktiv 92/83/EØF⁽⁴⁾, at når alkoholen er denatureret i overensstemmelse med de nationale forskrifter, så har de øvrige medlemsstater pligt til at fritage de denaturerede produkter for de harmoniserede afgifter og at undlade at indføre supplerende nationale betingelser vedrørende denatureringen.

Endelig bør det understreges, at der er anlagt sag ved Domstolen mod Grækenland på grund af beslutningen om at overlade beføjelserne til at fastsætte mindsteprisen for detailsalg af forarbejdet tobak til finansministeriet. I artikel 9 i Rådets direktiv 95/59/EF⁽⁵⁾ om afgiftsstrukturen for forarbejdet tobak fastsættes det udtrykkeligt, at det er fabrikanterne eller importørerne af disse produkter, der fastsætter maksimumsprisen for detailsalg.

2.2. KONKURRENCE

Hvad enkeltsagerne angår, så er der ikke sket de store ændringer i antallet af indledte procedurer mod medlemsstaterne i forhold til 1997. Sammenlignet med de foregående år drejer medlemsstaternes overtrædelser sig i højere grad om telekommunikation, idet tre fjerdedele af de overtrædelser på konkurrenceområdet, som Kommissionen har behandlet i 1998, drejer sig om denne sektor. Derimod er der sket et markant fald i antallet af forundersøgelser inden for transport og lufthavnstjenester.

(1) EFT L 316 af 31.10.1992, s. 21.

(2) EFT L 316 af 31.10.1992, s. 12.

(3) *Ibidem*, s. 19.

(4) *Ibidem*, s. 21.

(5) EFT L 291 af 6.12.1995, s. 40.

Med hensyn til gennemførelsen af direktiverne om konkurrence inden for telekommunikationssektoren har den fællesgruppe (»*joint team*«), der blev nedsat i 1997 med det formål at føre tilsyn med omsætningen af direktiverne, fortsat sit arbejde. Den har udarbejdet to rapporter, bl.a. om direktivernes omsætning i den nationale lovgivning. Den første rapport blev vedtaget af Kommissionen den 8. februar 1998 og den anden den 25. november 1998. I den anden rapport er der især lagt vægt på den praktiske anvendelse i medlemsstaterne. Den er delvis baseret på resultaterne af de undersøgelser af situationen i medlemsstaterne, som er blevet gennemført af uafhængige konsulenter. Samtidig hermed har Kommissionen fortsat de procedurer, som den allerede havde indledt mod visse medlemsstater i henhold til traktatens artikel 169, og den har desuden indledt nogle nye procedurer.

2.2.1. Offentlige virksomheder

På telekommunikationsområdet er der i årets løb blevet henlagt ni procedurer, samtidig med at der er blevet indledt 12 nye.

I forlængelse af disse procedurer besluttede Kommissionen i 1998 at sende begrundede udtalelser til Belgien, Luxembourg, Grækenland og Italien. Belgien har nemlig endnu ikke fastsat de bogføringsprincipper, som Belgacom skal følge, så det fremgår, hvilke udgiftselementer der indgår i dets sammenkøblingsafgifter. Luxembourg har endnu ikke givet meddelelse om sin nationale nummerplan, og Kommissionen har derfor ikke kunnet kontrollere, om der er en passende nummerforsyning for alle telekommunikationstjenesteydelser. Portugal har endnu ikke fuldstændig liberaliseret oprettelsen og leveringen af infrastruktur til andre tjenesteydelser end taletelefoni, og Grækenland har ikke indberettet alle de foranstaltninger, som det har truffet på dette område. Grækenland har desuden ikke vedtaget retsgrundlaget for udbydelsen af mobiltjenesteydelserne DECT og DCS 1800; i Grækenland er alle mobiloperatører stadig nødt til at koble sig til udenlandske net via statselskabet OTE. Endelig har man i Italien hverken givet Telecom Italia tilladelse til at justere sine tariffer eller meddelt en detaljeret tidsplan for en gradvis afskaffelse af skævvridningen i tarifferne.

Kommissionen har desuden besluttet at anlægge sag ved Domstolen mod Luxembourg for mangelfuld gennemførelse af direktiv 94/46/EF, som liberaliserer leveringen af satellitbårne kommunikationstjenesteydelser.

Med hensyn til enkeltsager skal det nævnes, at Kommissionen har indledt en procedure på grundlag af traktatens artikel 90 og 86 som følge af den tilladelse, som den italienske regering har givet Telecom Italia, der er en virksomhed med særrettigheder, til at udbyde tjenesteydelsen DECT (»*Fido*«). Den måde, hvorpå denne tilladelse er blevet bevilget, har bevirket at Telecom favoriserer sin egen DECT-tjenesteydelse på bekostning af lignende ydelser, som konkurrerende virksomheder havde til hensigt at udbyde via Telecoms offentlige faste net. Det skal desuden nævnes, at Italien ikke har givet lignende tilladelser til alle Telecoms potentielle konkurrenter, som havde søgt herom. Proceduren er imidlertid blevet suspenderet, da Telecom har besluttet at stoppe den aktive markedsføring af »*Fido*«-tjenesteydelsen.

Med hensyn til direktiv 93/84/EØF om ændring af direktiv 80/723/EØF om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder blev det den 15. oktober 1997 besluttet at sende en begrundet udtalelse til Grækenland på grund af uenighed om, hvor meget medlemsstaterne skal give meddelelse om i henhold til direktivet. De græske myndigheder gav således den 2. juli 1998 Kommissionen meddelelse om, hvilke bestemmelser det har vedtaget til direktivets gennemførelse i den græske lovgivning. De pågældende bestemmelser er indeholdt i artikel 27 i lov nr. 2579. Eftersom Kommissionen og Grækenland stadig er uenige om omfanget af de forpligtelser, som direktivet pålægger medlemsstaterne, har Kommissionen anmodet de græske myndigheder om yderligere oplysninger, inden den træffer beslutning om en eventuel afslutning af overtrædelsesproceduren.

På transportområdet vedtog Kommissionen den 28. juni 1995⁽¹⁾ en beslutning på grundlag af artikel 90, stk. 3, og artikel 86, hvori det fastslås, at Belgien har overtrådt artikel 90, stk. 1, og artikel 86 ved at pålægge luftfartsselskabet, som er en offentlig virksomhed, der varetager driften af Bruxelles lufthavn, en ordning for landingsafgifter, som er diskriminerende. Da Belgien ikke fulgte denne beslutning, anmodede Kommissionen den 19. marts 1997⁽²⁾ Domstolen om at dømme Belgien for manglende gennemførelse af beslutningen. Ved kongelig anordning af 20. januar 1998 har den belgiske regering bragt overtrædelsen til ophør, og Kommissionen har som følge heraf besluttet at henlægge sagen.

Kommissionen vedtog den 21. oktober 1997 en formel beslutning på grundlag af artikel 90, stk. 3, og artikel 86 vedrørende rabatordningerne for lodstjenester i Genovas havn⁽³⁾. Den italienske regering har bragt overtrædelsen til ophør ved den 8. juni 1998 at vedtage et dekret, hvori tariffene for disse tjenester fastsættes pr. 1. juli 1998.

2.2.2. Monopoler

Der er ikke i 1998 konstateret nogen overtrædelser af traktatens artikel 37.

2.3. VIRKSOMHEDSPOLITIK, HANDEL, TURISME OG ERHVERVSDRIVENDE FORENINGER

I 1998 indkom der to klager. Den ene, mod Østrig, vedrører diskriminerende priser på skiferier for udenlandske EU-borgere, der ikke bor i regionen, den anden mod Italien, vedrører diskrimination på grund af nationalitet mellem italienske borgere og andre unionsborgere med hensyn til nedslag i prisen for personer på 60 år og derover på adgangsбилletter til Dogepaladset i Venedig.

I 1996 og 1997 vedrørte fire klager mod Grækenland spørgsmålet om fortsat diskrimination i forbindelse med ikke-grækeres forbud mod fiskeri i Grækenland. Efter at have modtaget en åbningsskrivelse vedtog Grækenland den 18. september 1998 cirkulære nr. 253866, der er i overensstemmelse med fællesskabsretten.

En klage mod pligten til at være etableret i Østrig for at kunne opnå tilladelse til tømmerflådning blev fulgt op i 1998. De østrigske myndigheder svarede i juli 1998, at de havde ændret den relevante lov. Eftersom en gennemgang af denne lov har vist, at der ikke længere var tale om nogen overtrædelse, er sagen blevet henlagt.

I 1995 indkom en klage vedrørende diskriminerende priser i forbindelse med udstedelse af fisketegn i Spanien til udenlandske EU-borgere uden bopæl i Spanien. Spanien havde efter at have modtaget en åbningsskrivelse sendt Kommissionen de relevante lovtekster fra 15 selvstændige områder. Eftersom en gennemgang af disse love viste, at der ikke længere var tale om nogen overtrædelse, er sagen blevet henlagt.

2.4. UDDANNELSE, ERHVERVSUDDANNELSE OG UNGE

Det er på sin plads at fremhæve de positive resultater, Kommissionen har opnået i forbindelse med behandlingen af de klager, som EU-borgerne har forelagt vedrørende højere uddannelse.

Henvendelserne til medlemsstaternes myndigheder og den øgede anvendelse af forskellige foranstaltninger med henblik på at finde frem til hurtige løsninger af formodede overtrædelser, som Kommissionen har fået kendskab til gennem NARIC-nettet (et net af nationale informationscentre vedrørende anerkendelse af eksamensbeviser og studieperioder) og det administrative samarbejde har vist sig at være effektive metoder til at opnå, at traktatens regler overholdes.

Der er indberettet forskellige klager over formodede overtrædelser af EF-traktatens artikel 6, 126 og 127 som følge af diskriminerende administrativ praksis over for studerende fra de andre medlemsstater. Diskrimination som følge af nationalitet i forbindelse med adgang til højere uddannelse i form af kvoter, ekstra eksamener, adgangsbegrænsning og finansieringsbidrag (studieafgift) på mere restriktive vilkår over for statsborgere fra andre medlemsstater udgør en stor del af de problemer, de studerende kommer ud for, når de ønsker at nyde godt af deres rettigheder i henhold til traktaten.

Specielt Frankrig har for nylig ændret visse former for administrativ praksis, der var fastsat ved et cirkulære, i henhold til hvilket studerende fra de øvrige medlemsstater kun kunne få begrænset adgang, fordi det var muligt at studere de pågældende fag i deres eget land, og de pågældende anstalters modtagekapacitet var begrænset. Dette krav udgør en diskriminering i forbindelse med adgangen til uddannelse, der er i strid med EF-traktatens artikel 6 som fortolket i Domstolens retspraksis. Efter Kommissionens henvendelse har Frankrig ændret det af klageren påtalte cirkulære.

(1) EFT L 216 af 12.9.1995, s. 8; jf. femtende beretning, s. 52.

(2) Sag C-155/97, Kommissionen/Belgien

(3) EFT L 301 af 5.11.1997, s. 27; jf. femtende beretning, s. 53.

2.5. SOCIALPOLITIK

Der er gjort en stor indsats med hensyn til den korrekte gennemførelse i national ret af direktiverne på dette område. Ud af i alt 69 direktiver er 54 allerede trådt i kraft og har krævet vedtagelse af gennemførelsesbestemmelser i de 15 medlemsstater⁽¹⁾. 64,8 % af disse direktiver, dvs. 35 direktiver, er allerede gennemført i alle medlemsstaterne, hvoraf fire (Danmark, Spanien, Finland og Sverige) har en gennemførelsesprocent på 100. Kommissionen interesserer sig nu bl.a. for det kvalitative aspekt gående ud på at identificere og forsøge at korrigere de situationer, hvor der ikke er foretaget korrekt gennemførelse af direktivet, ligesom den — som den fremhævede i sin meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om opfølgningen af anbefalingerne fra gruppen af højtstående eksperter om fri bevægelighed for personer⁽²⁾ — sørger for fortsat at forfølge mangelfuld administrativ praksis.

Det sociale handlingsprogram, der blev vedtaget den 29. april 1998⁽³⁾, vedrører de næste etaper i socialpolitikken og skitserer rammerne for en fornyelse af denne.

2.5.1. Arbejdstagernes frie bevægelighed

Der er indledt en række procedurer over for forskellige medlemsstater vedrørende gennemførelsen af forordning (EØF) nr. 1612/68 og (EØF) nr. 1408/71.

Overtrædelsesproceduren i henhold til EF-traktatens artikel 171 i forbindelse med gennemførelsen af Domstolens dom af 1. juni 1994 i sag C-123/94⁽⁴⁾ med hensyn til de betingelser, statsborgere fra andre medlemsstater skal opfylde for at kunne undervise i fremmedsprog i Grækenland, er blevet henlagt efter Grækenlands vedtagelse af præsidentdekret 394/97, der er i overensstemmelse med fællesskabsrettens krav som fortolket af Domstolen i dens dom. Til gengæld fortsætter overtrædelsesproceduren mod Belgien for manglende gennemførelse af Domstolens dom i sag C-47/93⁽⁵⁾ i forbindelse med finansiering af de belgiske universiteter gennem modtagelse af studerende fra andre medlemsstater alene med det formål at følge undervisningen der.

Domstolen afsagde den 24. september 1998 en dom i sag C-35/97⁽⁶⁾ vedrørende Frankrigs diskrimination mod grænsearbejdere. Specielt er udelukkelsen af grænsearbejdere med

bopæl i Belgien fra at få tildelt ekstra pensionspoint, når de er gået på førtidsløn, blevet dømt uforenelig med EF-traktatens artikel 48, stk. 2, og artikel 7 i forordning (EØF) nr. 1612/68.

Overtrædelsesprocedurerne mod Tyskland for det første på grund af sociale ydelser til vandrende arbejdstagere efter familiesammenføring og for det andet kravet om modtagelse af sociale ydelser for at få bevilget opholdstilladelse fortsætter deres gang. Efter Kommissionens henvendelser har Det Forenede Kongerige ændret sin lovgivning vedrørende nedsættelse af studieafgiften ved adgang til universitetet samt stipendier til ægtefæller til unionsborgere, der arbejder i Det Forenede Kongerige.

Kommissionen har sendt Danmark en begrundet udtalelse i forbindelse med dansk lovgivning og praksis, der begrænser brugen i Danmark for grænsearbejdere med bopæl der af køretøjer indregistreret i en anden medlemsstat og tilhørende deres arbejdsgiver, der har bopæl der. Der er også sendt begrundede udtalelser til Frankrig, Luxembourg, Spanien og Belgien som følge af udelukkelsen af grænsearbejdere fra retten til at nyde godt af nedsatte priser for børnerige familier i disse landes transportmidler alene af den grund, at de ikke bor i landet. Frankrig har reageret positivt på den begrundede udtalelse.

Endelig har Kommissionen sendt Nederlandene en begrundet udtalelse som følge af udelukkelsen af belgiske arbejdsløse grænsearbejdere fra adgang til en fond til finansiering af supplerende pensionsforsikring i perioder med arbejdsstandsning, der godtgøres. Kommissionen fortsætter sin indsats over for de nederlandske myndigheder i forbindelse med spørgsmålet om afgifter på udstedelse af faste opholdstilladelser.

Med hensyn til adgang til beskæftigelse i den offentlige administration udtalte Domstolen sig den 12. marts 1998 i sag C-187/96, Kommissionen mod Grækenland⁽⁷⁾, vedrørende medregning i ancienniteten i den offentlige administration i en medlemsstat (i det pågældende tilfælde Frankrig) ved ansættelse i den offentlige administration i Grækenland. Domstolen besluttede, at artikel 48 pålagde Grækenland at tage hensyn til denne anciennitet på samme vilkår, som hvis der havde været tale om ansættelse i den græske offentlige administration. I en præjudiciel forespørgsel for nylig⁽⁸⁾ havde Domstolen allerede fastlagt dette princip med hensyn til kollektive aftaler inden for den offentlige sektor. Det fremgår af denne retspraksis, at medlemsstaterne har pligt til at tage hensyn til en arbejdstagers anciennitet i en medlemsstats offentlige administration, når han ansættes i deres offentlige administration. Ancienniteten i den offentlige administration har nemlig vigtige erhvervs-mæssige konsekvenser i visse medlemsstater, såsom stillings- og lønkategori og forfremmelsesmuligheder.

(1) Rådets direktiv 98/59/EF om kollektiv afskedigelse (EFT L 225 af 12.8.1998, s. 16) kodificerer og afskaffer direktiv 75/129/EØF og 92/56/EØF. Rådets direktiv 97/74/EF (europæisk samarbejdsudvalg), 97/75/EF (forældreorlov), 98/23/EF (deltidsarbejde) og 98/52/EF (bevisbyrde — seksuel diskriminering) skal kun gennemføres af Det Forenede Kongerige.

(2) KOM(1998) 403 endelig udg.

(3) KOM(1998) 259 endelig udg.

(4) Sml. 1995 I, s. 1457.

(5) Sml. 1994 I, s. 1593.

(6) Sml. 1998 I, s. 5325.

(7) Sml. 1998 I, s. 1095.

(8) Domstolens dom af 15. januar 1998 i sag C-15/96, *Schöning*, Sml. 1998 I, s. 47.

I øvrigt sørger Kommissionen for, at medlemsstaterne fjerner alle uberettigede restriktioner med hensyn til adgang til offentlig ansættelse, hvorfor den har besluttet at fortsætte proceduren i henhold til artikel 171 som følge af Luxembourgs manglende gennemførelse af dommen af 2. juli 1996 i sag C-473/93⁽¹⁾ om nationalitetskravet som betingelse for ansættelse i Luxembourgs offentlige administration. Den har også sendt en begrundet udtalelse til Spanien af samme årsag.

Vedrørende koordinering af medlemsstaternes socialsikringsordninger er der blevet indbragt sager for Domstolen vedrørende de franske myndigheders opkrævning af CSG (generelt socialt bidrag)⁽²⁾ og CRDS (bidrag til afbetaling af social gæld)⁽³⁾ om lønindtægter og udskiftning af grænsearbejdere.

Kommissionen har sendt Frankrig en begrundet udtalelse om fortolkningen af de betingelser, der er fastsat administrativt i den franske sociallovs artikel R313, stk. 5, når en person, der ansøger om invaliditetsydelse, ikke arbejdede i Frankrig på det tidspunkt, hvor invaliditeten indtraf.

Kommissionen har fortsat sagen mod Belgien i forbindelse med opkrævning af et personligt bidrag på 13,07 % på belgiske pensioner, når modtagerne har bopæl i en anden medlemsstat og der modtager en anden pension fra denne, og Kommissionen har anlagt sag ved Domstolen⁽⁴⁾. Eftersom den belgiske institution ikke længere kan anses for at være ansvarlig for naturalieydelse i modtagerens bopælsland, var opkrævningen af et sådant bidrag ikke berettiget.

Kommissionen har sendt en begrundet udtalelse til Tyskland, der i henhold til en særlig lov om sociale ydelser til kunstnere (Kunstlersozialversicherungsgesetz — KSVG) opkræver en afgift på de ydelser, som tyske forlæggere betaler til forfattere, som ikke er underlagt tysk lovgivning, i henhold til forordning (EØF) nr. 1408/71 om fastlæggelse af, hvilken lovgivning der finder anvendelse.

2.5.2. Ligebehandling af mænd og kvinder

Kommissionen har indstillet en overtrædelsesprocedure, den havde anlagt mod Belgien i henhold til EF-traktatens artikel 171 for ikke at have truffet de nødvendige foranstaltninger til at følge den dom, Domstolen afsagde den 17. februar 1993 i sag C-173/91⁽⁵⁾ vedrørende en lovgivning, der udelukker kvindelige arbejdstagere på over 60 år fra adgang til supplerende afskedigelsesgodtgørelse. Sagen blev afsluttet, så snart Belgien gav Kommissionen meddelelse om de foranstaltninger, landet havde truffet til ændring af den lovgivning, der var

uforenelig med ovennævnte traktats artikel 119. Derimod har den fortsat to overtrædelsesprocedurer i henhold til artikel 171 mod Frankrig (begrundet udtalelse) og Italien (åbningskrivelse) for ikke at have truffet de nødvendige foranstaltninger i henhold til de domme om traktatbrud, som Domstolen havde afsagt mod disse medlemsstater i 1997⁽⁶⁾ vedrørende natarbejde for kvinder.

Med hensyn til Rådets direktiv 92/85/EØF om beskyttelse af gravide kvinder har Kommissionen indstillet den overtrædelsesprocedure, den havde iværksat mod Luxembourg, efter at denne medlemsstat havde givet den meddelelse om de nationale gennemførelsesforanstaltninger.

Kommissionen har besluttet at anlægge sag ved Domstolen ved at indbringe klage mod Grækenland⁽⁷⁾, Frankrig⁽⁸⁾ og Luxembourg⁽⁹⁾ for ikke at have givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltningerne til Rådets direktiv 96/97/EF om ændring af direktiv 86/378/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder inden for erhvervs-tilknyttede sociale sikringsordninger. I henhold til dette direktivs artikel 3 skulle medlemsstaterne have indført gennemførelsesforanstaltningerne senest den 1. juli 1997.

2.5.3. Arbejdsvilkår

En række procedurer er fortsat i gang over for forskellige medlemsstater. For så vidt angår Rådets direktiv 93/104/EF om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, har Kommissionen sendt en begrundet udtalelse til Frankrig, Grækenland, Luxembourg og Portugal og anlagt sag ved Domstolen mod Italien⁽¹⁰⁾, fordi disse medlemsstater endnu ikke eller kun ufuldstændigt har givet meddelelse om de nationale gennemførelsesforanstaltninger til omtalte direktiv.

Gennemførelsen af Rådets direktiv 94/33/EF om beskyttelse af unge på arbejdspladsen fortsætter. Imidlertid er procedurerne mod Frankrig, Italien og Luxembourg stadig i gang. Med hensyn til Italien har Kommissionen anlagt sag mod Domstolen⁽¹¹⁾.

I øvrigt er Rådets direktiv 94/45/EF om indførelse af et europæisk samarbejdsudvalg endnu ikke gennemført i Luxembourg og Portugal, og Kommissionen har anlagt sag mod begge disse medlemsstater ved Domstolen⁽¹²⁾.

(1) Sml. 1996 I, s. 3207.

(2) Sag C-169/98.

(3) Sag C-34/98.

(4) Sag C-347/98.

(5) Sml. 1993 I, s. 693.

(6) Sag C-197/96, Kommissionen mod Frankrig (Sml. I s. 1489), og C-207/96, Kommissionen mod Italien (Sml. 1997 I, s. 6869).

(7) Sag C-457/98.

(8) Sag C-354/98.

(9) Sag C-438/98.

(10) Sag C-386/98.

(11) Sag C-385/98.

(12) Sag C-430/98 henholdsvis C-12/99.

2.5.4. Sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen

Med hensyn til Rådets rammedirektiv 89/391/EØF og dets særdirektiver⁽¹⁾ samt det såkaldte »uafhængige« direktiv (92/29/EØF, lægelig bistand om bord på skibe) havde alle medlemsstaterne indberettet deres nationale gennemførelsesbestemmelser til Kommissionen, undtagen Luxembourg, Irland og Italien⁽²⁾. I den forbindelse fastslog Domstolen i sine domme af 27. og 29. oktober 1998 overtrædelser for henholdsvis Irland i forbindelse med manglende gennemførelse af direktiv 93/103/EF⁽³⁾ og Luxembourgs for manglende gennemførelse af direktiv 92/29/EØF⁽⁴⁾.

Med hensyn til de direktiver, der ændrer grunddirektiver eller tilpasser særdirektiver⁽⁵⁾ til de tekniske fremskridt, og til trods for en vis forbedring er situationen med hensyn til indberetning af gennemførelsesforanstaltninger endnu ikke fuldt tilfredsstillende. Derfor forfølges en række overtrædelsessager, hvoraf visse er forelagt Domstolen, mod medlemsstater, som endnu ikke har indberettet alle deres nationale gennemførelsesforanstaltninger.

Analysen af, om de nationale gennemførelsesforanstaltninger til rammedirektivet og dets særdirektiver er i overensstemmelse med fællesskabsretten, fortsætter, og Kommissionen har i den forbindelse sendt Tyskland, Italien og Nederlandene en begrundet udtalelse, fordi de ikke har gennemført direktiv 89/391/EØF korrekt.

2.5.5. Folkesundhed

Det hedder i EF-traktatens artikel 129: »de krav, der findes på sundhedsområdet, indgår som led i Fællesskabets politik på andre områder«, hvorfor Kommissionen regelmæssigt giver underretning om, hvordan den handler på den baggrund. Fjerde rapport, der omhandler aktiviteterne i 1997, vil blive offentliggjort i 1999.

2.6. REGIONALPOLITIK OG SAMHØRIGHED

Artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2052/88 om strukturfondenes opgaver samt artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1164/94 om oprettelse af Samhørighedsfonden fastslår princippet om, at de aktioner, der samfinansieres af Fællesskabet, skal være i overensstemmelse med Fællesskabets politikker. Dette princip har som konsekvens, at enhver konstatering af manglende overholdelse af fællesskabsretten i første omgang kan medføre suspension og derefter nedsættelse eller ophævelse af støtten (jf. artikel 24 i forordning (EØF) nr. 4253/88 og artikel H i bilag II til forordning (EF) nr. 1164/94).

(1) Direktiv 89/654/EØF, 89/655/EØF, 89/656/EØF, 90/269/EØF, 90/270/EØF, 90/394/EØF, 90/679/EØF, 92/57/EØF, 92/58/EØF, 92/91/EØF, 92/104/EØF og 93/103/EF.

(2) Sag C-362/98 om Rådets direktiv 93/103/EF (arbejde om bord på fiskefartøjer).

(3) Sag C-364/97, Sml. 1998 I, s. 6593.

(4) Sag C-410/97, Sml. 1998 I, s. 6813.

(5) Direktiv 91/382/EØF, 91/322/EØF, 93/88/EØF, 95/30/EF, 97/59/EF, 96/94/EF og 97/65/EF.

I øvrigt kan Kommissionen i henhold til retningslinjerne i dokumentet »Finansielle nettokorrekationer som led i gennemførelsen af artikel 24 i forordning (EØF) nr. 4253/88« (C(97) 3151 endelig udg.-II) kræve endelig ophævelse af en støtte, men den kan også foreslå, at et projekt udskiftes med et andet. Kommissionen er dog ikke retligt forpligtet til at tillade, at et projekt udskiftes med et andet, når det ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten.

For den ny programperiode (2000-2006) har Kommissionens forslag om vedtagelse af en forordning indeholdende generelle bestemmelser for strukturfondene til formål at styrke overholdelsen af fællesskabsretten.

Som led i de aktioner, der medfinansieres af disse fonde, henhører kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten for det første og i henhold til subsidiaritetsprincippet under de nationale myndigheders ansvar. Dette foregriber ikke Kommissionens rettigheder i henhold til traktatens artikel 169 og artikel 24 i forordning (EØF) nr. 4253/88 og den tilsvarende bestemmelse i forordning (EF) nr. 1164/94.

Selv om man i Fællesskabets retspraksis har bekræftet overtrædelsesprocedurernes uafhængighed i forhold til artikel 24 i forordning (EØF) nr. 4253/88 (T-461/93, An Taisce — The National Trust for Ireland and WWF, dom af 23. september 1994), er det dog nødvendigt, at disse to procedurer er i overensstemmelse med hinanden.

I forbindelse med fremsendelse af en åbningskrivelse som led i overtrædelsesproceduren suspenderes betalingen af støtten derfor i princippet. Efter fremsendelse af den begrundede udtalelse iværksættes proceduren for nedsættelse eller ophævelse af støtten. I øvrigt indebærer henlæggelsen af en overtrædelsessag i henhold til EF-traktatens artikel 169 ikke nødvendigvis, at Kommissionen mister sin ret til at ophæve Fællesskabets samfinansiering.

Men før der træffes afgørelse om ophævelse eller nedsættelse af en fællesskabsstøtte, vurderes overtrædelsens alvor tilfælde for tilfælde. Herved undgås det, at alvorlige overtrædelser ikke får nogen konsekvenser med hensyn til Fællesskabets samfinansiering, og at mindre overtrædelser i urimelig grad går ud over udviklingen i tilbagestående områder eller egnsudviklingsområder. Når Kommissionen har besluttet at nedsætte eller ophæve støtten, har den pågældende medlemsstat ret til at klage over afgørelsen ved Domstolen i henhold til EF-traktatens artikel 173.

Overtrædelser i forbindelse med foranstaltninger, der samfinansieres af EFRU og Samhørighedsfonden, vedrører hovedsagelig overholdelsen af miljødirektiverne og af EU-reglerne om indgåelse af kontrakter. Den klage, der hyppigst forekommer, går på manglende overholdelse af direktiv 85/337/EØF (vurdering af indvirkning på miljøet). Dog har man konstateret en stigning i antallet af klager vedrørende manglende overholdelse af direktiv 92/43/EØF (»boliger«).

I forhold til det samlede antal overtrædelser af reglerne om miljøbeskyttelse og indgåelse af offentlige kontrakter er antallet af overtrædelser (formodede eller konstaterede) i forbindelse med, eller som kan have forbindelse med samfinansiering fra Fællesskabets side, relativt ringe: 6,2 % af tilfældene vedrører miljø og 6,9 % af tilfældene offentlige kontrakter. I øvrigt skal det erindres, at procedurerne i henhold til artikel 24 i forordning (EØF) nr. 4253/88 er blevet indledt i forbindelse med andre tilfælde af uregelmæssigheder, som dog ikke udgør overtrædelser af fællesskabsreglerne om miljø og offentlige kontrakter.

På grund af de objektive vanskeligheder for Kommissionen med at følge med i det store problem med overtrædelser af Fællesskabets samfinansiering er disse tal vejledende. Det forholder sig nemlig sådan, at af grunde, der har at gøre med, hvorledes Fællesskabets interventioner over EFRU finder sted (intervention i form af operationelle programmer og ikke i form af individuelle projekter), samt det forhold, at de nationale forvaltningssystemer ikke er åbne over for Kommissionen, er der visse tilfælde af overtrædelser, som Kommissionen ikke får meddelelse om; for andre er det vanskeligt direkte at fastslå forbindelsen mellem overtrædelser og eksistensen af en samfinansiering fra Fællesskabets side. Til gengæld er det relativt let at identificere overtrædelser for Samhørighedsfonden, hvis interventioner sker i form af individuelle projekter og ikke i form af programmer.

Imidlertid og til trods for ovennævnte vanskeligheder er der forekommet tilfælde af suspension af støtte. Endvidere har man for de overtrædelser, der er konstateret i forbindelse med offentlige kontrakter, og som betragtes som tilstrækkeligt alvorlige (manglende offentliggørelse af meddelelsen i EFT, anmodning om optagelse af tilbudsgiverne i en national faglig sammenslutning), ophævet støtten til de anfægtede projekter. I andre tilfælde, der betragtes som mindre alvorlige, har man accepteret, at medlemsstaten udskiftede de anfægtede projekter med andre. På miljøområdet undersøges i øjeblikket muligheden for ophævelse af støtte i forbindelse med et tilfælde, hvor der er konstateret overtrædelse.

2.7. BUDGETSPØRGSMAÅL

I forbindelse med de traditionelle egne indtægter har Kommissionen indledt overtrædelsesprocedurer mod

- Belgien, som efter at have givet en afgiftspligtig tilladelse til at betale sin gæld i afdrag først indbetalte de pågældende egne indtægter efter at have modtaget det samlede beløb, og
- Italien, der har bevilget ikke-tilstrækkeligt berettigede fradrag i forbindelse med indbetaling af egne toldindtægter for importerede varer, der var bestemt for San Marino.

2.8. ENERGI

2.8.1. Indledning

I løbet af 1998 mundede forhandlingerne om det indre marked for naturgas ud i en aftale med vedtagelse af direktiv 98/30/EF. Med hensyn til gennemførelsen af alle disse direktiver er gennemførelsesprocenten stigende i forhold til 1997.

2.8.2. Det indre marked for elektricitet og naturgas

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 om fælles regler for det indre marked for elektricitet, der skulle være gennemført senest den 19. februar 1999, er allerede gennemført af Østrig og Spanien.

Den 22. juni 1998 blev Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/30/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas⁽¹⁾ vedtaget. Det skal være gennemført senest den 10. august 2000.

2.8.3. Energieffektivitet

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/57/EF om energieffektivitetskrav til elektriske køleskabe, dybfrysere og kombinationskøleskabe til husholdningsbrug er endnu ikke gennemført af Belgien og Italien.

Overtrædelsesprocedurerne i forbindelse med gennemførelsesdirektiverne til rammedirektiv 92/75/EØF, der vedrører energimærkning, fortsætter.

Kommissionens direktiv 94/2/EF, der finder anvendelse på elektriske køleskabe, dybfrysere og kombinationskøleskabe til husholdningsbrug, er blevet gennemført af alle medlemsstaterne. Kommissionens direktiv 95/12/EF om vaskemaskiner er gennemført af alle medlemsstaterne. Kommissionens direktiv 95/13/EF om vaske-/tørremaskiner er gennemført af alle medlemsstaterne. Kommissionens direktiv 96/60/EF om energimærkning af kombinerede husholdningsvaske-/tørremaskiner er endnu ikke gennemført af Belgien. Kommissionens direktiv 96/89/EF om ændring af direktiv 95/12/EF er endnu ikke gennemført af Belgien. Kommissionens direktiv 97/17/EF om energimærkning af opvaskemaskiner, der skulle være gennemført senest den 15. juli 1998, er kun blevet gennemført af Spanien, Frankrig, Grækenland, Irland, Luxembourg og Nederlandene. Kommissionen har vedtaget direktiv 98/11/EF af 27. januar 1998 om energimærkning af husholdningslamper⁽²⁾.

2.8.4. Kulbrinter

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter er gennemført af alle medlemsstaterne.

2.9. TRANSPORT

På transportområdet er antallet af direktiver stabilt i forhold til 1997, da ti gamle direktiver er afskaffet og ti nye helt gennemført i løbet af 1998.

⁽¹⁾ EFT L 204 af 21.7.1998.

⁽²⁾ EFT L 71 af 10.3.1998.

Afskaffelsen af de gamle direktiver er for størstedelens vedkommende et resultat af Kommissionens generelle rationalisering og klargøring, der tager sigte på at konsolidere den gældende lovgivning med henblik på større gennemsigthed. Direktiv 96/96/EF indeholder således en omredigering af teksterne vedrørende en tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teknisk kontrol med motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil, idet det afskaffer grunddirektivet fra 1997 og de seks efterfølgende ændringer dertil.

Med hensyn til de nye direktiver, hvis gennemførelsesfrist udløb i 1998, var de fleste blevet vedtaget for at tilpasse Fællesskabets normer med hensyn til sikkerhed til søs til de nye regler i de internationale aftaler og fortsætte kontrolindsatsen over for skibe, der transporterer farlige eller forurenende varer.

Ligesom tidligere år skal det desværre bemærkes, at de fleste medlemsstater indfører de nationale gennemførelsesforanstaltninger med stor forsinkelse. Denne tendens giver sig udtryk i et meget ringe antal meddelelser om nationale gennemførelsesforanstaltninger for direktiver, for hvilke fristen for gennemførelse var fastsat til 1998.

Så snart overtrædelsesprocedurerne er indledt, kan man imidlertid notere en reel fremskyndelse af meddelelserne om gennemførelsesforanstaltninger. Det er grunden til, at mere end to tredjedele af de ca. 100 overtrædelsessager, der blev indledt i 1997, men også i de første måneder af 1998, og som det er blevet besluttet at henlægge, vedrørte tilfælde af manglende indberetning.

2.9.1. Landtransport

Efter ikrafttrædelsen i 1997 af fællesskabslovgivningen om tilnærmelse af medlemsstaternes standarder for transport af farligt gods skal det med hensyn til landtransport af dette gods bemærkes, at reglerne om anvendelsen af ADR-konventionen (europæisk konvention om international landtransport af farligt gods) på national og international transport er gennemført af 13 medlemsstater for så vidt angår grunddirektivet (94/55/EF) og af elleve for så vidt angår ændringsdirektivet (96/86/EF). I øvrigt har en enkelt medlemsstat endnu ikke indberettet sine nationale gennemførelsesbestemmelser til direktiv 95/50/EF, der har til formål at harmonisere kontrolprocedurerne for landtransport af farligt gods for at gøre kontrollen med overholdelsen af sikkerhedsstandarderne mere effektiv.

Der er konstateret store fremskridt med hensyn til lovgivningen om størst tilladte vægt og dimensioner for køretøjer, eftersom kun tre medlemsstater endnu ikke har indberettet deres nationale gennemførelsesbestemmelser til direktiv 96/53/EF, der i én tekst samler reglerne om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i international trafik for visse vej køretøjer i brug i Fællesskabet samt for overensstemmelsesbevis for sådanne køretøjer.

På kørekortområdet må det erkendes, at der kun er gjort få fremskridt i 1998. Gennemførelsen af direktiv 91/439/EØF giver fortsat anledning til problemer. Analysen af de nationale

gennemførelsesforanstaltninger har nemlig afsløret, at reglerne i ni medlemsstater på mange punkter ikke er i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne, bl.a. for så vidt angår minimumsalder for en kategori af køretøjer, fornyelse af kørekort til borgere, der ikke længere har bopæl i udstedelsesmedlemsstaten, kriterierne for køretøjer til brug ved køreprøve, den praktiske prøves varighed og minimumsstandarderne for fysisk og psykisk egnethed. I øvrigt er procedurerne for systematisk registrering af kørekort, hvis indehavere ændrer bopælsmedlemsstat, i modstrid med princippet om gensidig anerkendelse af kørekort. I øvrigt er tre overtrædelsesprocedurer for manglende indberetning af de nationale gennemførelsesbestemmelser til det sidste ændringsdirektiv 97/26/EF endnu ikke afsluttet.

På det fiskale område skal det nævnes, at selv om overtrædelsen for manglende indberetning af de nationale gennemførelsesbestemmelser til direktiv 93/89/EØF (om afgifter på visse køretøjer, vejafgifter og brugsafgifter for benyttelse af visse infrastrukturer) mod Frankrig har kunnet henlægges, fortsætter proceduren mod Belgien på grund af gennemførelsesbestemmelsernes manglende overensstemmelse med fællesskabsretten. Kommissionen har anlagt sag ved Domstolen på grund af Østrigs mangelfulde gennemførelse af direktivet i forbindelse med forhøjelsen af vejafgiften på Brenner-motorvejen.

Med hensyn til teknisk kontrol med køretøjer afskaffedes i 1998 direktiv 77/143/EØF og dets seks ændringsdirektiver efter ikrafttrædelsen af direktiv 96/96/EF, der indeholder en fuldstændig omredigering i en enkelt tekst af fællesskabsbestemmelserne om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teknisk kontrol med motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil. De gamle direktiver er blevet ophævet, uden at dette dog indskrænker medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til tidsfrister for gennemførelse og indførelse, hvorfor de igangværende procedurer over for Irland (direktiv 91/328/EØF) og Portugal (direktiv 94/23/EF) fortsætter. I øvrigt er fem overtrædelsesprocedurer for manglende indberetning af nationale gennemførelsesforanstaltninger til det nye direktiv endnu ikke afsluttet.

Opfølgningen af situationen med hensyn til vejtransport har i det store og hele vist, at udviklingen alt i alt er positiv bortset fra punktuelle vanskeligheder med hensyn til gennemførelsen samt de problemer, der har været i forbindelse med anvendelsen af de nye bestemmelser om kørekort. Faktisk modtager Kommissionen kun få klager over anvendelsen af fællesskabslovgivningen på dette område, hvilket burde være bevis på, at de ældre direktiver er blevet korrekt gennemført.

2.9.2. Kombineret transport

Alle medlemsstaterne har nu gennemført direktiv 92/106/EØF om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne, men to procedurer for mangelfuld anvendelse eller de nationale gennemførelsesforanstaltningers manglende overensstemmelse er endnu ikke afsluttet.

2.9.3. Indre vandveje

Fristen for gennemførelse af direktiv 96/75/EF om befragtningsystemer og prisdannelse inden for national og international varetransport ad indre vandveje i Fællesskabet udløb i 1997, og den er nu endeligt afsluttet i de tre relevante medlemsstater, nemlig Belgien, Frankrig og Nederlandene.

Med hensyn til direktiv 96/50/EF om harmonisering af betingelserne for erhvervelse af nationale bådførercertifikater for gods- og persontransport ad indre vandveje i Fællesskabet er to procedurer vedrørende manglende indberetning af de nationale gennemførelsesbestemmelser endnu ikke afsluttet.

Endelig har Kommissionen besluttet at fremsende yderligere åbningsskrivelser til opfølgning af de procedurer, der er indledt mod to medlemsstater, som har indgået bilaterale aftaler med tredjelande med hensyn til transport ad indre vandveje, medens dette område helt og holdent henhører under Fællesskabets kompetence.

2.9.4. Jernbanetransport

Direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner, der havde til formål at lette tilpasningen af Fællesskabets jernbaner til det indre markeds krav og øge deres effektivitet, bl.a. ved at adskille forvaltningen af jernbaneinfrastrukturen fra jernbanevirksomhedernes trafikbetjening, er blevet suppleret med direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder og direktiv 95/19/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af infrastrukturafgifter. Disse to direktiver, hvis gennemførelsesfrist udløb i 1997, gør det muligt atter at få gang i jernbanetransporten ved hjælp af konkurrence.

Kommissionen må beklageligvis konstatere, at selv om halvdelen af overtrædelsesprocedurerne for manglende indberetning i forbindelse med direktiv 95/18/EF og 95/19/EF har kunnet henlægges i 1998, fortsættes procedurerne vedrørende de andre sager, og et antal er nu indbragt for Domstolen.

Endvidere er der fortsat problemer med bl.a. Luxembourgs, Frankrigs og Det Forenede Kongeriges gennemførelse af artikel 10 i direktiv 91/440/EØF, som drejer sig om retten til at få adgang til andre medlemsstaters infrastruktur. Med hensyn til de to sidstnævnte stater vedrører den forsinkede gennemførelse af artikel 10 tunnelen under den engelske kanal, som forbinder de to lande, og en tværnational ordning er under forberedelse.

Selv om der utvivlsomt er gjort fremskridt i løbet af 1998, giver situationen fortsat anledning til bekymring, fordi gennemførelsen af direktiv 95/18/EF og 95/19/EF, som til en vis grad tager sigte på at åbne adgangen til jernbanenetten for konkurrence, er af afgørende betydning for udviklingen af Fællesskabets strategi for jernbanetransport.

2.9.5. Søtransport

Kommissionen fortsætter sine bestræbelser på at forbedre sikkerheden og forebyggelsesaspektet i forbindelse med havforureningen ved både i højere grad at få skibene til at overholde de internationale standarder og ved at indføre et harmoniseret havnestatskontrollsystem som overvågningsredskab. Kommissionen beklager, at den korrekte gennemførelse af direktiverne på dette område generelt er forsinket i alle medlemsstater.

Medlemsstaternes gennemførelse af direktiv 93/75/EØF, som har til formål at sikre, at man på fællesskabsplan anvender de internationale standarder for mindstekrav til skibe, der transporterer farligt eller forurenende gods, er sket med tre års forsinkelse, og der er overensstemmelsesproblemer i Belgien, Tyskland og Det Forenede Kongerige. Hertil kommer, at gennemførelsesfristen for ændringsdirektiverne 96/39/EF og 97/34/EF, som blev vedtaget med henblik på at tilpasse direktiv 93/75/EØF til de senest gældende internationale standarder, udløb i 1997, uden at Belgien, Portugal og Det Forenede Kongerige havde indberettet nationale gennemførelsesbestemmelser. Gennemførelsesfristen for det seneste ændringsdirektiv 98/55/EF udløb den 31. december 1998, og ingen medlemsstat har endnu indberettet nationale gennemførelsesbestemmelser.

Der er sket pæne fremskridt med hensyn til gennemførelsen af direktiv 94/57/EF, der indeholder de bestemmelser, som de berørte medlemsstater og organer skal overholde i forbindelse med inspektion og syn af skibe, så det sikres, at de internationale konventioner om sikkerhed til søs og forebyggelse af havforurening overholdes. Selv om alle de overtrædelsesprocedurer, der var indledt for manglende indberetning, er blevet henlagt, har Kommissionen måttet indlede to overtrædelsesprocedurer for ukorrekt gennemførelse og specielt måttet indlede ni sager mod de medlemsstater (Østrig, Finland, Frankrig, Tyskland, Luxembourg, Nederlandene, Portugal, Spanien og Det Forenede Kongerige), som ikke har givet meddelelse om de nationale gennemførelsesbestemmelser til ændringsdirektiv 97/58/EF, hvis gennemførelsesfrist udløb den 30. september 1998.

Med hensyn til det menneskelige aspekt har Kommissionen besluttet at anlægge sag ved Domstolen mod Belgien for kun delvis at have gennemført direktiv 94/58/EF om minimumsudannelsesniveaue for søfartserhvervet, herunder specielt aspekter i forbindelse med kommunikation ombord på skibe.

De to overtrædelsesprocedurer mod Belgien og Portugal for mangelfuld anvendelse af forordning (EF) nr. 2978/94 er henlagt. Denne forordning har til formål at fremme brugen af olietankskibe med separate ballasttanke for herigennem at beskytte havmiljøet mod forurening fra traditionelt byggede tankskibe. En sidste procedure vedrørende en medlemsstats mangelfulde anvendelse af denne forordning er endnu ikke afsluttet.

Der er stadig problemer med direktiv 95/21/EF (havnstatskontrol), som harmoniserer kriterierne for inspektion og tilbageholdelse af skibe og/eller forbud mod at anløbe en fællesskabshavn. Alle medlemsstaterne har givet Kommissionen meddelelse om deres gennemførelsesforanstaltninger, undtagen Italien, som Kommissionen har besluttet at anlægge sag mod ved Domstolen, men til gengæld er der indledt procedurer mod Belgien, Irland og Portugal for ikke at have foretaget en korrekt gennemførelse. Denne tendens til sen meddelelse gør sig også gældende i forbindelse med ændringsdirektiv 98/25/EF og 98/42/EF, hvis gennemførelsesfrister var fastsat til henholdsvis 1. januar 1998 og 30. september 1998, men i forbindelse med hvilke størstedelen af medlemsstaterne endnu ikke har givet meddelelse om deres nationale gennemførelsesforanstaltninger. Ved direktiv 96/40/EF, i forbindelse med hvilket alle procedurerne for manglende meddelelse er henlagt, og kun en enkelt medlemsstat er genstand for sagsanlæg, fordi de nationale gennemførelsesforanstaltninger ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten, blev der indført en fælles model til et identitetskort for skibsinspektører, der udfører havnstatskontrol i henhold til direktiv 95/21/EF.

Direktiv 96/98/EF om udstyr på skibe illustrerer tydeligt problemet med sen gennemførelse af direktiverne på søtransportområdet. Der er nemlig indledt 12 procedurer for manglende meddelelse om de nationale gennemførelsesforanstaltninger (kun Tyskland og Frankrig gav meddelelse om deres nationale gennemførelsesforanstaltninger før udløbet af den frist, der var fastsat for direktivets gennemførelse, og Grækenland har givet meddelelse om sine foranstaltninger efter udløbet af denne frist).

Der er fortsat problemer med overholdelse af fællesskabsrettens bestemmelser om indskrivning af fartøjer i medlemsstaternes skibsregistre og for tildeling af nationsflag. Vilkaerne for indskrivning af fartøjer i skibsregistrene og tildelingen af nationsflag er fortsat diskriminerende i Belgien, Frankrig og Nederlandene, og overtrædelsesprocedurerne mod disse tre lande opretholdes derfor. I 1997 dømte Domstolen Irland⁽¹⁾ og Grækenland⁽²⁾ for at opretholde et nationalitetskrav, som var i strid med fællesskabsretten om registrering af handelsskibe, og Kommissionen har måttet indlede procedurer i henhold til traktatens artikel 171 for manglende gennemførelse af en domstolsdom.

Kommissionen har anlagt sag ved Domstolen mod Frankrig vedrørende cabotagesejlads, fordi dette land i sin lovgivning har forbeholdt deres egne fartøjer transporten mellem landets egne havne, hvilket er i strid med forordning (EØF) nr. 3577/92, som liberaliserede cabotagesejladsen med virkning fra 1. juli 1993 for EF-redere, hvis skibe er registreret i en medlemsstat og fører denne medlemsstats flag.

Der er opnået store fremskridt hvad angår aftaler om lastfordeling mellem medlemsstater og tredjelande, men princippet om fri udveksling af tjenesteydelser, der er indeholdt i forordning (EØF) nr. 4055/86, overholdes endnu ikke af alle medlemsstater i denne sektor. Kommissionen kunne i 1998 henlægge de procedurer, den havde indledt mod Italien for landets aftaler med Marokko, Senegal og Elfenbenskysten og mod Spanien for landets aftaler med Tunesien og Gabon. I øvrigt har Portugal tilpasset sine aftaler med Senegal, Sao Tomé og Principe og Cap Verde. Efter afsigelsen af Domstolens dom den 11. juni 1998 mod Belgien og Luxembourg⁽³⁾ er klausulen om lastfordeling i disse landes aftale med Malaysia også blevet ophævet. Tre medlemsstater, nemlig Belgien, Luxembourg og Portugal overtræder fortsat forordningen. Efter Kommissionens sagsanlæg fortsætter procedurerne mod Belgien for landets aftale med Congo (tidligere Zaire), mod Belgien og Luxembourg for deres aftaler med Elfenbenskysten, Senegal, Mali og Togo og mod Portugal for dets aftaler med Angola og landene i det forhenværende Jugoslavien.

Kommissionens tjenestegrene søger systematisk at forbedre anvendelsen af fællesskabsretten, bl.a. i forbindelse med sikkerhed til søs, men også fri præstation af tjenesteydelser. Det skal imidlertid bemærkes, at specielt med hensyn til søfartens sikkerhed tager et stort antal direktiver sigte på en hurtigere gennemførelse eller en styrkelse inden for Fællesskabet af internationale regler. Visse medlemsstater har imidlertid undertiden vanskeligt ved hurtigt i deres egen lovgivning at gennemføre de foranstaltninger, der allerede helt eller delvis er fastsat i de internationale konventioner, de har tilsluttet sig.

2.9.6. Lufttransport

Liberaliseringen af lufttransporten inden for Den Europæiske Union blev afsluttet i 1997. Den ledsages af en række direktiver på tekniske eller dermed beslægtede områder vedrørende den egentlige lufttransport. Gennemførelsen af disse direktiver ved udgangen af 1998 var ikke fuldt tilfredsstillende. Kommissionen bekymrer sig dog i højere grad om forsinket eller manglende gennemførelse end om en ukorrekt gennemførelse fra medlemsstaternes side. Det er vigtigt at skelne mellem disse to aspekter.

Med hensyn til mangelfuld gennemførelse var direktiv 96/67/EF om adgang til groundhandling-markedet i Fællesskabets lufthavne endnu ikke gennemført i seks medlemsstaters lovgivning i december 1998, selv om det skulle have være gennemført senest i november 1997, og groundhandling-markedet for tredjemands regning åbnedes for konkurrence den 1. januar 1999.

(1) Sag C-151/96, Domstolens dom (femte afdeling) af 12. juni 1997, Kommissionen mod Irland, Sml. 1997 I, s. 3327.

(2) Sag C-62/96, Domstolens dom (femte afdeling) af 27. november 1997, Kommissionen mod Den Helleniske Republik, Sml. 1997 I, s. 6725.

(3) De forenede sager C-176/97 og C-177/97, Domstolens dom (femte afdeling) af 11. juni 1998, Kommissionen mod Belgien og Luxembourg, Sml. 1998 I, s. 3557.

I øvrigt er de grundlæggende principper for undersøgelse af flyhavarier og flyhændelser inden for civil luftfart, som fastsat i direktiv 94/56/EF, endnu ikke gennemført i mere end halvdelen af medlemsstaterne, selv om gennemførelsesfristen udløb den 26. november 1996. Kommissionen beklager, at otte medlemsstater endnu mangler at give meddelelse om deres nationale gennemførelsesforanstaltninger.

Til gengæld er alle de indledte procedurer blevet henlagt med hensyn til direktiv 93/65/EØF om definition og anvendelse af kompatible tekniske specifikationer for erhvervelse af udstyr og systemer til regulering af lufttrafikken (air traffic management equipment and systems). Det er så meget desto vigtigere at sikre, at direktivet om harmonisering af styringsordningerne for lufttrafikken i medlemsstaterne anvendes korrekt, som direktiv 97/15/EF, der indeholder en række ændringer, der tager sigte på at supplere det oprindelige direktiv og tilpasse det til de nye eurokontrolnormer, skulle være gennemført den 1. december 1997. Fire medlemsstater (Tyskland, Østrig, Grækenland og Luxembourg), som endnu ikke har givet meddelelse om deres nationale gennemførelsesbestemmelser til sidstnævnte direktiv, er genstand for overtrædelsesprocedure for ikke at have givet meddelelse herom.

Med hensyn til selve gennemførelsesforanstaltningerne kunne der i 1998 konstateres en væsentlig nedgang i antallet af klager og procedurer med hensyn til luftfartspersonalets certifikater inden for civil luftfart og problemerne med de nationale bestemmelsers overensstemmelse med direktiv 91/670/EØF. Alle problemerne er imidlertid endnu ikke løst, og de indledte procedurer fortsætter på grund af dårlig anvendelse af direktivet om gensidig anerkendelse af luftfartspersonalets certifikater inden for civil luftfart i Belgien, Tyskland og Frankrig.

Det er også for tidligt at vurdere medlemsstaternes gennemførelse af direktiv 96/67/EF om adgang til groundhandling-markedet i Fællesskabets lufthavne, for indtil dato er det kun egen-handling, der er liberaliseret.

Kommissionen har også måttet behandle en række overtrædelsessager vedrørende lufttransport. Med hensyn til lufthavnsafgifter opererer visse medlemsstater således med forskellige takster alt efter passagerernes bestemmelsessted (indenrigsforbindelser/forbindelser inden for og/eller uden for EU). En sådan skelnen er imidlertid uforenelig med princippet om fri præstation af tjenesteydelser, der blev indført på lufttransportområdet ved forordning (EØF) nr. 2408/92. Eksistensen af diskriminerende afgiftsordninger i visse medlemsstater har foranlediget Kommissionen til at fortsætte overtrædelsesproceduren mod Irland, Italien, Spanien, Portugal, Nederlandene, Grækenland og Det Forenede Kongerige. Sagen vedrørende Frankrig har kunnet henlægges efter en ændring af den franske lovgivning, der fastsætter samme lufthavnsafgift uanset flyenes bestemmelsessted.

I øvrigt er overtrædelsesprocedurerne med hensyn til de bilaterale »Open Skies«-aftaler med De Forenede Stater, som flere medlemsstater har indgået, fortsat i 1998. For det første

er disse aftaler i strid med Fællesskabets enekompetence til at indgå sådanne aftaler og for det andet synes disse aftaler at være uforenelige med traktatens artikel 52, for så vidt som der udøves diskriminering afhængigt af luftfartsselskabets nationalitet. Kommissionen har derfor besluttet at anlægge sag ved Domstolen med hensyn til de aftaler, der er indgået af otte medlemsstater (Belgien, Danmark, Tyskland, Finland, Luxembourg, Østrig, Sverige og Det Forenede Kongerige), og den har besluttet at sende en åbningsskrivelse til to andre medlemsstater.

Det kan endelig oplyses, at Kommissionen har vedtaget to afgørelser på grundlag af artikel 8, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2408/92:

- den 22. juli 1998 besluttede den, at Sverige ikke bortset fra operationelle restriktioner, såsom spærretid (fra kl. 22 til kl. 7 morgen), kunne begrænse udøvelsen af trafikrettigheder på flyruter mellem den ny Karlstad lufthavn og andre EU-lufthavne for støjende fly (dvs. fly, der ikke opfylder kravene i anden del, kapitel 3, bind 1, i bilag 16 til konventionen om international civil lufttrafik)
- den 9. september 1998 modsatte Kommissionen sig de italienske regler for fordelingen af trafikken inden for Milanos lufthavnssystem, idet alle flyvninger bortset fra forbindelsen Linate-Rom i henhold til disse skulle overføres fra Linate-lufthavnen til Malpensa-lufthavnen. På grund af utilstrækkelige infrastrukturer omkring Malpensa-lufthavnen fandt Kommissionen nemlig for det første, at disse regler medførte en diskriminering til fordel for det italienske flyselskab Alitalia, og for det andet at disse regler ikke stod i rimeligt forhold til de italienske myndigheders mål gående ud på at skabe en levedygtig omstigningslufthavn i Malpensa. På baggrund af denne afgørelse har de italienske myndigheder ændret reglerne for fordelingen af trafikken inden for Milanos lufthavnssystem.

2.10. TELEKOMMUNIKATION

Den 1. januar 1998 var den dato, der i Fællesskabets lovgivning om telekommunikation var sat som frist for fuldstændig liberalisering af sektoren. Med en enkelt undtagelse⁽¹⁾ var alle harmoniseringsdirektiverne på plads og skulle være gennemført i national lovgivning i begyndelsen eller i løbet af 1998, hvilket forklarer Kommissionens øgede aktivitet for at sikre medlemsstaternes gennemførelse heraf.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/61/EF af 24. september 1998 om ændring af direktiv 97/33/EF for så vidt angår nummerportabilitet mellem operatører samt fast operatørvalg, hvor fristen for gennemførelse var den 31. december 1998.

Som allerede omtalt i femtende almindelige beretning vedtog Kommissionen i februar 1998 sin tredje rapport om gennemførelsen af EU's lovpakke for telesektoren⁽¹⁾. I rapporten gøres der status over situationen med hensyn til gennemførelsen af lovpakken, og der anføres en række økonomiske indikatorer, som beskriver situationen på de offentlige telefonimarkeder og det offentlige telefonnet i medlemsstaterne. Rapporten giver følgende samlede vurdering af gennemførelsen af lovpakken pr. januar 1998: gennemførelsesforanstaltningerne er i vidt omfang vedtaget i de fleste af medlemsstaterne, og vægten bør fremover lægges på den faktiske anvendelse af de nationale regler, så der sikres adgang til markedet inden for alle sektorer.

Det er i den ånd, at Kommissionen har udarbejdet sin fjerde rapport, der blev vedtaget den 25. november 1998⁽²⁾. Som konklusion anfører Kommissionen:

- de yderligere fremskridt, der er gjort med hensyn til de senere direktiver, betyder, at langt hovedparten af lovpakkens bestemmelser er gennemført i national ret
- de nationale foranstaltninger til gennemførelse af lovpakkens hovedtemaer (nationale tilsynsmyndigheder, tilladelsesordninger, samtrafik, forsyningspligt, takster, frekvenser og adgangsret) anvendes i praksis, om end der — ikke overraskende i en så kompleks proces — er en lang række detaljer, der endnu ikke er på plads
- telekommunikationsmarkederne i medlemsstaterne er meget dynamiske og udvikler sig derfor hurtigt.

Hvad angår gennemførelsen af de forskellige direktiver og afgørelser og de procedurer, der er indledt i henhold til EF-traktatens artikel 169, ser situationen således ud:

Rammedirektivet ONP (90/387/EØF) om de principper, der skal anvendes ved tilrådgivningsstilling af åbne telenet, er gennemført i alle medlemsstater.

Hvad angår direktivet om faste kredsløb (92/44/EØF) har alle medlemsstater givet Kommissionen meddelelse om nationale gennemførelsesforanstaltninger. De fleste af de igangværende procedurer på grund af manglende meddelelse kunne således henlægges i 1998. En analyse af de meddelte foranstaltninger viser, at direktivets gennemførelse er ufuldstændig i Belgien, Grækenland, Luxembourg og Portugal.

Direktiv 97/51/EF ændrer de to foregående direktiver med henblik på at tilpasse dem til en telesektor, hvor der hersker konkurrencevilkår. Kommissionen besluttede i december 1998 at sende begrundede udtalelser til de medlemsstater, der endnu ikke havde givet meddelelse om nationale gennemførelsesforanstaltninger, nemlig: Grækenland, Frankrig, Italien, Portugal og Sverige.

Når det drejer sig om direktiv 95/62/EF om anvendelse af principperne for tilrådgivningsstilling af åbne net (ONP) på taletelefoniområdet, har alle medlemsstater med undtagelse af Grækenland givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger, for Belgiens vedkommende dog ufuldstændige. Det blev i december 1998 besluttet at sende en begrundet udtalelse til disse to medlemsstater. Det blev også besluttet at sende en begrundet udtalelse til Portugal i forbindelse med gennemførelsen af bestemmelserne i direktivet om analytisk regnskab.

Hvad angår det nye direktiv om »taletelefoni« (98/10/EF), der ophævede direktiv 95/62/EF med virkning fra den 30. juni 1998, har nogle medlemsstater (Grækenland, Irland, Italien og Sverige) ikke givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger. Kommissionen besluttede derfor i december 1998 at sende dem en begrundet udtalelse. Andre medlemsstater, der havde modtaget en åbningskrivelse (Frankrig, Nederlandene og Portugal), har sendt notifikationer, som nu er ved at blive analyseret.

Hvad angår direktivet om »tilladelser« (97/13/EF) besluttede Kommissionen i december 1998 at sende en begrundet udtalelse til Belgien, Frankrig, Italien, Luxembourg og Østrig ud fra den vurdering, at de meddelte nationale forskrifter ikke var i overensstemmelse med direktivets bestemmelser. Grækenland og Nederlandene har modtaget en åbningskrivelse, da de ikke har givet Kommissionen meddelelse om nationale gennemførelsesforanstaltninger. Kommissionen er i færd med at vurdere visse aspekter af de gennemførelsesforanstaltninger, som Spanien har givet meddelelse om, da de muligvis ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten.

Direktivet om »samtrafik« (97/33/EF) er blevet gennemført af alle medlemsstater med undtagelse af Grækenland, Portugal og Sverige, som Kommissionen derfor i december 1998 besluttede at sende en begrundet udtalelse. Der er sendt en åbningskrivelse til Nederlandene, der ikke har givet meddelelse om samtlige gennemførelsesforanstaltninger. Det blev i december 1998 besluttet at fremsende en begrundet udtalelse til Belgien, Frankrig og Luxembourg for manglende overensstemmelse med fællesskabsretten.

I forbindelse med direktivet om »beskyttelse af personoplysninger« (97/66/EF) havde kun fem medlemsstater (Tyskland, Spanien, Italien, Østrig og Portugal) ved gennemførelsesfristens udløb (den 24. oktober 1998) givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger. Kommissionen besluttede derfor i december 1998 at sende åbningskrivelser til alle de øvrige medlemsstater.

Direktiverne 91/263/EØF og 93/97/EØF om henholdsvis teleterminaludstyr og satellitjordstationsudstyr er gennemført af alle medlemsstater. Det skal bemærkes, at disse to direktiver er blevet konsolideret ved direktiv 98/13/EF af 12. februar 1998.

Hvad angår de tre frekvensdirektiver, nemlig 87/372/EØF (GSM), 90/544/EØF (Erms) og 91/287/EØF (DECT), har alle medlemsstaterne givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger.

(1) KOM(1998) 80 endelig udg.

(2) KOM(1998) 594 endelig udg.

Hvad angår beslutning 91/396/EØF om indførelse af »112« som fælleseuropæisk alarmnummer har alle medlemsstater truffet de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger, men nummeret var ikke operationelt i Grækenland ved udgangen af 1998.

Alle medlemsstaterne har allerede gennemført beslutning 92/264/EØF om indførelse af »00« som fælles præfiks for adgang til det internationale telefonnet i Fællesskabet. Det lader dog til, at præfikset ikke anvendes i Sverige som følge af en klage indgivet til en regional administrativ instans.

Endelig har otte medlemsstater (Danmark, Tyskland, Spanien, Irland, Luxembourg, Portugal, Finland og Det Forenede Kongerige) givet meddelelse om nationale gennemførelsesforanstaltninger til direktiv 95/47/EF om anvendelse af standarder for transmission af tv-signaler. De overtrædelsesprocedurer, der i 1997 blev indledt over for de andre medlemsstater, blev videreført i 1998 med afsendelse af begrundede udtalelser.

2.11. INFORMATION, KOMMUNIKATION, KULTUR OG AV-SEKTOREN

Med hensyn til av-sektoren skal det understreges, at alle medlemsstater har givet meddelelse om deres nationale lovgivning til gennemførelse af direktiv 89/552/EØF om fjernsyn uden grænser.

Flere overtrædelsesprocedurer er i gang mod Belgien, Finland, Frankrig, Grækenland, Italien og Luxembourg.

Det nye direktiv om »Fjernsyn uden grænser« trådte i kraft den 30. juli 1997 (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF af 30. juni 1997, EFT L 202 af 30.7.1997, s. 60).

Direktivet er en ændring af direktivet fra 1989 om regler for udøvelse af tv-spredningsvirksomhed. Formålet var at ajourføre og klargøre bestemmelserne i det tidligere direktiv. De vigtigste ændringer går ud på at præcisere definitionen af visse begreber som f.eks. »fjernsynsreklame«, »teleshopping«, »europæiske produktioner«, transmission af »begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse«, at indføre regler om teleshopping og om kanaler, der udelukkende sender selvpromoverende programmer, at øge beskyttelsen af mindreårige, bl.a. ved at kræve en advarsel forud for ikke-kodede programmer, der kan være til skade for dem. Desuden skal Kommissionen foretage en undersøgelse af effektiviteten af filtreringssystemer af typen »v-chip« (anti-vold-chip). Endvidere skal der nedsættes et kontaktudvalg mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Det skal beskæftige sig med anvendelsen og udviklingen af lovgivningen på dette område. Kommissionen skal aflægge en periodisk beretning herom, hvori der tages hensyn til den seneste tids tekniske udvikling.

Medlemsstaterne skulle senest den 30. december 1998 have sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv.

Men det må konstateres, at de fleste medlemsstater pr. 31. december 1998 endnu ikke havde givet Kommissionen meddelelse om de nationale gennemførelsesbestemmelser.

2.12. MILJØ

Kommissionens kontrol med anvendelsen af Fællesskabets miljølovgivning sker på grundlag af artikel 155 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab efter proceduren i artikel 169. Kontrollen vedrører meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger, deres forenelighed med fællesskabsretten, anvendelsen af direktiverne og gennemførelsen af forordningerne. Kontrollen udøves enten på eget initiativ eller på grundlag af klager, spørgsmål fra medlemmer af Europa-Parlamentet eller andragender til Europa-Parlamentet, når disse afslører en potentiel overtrædelse af fællesskabsretten.

Nogle generelle statistiske oplysninger kan give en idé om Kommissionens indsats i forbindelse med gennemførelsen af Fællesskabets miljølovgivning. Kommissionen forelagde i 1998 Domstolen 15 sager (heraf én på grundlag af artikel 171, stk. 2, andet afsnit; se nedenfor) og sendte 118 begrundede udtalelser eller supplerende begrundede udtalelser (heraf fire på grundlag af artikel 171) til medlemsstaterne i forbindelse med lovgivningen på miljøområdet.

Det skal understreges, at Kommissionen, i forbindelse med anvendelsen af Fællesskabets miljølovgivning, i 1998 fortsat henholdt sig til traktatens artikel 171. Ifølge artikel 171, stk. 2, andet afsnit, som ændret ved traktaten om Den Europæiske Union, kan Kommissionen, hvis en medlemsstat ikke efterkommer en dom, som Domstolen har afsagt på grundlag af artikel 169, og hvori det fastslås, at medlemsstaten har tilsidesat fællesskabsretten, på ny indbringe sagen for Domstolen og i så fald samtidig anmode om økonomiske sanktioner (fast beløb eller tvangsbøde). Proceduren efter artikel 171 har vist sig meget effektiv, og det lader til, at medlemsstaterne nu er klar over, at når der er faldet dom for manglende overholdelse af forpligtelser, så skal dommen efterkommes så hurtigt som muligt. Hvad angår miljølovgivningen har de fleste sager således kunnet henlægges. Ud af de ti tilfælde, hvor Kommissionen traf beslutning om fornyet sagsanlæg med anmodning om idømmelse af tvangsbøde, er syv sager bragt til afslutning.

Kommissionen besluttede i 1998 at forelægge Domstolen to nye sager på grundlag af artikel 171: den ene vedrører Frankrigs gennemførelse af direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle (sag C-373/98), den anden Italiens gennemførelse af direktiv 91/271/EF om byspildevand. Desuden blev 12 procedurer fortsat frem til det stadium, hvor der afsendes åbningskrivelse eller begrundet udtalelse, begrundet i manglende

meddelelse, manglende overensstemmelse eller ukorrekt anvendelse. De forskellige sager vil blive beskrevet nærmere i beretningens anden del vedrørende de enkelte sektorer.

Det skal dog understreges, at Kommissionens kontrolvirksomhed ikke er begrænset til den retlige fase, hvor sagerne er forelagt Domstolen, eller til den umiddelbart forudgående administrative fase, dvs. den fase, hvor der sendes begrundede udtalelser, og hvor medlemsstaterne svarer herpå. Der er her tale om de sidste trin i overtrædelsesproceduren, mens mange sager kan henlægges, inden de når dette stadium. Det gælder ikke mindst på miljøområdet, hvor en række situationer, som Kommissionen bliver gjort opmærksom på gennem klager, spørgsmål fra parlamentsmedlemmer eller andragender, viser sig ikke at indebære nogen overtrædelse, fordi der mangler retsgrundlag i fællesskabsretten, eller fordi der ikke er noget faktisk eller retligt belæg for de påstande, som klagerne eller andre er fremkommet med. Under udførelsen af sit hverv som vogter af Fællesskabets miljølovgivning fører Kommissionen således en meget omfattende korrespondance, og dens tjenestegrene har regelmæssigt kontakt med de nationale myndigheder (møder, herunder ad hoc-møder).

De nuværende problemer er i øvrigt stort set identiske med de problemer, der blev fremhævet i tidligere beretninger om gennemførelsen af fællesskabets miljølovgivning, hvad enten det drejer sig om medlemsstaternes problemer med at gennemføre og anvende lovgivningen eller om Kommissionens manglende kapacitet til at kontrollere gennemførelsen. På den baggrund fortsatte Kommissionen i 1998 arbejdet med at reformere de interne regler for anvendelse af overtrædelsesprocedurerne, så de kommer til at fungere hurtigere og mere effektivt, og så Kommissionen aktivt kan videreføre sit kontrolarbejde.

Samtidig hermed fortsatte Kommissionen i 1998 sit arbejde i forbindelse med den meddelelse, den vedtog i oktober 1996 om »gennemførelse af Fællesskabets miljølovgivning«⁽¹⁾.

Kommissionen vedtog således den 16. december 1998 et forslag til Rådets henstilling om mindstekrav for miljøinspektioner i medlemsstaterne⁽²⁾. Forslaget, der er baseret på en undersøgelse forberedt af IMPEL-nettet (»Implementation and Enforcement of EU Environmental Law«, europæisk net til gennemførelse af miljølovgivningen), fastlægger retningslinjer for miljøinspektioner, herunder de minimumskrav, der skal gælde for tilrettelæggelse, gennemførelse, opfølgning og offentliggørelse af resultaterne af miljøinspektioner. Henstillingen gælder for miljøinspektioner af industri anlæg og andre anlæg, hvis emissioner og udledninger til miljøet er omfattet af krav om godkendelse, herunder også nukleare anlæg, bl.a. også forskningsanlæg og anlæg inden for medicalsektoren. Henstillingen skal styrke kontrollen med gennemførelsen af Fællesskabets miljølovgivning i national ret og sikre en ensartet anvendelse af denne lovgivning i alle medlemsstaterne.

I øvrigt er der, som bebudet i meddelelsen om gennemførelsen af Fællesskabets miljølovgivning, blevet udarbejdet en årsrapport (»Annual Survey«), der skal supplere de oplysninger, der gives i dette afsnit af årsberetningen om anvendelse af fællesskabsretten, ved at give en række andre oplysninger i relation til Fællesskabets miljølovgivning. Denne første »Annual Survey« dækker perioden oktober 1996-december 1997, mens den følgende udgave dækker det følgende kalenderår.

Den første »Annual Survey« indeholder for det første en gennemgang af opfølgningen af meddelelsen om gennemførelse af Fællesskabets miljølovgivning, herunder oplysninger om den undersøgelse vedrørende minimumskriterier for miljøinspektioner, der er foretaget af IMPEL, om undersøgelsen vedrørende adgangen til de retlige myndigheder i medlemsstaterne og vedrørende klageprocedurerne på miljøområdet, om den efteruddannelse af dommere, der har fundet sted i flere medlemsstater, om et pilotprojekt gennemført på en række universiteter vedrørende undervisning i Fællesskabets miljølovgivning og endelig om forslag til sanktioner i forbindelse med Fællesskabets kommende miljølovgivning. For det andet indeholder »Annual Survey« en beskrivelse af visse horisontale foranstaltninger, f.eks. udkastet til en hvidbog om miljøansvar, revision af direktiv 90/313/EØF om fri adgang til miljøoplysninger og kravene i henhold til direktiv 91/692/EØF om standardisering og rationalisering af rapporterne om gennemførelse af en række miljødirektiver. Desuden indeholder »Annual Survey« en fortegnelse over Kommissionens publikationer vedrørende gennemførelse af fællesskabsretten og den internationale ret (rapporter, meddelelser m.m.), detaljerede oplysninger om IMPEL-nettets struktur og arbejdsprogram samt en række oplysninger om situationen med hensyn til anvendelsen af Fællesskabets miljølovgivning, herunder en tabel med referencer til de nationale retsfor skrifter, der transformerer de direktiver, hvis gennemførelsesfrist udløber i den periode, der dækkes af den pågældende udgave af »Annual Survey«.

Generelt er Kommissionen opmærksom på de perspektiver, der åbner sig for gennemførelsen af Fællesskabets miljølovgivning som følge af udviklingen på en række områder, hvor den selv har bidraget aktivt, eller hvor Fællesskabet har taget initiativer: det drejer sig om anvendelse af miljøaftaler, civilretligt miljøansvar, udvidelse af aktiviteterne i det uformelle net IMPEL, ved hvis møder Kommissionen har medformandskabet, og endelig indarbejdelse af miljøhensyn i de andre fællesskabspolitikker. Sidstnævnte aspekt blev behandlet i Kommissionens meddelelse til Det Europæiske Råd om en strategi til integrering af miljøbeskyttelseskravene i EU-politikken, forelagt på topmødet i Cardiff i juni 1998⁽³⁾.

Som allerede nævnt vedrører Kommissionens kontrol med anvendelsen af Fællesskabets miljølovgivning følgende tre aspekter: 1) kontrol med meddelelsen af nationale gennemførelsesforanstaltninger, 2) undersøgelse af, om de nationale foranstaltninger er i overensstemmelse med de tilsvarende direktiver og 3) kontrol med den praktiske anvendelse af direktiver og forordninger.

(1) KOM(1996) 500 endelig udg. af 22. oktober 1996.

(2) KOM(1998) 772 endelig udg. af 16. december 1998.

(3) KOM(1998) 333 endelig udg.

Når det drejer sig om *medlemsstaternes meddelelse af nationale gennemførelsesforanstaltninger* kan der ikke konstateres nogen nævneværdig udvikling på miljøområdet siden den foregående beretning.

Der skal gøres opmærksom på, at direktiver, der jo er retsakter, der pålægger medlemsstaterne forpligtelse til at opnå bestemte resultater, men stiller dem frit med hensyn til de midler, de ønsker at anvende, normalt kræver, at der i medlemsstaterne vedtages nationale foranstaltninger for at sikre den konkrete opfyldelse af forpligtelserne i henhold til fællesskabsretten. Hvert direktiv giver medlemsstaterne en frist (normalt 1-2 år) til at ændre den nationale lovgivning i overensstemmelse med direktivet. Men på det tidspunkt skal medlemsstaterne ikke blot have gennemført direktivet, men også have givet Kommissionen meddelelse om, hvilke gennemførelsesforanstaltninger der er truffet. I øvrigt gør Kommissionen nu, hver gang der er vedtaget et direktiv, systematisk medlemsstaterne opmærksom på, at de inden en bestemt frist skal have gennemført direktivet i national ret og have givet meddelelse om de gennemførelsesforanstaltninger, de har truffet.

Når medlemsstaterne ikke giver Kommissionen meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger inden fristens udløb, skyldes det som regel, at gennemførelsen af de pågældende direktiver i national ret er forsinket. Men dertil kommer, at gennemførelsesforanstaltningerne i ikke så få tilfælde er vedtaget, men først meddeles Kommissionen med flere måneders eller års forsinkelse, så der må indledes overtrædelsesprocedurer, skønt de i realiteten er overflødige. Under alle omstændigheder indleder Kommissionen systematisk en overtrædelsesprocedure, når den konstaterer, at der ikke er meddelt gennemførelsesforanstaltninger.

Ud over denne første meddelelse af gennemførelsesforanstaltninger til et nyt direktiv, der skal foreligge inden den dato, der er anført i direktivet, skal medlemsstaternes kompetente myndigheder huske systematisk at give meddelelse om de foranstaltninger, de senere træffer inden for direktivets anvendelsesområde, så længe direktivet er i kraft. Kommissionen må konstatere, at der alt for ofte ikke gives meddelelse om sådanne foranstaltninger.

Grundene til, at gennemførelsen og meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger forsinkes, er de samme som dem, der er beskrevet i de tidligere beretninger: den interne institutionelle og administrative struktur i medlemsstaterne, gennemførelsesmetoder, særlige vanskeligheder inden for visse sektorer, der er meget sofistikerede i teknisk henseende (kemi, bioteknologi), eventuelt manglende koordinering mellem de nationale repræsentanter, der har været med til at forhandle om direktiverne, og de nationale organer, der står for gennemførelsen af direktiverne.

Kommissionen kan derfor ikke kraftigt nok understrege, hvor vigtigt det er, at der i god tid iværksættes en juridisk og administrativ undersøgelse, der nøjagtigt skal fastslå, hvilke regler der kræver transformering (de eksisterende regler er i nogle tilfælde tilstrækkelige), og at myndighederne derefter træffer de nationale foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen i national ret. I betragtning af den tid,

det normalt tager at tilpasse den nationale lovgivning i overensstemmelse med direktivet, navnlig hvis det nationale parlament skal indrages i forbindelse med lovændringer, bør myndighederne påbegynde transformeringsarbejdet, så snart fristen begynder at løbe. De kan således undgå at komme i tidnød og dermed undgå, at Kommissionen i sidste ende bliver nødt til at indlede en overtrædelsesprocedure.

I den forbindelse skal nævnes Domstolens dom af 18. december 1997 i sag C-129/96 (Inter-Environnement Wallonie ASBL mod Région wallonne), idet den er interessant i denne sammenhæng. Den er et svar på det belgiske statsråds anmodning om en præjudiciel afgørelse vedrørende direktiv 91/156/EØF. Det hedder i domskonklusionen, »at det følger af EØF-traktatens artikel 5, stk. 2, og artikel 189, stk. 3, såvel som af direktiv 91/156/EØF, at den medlemsstat, som direktivet retter sig til, inden for den periode, som er fastsat i direktivet for dets gennemførelse, ikke må træffe foranstaltninger, som kan bringe virkeliggørelsen af det i direktivet foreskrevne resultat i alvorlig fare«. Domstolen indskærper⁽¹⁾, at det tilkommer den nationale ret at vurdere, om dette er tilfældet med de nationale retsfor skrifter, hvis lovlighed den skal bedømme. Den nationale ret skal ved denne bedømmelse især undersøge, om de pågældende bestemmelser fremtræder som en fuldstændig gennemførelse af direktivet, hvilke konkrete virkninger der må forventes som følge af anvendelsen af bestemmelser, der ikke er i overensstemmelse med direktivet, og i hvor langt et tidsrum. Hvis f.eks. de pågældende bestemmelser fremtræder som en endelig og fuldstændig gennemførelse af direktivet, vil den omstændighed, at de ikke er i overensstemmelse med direktivet, kunne give grundlag for en formodning om, at det i direktivet foreskrevne resultat ikke vil blive nået, såfremt det er umuligt at ændre dem rettidigt.

Europa-Kommissionen har besluttet at indbringe en sag for Domstolen vedrørende Det Forenede Kongeriges gennemførelse af visse miljødirektiver i Gibraltar. Medlemsstaten erkender, at direktiverne finder anvendelse på dette område, men der er endnu ikke givet Kommissionen meddelelse om de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger. Det drejer sig om direktiverne 80/51/EØF, 83/206/EØF, 89/629/EØF og 92/14/EØF om begrænsning af støj fra supersoniske luftfartøjer. Det Forenede Kongerige gav i løbet af 1998 meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger til direktiv 94/67/EF om forbrænding af farligt affald, der tidligere var omfattet af samme overtrædelsesprocedure.

Det skal bemærkes, at gennemførelsesfristen for en række direktiver udløb i 1998:

- Rådets direktiv 96/59/EF af 16. september 1996 om bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler (PCB/PCT)⁽²⁾
- Rådets direktiv 96/62/EF af 27. september 1996 om vurdering og styring af luftkvalitet⁽³⁾

(1) Punkt 46-48 i dommen.

(2) EFT L 243 af 24.9.1996, s. 31.

(3) EFT L 296 af 21.11.1996, s. 55.

- visse bestemmelser i Kommissionens direktiv 96/54/EF af 30. juli 1996 om toogtyvende tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer⁽¹⁾
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/56/EF af 3. september 1996 om ændring af ovennævnte direktiv 67/548/EØF⁽²⁾
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/68/EF af 16. december 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner⁽³⁾
- Kommissionens direktiv 97/49/EF af 29. juli 1997 om ændring af Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle⁽⁴⁾
- Kommissionens direktiv 98/15/EF af 27. februar 1998 om ændring af Rådets direktiv 91/271/EØF for så vidt angår visse af kravene i direktivets bilag I⁽⁵⁾
- Kommissionens direktiv 97/69/EF af 5. december 1997 om 23. tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering emballering og etikettering af farlige stoffer⁽⁶⁾.

Kommissionen har i 1998 som i tidligere år måttet indlede adskillige overtrædelsesprocedurer for manglende meddelelse af gennemførelsesforanstaltninger. Samtlige medlemsstater har været berørt heraf, Finland dog kun i ét tilfælde og Luxembourg i to tilfælde. Nærmere oplysninger om disse procedurer gives i de følgende afsnit om de enkelte sektorer og direktiver.

Når det drejer sig om *nationale gennemførelsesforanstaltningers overensstemmelse med direktiverne*, skal det understreges, at der er indledt procedurer på grund af manglende overensstemmelse inden for alle områder af miljølovgivningen og over for alle medlemsstater. Medlemsstaterne har nemlig ikke blot pligt til at vedtage foranstaltninger, der sikrer gennemførelsen i national ret af direktiverne, men også til at sørge for, at foranstaltningernes indhold er i overensstemmelse med fællesskabsretten. Og dette er ikke altid tilfældet.

Nogle af årsagerne til, at der er indledt sådanne procedurer, blev beskrevet allerede i den foregående beretning: kompetencen kan være delt mellem forskellige involverede myndigheder inden for én og samme medlemsstat (på nationalt, regionalt eller lokalt plan), gennemførelsen af miljøbestemmelser giver problemer for medlemsstatens politik på andre områder (f.eks. landbrug, transport og industri), i nogle tilfælde findes der i forvejen en national lovgivning, der bygger på et andet idégrundlag end direktivet, og som derfor skal ændres.

Men under alle omstændigheder overvåger Kommissionen omhyggeligt, at medlemsstaternes lovgivning bringes i overensstemmelse med de forpligtelser, der følger af miljødirektiverne, og denne del af Kommissionens kontrolarbejde prioriteres højt. Den indenretlige fase af overtrædelsesprocedurerne giver Kommissionen og medlemsstaterne mulighed for at få afklaret spørgsmålet om, hvorvidt den nationale lovgivning er i overensstemmelse med fællesskabsretten. Kommissionen må imidlertid forsat beklage, at ikke alle medlemsstater gør sig den umage som f.eks. Danmark, Tyskland, Finland og Sverige gør det, når de giver meddelelse om de love og administrative bestemmelser, de har vedtaget til gennemførelse af direktiverne: disse lande giver nemlig samtidig detaljerede forklaringer og vedlægger tabeller, der viser overensstemmelsen mellem de nationale foranstaltninger og de tilsvarende bestemmelser i fællesskabsretten. En sådan fremgangsmåde ville give færre misforståelser, og det ville være lettere at få kortlagt problemerne. Den ville også lette den overensstemmelseskontrol, der foretages på EU-plan. Samtidig ville det være til direkte fordel for medlemsstaterne selv, idet det ville begrænse antallet af overtrædelsesprocedurer til et minimum. Det skal i øvrigt nævnes, at når medlemsstaterne vælger visse mere komplicerede lovgivningsteknikker til gennemførelsen, som vanskeliggør Kommissionens kontrolarbejde (f.eks. samtidig anvendelse af flere forskellige retlige instrumenter), så vil det være så meget mere på sin plads, at de samarbejder med Kommissionen og udtrykkeligt forklarer, hvorledes gennemførelsen er bragt i stand.

Her skal kort omtales den måde, hvorpå de tre nye medlemsstater, efter deres tiltrædelse af Fællesskabet, har indarbejdet fællesskabsretten. Da de tiltrådte EU, fik de tre lande lov til i fire år at opretholde visse nationale bestemmelser på sundheds- og miljøområdet. Det skete i henhold til en særlig bestemmelse i tiltrædelsesakten⁽⁷⁾. Disse særlige bestemmelser i tiltrædelsesakten benævnes »revisionsklausulen«. Fireårsperioden udløb den 31. december 1998. I løbet af overgangsperioden tog EU derfor sine standarder på disse områder op til fornyet overvejelse. I næsten alle tilfælde førte den fornyede gennemgang til, at der blev foreslået eller vedtaget strengere miljønormer i hele EU, det gælder f.eks. benzins indhold af svovl⁽⁸⁾ og etikettering af farlige stoffer⁽⁹⁾. I andre tilfælde opretholder de nye medlemsstater deres gældende normer i en længere periode. Den yderligere frist er nødvendig for at kunne fortsætte nævnte undersøgelse og finde løsninger på fællesskabsplan⁽¹⁰⁾. Kommissionen vedtog den 11. december 1998 en meddelelse om »revisionsklausulen«, hvori den gør status

(1) EFT L 248 af 30.9.1996, s. 1.

(2) EFT L 236 af 18.9.1996, s. 35.

(3) EFT L 59 af 27.2.1998, s. 1.

(4) EFT L 223 af 13.8.1997, s. 9.

(5) EFT L 67 af 7.3.1998, s. 29.

(6) EFT L 343 af 13.12.1997, s. 19.

(7) I artikel 69, 84 og 112 i akten om Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse fastsættes overgangsforanstaltninger for nogle miljøstandarder.

(8) Kommissionens forslag KOM(97) 88 af 12. marts 1997, der skal træde i stedet for Rådets direktiv 93/12/EØF af 23. marts 1993 om svovlindholdet i visse flydende brændstoffer (EFT L 74 af 27.3.1993, s. 81).

(9) Flere tekniske tilpasninger af direktiv 67/548/EØF.

(10) Den fortsatte undersøgelse vedrører forskellige aspekter af direktiv 67/548/EØF samt Rådets direktiv 76/769/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater, som ændret.

over skærpelsen af Fællesskabets miljønormer som følge af Finlands, Sveriges og Østrigs tiltrædelse af EU⁽¹⁾.

Kommissionen skal også kontrollere, at medlemsstaterne anvender Fællesskabets miljølovgivning (direktiver og forordninger) korrekt. Denne kontrol vedrører både den konkrete opfyldelse af visse generelle forpligtelser, der påhviler medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen (f.eks. udpegelse af zoner, gennemførelse af programmer), og specifikke tilfælde, hvor en bestemt praksis eller administrativ afgørelse viser sig at være i modstrid med de forpligtelser, der følger af fællesskabsretten. Men hvad enten der er tale om generelle eller specifikke problemer, så er kontrollen af anvendelsen en vigtig del af det arbejde, Kommissionen udfører.

Det skal i den forbindelse understreges, at klager fra privatpersoner og ikke-statslige organisationer samt skriftlige og mundtlige forespørgsler og andragender til Europa-Parlamentet i høj grad er med til at give Kommissionen kendskab til opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af direktiver og forordninger. De således meddelte oplysninger er for Kommissionen et meget nyttigt supplement til de periodiske rapporter om anvendelsen af direktiver, der udarbejdes på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne og medlemsstaternes svar på Kommissionens anmodninger om oplysninger.

Antallet af klager steg også i 1998 efter en nedgang de to foregående år. Spanien, Frankrig og Tyskland har været genstand for flest klager, mens Luxembourg, Finland og Sverige har været mindst berørt. I mange tilfælde vedrørte de klager, der blev registreret i 1998, flere problemområder, men sammenfattende vedrørte ca. hver anden klage naturen, hver fjerde vedrørte evalueringen af miljøvirkningen, hver tiende vedrørte affaldsproblemer, hver tiende vedrørte luftforurening og hver tiende vedrørte vandforurening.

Som der blev gjort opmærksom på i den foregående rapport er Kommissionen, når den undersøger enkelttilfælde, nødt til at gå ind i en analyse af faktiske og retlige forhold, der er meget konkrete og går tæt på borgerne, hvilket ikke kan undgå at rejse visse praktiske problemer. Kommissionen er dels langt væk i geografisk henseende, dels dårligt udstyret til at foretage de nødvendige undersøgelser, især fordi den ikke har hverken inspektionsbeføjelser eller inspektionsmidler på miljøområdet, og en sådan kontrol kræver netop i hvert enkelt tilfælde nøjagtigt kendskab til den konkrete situation. Kommissionen forsøger dog at løse denne opgave så godt som muligt, især fordi der er en vis risiko for, at den formelle gennemførelse af fællesskabsretten i national ret nok finder sted, men at praksis ikke ændres i det omfang, det kræves efter fællesskabsforskrifterne. Desuden er det klart, at det vigtigste for borgerne i sidste instans er, hvorledes lovgivningen rent faktisk anvendes på deres konkrete tilfælde.

Som oftest drejer parlamentsspørgsmål og andragender sig om helt konkrete problemer, der direkte berører den eller dem, der indgiver klagen eller andragendet: de kan vedrøre f.eks. evalueringen af miljøvirkninger (direktiv 85/337/EØF) eller ødelæggelse af fredede områder inden for særlige beskyttelseszoner i henhold til direktiv 79/409/EØF (vilde fugle). Disse problemer er undertiden repræsentative for den situation, der hersker i den eller de pågældende medlemsstater. Mange af de problemer, der dukker op i forbindelse med klager, skyldes ufuldstændig eller ukorrekt gennemførelse af direktiverne i national ret. Derfor koncentrerer Kommissionen sin indsats om at behandle overensstemmelsesproblemerne, uden dog at opgave sine undersøgelser af tilfælde af ukorrekt anvendelse, navnlig hvor det drejer sig om principielle eller horisontale spørgsmål eller administrativ praksis, der er i strid med direktiverne. I den forbindelse vil det i nogle tilfælde kunne fremme en bedre anvendelse af fællesskabsretten, hvis nationale embedsmænd får en bedre uddannelse i fællesskabsret og informeres bedre herom.

2.12.1. Fri adgang til miljøoplysninger

Direktiv 90/313/EØF om fri adgang til miljøoplysninger er en meget vigtig generel retsforordning, fordi information af borgerne gør det muligt at tage hensyn til alle miljøproblemer, at få borgerne inddraget i samfundets valg løsninger på en kvalificeret og effektiv måde, og at sikre demokratisk kontrol. Det er Kommissionens vurdering, at borgerne takket være dette instrument kan yde et nyttigt bidrag til miljøbeskyttelsen.

Selv om alle medlemsstater har givet meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktivet, så er den nationale lovgivning i flere tilfælde endnu ikke bragt i overensstemmelse med direktivets krav. Domstolen har endnu ikke afsagt dom i sag C-217/97, som Kommissionen har anlagt mod Tyskland, og som drejer sig om definitionen af de myndigheder, der er dækket af direktivet, undtagelser fra princippet om at give miljøoplysninger, delvis information og rimelige gebyrer for information. Kommissionen har endvidere sendt Tyskland en begrundet udtalelse vedrørende visse aspekter ved gennemførelsen af direktivet i Schleswig-Holstein.

Kommissionen har i øvrigt besluttet at indstævne Spanien for Domstolen, fordi de nationale bestemmelser på flere punkter ikke er i overensstemmelse med direktivet (rimelige gebyrer, udeladte oplysninger). Kommissionen har også besluttet at indstævne Portugal for Domstolen, for det første fordi denne medlemsstat ikke har sendt Kommissionen den rapport, der er nævnt i direktivets artikel 8, og for det andet, fordi de nationale gennemførelsesforanstaltninger ikke er i overensstemmelse med direktivet, når det drejer sig om definitionen af de myndigheder, der er dækket af direktivet, og af den målgruppe, der har adgang til information, samt når det drejer sig om, hvilke oplysninger der skal gives, og hvilke der kan udelades.

(1) Meddelelsen er fra 11. december 1998 og bærer betegnelsen: Revisionsklausul — Miljø- og sundhedsstandarder fire år efter Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse af Den Europæiske Union; KOM(1998) 745 endelig udg.

Der er sendt en begrundet udtalelse til Belgien, fordi gennemførelsesforanstaltningerne til direktivet — hvad enten de er vedtaget af Belgiens føderale myndigheder eller af regionerne Bruxelles, Flandern eller Vallonien — på flere punkter ikke er i overensstemmelse med direktivet. Det Forenede Kongerige derimod har ændret sin oprindelige lovgivning som følge af den procedure, Kommissionen har indledt. Der er procedurer i gang mod andre medlemsstater, men det skal bemærkes, at proceduren mod Italien har kunnet henlægges. Det samme gælder proceduren mod Irland, idet landet har givet meddelelse om ny lovgivning, og proceduren mod Nederlandene, idet landet har givet meddelelse om en lov af 12. marts 1998.

Kommissionen modtager fortsat klager, der som oftest drejer sig om følgende spørgsmål: de nationale myndigheder nægter at efterkomme anmodninger om oplysninger, svartiden er for lang, de nationale myndigheder anvender en for bred fortolkning af mulighederne for at fravige princippet om give borgerne information, gebyrerne er urimeligt store.

Kommissionen skal på grundlag af den rapport, der omhandles i direktivets artikel 8, forelægge Europa-Parlamentet en rapport, eventuelt ledsaget af forslag om revision af direktivet. Fællesskabet og medlemsstaterne undertegnede således den 25. juni 1998 den konvention, som FN's Økonomiske Kommission for Europa har udarbejdet om adgang til miljøinformation, inddragelse af borgerne og disses muligheder for at gå til domstolene i miljøspørgsmål. Konventionen bidrager til at styrke beskyttelsen af den enkeltes ret til at leve i et rent miljø, der kan sikre hans eller hendes sundhed og velvære. Fællesskabets deltagelse er meget vigtig, da konventionen er det første retligt bindende instrument, der finder direkte anvendelse på Fællesskabets institutioner. Kommissionen agter at gøre ratifikationen heraf til en af sine allerstørste prioriteter.

Endelig skal det nævnes, at Domstolen i sin dom af 17. juni 1998 (sag C-321/96, Wilhelm Mecklenburg mod Kreis Pinneberg — Der Landrat) giver en fortolkning af visse af direktivets begreber, som svar på et præjudicielt spørgsmål fra en tysk domstol. Det hedder i domskonklusionen, at begrebet »miljøoplysninger (direktivets artikel 2, litra a)) skal fortolkes således, at bestemmelsen finder anvendelse på en miljømyndigheds udtalelse i forbindelse med dennes deltagelse i en procedure for godkendelse af bygge- og anlægsplaner, hvis udtalelsen kan have indflydelse på plangodkendelsesafgørelsen, for så vidt angår miljøbeskyttelsehensyn.« Domstolen anerkender således, at fællesskabslovgiver har villet give begrebet miljøoplysninger en bred betydning, der dækker såvel oplysninger som aktiviteter vedrørende disse områders tilstand, så man ikke udelukker nogen af de aktiviteter, som de offentlige myndigheder udøver. Domstolen understreger, at begrebet »foranstaltninger« alene tjener til at præcisere, at alle former for myndigheders virksomhed bør være blandt de akter, som er omfattet af direktivet. For at udgøre en »miljøoplysning i direktivets forstand« er det derfor tilstrækkeligt, at en myndigheds udtalelse udgør en akt, der er i stand til at skade eller beskytte tilstanden inden for et af de miljøområder, som er omfattet af direktivet.

Endvidere hedder det i domskonklusionen i samme sag, at begrebet »indledende undersøgelser«, der findes i direktivets artikel 3, stk. 2, tredje led, skal fortolkes således, at det ikke omfatter en administrativ procedure, som blot forbereder en administrativ foranstaltning, medmindre den går umiddelbart forud for en retslig procedure eller en procedure af retslig karakter og gennemføres, fordi det er nødvendigt at skaffe beviser eller at forberede en sag, før den egentlige retsforhandling indledes. I den sammenhæng må en »indledende undersøgelse« følgelig betragtes som den fase, der går umiddelbart forud for den retslige procedure eller efterforskningen. Da der er tale om en undtagelse fra det princip om fri adgang til miljøoplysninger, der knæsettes ved direktivet, kan artikel 3, stk. 2, tredje led, ikke fortolkes således, at den har virkninger ud over, hvad der er nødvendigt for at sikre beskyttelsen af de interesser, den har til formål at varetage.

2.12.2. Evaluering af miljøvirkninger

Direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet udgør et glimrende retligt instrument på miljøområdet i almindelighed. Direktivet foreskriver således, at der tages hensyn til miljøet i en lang række afgørelser af almen rækkevidde.

Belgien har, som følge af den overtrædelsesprocedure, som Kommissionen havde indledt, og som førte til en dom af 2. maj 1996 (sag C-133/94), korrigeret den fejlagtige transformation af direktivets bilag I⁽¹⁾ og har suppleret gennemførelsen af bestemmelserne om grænseoverskridende konsultationer⁽²⁾ og af direktivets bilag II⁽³⁾. Kommissionen har på den baggrund afsluttet proceduren.

Der skal gøres opmærksom på, at fristen for gennemførelse af direktiv 97/11/EF om ændring af direktiv 85/337/EØF udløb 14. marts 1999, men at der altid er mulighed for at gennemføre det før tiden.

Europa-Parlamentet afgav den 20. oktober 1998 under førstebehandlingen sin udtalelse om et forslag til direktiv om vurdering af bestemte planer og programmers virkning på miljøet. Kommissionen havde vedtaget forslaget i december 1996⁽⁴⁾. Ifølge forslaget skal miljøhensyn indarbejdes allerede under forberedelsen og vedtagelsen af retsakter, der danner rammen om fremtidige projekter.

(1) Kongelig anordning af 23. december 1993 (beskyttelse af befolkningen og arbejdstagerne mod faren ved ioniserende stråling); anordninger vedtaget af den flamske regering den 4. februar 1998 (evaluering af visse generende foretagenders indvirkning på miljøet; arbejder og handlinger foretaget af andre end generende foretagender).

(2) Anordning vedtaget af regionen Bruxelles-Capitale; jf. også ovennævnte anordninger vedtaget af den flamske regering den 4. februar 1998.

(3) Anordninger vedtaget af den flamske regering den 10. marts 1998.

(4) KOM(96) 511 endelig udg.

Adskillige klager, som Kommissionen har modtaget, og andre gænder forelagt Europa-Parlamentet drejer sig om de nationale myndigheders ukorrekte anvendelse af direktiv 85/337/EØF. De vedrører især kvaliteten af medlemsstaternes vurderinger af miljøvirkninger (de tager ikke tilstrækkeligt hensyn til projekters indirekte virkninger). Desuden drejer klagerne sig om, at de henstillinger, der gives på baggrund af vurderingen af miljøvirkninger (navnlig på grundlag af høring af de implicerede borgere), ikke i tilstrækkelig grad tages i betragtning ved den endelige afgørelse. Som omtalt i tidligere rapporter rejser undersøgelsen af ovennævnte to kategorier af tilfælde alvorlige problemer for Kommissionens tjenestegrene. Direktivet indeholder bestemmelser om indholdet af sådanne vurderinger af indvirkningerne på miljøet⁽¹⁾, men det er en meget vanskelig opgave for de nationale myndigheder at kontrollere, at bestemmelserne faktisk overholdes. Da direktivet endvidere i hovedsagen drejer sig om procedurer, er det vanskeligt at anfægte de beslutninger, der i sidste instans træffes af de nationale myndigheder, når blot den i direktivet foreskrevne procedure er fulgt. Det skal i den forbindelse understreges, at kontrollen af eventuelle overtrædelser formodentlig bedst kan foregå decentralt, dvs. foretages af de nationale domstole, da de tilfælde af ukorrekt anvendelse, der forelægges Kommissionen i forbindelse med dette direktiv, som oftest drejer sig om konkrete omstændigheder (om de rent faktisk foreligger, og hvorledes de er beskafte).

Hertil kommer, at også Domstolen i 1998 har haft lejlighed til at beskæftige sig med direktivet. Den har således afsagt to domme, hvori den afklarer rækkevidden af visse af direktivets bestemmelser.

I sin dom af 18. juni 1998 i sag C-81/96 (Burgemeester en wethouders van Haarlemmerliede en Spaarwoude m.fl. mod Gedeputeerde Staten van Noord-Holland) besvarede Domstolen et præjudicielt spørgsmål, som det nederlandske Raad van State havde stillet. Spørgsmålet drejede sig om, hvorledes proceduren for vurdering af indvirkningen på miljøet i henhold til direktiv 85/337/EØF skulle anvendes i forbindelse med udstedelsen af en fornyet godkendelse af en dispositionsplan. Det drejede sig nærmere bestemt om, hvorvidt det er i overensstemmelse med direktivet at gennemføre et projekt på grundlag af en tilladelse udstedt før direktivets ikrafttrædelsesdato, og uden at der foreligger nogen miljøvurdering, når der er tale om et projekt, der nu henhører under bilag I (hvor der under alle omstændigheder skal foretages en miljøvurdering), idet den oprindelige tilladelse ikke blev anvendt umiddelbart.

Det hedder i domskonklusionen, at direktiv 85/337/EØF ikke tillader en medlemsstat at fritage for forpligtelserne med hensyn til vurderingen af indvirkningen på miljøet af de projekter, der er anført i direktivets bilag I, når der allerede var givet tilladelse til disse projekter før den 3. juli 1988, da fristen

for at gennemføre direktivet udløb, og der ikke inden tilladelsen var blevet foretaget en miljøvurdering i overensstemmelse med direktivet, og tilladelsen ikke var blevet anvendt, og der efter den 3. juli 1988 formelt er blevet indledt en ny procedure med henblik på tilladelse.

Domstolens anden dom blev afsagt den 22. oktober 1998 på grundlag af en traktatbrudssag, som Kommissionen havde anlagt mod Tyskland (sag C-301/95). Det hedder i domskonklusionen for det første, at den tyske regering ikke inden for den fastsatte frist har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme direktivet, idet den ikke har meddelt Kommissionen samtlige de foranstaltninger, den har truffet for at efterkomme direktivet, navnlig dem, som delstaterne havde vedtaget. Med hensyn til den manglende anvendelse af direktivet på samtlige projekter godkendt efter den 3. juli 1988 udtaler Domstolen, at Tyskland endvidere har tilsidesat sine forpligtelser ved ikke at have indført pligt til at foretage en vurdering af indvirkningerne på miljøet af samtlige de projekter, som skal undergives en sådan vurdering ifølge direktivet, og for hvilke tilladelsesproceduren er blevet indledt efter den 3. juli 1988. Hvad angår den mangelfulde gennemførelse af direktivets artikel 2 i forbindelse med de projekter, der er anført i direktivets bilag II, konstaterer Domstolen, at Tyskland på endnu et punkt ikke har efterkommet direktivet, nemlig ved på forhånd at have udelukket hele grupper af projekter, som opregnet i bilag II til direktivet, fra pligten til at vurdere deres indvirkning på miljøet. Hvad derimod angår den mangelfulde gennemførelse af direktivets artikel 5, stk. 2, finder Domstolen, at denne bestemmelse i direktivet specificerer mindstekravene til de oplysninger, som en bygherre skal give. Domstolen mener derfor, at hvis andre særregler vedtaget af forbundet eller Länderne — af grunde, der eventuelt hænger sammen med Forbundsrepublikkens struktur — fastsætter særlige krav, som i påkommende tilfælde er i overensstemmelse med særlige behov inden for forskellige aktivitetsområder omfattet af direktivet, må direktivets artikel 13 antages at give medlemsstaterne mulighed for at fastsætte strengere regler end reglerne i direktivet. Domstolen har derfor afvist dette klagepunkt.

Sagerne mod Irland (C-392/96) og Portugal (C-150/97), der ligeledes drejer sig om mangelfuld overensstemmelse, er endnu ikke afsluttet.

Hvad angår proceduren mod Irland forelagde generaladvokat Tesouro sine konklusioner i sagen den 17. december 1998. Han foreslår heri, at Domstolen afsiger følgende dom: Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 12 ved ikke at vedtage alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre korrekt gennemførelse af artikel 4, stk. 2, i national ret, når det drejer sig om de projekter, der er anført under punkt 1.b), d) og e) og 2.a) i bilag II til direktiv 85/337/EØF, og ved kun delvis at have gennemført direktivets artikel 2, stk. 3, og artikel 5 og 7 i national ret. Sagen drejer sig først og fremmest om, at Irland i forbindelse med visse projekter har fastsat så høje tærskelværdier, at mange projekter med betydelige miljøvirkninger i praksis blev undtaget fra den vurderingsprocedure, der er fastsat i direktivet. Det drejer sig bl.a. om projekter, der går ud på at anvende uopdyrkede arealer og naturområder til intensivt landbrug,

(1) Jf. især direktivets artikel 3 og 5 samt bilag III.

at foretage skovplantning, der vil kunne medføre negative økologiske forandringer, og at opdyrke brakjord med henblik på anden arealudnyttelse, så bedrifterne kan omfatte fjerkræavl eller udvinding af tørvestrøelse. Med hensyn til den manglende gennemførelse af direktivets artikel 2, stk. 3, samt artikel 5 og 7 bestrider Irland ikke, at fællesskabsretten er blevet tilsidesat.

Generaladvokat J. Mischo fremlagde den 13. oktober 1998 forslag til afgørelse i sag C-150/97 (Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Portugal). Han foreslår heri Domstolen at erklære, at Portugal har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler landet i henhold til artikel 12, stk. 1, i direktiv 85/337/EØF, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for fuldt ud og korrekt at efterkomme direktivets bestemmelser. Sagen drejer sig ikke kun om at få fastslået, at fristen for direktivets gennemførelse ikke er overholdt, men også om det forhold, at den portugisiske lovgivning, der efter fristens udløb er vedtaget til gennemførelse af direktivet⁽¹⁾, ikke finder anvendelse på projekter, hvis godkendelsesprocedure var blevet påbegyndt inden ikrafttrædelsen af den nationale lov til gennemførelse af direktivet, nemlig den 7. juni 1990. Generaladvokaten henviser for dette punkts vedkommende til Domstolens retspraksis, hvorefter direktivet ikke giver medlemsstaterne beføjelse til at undtage projekter, hvis godkendelsesprocedure er blevet påbegyndt efter fristen for direktivets gennemførelse (den 3. juli 1988), fra forpligtelsen til at vurdere deres indvirkninger på miljøet.

Kommissionen har besluttet at anlægge sag ved Domstolen mod Tyskland i forbindelse med loven om motorveje. Kommissionen har desuden sendt en supplerende begrundet udtalelse til Italien og en begrundet udtalelse til Det Forenede Kongerige. Det skal dog bemærkes, at der i sidstnævnte medlemsstat i løbet af 1998 er vedtaget nye nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende England, Wales og Skotland. I øvrigt har problemer med ukorrekt anvendelse af direktivet i Irland ført til overtrædelsesprocedurer. Endelig har Kommissionen besluttet at sende en supplerende begrundet udtalelse til Spanien, fordi der for de fleste projekter henhørende under bilag II ikke foreligger nogen miljøvurdering.

2.12.3. Luftforurening

Inden for denne sektor har en række procedurer kunne stoppes, fordi de forhold, der lå til grund for indledningen af proceduren, er bragt i orden. Der er dog stadig en række problemer, navnlig i forbindelse med direktiverne om forbrænding og direktiver, hvor fristen for gennemførelse er ved at udløbe.

Gennemførelsen af direktiv 92/72/EØF om luftforurening med ozon er blevet klart bedre, og de indledte procedurer har således kunnet afsluttes. Især skal nævnes, at Kommissionen i 1998 besluttede at anlægge sag ved Domstolen mod Frankrig for mangelfuld anvendelse af direktivet. Det drejede sig om, at Frankrig ikke havde givet Kommissionen meddelelse om

placeringen af målestationer og om de tilfælde, hvor tærskelværdien for underretning af befolkningen, som nævnt i direktivets bilag I (180 mikrogram/m³ og 360 mikrogram/m³), var overskredet. Men Frankrig har nu truffet foranstaltninger, der muliggør en bedre anvendelse af direktivet. Tilsvarende har proceduren mod Sverige for manglende meddelelse af gennemførelsesforanstaltninger kunnet henlægges, da medlemsstaten nu har givet meddelelse om sådanne foranstaltninger.

Tyskland har nu med en vis forsinkelse givet meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 94/63/EF om forebyggelse af emissioner af flygtige organiske forbindelser, og Kommissionen har afsluttet den overtrædelsesprocedure, der var indledt i den forbindelse.

Nogle italienske domstole har forelagt Domstolen præjudicielle spørgsmål om fortolkningen og gyldigheden af Rådets forordning (EF) nr. 3093/94 om stoffer, der nedbryder ozonlaget. Spørgsmålene drejede sig om begrænsninger i fremstilling og anvendelse af haloner og HCFC (hydrochlorfluorcarboner), da disse luftarter er farlige for miljøet. I sine domme af 14. juli 1998 i sagerne C-284/95 og C-341/95 hedder det i domskonklusionen, at artikel 5 i forordningen skal fortolkes således, at den totalt forbyder anvendelse og dermed markedsføring af hydrochlorfluorcarboner bestemt til brandslukning, og at gennemgangen af de forelagte spørgsmål intet har frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af forordningens artikel 5.

Direktiv 96/62/EF om vurdering og styring af luftkvalitet skulle være gennemført i national ret senest den 21. maj 1998. Direktivet skulle udgøre grundlaget for kommende fællesskabsretsakter med henblik på fastsættelse af nye grænseværdier for luftforurenende stoffer, herunder grænseværdier fastsat i de allerede eksisterende direktiver, samt med henblik på fastsættelse af tærskelværdier for underretning af befolkningen, harmonisering af metoder til evaluering af luftkvalitet og bedre styring af luftkvaliteten af hensyn til beskyttelsen af sundhed og økosystemer. Kommissionen har besluttet at sende en begrundet udtalelse til Grækenland, Spanien, Portugal, Irland, Italien, Sverige og Det Forenede Kongerige. På det tidspunkt, der i direktivet er sat som frist for gennemførelsen, var der nemlig i disse medlemsstater enten slet ikke eller kun delvis vedtaget foranstaltninger til gennemførelse af direktivet i national ret.

Direktiv 97/68/EF om emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner skulle være gennemført senest den 30. juni 1998. Kommissionen har besluttet at sende en begrundet udtalelse til Belgien, Grækenland, Frankrig, Portugal, Irland, Italien, Luxembourg, Østrig og Det Forenede Kongerige. På det tidspunkt, der i direktivet er sat som frist for gennemførelsen, var der nemlig i disse medlemsstater enten slet ikke eller kun delvis vedtaget foranstaltninger til gennemførelse af direktivet i national ret.

(1) Lovdekret 278/97 af 8. oktober 1997.

Til slut skal det nævnes, at *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF af 13. oktober 1998 om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af Rådets direktiv 93/12/EØF*⁽¹⁾ blev vedtaget i 1998 og snart skal være gennemført.

2.12.4. Vand

Kommissionen viderefører sit arbejde med at kontrollere gennemførelsen af de gældende direktiver. Fællesskabets lovgivning om vandkvalitet har givet anledning til ca. en fjerdedel af de nuværende overtrædelsesprocedurer på miljøområdet, til en række klager og en række andragender, der ganske vist er stilet til Europa-Parlamentet, men som skal undersøges af Kommissionen. Det er således et vigtigt arbejdsområde for Kommissionen. Dette skyldes arten og antallet af forpligtelser, som fællesskabsretten på dette område pålægger medlemsstaterne, men også borgernes voksende bevidsthed, når det drejer sig om beskyttelse af vandkvaliteten.

Med hensyn til *direktiv 75/440/EØF om kvalitetskrav til overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand i medlemsstaterne*, er en række overtrædelsesprocedurer i gang. De drejer sig navnlig om udarbejdelsen af sammenhængende aktionsplaner (direktivets artikel 4, stk. 2), der er et vigtigt redskab til beskyttelse af vandkvalitet (nitrater, pesticider m.m.), og om de betingelser for at opnå undtagelser, der er nævnt i artikel 4, stk. 3. Den sag (C-122/97), Kommissionen havde indledt mod Tyskland på grundlag af artikel 171, har kunnet henlægges som følge af dommen af 17. oktober 1991 i sag C-58/89, da der er givet meddelelse om en sammenhængende aktionsplan for hele Tyskland.

I øvrigt har Domstolen i to sager fastslået, at Portugal har tilsidesat fællesskabsretten. I den ene af sagerne (C-214/97), der drejede sig om, at der ikke forelå en sammenhængende aktionsplan for hele landet, blev der afsagt dom den 17. juni 1998. Domstolen konstaterer, at de dokumenter, der er forelagt af de portugisiske myndigheder, uanset overskriften og de beskrevne projekter, ikke udgør en sammenhængende aktionsplan, eftersom de ikke indeholder nogen tidsplan for forbedring af overfladevandet, ikke dækker samtlige vandløb og ikke giver et tilstrækkeligt grundlag for reelle forbedringer af vandkvaliteten. Det skal bemærkes, at Kommissionen siden da har fået meddelelse om en sådan sammenhængende aktionsplan.

I den anden af sagerne (C-229/97) blev der afsagt dom den 15. oktober 1998. Den drejer sig om anvendelse af metoder for stikprøveudtagning, der er ukorrekte og ufuldstændige set i forhold til kravene i direktiv 79/869/EØF, vedtaget på grundlag af direktiv 75/440/EØF. Hvad angår sidstnævnte sag har Kommissionen dog fået meddelelse om et lovdekret vedtaget den 1. august 1998, som skulle bringe den nationale lovgivning i overensstemmelse med direktivet.

Kommissionen har også besluttet at anlægge traktatbrudssag ved Domstolen mod Frankrig, idet der i Bretagne anvendes nitratforurenede vand til fremstilling af drikkevand, uden at der er gennemført en plan for forvaltning af vandressourcerne, der med tiden kunne genoprette vandkvaliteten.

Der er sendt en supplerende begrundet udtalelse til Italien, fordi der ikke foreligger en sammenhængende aktionsplan for hele landet. Det Forenede Kongerige har derimod i løbet af 1998 givet meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktivet samt om aktionsplaner.

Hvad angår *direktiv 76/160/EØF om kvaliteten af badevand* er der ved at ske en forbedring af overvågningen af badeområder og af badevandskvaliteten. Trods disse fremskridt er der overtrædelsesprocedurer i gang mod omtrent halvdelen af medlemsstaterne, da kravene i direktivet endnu langt fra overholdes.

Overtrædelsesproceduren mod Finland for manglende meddelelse af gennemførelsesforanstaltninger for provinsen Åland har kunnet henlægges. Det samme har ikke været tilfældet med proceduren mod Østrig, og Kommissionen har derfor besluttet at forelægge sagen for Domstolen. Desuden har Kommissionen sendt en begrundet udtalelse til Tyskland med samme klagepunkt for så vidt angår de nye delstater. Efter indledningen af overtrædelsesproceduren er der dog givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger for fem af de seks nye delstater.

Kommissionen har måttet indlede en procedure på grundlag af traktatens artikel 171 mod Det Forenede Kongerige i forbindelse med Blackpool-sagen, idet Domstolens dom af 14. juli 1993 i sag C-56/90 ikke var efterkommet fuldt ud. Sag C-198/97 vedrørende vandkvaliteten og hyppigheden af stikprøver i Tyskland verserer stadig for Domstolen.

Domstolen afsagde som nævnt dom i sag C-92/96 den 12. februar 1998. Den konstaterer, at Spanien har undladt at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at bringe kvaliteten af badevand i indlandet i overensstemmelse med de grænseværdier, der er fastsat i artikel 3 i direktiv 76/160/EØF. Sagen er den første, hvor en medlemsstat dømmes for en generel tilsidesættelse, vedrørende hele landets territorium, af kravet om at bringe badevandet i overensstemmelse med direktivets krav.

Kommissionen har også anlagt sag mod Belgien (C-307/98), fordi der ikke er tilstrækkelig overvågning, og fordi en række badesteder ikke er i overensstemmelse med direktivets krav. Endvidere har Kommissionen sendt en begrundet udtalelse til Frankrig og Nederlandene vedrørende vandkvaliteten og hyppigheden af stikprøver og har besluttet at gøre det samme for så vidt angår Portugal. Der er desuden en overtrædelsesprocedure i gang mod Italien vedrørende direktivets anvendelse. Endelig har Kommissionen besluttet at sende en begrundet udtalelse til Danmark og Finland, fordi der ikke foreligger en måling af parameteren »colibakterier i alt«, som foreskrevet i direktivet.

⁽¹⁾ EFT L 350 af 28.12.1998, s. 58.

Endelig skal det i forbindelse med kvaliteten af badevand bemærkes, at Kommissionen har fået forelagt en lang række klager over tildelingen af det »blå flag«. Dette initiativ, der ikke er uden interesse, da det giver de badende vigtig information, henhører imidlertid på ingen måde under Fællesskabet eller anvendelsen af direktiv 76/160/EØF, og Kommissionen kan derfor ikke behandle sådanne klager.

Gennemførelsen af direktiv 76/464/EØF om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø, samt af direktiverne om fastsættelse af specifikke standarder for bestemte stoffer har givet anledning til overtrædelsesprocedurer over for de fleste medlemsstater.

Hvad angår manglende meddelelse af programmer, der skal reducere vandforurening forårsaget af de farlige stoffer anført på liste II i bilaget til direktiv 76/464/EØF, eller mangler ved de meddelte programmer, fastslog Domstolen i sin dom af 11. juni 1998, at Luxembourg har tilsidesat fællesskabsretten (sag C-206/96). Dommen er den første, hvor en medlemsstat på dette område dømmes for en generel tilsidesættelse af fællesskabsretten. Domstolen fastslår, at der mangler reduktionsprogrammer for 99 stoffer på liste II. Det drejer sig om vand forurenet på den måde, der er omhandlet i direktivets artikel 1. Luxembourg har senere givet meddelelse om en plan, der skal bringe landet i overensstemmelse med direktivets artikel 7.

Domstolen afsagde den 1. oktober 1998 en dom mod Italien (sag C-285/96), hvor den som i ovennævnte dom mod Luxembourg fastslår, at fællesskabsretten er tilsidesat i forbindelse med de nævnte 99 stoffer. Den understreger, at alle medlemsstater, der er berørt af forurening med stoffer omhandlet i direktiv 76/464/EØF, er forpligtet til at udarbejde særlige programmer, der skal formindske forureningen med de stoffer, der er opført på liste II. Domstolen fastslog ligeledes den 25. november 1998 i sin dom i sag C-214/96, Kommissionen mod Spanien, at den pågældende medlemsstat på samme måde har tilsidesat fællesskabsretten. I denne sag er der dog tale om alle de stoffer, der er opført på liste II, idet proceduren i dette tilfælde ikke var begrænset til ovennævnte 99 stoffer.

En række procedurer, der er baseret på samme anklagepunkt, og som blev indledt i 1996 og 1997, verserer stadig for Domstolen. Det drejer sig om sager mod Tyskland (sag C-184/97), Belgien (sag C-207/97) og Grækenland (sag C-384/97). I 1998 anlagde Kommissionen sag ved Domstolen mod Portugal (sag C-261/98) og Nederlandene (sag C-152/98). En sag mod Frankrig verserer stadig. Med hensyn til Irland er proceduren stadig ikke afsluttet, skønt der nu gøres visse fremskridt. Derimod har Kommissionen kunnet afslutte proceduren mod Danmark, efter at der er vedtaget og gennemført programmer, som er i overensstemmelse med kravene i artikel 7 i direktiv 76/464/EØF. Der er også gjort betydelige fremskridt af Det Forenede Kongerige, der har givet meddelelse om foranstaltninger for Skotland og Nordirland⁽¹⁾, for hvilke

områder der ikke tidligere eksisterede noget program. Denne udvikling bekræfter Kommissionens opfattelse af, at programmer til formindskelse af vandforurening med de farlige stoffer, der er omhandlet i artikel 7 i direktiv 76/464/EØF, kan udgøre en vigtig faktor i bestræbelserne for at forbedre vandkvaliteten. Kommissionen er fast besluttet på, at sådanne programmer skal gennemføres i alle medlemsstater.

Det skal også nævnes, at Domstolen i to domme har fastslået, at Portugal har tilsidesat fællesskabsretten i forbindelse med udledning af farlige stoffer i vandmiljøet. Dels fastslår Domstolen i dommen af 18. juni 1998 (sag C-208/97), at medlemsstaten ikke har vedtaget de særlige programmer til eliminering af kviksølvudledninger, der kræves i henhold til direktiv 84/156/EØF. Dels fastslår den i dommen af 28. maj 1998 (sag C-213/97), at landet ikke på korrekt måde har gennemført direktiv 86/280/EØF, som ændret, truffet i medfør af artikel 6 i direktiv 76/464/EØF, for så vidt angår de heri fastsatte grænseværdier for visse stoffer samt en række kvalitetsmål. Hvad disse to sager angår har Kommissionen besluttet at indlede proceduren efter traktatens artikel 171.

Kommissionen må fortsat konstatere, at utilstrækkelige reduktionsprogrammer fører til, at direktivet i en række konkrete tilfælde ikke overholdes (forurening af et bestemt vandløb gennem udledning fra landbrug eller industri), og at man kun ved at anlægge en helhedsbetragtning vil kunne løse de punktuelle problemer. Endvidere er der i flere medlemsstater stadig problemer, der skyldes, at der ikke systematisk kræves forhåndsgodkendelse i forbindelse med udledning. Domstolen fastslår således i sin dom af 11. juni 1998 (de forenede sager C-232/95 og C-233/95), at Grækenland ikke har iværksat programmer til formindskelse af forureningen med de stoffer, der er opført på liste II til direktiv 76/464/EØF, for så vidt angår Vegoritissøen, Soulos-floden og Pagasitikos-bugten. Domstolen understreger også, at da der ikke forelå programmer som omtalt i artikel 7, stk. 1, i direktiv 76/464/EØF, kunne der heller ikke have været udstedt tilladelser til udledning i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2. Sådanne tilladelser skal nemlig indeholde emissionsgrænseværdier, der finder anvendelse på de konkrete udledninger, og som beregnes på grundlag af kvalitetsmål, der på forhånd er fastsat i et program som omtalt i stk. 1. Kommissionen har i øvrigt besluttet at indlede proceduren efter traktatens artikel 171.

Den har endvidere sendt en begrundet udtalelse til Portugal vedrørende udledninger fra en fødevarer virksomhed i Santo Tirso, men de portugisiske myndigheder har som svar bebudet en række foranstaltninger, der formodentlig vil løse problemet.

Det skal desuden nævnes, at Domstolen af det nederlandske Raad van Staate har fået forelagt to præjudicielle spørgsmål (sag C-231/97 og C-232/97), som den endnu ikke har udtalt sig om, vedrørende fortolkningen af direktiv 76/464/EØF, nærmere bestemt fortolkningen af begrebet »udledning« i forbindelse med dels forurenende damp, der direkte eller indirekte koncentrerer sig overfladevand, dels afvaskning af creosotbehandlet træ (produkt udvundet af tjære og anvendt som

(1) The Surface Waters (Dangerous Substances)(Classification) Regulations (Northern Ireland) 1998 (SR.1998 No. 397); The Surface Waters (Dangerous Substances)(Classification)(Scotland)(No.2) Regulations 1998 (SI 1998 No. 1344).

antiseptisk middel) i overfladevand. Det andet spørgsmål vedrører endvidere begrebet »udledninger fra betydelige udledningskilder«, der nævnes i direktiv 86/280/EØF vedrørende grænseværdier for udledninger af farlige stoffer, der er opført på liste I i bilaget til direktiv 76/464/EØF.

Hvad angår direktiv 78/659/EØF om vand til fiskeopdræt og direktiv 79/923/EØF om kvalitetskrav til skaldyrvand har der kunnet konstateres fremskridt. Den procedure, der på grundlag af artikel 171 var indledt mod Tyskland vedrørende direktiv 78/659/EØF, har efter dommen af 12. december 1996 (sag C-298/95) kunnet henlægges som følge af gennemførelsen af tilfredsstillende foranstaltninger. Hvad angår Italiens opfyldelse af dommen af 9. marts 1994 (sag C-291/93) vedrørende samme direktiv er der sket betydelige fremskridt. De fleste af de pågældende vandområder er således blevet udpeget, og der er vedtaget programmer til formindskelse af forureningen. Som følge af den dom, som Domstolen afsagde den 4. december 1997 (sag C-225/96), og hvori det fastslås, at Italien har tilsidesat fællesskabsretten i forbindelse med fastsættelse af en række absolutte og vejledende grænseværdier for en række farlige stoffer og i forbindelse med kortlægningen af samtlige vandområder, der svarer til de objektive kriterier for skaldyrvand i henhold til direktiv 79/923/EØF, kan overtrædelsesproceduren stadig ikke anses for afsluttet. Det Forenede Kongerige har i løbet af 1998 givet meddelelse om nye foranstaltninger til gennemførelse af direktiverne 78/659/EØF og 79/923/EØF.

Gennemførelsen af direktiv 80/68/EØF om beskyttelse af grundvandet mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer har medført en række overtrædelsesprocedurer. Domstolen fastslog den 18. juni 1998, at Portugal har tilsidesat fællesskabsretten, idet den portugisiske lovgivning ikke er i overensstemmelse med direktivet (sag C-183/97), men det skal nævnes, at denne medlemsstat som tidligere nævnt den 1. august 1998 vedtog et lovdekret, der tager sigte på at gennemføre direktivet. Kommissionen har besluttet at anlægge sag ved Domstolen mod Det Forenede Kongerige i forbindelse med forurening af grundvandet med stoffer, der anvendes ved fåreopdræt, men det er muligt, at sagen henlægges allerede inden retsproceduren påbegyndes, da der er givet meddelelse om flere retsfor skrifter, der skulle løse problemet. Endelig har Kommissionen anlagt sag ved Domstolen mod Irland (sag C-331/98) med påstand om, at landets lovgivning ikke er i overensstemmelse med direktiv 80/68/EØF for så vidt angår visse aspekter af udledninger foretaget af sundhedsmyndighederne.

Hvad angår direktiv 80/778/EØF om kvaliteten af drikkevand verserer der stadig en sag mod Det Forenede Kongerige (C-340/96) for Domstolen. Sagen vedrører de britiske »undertakings«, og Kommissionen finder, at de ikke-bindende forpligtelser, der er pålagt dem, formelt og reelt er helt utilstrækkelige. Sagen mod Portugal, hvis gennemførelsesforanstaltninger ikke er i overensstemmelse med direktivet, kører videre, men det skal bemærkes, at Portugal har givet meddelelse om et lovdekret af 1. august 1998, der tager sigte på at gennemføre direktivet.

Kommissionen har i øvrigt sendt en begrundet udtalelse til Østrig på grund af den måde, hvorpå landet har gennemført direktivet. Kommissionen har til gengæld kunnet henlægge den procedure, der på grundlag af et andragende til Europa-Parlamentet var indledt mod Frankrig vedrørende vandforsyningen i departementet Eure (nitrat i vandet), idet de seneste meddelte resultater viser, at direktivet nu overholdes som følge af en betydelig indsats fra myndighedernes side.

Kommissionen modtager stadig mange klager over ukorrekt anvendelse, men disse fører ikke altid til overtrædelsesprocedurer, da bevisbyrden påhviler Kommissionen, og da sagsøgerne ofte har svært ved at fremskaffe beviser.

Endvidere skal nævnes vedtagelsen den 3. november 1998 af Rådets direktiv 98/83/EF om kvaliteten af drikkevand, der fra 2003 træder i stedet for direktiv 80/778/EØF⁽¹⁾.

Der findes i fællesskabslovgivningen to instrumenter til bekæmpelse af det specifikke problem forurening med kvælstof og phosphorforbindelser og den deraf følgende eutrofiering.

Det første af disse instrumenter er direktiv 91/271/EØF om rensning af byspildevand. Ifølge direktivet skal medlemsstaterne inden 1998, 2000 eller 2005, afhængigt af byområdernes størrelse, sikre, at disse råder over et system til indsamling og behandling af spildevand. Kommissionen har derfor hidtil kun skullet kontrollere, at der er givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger, og at disse er i overensstemmelse med direktivet. Da direktivet er af afgørende betydning for at opnå en bedre vandkvalitet og bekæmpe eutrofieringen, lægger Kommissionen meget vægt på at få det gennemført til tiden. I øvrigt yder Fællesskabet inden for rammerne af Samhørighedsfonden og regionalpolitikken støtte til medlemsstaternes bestræbelser for at få bygget de nødvendige anlæg.

Efter de pågældende medlemsstaters vedtagelse af de nødvendige foranstaltninger har Kommissionen kunnet henlægge den sag, der var anlagt mod Tyskland i henhold til artikel 171, som følge af dommen af 12. december 1996 (sag C-297/95), og sagen mod Portugal, der var anlagt på grundlag af artikel 169. Til gengæld har Kommissionen besluttet for anden gang at anlægge sag ved Domstolen (procedure efter artikel 171) mod Italien, fordi der mangler national lovgivning til gennemførelse af direktivet. Desuden viderefører den sagerne mod Grækenland, Belgien og Spanien for mangelfuld gennemførelse eller ukorrekt anvendelse af direktivet.

Endelig skal det nævnes, at Kommissionen den 27. februar 1998 vedtog direktiv 98/15/EF om ændring af Rådets direktiv 91/271/EØF for så vidt angår visse af kravene i direktivets bilag I⁽²⁾.

(1) EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32.

(2) EFT L 67 af 7.3.1998, s. 29.

Det andet instrument til bekæmpelse af eutrofiering er *direktiv 91/676/EØF om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget*. Kommissionen har fortsat lagt stor vægt på de procedurer, der er indledt for at få overholdt dette direktiv. Der er således overtrædelsesprocedurer i gang mod de fleste medlemsstater for at få dem til at overholde de forpligtelser, der følger af direktiv 91/676/EØF. De vedrører forskellige aspekter: gennemførelse af lovgivningen, udpegning af sårbare zoner, udarbejdelse af kodeks for godt landmandskab, opstilling af handlingsprogrammer, overvågning af vandets nitratkoncentrationen samt indsendelse af rapporter om direktivets gennemførelse. Udviklingen i procedurerne vidner om, at visse problemer generelt udvikler sig i en gunstig retning (meddelelse af gennemførelsesforanstaltninger, udpegning af zoner), mens der på andre områder opstår nye problemer (bl.a. opstilling af handlingsprogrammer og disses indhold).

Domstolen afsagde således den 1. oktober 1998 dom i sag C-71/97. Den fastslår heri, at Spanien har tilsidesat fællesskabsretten ved ikke at udarbejde kodekser for godt landmandskab og ved ikke at udpege sårbare zoner. Dommen er den første vedrørende opfyldelsen af de konkrete forpligtelser, der følger af direktivet. Det skal bemærkes, at Spanien er i færd med at vedtage foranstaltninger, så overtrædelsen bringes til ophør.

Der er anlagt en anden sag (C-274/98) mod Spanien, fordi der ikke er udarbejdet handlingsprogrammer. Sagen mod Italien, baseret på lignende klagepunkter, verserer endnu for Domstolen (sag C-195/97). Kommissionen har derimod kunnet henlægge de sager, der var anlagt mod Grækenland (sag C-173/97) og Portugal (sag C-227/97), efter at disse medlemsstater har meddelt nationale gennemførelsesforanstaltninger og udpeget sårbare zoner.

Kommissionen har besluttet at anlægge sag ved Domstolen mod Italien i forbindelse med udarbejdelsen af handlingsprogrammer og forelæggelse af rapporter. Den har endvidere sendt en begrundet udtalelse til Belgien vedrørende meddelelsen af nationale gennemførelsesforanstaltninger, udarbejdelse af kodekser for godt landmandskab og udpegning af sårbare zoner, til Det Forenede Kongerige i forbindelse med udpegning af sårbare zoner og udarbejdelse af programmer og til Luxembourg i forbindelse med udarbejdelse af kodekser for godt landmandskab, programmer og forelæggelse af rapporter. Kommissionen har til gengæld kunnet henlægge procedurerne mod Finland og Portugal, der var indledt på grund af manglende overvågning og handlingsprogrammer. Tilsvarende har Frankrig, som Kommissionen havde sendt en begrundet udtalelse, endelig vedtaget handlingsprogrammer for alle sårbare zoner i landet.

Endelig har Kommissionen sendt en begrundet udtalelse til Portugal på grund af visse gennemførelsesforanstaltninger og til Tyskland på grund af, at de iværksatte handlingsprogrammer ikke er i overensstemmelse med direktivet. Kommissionen har besluttet at sende en begrundet udtalelse til Grækenland vedrørende handlingsprogrammerne.

Det skal bemærkes, at Domstolen ikke har besvaret det præjudicielle spørgsmål, som en britisk domstol har stillet (sag C-293/97) om definitionen af begrebet »vand, der er berørt af forurening«. Ifølge artikel 3 i direktiv 91/676/EØF skal alle kendte jordområder, hvorfra der er afstrømning til vand, der er berørt af forurening, udpeges til sårbare zoner. Generaladvokaten afgav sine konklusioner i denne sag den 8. oktober 1998.

Endelig har Kommissionen indledt overtrædelsesprocedurer over for flere medlemsstater i forbindelse med *direktiv 91/692/EØF om standardisering og rationalisering af rapporterne om gennemførelse af en række miljødirektiver på vandområdet*. Nogle medlemsstater har nemlig ikke indsendt de rapporter, de skal udarbejde om gennemførelsen af visse direktiver, eller rapporterne har været ufuldstændige eller forsinkede. Og det medfører igen, at Kommissionen ikke på optimal måde kan udarbejde de rapporter, som den har pligt til at forelægge. Kommissionen har derfor sendt en begrundet udtalelse til Irland og har besluttet at gøre det samme i forhold til Luxembourg, Belgien, Portugal og Italien.

Endelig skal det nævnes, at Fællesskabets lovgivning om vand for øjeblikket er ved at blive revideret, så den tilpasses den udvikling, der har fundet sted i løbet af de tyve år, der er gået, siden denne politik blev påbegyndt. Det vil indebære en skærpelse af de nuværende krav og indførelse af et system, hvor forvaltningen er baseret på afvandingsområder. Ramedirektivet om vand, som Kommissionen fremsatte forslag til i februar 1997 for at harmonisere parametrene for vandkvalitet og beskytte alle typer af vand, er under vedtagelse. Når direktivet er vedtaget og gennemført, vil det erstatte en række af de nuværende direktiver om grundvand (direktiv 80/68/EØF) eller overfladevand til fremstilling af drikkevand (direktiv 75/440/EØF) eller til opdræt af fisk (direktiv 78/659/EØF) eller skaldyr (direktiv 79/923/EØF). De regler, der fremgår af direktiv 76/464/EØF (udledning i vand) og dets datterdirektiver, skulle ligeledes ligge inden for denne rammelovgivning.

Direktiv 76/160/EØF (badevand) er stadig under revision (ændret revisionsforslag vedtaget af Kommissionen i november 1997). Endelig skal nævnes, at direktiv 96/61/EF om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening indeholder regler om vandforurening.

2.12.5. Natur

Fællesskabet råder over to vigtige retlige instrumenter til beskyttelse af naturen: *direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle* og *direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter*.

Med hensyn til gennemførelsen af direktiv 79/409/EØF er situationen fortsat forskellig i medlemsstaterne. Der har kunnet konstateres visse fremskridt, bl.a. hvad angår arternes beskyttelsesstatus (artikel 5) og betingelserne for at afvige fra beskyttelsesforpligtelsen (artikel 9). Således har proceduren vedrørende Belgien på grundlag af artikel 171 (gennemførelse af artikel 5 og 9) kunnet afsluttes efter den flamske regions vedtagelse af en forvaltningsafgørelse på området. Desuden skal nævnes Spaniens udstedelse af en lov af 5. november 1997, der i overensstemmelse med direktivets artikel 9 omhandler mulighederne for indrømmelse af undtagelser, samt Finlands vedtagelse af et dekret af 27. november 1998 om jagt, som tager sigte på at bringe lovgivningen i overensstemmelse med direktiv 79/409/EØF.

Men en række andre problemer med manglende overensstemmelse mellem den nationale lovgivning og EU-lovgivningen er ikke løst. Således har proceduren vedrørende Frankrig på grundlag af artikel 171 (gennemførelse af artikel 5 for en række fuglearters vedkommende) medført endnu et søgsmål ved Domstolen (sag C-373/98), eftersom der 17 år efter direktivets ikrafttrædelse og ti år efter dommens afsigelse stadig ikke er truffet fuldstændige og tilstrækkelige gennemførelsesforanstaltninger. Samtidig med søgsmålet foreslog Kommissionen Domstolen at pålægge Frankrig dagbøder på 105 500 ECU at regne fra datoen for den anden dom. I en række medlemsstater er lovgivningen for visse aktiviteter (jagt, regulering af arter, handel) ikke altid i overensstemmelse med artikel 9. Kommissionen har således besluttet at anlægge sag ved Domstolen mod Italien og Frankrig for manglende gennemførelse af artikel 9 og mod Belgien for manglende gennemførelse af artikel 6.

Kommissionen har ligeledes måttet beslutte at anlægge sag ved Domstolen på grund af de datoer for åbning og afslutning af jagten på trækfugle, som anvendes af Frankrig, da disse er i modstrid med bestemmelserne i artikel 7, stk. 4. Denne sag har givet anledning til, at Kommissionen har modtaget et stort antal klager og Parlamentet et stort antal anbringender, hvoraf nogle er positive og andre negative over for de franske jagtdatoer, som Kommissionen anfægter med sin overtrædelsesprocedure.

Vedrørende gennemførelsen af direktiv 92/43/EØF er der en række medlemsstater, som ikke hverken fuldt ud eller delvist har givet meddelelse om den nationale lovgivning til gennemførelse af direktivet, selv om fristen for gennemførelse udløb i juni 1994. Direktivet skal gennemføres, bl.a. hvad angår artikel 6 (ordning for beskyttelse af levesteder, der er integreret i de fremtidige særlige bevaringsområder) og artikel 12-16 (beskyttelse af arter).

Som følge af Domstolens dom, hvori den fastslår, at Grækenland ved at undlade at meddele sine foranstaltninger til gennemførelse af direktivet har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til fællesskabslovgivningen⁽¹⁾, viderefører Kommissionen proceduren til dommens fuldbyrdelse på grundlag af traktatens artikel 171, og den har i denne forbindelse fremsendt en begrundet udtalelse til de græske myndigheder. Kommissionen har anlagt sag ved Domstolen mod Frankrig for manglende

gennemførelse af direktivets artikel 6⁽²⁾. Den har besluttet at gøre det samme mod Finland for så vidt angår provinsen Ålandsøerne, eftersom den nyligt vedtagne lovgivning ikke sikrer en fuldstændig gennemførelse af direktivet. Imidlertid har Finland som følge af denne beslutning givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger for den pågældende provins.

Når det derimod drejer sig om Tyskland, kunne den procedure, som førte til en dom om manglende overholdelse af fællesskabslovgivningen⁽³⁾, afsluttes efter Tysklands vedtagelse af en lov i 1998. Tilsvarende udstedte Spanien i juni 1998 en kongelig anordning, som sikrer, at landets lovgivning er i overensstemmelse med direktivet (betingelserne for at afvige fra beskyttelsesforpligtelsen), ligesom Finland den 27. november 1998 vedtog det tidligere nævnte dekret om jagt, som ifølge de finske myndigheder har til formål at bringe den nationale lovgivning i overensstemmelse med direktiv 92/43/EØF og direktiv 79/409/EØF.

I forbindelse med anvendelsen af direktiverne 79/409/EØF og 92/43/EØF har de største problemer, ligesom tidligere, været beskyttelsen af områder og naturtyper, hvad enten det drejer sig om udlægning af særligt beskyttede områder for fugle eller om udvælgelse med henblik på tilslutning til netværket Natura 2000 og beskyttelse af naturområder af særlig værdi.

Udlægningen, i henhold til artikel 4 i direktiv 79/409/EØF, af særligt beskyttede områder (SBO) for vilde fugle, når de ornitologiske kriterier for en sådan udlægning er til stede, giver fortsat anledning til vanskeligheder i en række medlemsstater. Selv om de særligt beskyttede områder skal tilsluttes netværket Natura 2000, er forpligtelsen i henhold til direktivets artikel 4 juridisk uafhængig af forpligtelsen i henhold til direktiv 79/409/EØF om etapevis etablering af Natura 2000 som en organiseret helhed af områder af betydning for Fællesskabet, omfattende alle de arter og naturtyper, som er omhandlet i direktiv 92/43/EØF.

De berørte områder er dem, der omfatter de arter, som er anført i direktivets bilag I, samt trækfugle, idet der lægges særligt vægt på beskyttelsen af vådområder, specielt områder af international betydning. Artikel 4 i direktiv 79/409/EØF, som den fortolkes af Domstolen, bl.a. i dennes dom af 11. juli 1996 (sag C-44/95) om området Lappel Bank i flodmundingen Medway nær Sheerness-havnen i Kent (Det Forenede Kongerige), fastslår klart, at det kun er kriterier af ornitologisk og økologisk art, og ikke økonomiske eller sociale kriterier af nogen art, der skal tages i betragtning i forbindelse med valg og afgrænsning af SBO.

Kommissionen viderefører derfor en række overtrædelsesprocedurer vedrørende en række tilfælde af særlig betydning. Som følge af Domstolens dom fra 1993 vedrørende sumpområderne ved Santoña i Spanien har Kommissionen indledt en overtrædelsesprocedure på grundlag af artikel 171 for at opnå fuldstændig fuldbyrdelse af dommen. Den procedure, der er

(1) Dom af 26. juni 1997, sag C-329/96.

(2) Sag C-256/98.

(3) Dom af 11. december 1997, sag C-83/97.

indledt mod Frankrig for så vidt angår udlægningen af området omkring Seinens udmunding (sag C-166/97), fortsætter, idet generaladvokaten afgav sine konklusioner den 10. december 1998. Kommissionen har ligeledes anlagt sag ved Domstolen mod Frankrig for samme overtrædelse vedrørende Marais Poitevin (sag C-96/98) og Basses Corbières/Vingrau (sag C-374/98). Der videreføres procedurer mod Frankrig angående Baie de Baie de Canche og Platier d'Oye, Plaine des Maures og Basses Vallée de l'Aude. Kommissionen har anlagt sag ved Domstolen for samme overtrædelse mod Nederlandene angående området Waddensee (sag C-63/98). Til gengæld har Kommissionen kunnet afslutte proceduren mod Spanien vedrørende den kanariske ø Fuerteventura.

Desuden kan det konstateres, at de særligt beskyttede områder burde have været etableret fra direktivets ikrafttrædelse i 1981. Men det må konstateres, at det samlede antal og areal af SBO'er er utilstrækkeligt i flere medlemsstater.

Domstolen afsagde den 19. maj 1998 en vigtig dom i sag C-3/96, hvori den fastslog Nederlandenes manglende overholdelse af fællesskabsretten på dette område. Heri bekræfter Domstolen, ligesom den havde gjort det i dommen af 2. august 1993 (Kommissionen mod Spanien, sag C-355/90), at selv om medlemsstaterne har en vis skønsmargen med hensyn til valg af SBO'er, skal denne udlægning ikke desto mindre foretages på grundlag af en række ornitologiske kriterier, som er fastsat i direktivet. Heraf følger, at den skønsmargen, som medlemsstaterne har i forbindelse med valget af, hvilke områder der er bedst egnede til udlægning til SBO, ikke går på, hvilke områder det vil være mest hensigtsmæssigt at udlægge ud fra ornitologiske kriterier, men på, hvorledes man vil anvende disse kriterier til at identificere de områder, der er bedst egnede til bevare de arter, der anført i direktivets bilag I. Hvis det derfor viser sig, at en medlemsstat har udlagt områder, som i antal og samlet areal klart ligger under det antal og det samlede areal, som anses for bedst egnede til at bevare de pågældende arter, vil det kunne fastslås, at medlemsstaten har undladt at efterkomme sin forpligtelse i henhold til direktivets artikel 4, stk. 1. Domstolen afviser således Nederlandenes teori om, at Kommissionen skulle være forpligtet til at bevise område for område, hvilke overtrædelser der er sket af bestemmelsen.

I samme sag fandt Domstolen det relevant, at Kommissionen forelagde en samlet ornitologisk fortegnelse over områder af større interesse for beskyttelsen af vilde fugle i Fællesskabet, som var udarbejdet til brug for det kompetente generaldirektorat i Kommissionen af Den Europæiske Gruppe for Beskyttelse af Fugle og Levesteder i samarbejde med Det Internationale Råd for Fuglebeskyttelse og sagkyndige fra Kommissionen. Denne fortegnelse kan således i det foreliggende tilfælde, selv om den ikke er juridisk bindende for de pågældende medlemsstater, på grund af sin anerkendte videnskabelige værdi anvendes af Domstolen som grundlag for at vurdere, i hvilket omfang Nederlandene har overholdt sin forpligtelse til at udlægge SBO'er. Under de foreliggende omstændigheder

fremgik det, at det eneste dokument med videnskabelige data, som gjorde det muligt at vurdere, hvorvidt den sagsøgte medlemsstat havde overholdt sin forpligtelse til at udlægge de områder til SBO'er, som med hensyn til antal og areal var bedst egnede til at sikre bevarelsen af de beskyttede arter, var den nævnte fortegnelse. Situationen ville have været en anden, såfremt Nederlandene havde fremlagt videnskabeligt bevismateriale, på grundlag af hvilket det kunne påvises, at den omhandlede forpligtelse kunne opfyldes ved at udlægge områder til SBO, som med hensyn til antal og samlet udstrækning lå under de tal, der var angivet i fortegnelsen.

I henhold til traktatens artikel 171 viderefører Kommissionen sine bestræbelser på at få denne dom mod Nederlandene fuldbyrdet.

Kommissionen har ligeledes iværksat andre procedurer vedrørende samme klagepunkt mod en række andre medlemsstater. Således har Kommissionen besluttet at fremsætte en begrundet udtalelse over for Tyskland og Finland, og den har fremsat en begrundet udtalelse over for Italien og Portugal. Der er endvidere indledt procedurer mod andre medlemsstater. Derimod har Kommissionen ophævet sin beslutning om at anlægge sag ved Domstolen mod Luxembourg, eftersom denne medlemsstat i oktober 1998 har udlagt flere særligt beskyttede områder.

For så vidt angår gennemførelsen af direktiv 92/43/EØF, sker der klart fremskridt med oprettelsen af netværket Natura 2000, et EU-netværk af områder, hvilket viser, at direktivets nyskabende strategi i stadig højere grad anerkendes. Den indebærer således etapevis opbygning af netværket, omfattende samråd mellem Kommissionen og medlemsstaterne, en retlig ordning for særlige bevaringsområder, som kan gøre det muligt at udarbejde forvaltningsplaner og bevaringsforanstaltninger (eventuelt af aftalemæssig art), og som giver mulighed for — såfremt der er tale om bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser — at afvige fra forbuddet mod at forringe naturtyper og i betydelig grad forstyrre arterne.

Forslagene fra medlemsstaterne om områder, der skal udlægges i henhold til direktiv 92/43/EØF, fremkommer fortsat, hvilket er positivt, selv om ingen af medlemsstaterne på skæringsdatoen i juni 1995 havde indgivet en fuldstændig liste over, hvilke områder der skulle udlægges til beskyttede områder i henhold til direktivet. De indledte procedurer mod Portugal og Grækenland for manglende eller utilstrækkelige lister over foreslåede områder kunne afsluttes. Efter forelæggelsen af omfattende lister, som nu undersøges, af Spanien, Luxembourg, Sverige, Nederlandene, Det Forenede Kongerige, Italien, Østrig og Danmark, kunne overtrædelsesprocedurerne mod disse medlemsstater ved slutningen af 1998 indstilles. Finland forelagde i slutningen af 1998 en længere liste over områder, men med visse forbehold. De største forsinkelser gør sig nu gældende for Irlands, Tysklands og Frankrigs vedkommende. Kommissionen har besluttet at anlægge sag mod disse tre medlemsstater for manglende overholdelse af fællesskabsretten.

Det skal bemærkes, at Domstolen i henhold til artikel 177 af en britisk domstol er blevet forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende rækkevidden af forpligtelsen til at udpege områder med henblik på opbygningen af netværket Natura 2000 (sag C-371/98).

Det skal endvidere bemærkes, at når medlemsstaterne forelægger listen over områder, er oplysningerne om disse områder og om de arter, der lever der, ofte mangelfulde. Under sådanne omstændigheder er det vanskeligere at iværksætte de yderligere etaper, som er omhandlet i direktiv 92/43/EØF, men Kommissionen fortsætter sin indsats på området og bestræber sig på, at de forsinkelser, der opstår, ikke skader etableringen af Natura 2000-netværket.

Kommissionen fortsætter i øvrigt med at føre en streng politik med hensyn til Fællesskabets finansiering af bevarelsen af naturområder inden for rammerne af Life-forordningen, der omhandler områder, som er integreret, eller som er ved at blive integreret i Natura 2000-netværket. Desuden undersøger Kommissionen meget omhyggeligt, om miljøreglerne er overholdt, når den modtager anmodninger om samfinansiering gennem strukturfondene (mål 2 og 5b) og Samhørighedsfonden.

Antallet af klager, som Kommissionen har modtaget, og af overtrædelsesprocedurer på grund af forkert anvendelse af lovgivningen i særlige og lokale tilfælde, er fortsat højt. Dette er udtryk for de praktiske vanskeligheder, som undertiden opstår, fordi beskyttelsen af områder og arter kan komme i konflikt med visse økonomiske og samfundsmæssige interesser. En anden årsag er, at direktiverne 79/409/EØF og 92/43/EØF hører til de fællesskabsinstrumenter vedrørende miljø, som er bedst kendt af borgerne, og at deres konkrete bidrag til en effektiv beskyttelse af naturen er almindeligt anerkendt. Derfor må det store antal klager, som deres anvendelse har givet anledning til, betragtes både som et tegn på deres succes og som et udtryk for de fremskridt, medlemsstaterne stadig mangler at gøre.

De to vigtigste kategorier af problemer, som klagerne vedrører, er den manglende udlægning til SBO af områder, som opfylder de objektive ornitologiske kriterier for udlægning, og de problemer, der opstår i forbindelse med gennemførelsen af et projekt, der berører området. Hvad angår den manglende udlægning til SBO af særlige områder, fortsætter Kommissionen med opmærksomt at undersøge de pågældende klager, samtidig med at den behandler dem med anvendelse af den ovennævnte generelle procedure vedrørende utilstrækkelig udlægning af områder til SBO. I øvrigt bliver de problemer, som rejses i klagerne, i de fleste tilfælde løst i undersøgelsesfasen, uden at der er behov for at fremsende en åbningsskrivelse. Dog er der i 1998 indledt flere procedurer mod forskellige medlemsstater. Bl.a. er der fremsendt en begrundet udtalelse til Belgien vedrørende et SBO i Flandern (Zwarte Beek-dalen).

Hvad angår gennemførelsen af projekter, som kan berøre et område, der er udlagt, eller som vil kunne forventes udlagt til SBO, skal der mindes om, at artikel 6 i direktiv 92/43/EØF forbyder forringelser og forstyrrelser, men at der kan afviges

fra dette princip, hvis en række betingelser er opfyldt: Der skal foretages en vurdering af projektets virkning, der skal søges alternativer til placering i naturområdet, og såfremt der ikke er alternativer, og hvis der er tale om væsentlige samfundsinteresser, herunder økonomiske interesser, kan projektet først gennemføres, efter at der er truffet kompensationsforanstaltninger, og efter at Kommissionen er blevet underrettet. En lang række klager vidner om manglende overholdelse af disse bestemmelser.

Det skal ligeledes bemærkes, at der kan opstå visse problemer med anvendelse af direktiv 92/43/EØF, når det drejer sig om beskyttelse af ikke blot områder, men af arter. Dette har f.eks. medført, at Kommissionen har indledt en overtrædelsesprocedure mod Grækenland på grund af den truede situation, som skildpaddearten *Caretta caretta* på øen Zakynthos er kommet i.

Som følge af Kommissionens indledning af overtrædelsesproceduren har Grækenland givet meddelelse om lov nr. 2637 af 27. august 1998, som tager sigte på en korrekt anvendelse for visse arters vedkommende af *forordning (EF) nr. 338/97 om gennemførelse i Fællesskabet af Washington-konventionen af 1973 om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter* (også kaldet »Cites-konventionen«).

Kommissionen har kunnet afslutte proceduren mod Frankrig vedrørende gennemførelse af forordning (EØF) nr. 3254/91 om rævesakse, som følge af at Frankrig den 28. november 1997 vedtog en forvaltningsafgørelse, som fjernede uoverensstemmelsen med forordningen.

2.12.6. Støj

Ligesom tidligere har gennemførelsen af direktiverne inden for denne sektor ikke medført større vanskeligheder. Direktiverne fastsætter normer for nye produkter, der bringes på markedet, og ikke for omgivelsesstøj, som skyldes en kombination af flere støjklæder (f.eks. støjforurening i byerne forårsaget af trafikpropper eller af industriaktiviteter nær beboelsesområder). Men de klager, Kommissionen modtager, vedrører omgivelsesstøj og kan derfor ikke, eftersom der ikke er en samlet fællesskabsstrategi, som kommer til udtryk gennem en særlig lovgivning på området, behandles på fællesskabsniveau.

Den overtrædelsesprocedure, der er indledt på grund af anvendelsen af ældre og støjende fly i lufthavnene Bruxelles/Zaventem og Ostende i Belgien, hvilket betegner en overtrædelse af *direktiv 92/147/EØF om begrænsning af anvendelsen af visse kategorier af flyvemaskiner*, er stadig åben, men de kompetente myndigheder har truffet en række foranstaltninger, og visse af de pågældende fly synes at kunne blive genstand for undtagelser i henhold til direktiv 98/20/EF om ændring af direktiv 92/14/EØF.

Domstolen afsagde dom den 14. juli 1998 i sag C-389/96 (Aher-Waggon GmbH mod Bundesrepublik Deutschland), som var blevet indbragt som følge af et præjudicielt spørgsmål fra den tyske føderale forvaltningsdomstol. Det drejer sig om en tysk lovgivning, som forbyder registrering i Tyskland af flyvemaskiner, der allerede er registreret i andre lande, og som overskrider de støjgrænser, der er fastsat i denne lovgivning, medens fartøjer, der er registreret i Tyskland inden indførelsen af lovgivningen, fortsat kan anvendes. Domstolen fastslog, at EF-traktatens artikel 30 ikke er til hinder for en national lovgivning, som gør den første registrering på det nationale territorium af fly, der tidligere er registreret i en anden medlemsstat, betinget af overholdelsen af strengere støjnormer end dem, der er omhandlet i direktiv 80/51/EØF om begrænsning af støj fra supersoniske luftfartøjer, samtidig med at fly, som har opnået registrering på det pågældende territorium inden direktivets anvendelse, er undtaget.

Vedrørende meddelelse om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 95/27/EF om ændring af direktiv 86/662/EØF om begrænsning af støjmissionen fra hydrauliske gravemaskiner, grave-maskiner med tove, dozere og læssere samt gravelæsemaskiner afsagde Domstolen to domme den 15. oktober 1998, hvori den fastslog, at Italien (sag C-324/97) og Belgien (sag C-326/97) ikke havde opfyldt deres forpligtelser i henhold til fællesskabsretten. Italien har meddelt gennemførelsesforanstaltninger (dekret af 26. juni), og proceduren over for landet har derfor kunnet afsluttes, i modsætning til proceduren over for Belgien.

2.12.7. Kemiske stoffer og bioteknologi

Fællesskabslovgivningen om kemiske stoffer og bioteknologi omfatter flere grupper af direktiver om produkter eller aktiviteter, der har visse fællestræk: De er teknisk komplicerede, den hurtige udvikling kræver hyppige tilpasninger, anvendelsesområdet er både videnskabeligt og industrielt, og de vedrører særlige risici for miljøet. Overholdelsen af forsigtighedsprincippet er særlig vigtig på dette område. Alligevel ønsker medlemsstaterne, at direktivet fortsat skal være det vigtigste instrument, der anvendes i denne sektor, hvilket så igen forpligter dem til hyppigt at vedtage nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiverne. Disse bestemmelser skal desuden være i overensstemmelse med direktiverne, hvilket ikke altid er tilfældet. En sådan situation tvinger Kommissionen til at indlede overtrædelsesprocedurer for at undgå forbud mod markedsføring af stoffer, der er tilladt i henhold til fællesskabsdirektiver, eller markedsføring af ikke-tilladte stoffer.

Direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivningen om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer gøres til genstand for hyppige ændringer, der er nødvendige på grund af den videnskabelige og tekniske udvikling. Det skal bemærkes, at gennemførelsesfristen for en række direktiver om ændring af direktiv 67/548/EØF udløb i 1998:

- Kommissionens direktiv 96/54/EF af 30. juli 1996 om toogtyvende tilpasning til udviklingen af Rådets direktiv 67/548/EØF⁽¹⁾
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/56/EF af 3. september 1996 om ændring af direktiv 67/548/EØF⁽²⁾
- Kommissionens direktiv 97/69/EF af 5. december 1997 om treogtyvende tilpasning til udviklingen af Rådets direktiv 67/548/EØF⁽³⁾.

Desuden har Kommissionen vedtaget direktiv 98/73/EF⁽⁴⁾ af 18. september 1998 og direktiv 98/98/EF⁽⁵⁾ af 15. december 1998 om henholdsvis fireogtyvende og femogtyvende tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF.

I betragtning af denne hurtige udvikling i EU-bestemmelserne er det beklageligt, at gennemførelsen så hyppigt er forsinket. Men Kommissionen indleder systematisk procedurer på dette område og tøver ikke med at gå til Domstolen, hver gang det er nødvendigt.

Belgien har med vedtagelsen af kongelig bekendtgørelse af 13. november 1997, som blev offentliggjort den 26. marts 1998, bragt sin situation i orden hvad angår en række overtrædelsesprocedurer, som Kommissionen havde indledt, og som vedrørte gennemførelsen af direktiv 92/32/EØF, 92/69/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF, 93/21/EØF, 91/410/EØF, 93/90/EØF, 93/72/EØF og 93/101/EF. Disse procedurer har givet anledning til domme fra Domstolen af 12. december 1996, 29. maj 1997 og 11. december 1997. Den manglende gennemførelse af direktiv 94/69/EF har fået Kommissionen til at anlægge sag mod Belgien (sag C-79/98) og beslutte at anlægge sag mod Portugal. Til gengæld har proceduren mod Irland vedrørende gennemførelsen af direktiv 94/69/EF kunnet henlægges, efter at Irland har givet meddelelse om, at der er indført en forordning.

Ifølge direktiv 96/56/EF skulle forkortelsen EØF i forbindelse med etikettering af farlige stoffer erstattes med forkortelsen EF senest den 1. juni 1998. Kommissionen har besluttet at sende Portugal, Tyskland, Grækenland og Belgien en begrundet udtalelse, fordi de ikke har gennemført direktivet.

Derudover er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter⁽⁶⁾ blevet vedtaget, og medlemsstaterne skal snart gennemføre dem i deres nationale lovgivning.

Med hensyn til direktiv 86/609/EØF om beskyttelse af dyr, der anvendes til forsøg og andre videnskabelige formål afsagde Domstolen den 15. oktober 1998 dom i sag C-268/97, som Kommissionen havde anlagt mod Belgien; i dommen anerkendes det, at Belgien ikke har gennemført direktivets artikel 14 (uddannelse af personer, der udfører forsøg) og 22 (gensidig anerkendelse). Sagen mod Portugal om kontrollen af

(1) EFT L 248 af 30.9.1996, s. 1.

(2) EFT L 236 af 18.9.1996, s. 35.

(3) EFT L 343 af 13.12.1997, s. 19.

(4) EFT L 305 af 16.11.1998, s. 1.

(5) EFT L 355 af 30.12.1998, s. 1.

(6) EFT L 123 af 24.4.1998, s. 1.

de virksomheder og institutioner, hvor dyrene anvendes (C-299/97), fortsætter. Kommissionen har besluttet at anlægge sag mod Luxembourg, sende en yderligere begrundet udtalelse til Irland og sende en begrundet udtalelse til Frankrig, fordi gennemførelsen ikke er korrekt. Sverige har endelig, efter at Kommissionen havde indledt en overtrædelsesprocedure, givet meddelelse om indførelsen af nationale bestemmelser til gennemførelse af direktivet, bl.a. i form af en ændring af dyrebeskyttelsesloven og retningslinjerne for behandlingen af forsøgsdyr. Desuden har proceduren mod Det Forenede Kongerige kunnet henlægges, efter at loven af 1986 om de videnskabelige procedurer vedrørende dyr blev ændret i august 1998.

Derudover modtager Kommissionen stadig klager over anvendelsen af dette direktiv (anvendelsen af omstrejfende hunde til forsøg, kvaliteten af pasningen af forsøgsdyrene, de forhold under hvilke de anbringes mv.), og den kontrollerer, at bestemmelserne i direktivet overholdes fuldt ud.

Brugen af *genetisk modificerede organismer (GMO)* er reguleret i direktiv 90/219/EØF om indsluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer og direktiv 90/220/EØF om udsætning af disse organismer i miljøet. Disse direktiver blev ændret i 1994 for at tilpasse dem til den tekniske udvikling, det første ved direktiv 94/51/EF og det andet ved direktiv 94/15/EF. Senest er bilag III til direktiv 90/220/EØF blevet ændret ved direktiv 97/35/EF.

Det skal desuden bemærkes, at direktiv 90/219/EØF er blevet ændret ved Rådets direktiv 98/81/EF af 26. oktober 1998 om indsluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer⁽¹⁾, som skal være gennemført senest den 5. juni 2000. Dette direktiv vedrører især tilpasningen af de administrative procedurer til de faktiske risici, som anvendelsen af GMO'er kan indebære; GMO'erne inddeles nu i fire risikoklasser i stedet for to; der fastlægges minimumsforanstaltninger for indslutning og kontrol for hver risikoklasse, og muligheden for at tilpasse direktivet til de tekniske fremskridt forenkles.

Det forslag om ændring af direktiv 90/220/EØF, som Kommissionen vedtog i slutningen af 1997⁽²⁾, sigter mod at gøre proceduren for meddelelse af tilladelser til markedsføring af GMO'er mere gennemsigtig, systematisere mærkningen af produkter, der indeholder GMO'er, fastlægge en række fælles principper for risikovurdering og tilpasse de administrative procedurer til risiciene, herunder de indirekte risici.

Domstolen fastslog i en dom af 29. maj 1997 (sag C-357/96), at Belgien ikke havde givet meddelelse om bestemmelser til gennemførelse af direktiv 94/15/EF. Da situationen ikke er bragt i orden, fortsætter Kommissionen en procedure på

grundlag af traktatens artikel 171 og har besluttet at sende Belgien en begrundet udtalelse. Domstolen fastslog ligeledes den 16. juli 1998, at Belgien ikke har overholdt sine forpligtelser (sag C-343/97) med hensyn til gennemførelsen af direktiv 90/219/EØF, 90/220/EØF og 94/51/EØF, og Kommissionen viderefører ligesom tidligere en procedure på grundlag af traktatens artikel 171. Endelig har Kommissionen måttet beslutte at anlægge sag ved Domstolen på grund af Belgiens manglende gennemførelse af direktiv 97/35/EF.

Domstolen fastslog i en anden dom af 16. juli 1998 (sag C-339/97), at Luxembourg ikke havde givet Kommissionen meddelelse om nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 94/15/EF og 94/51/EF. Luxembourg har ganske vist givet meddelelse om foranstaltninger vedrørende direktiv 94/15/EF⁽³⁾, men ikke vedrørende direktiv 94/51/EF, og Kommissionen har derfor besluttet at videreføre en procedure på grundlag af traktatens artikel 171.

Domstolen anerkendte ligeledes den 16. juli 1998, at Portugal har tilsidesat sine forpligtelser (sag C-285/97) ved ikke at have givet meddelelse om bestemmelser til gennemførelse af direktiv 94/51/EF. Da direktivet nu er gennemført ved lovdekret af 7. maj 1998, har Kommissionen kunnet henlægge proceduren. Direktiv 97/35/EF gennemføres ved et andet lovdekret af 25. juni 1998. På trods af denne gennemførelse er der stadig visse vanskeligheder, og Kommissionen har besluttet at anlægge sag ved Domstolen vedrørende en række punkter, hvor den portugisiske lovgivning ikke er i overensstemmelse med direktiv 90/219/EØF og 90/220/EØF.

Kommissionen har ligeledes kunnet henlægge den procedure mod Tyskland, som den havde besluttet at indbringe for Domstolen, fordi Tyskland ikke havde gennemført direktiv 90/219/EØF korrekt med hensyn til artikel 14 (beredskabsplaner), 15 (brugerens underretning af myndighederne i tilfælde af uheld) og 16 (rådføring med Kommissionen og medlemsstaterne om beredskabsplanerne og i tilfælde af uheld). Tyskland har nemlig givet meddelelse om lovgivning⁽⁴⁾ til gennemførelse af direktivet.

Kommissionen har også besluttet at anlægge sag ved Domstolen mod Grækenland på grund af manglende gennemførelse af direktiv 97/35/EF.

2.12.8. Affald

Der er stadig mange overtrædelsesprocedurer vedrørende affald, og de drejer sig både om den formelle gennemførelse

⁽¹⁾ EFT L 330 af 5.12.1998, s. 13.

⁽²⁾ EFT C 139 af 4.5.1998, s. 1.

⁽³⁾ Storhertugelig anordning af 17. april 1998 om fastsættelse af de oplysninger, som skal indgå i ansøgninger om tilladelse til projekter om frivillig udsætning af GMO'er og projekter om markedsføring af GMO'er (Memorial A af 28. april 1998, s. 458).
⁽⁴⁾ Gentechnik-Notfallverordnung, offentliggjort den 16. december 1997.

og den praktiske anvendelse. Grunden til, at det er så vanskeligt at håndhæve fællesskabsretten på dette område, er formodentlig både, at det kræver adfærdsændringer hos såvel privatpersoner som hos myndighederne og virksomhederne, og at disse ændringer koster penge. Kommissionen kontrollerer imidlertid nøje, at fællesskabslovgivningen om affald overholdes.

For så vidt angår *rammedirektivet om affald (direktiv 75/442/EØF, som ændret ved direktiv 91/156/EØF)* har Kommissionen kunnet henlægge de procedurer, den havde indledt mod Spanien og Frankrig på grundlag af artikel 171, efter at Domstolen i sine domme af 5. juni 1997 fastslog, at disse to stater havde tilsidesat deres forpligtelser (henholdsvis sag C-107/96 og C-223/96). Spanien har således givet Kommissionen meddelelse om en lov af 21. april 1998, og Frankrig har givet meddelelse om et dekret af 30. juli og om to bekendtgørelser af 12. august og 9. september 1998. Desuden har Italien givet meddelelse om en række retsakter, herunder lovdekret af 8. november 1997 og to dekretter af 5. februar og 1. april 1998, som dog endnu ikke gør det muligt at foretage en fuldstændig og korrekt gennemførelse af direktivet i italiensk lovgivning.

De fleste af de gennemførelsesvanskeligheder, som dette rammedirektiv giver anledning til, vedrører anvendelsen af direktivet og specielt problemet med lossepladser, idet der er indkommet en lang række klager over lossepladser, som der ikke er givet tilladelse til, hvis placering der protesteres over, som drives dårligt, som forurener vandet osv. Ifølge direktivet kræves der en forhåndstilladelse, før et anlæg til bortscaffelse og nyttiggørelse af affald må tages i brug; med hensyn til bortscaffelse af affald skal tilladelsen indeholde bestemmelser om driften, som begrænser indvirkningen på miljøet. Det skal dog bemærkes, at Kommissionen har meget begrænsede handlingsmuligheder, når det drejer sig om lossepladser, da der endnu ikke findes en specifik, detaljeret fællesskabslovgivning på dette område. For øvrigt bestrider fællesskabsretten ikke selve princippet om deponering af affald. Det skal dog bemærkes, at fællesskabsretten på området vil udvikle sig i den nærmeste fremtid, idet Rådet i forbindelse med forslaget til Rådets direktiv om deponering af affald⁽¹⁾ har fastlagt en fælles holdning⁽²⁾.

I forbindelse med sådanne enkeltstående tilfælde undersøger Kommissionen, om der findes mere generelle problemer, f.eks. at der ikke findes nogen affaldsforvaltningsplaner, eller at planerne er utilstrækkelige eller upræcise — en ulovlig losseplads kan f.eks. afsløre, at behovet for affaldsforvaltning ikke er opfyldt. Kommissionen har således for anden gang anlagt sag ved Domstolen mod Grækenland (sag C-387/97) på grundlag af traktatens artikel 171, fordi Grækenland ikke har efterkommet Domstolens dom af 7. april 1992 (sag C-45/92) vedrørende en enkeltstående situation med bortscaffelse af affald under miljøskadelige forhold i Kouroupitos (Kreta) og en manglende affaldsforvaltningsplan. I forbindelse med delvist

analoge forhold vedrørende ulovlig deponering i San Roccodalen har Kommissionen besluttet at anlægge sag mod Italien (sag C-365/97), og domstolsbehandlingen er i gang.

På grund af den betydning, som planlægningen af affaldshåndteringen har, som det fremgår af de forskellige eksempler, der er nævnt ovenfor, besluttede Kommissionen i oktober 1997 at indlede en overtrædelsesprocedure mod alle medlemsstaterne med undtagelse af Østrig, fordi de ikke systematisk har opstillet planer for affaldshåndtering. Disse procedurer drejer sig om mangler vedrørende de planer, som skal udarbejdes i henhold til rammedirektivets artikel 7, planerne for håndtering af farligt affald, jf. artikel 6 i direktiv 91/689/EØF, og emballageaffald, som der ifølge artikel 14 i direktiv 94/62/EF skal udarbejdes en særlig plan for. Kommissionen har besluttet at anlægge sag mod Irland vedrørende alle tre kategorier af planer og mod Belgien vedrørende planerne for emballageaffald. Kommissionen har sendt Frankrig, Luxembourg, Spanien, Italien, Nederlandene og Grækenland en begrundet udtalelse, og den har besluttet at sende Det Forenede Kongerige, Tyskland og Sverige en begrundet udtalelse. Desuden fortsatte Kommissionen i 1998 på grundlag af traktatens artikel 171 den procedure, den har indledt mod Tyskland, som kun delvis har efterkommet dommen af 10. maj 1995 (sag C-422/92) med hensyn til de manglende planer for forvaltning af farligt affald i en række delstater. I slutningen af året fik Kommissionen imidlertid tilsendt en række planer.

Ifølge fællesskabsretten skal affaldsplanerne omfatte alle de former for affald, som disse direktiver gælder for, og vedrøre arten, mængden og oprindelsen af det affald, der skal nyttiggøres eller bortscaffes, omfatte alle tekniske forskrifter og særbestemmelser for specielt affald og angive de steder og anlæg, der er egnede til bortscaffelse. Håndteringsplanerne skal medvirke til, at man kan nå målene om at forhindre eller nedbringe affaldsproduktionen, fortrinsvis behandle affaldet ved nyttiggørelse, bortscaffelse af affaldet med den mindst mulige risiko for miljøet og oprette et integreret og tilstrækkeligt net af bortscaffelsesfaciliteter. Disse ambitiøse mål viser, at det er nødvendigt, at medlemsstaterne udarbejder planer, som dækker hele deres område, og som regelmæssigt ajourføres.

Med hensyn til farligt affald suppleres direktiv 75/442/EØF af *direktiv 91/689/EØF*. Det Forenede Kongerige, som var den sidste medlemsstat, der endnu ikke havde givet meddelelse om bestemmelser til gennemførelse af direktivet for hele sit område, og som Kommissionen derfor sendte en begrundet udtalelse i 1998, har endelig givet meddelelse om en række foranstaltninger, som blev vedtaget den 14. august 1998 for Nordirland, og proceduren har kunnet henlægges. Til gengæld har en række medlemsstater ikke sendt Kommissionen alle af de krævede oplysninger om de anlæg og virksomheder, der varetager bortscaffelsen og nyttiggørelsen af farligt affald. Kommissionen har derfor besluttet at sende Belgien, Grækenland, Italien og Portugal en begrundet udtalelse.

(1) EFT C 156 af 24.5.1997, s. 10.

(2) EFT C 333 af 30.10.1998, s. 15.

I 1998 skete der store fremskridt med gennemførelsen af direktiverne om batterier og akkumulatorer, der indeholder farlige stoffer (91/157/EØF og 93/86/EØF). Problemerne med den forsinkede gennemførelse i Italien, Tyskland og Frankrig, som ifølge Domstolens domme havde tilsidesat deres forpligtelser, er blevet løst. Kommissionen har frafaldet sin klage mod Italien i sag C-286/96 vedrørende direktiv 93/86/EØF. Som følge af dommen af 11. juli 1996 (sag C-303/95), hvori blev fastslået, at direktiv 91/157/EØF ikke var gennemført, og efter at Kommissionen havde indledt en procedure på grundlag af traktatens artikel 171, fordi Italien ikke havde efterkommet dommen, har Italien bragt sin situation i orden ved den 20. november 1997 at vedtage et dekret om gennemførelse af de to direktiver. Frankrig har også bragt sin situation i orden, efter at Kommissionen havde indledt en procedure på grundlag af traktatens artikel 171, fordi Frankrig ikke havde efterkommet dommen af 29. maj 1997 (de forenede sager C-282/96 og C-283/96), hvori det blev fastslået, at direktiv 91/157/EØF og 93/86/EØF ikke var gennemført. Frankrig vedtog den 30. december 1997 et dekret om gennemførelse af de to direktiver. Endelig blev det i dom af 13. november 1997 (sag C-236/96) fastslået, at Tyskland ikke havde gennemført de to direktiver, men Tyskland har nu givet meddelelse om en række bestemmelser til gennemførelse af direktiverne⁽¹⁾, som har gjort det muligt at henlægge proceduren.

Desuden går Kommissionen videre med overtrædelsesprocedurerne mod de medlemsstater, der endnu ikke har udarbejdet de programmer, der er omtalt i direktivets artikel 6. Domstolen afsagde sin første dom herom den 28. maj 1998 i sagen C-298/97, hvori den fastslår, at Spanien ikke har overholdt sine forpligtelser. Disse programmer omfatter en række forskellige elementer, nemlig mindskelse af tungmetalindholdet i batterier og akkumulatorer, fremme af markedsføringen af batterier, der indeholder mindre mængder af farlige stoffer, nedbringelse af mængden af batterier i husholdningsaffald, fremme af forskning og særskilt bortskaffelse. Spanien anførte, at disse mål var nået ved hjælp af forskellige foranstaltninger, såsom investeringer i infrastrukturer til indsamling af batterier og akkumulatorer. Der er imidlertid ikke udarbejdet noget fuldstændigt program med henblik på at opfylde de specifikke mål i direktivet, hvilket ifølge Domstolen betyder, at Spanien ikke har overholdt sine forpligtelser. Som følge af denne dom har Kommissionen indledt proceduren på grundlag af artikel 171.

Domstolen fortsætter behandlingen af sag C-347/97, som Kommissionen har anlagt mod Belgien med samme begrundelse. Kommissionen har på samme grundlag anlagt sag ved Domstolen mod Frankrig (sag C-178/98) og Grækenland (sag C-215/98). Til gengæld har proceduren mod Italien kunnet henlægges, efter at Italien har vedtaget de nødvendige foranstaltninger. Kommissionen har sendt Portugal en begrundet udtalelse med samme begrundelse.

Endelig har Kommissionen i 1998 med hensyn til batterier og akkumulatorer vedtaget Kommissionens direktiv 98/101/EF af 22. december 1998 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 91/157/EØF om batterier og akkumulatorer, der indeholder farlige stoffer⁽²⁾, som snart skal gennemføres i national lovgivning.

Kommissionen har indledt en række overtrædelsesprocedurer vedrørende gennemførelsen af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald, hvor gennemførelsesfristen udløb den 30. juni 1996. Den har således besluttet at anlægge sag ved Domstolen mod Finland, Irland, Luxembourg, Grækenland og Belgien. De tre førstnævnte medlemsstater har imidlertid nu bragt deres situation i orden; Finland har givet meddelelse om de retsakter, der er vedtaget for Åland, Irland har givet meddelelse om de retsakter, der blev vedtaget den 8. oktober 1998, og Luxembourg har givet meddelelse om storhertugelig anordning af 31. oktober 1998. Kommissionen har ligeledes sendt en begrundet udtalelse til Det Forenede Kongerige og Portugal. Frankrig har givet meddelelse om et dekret af 20. juli 1998, som gennemfører en række af direktivets bestemmelser, men overtrædelsesproceduren er fortsat åben. Desuden har Tyskland givet meddelelse om den ændrede udgave af 28. august 1998 af emballageforordningen, som opretholder et system til fremme af genbrug af emballage. På grundlag af denne ændring af lovgivningen har Kommissionen sendt en yderligere åbningsskrivelse til Tyskland, hvori den rejser en række spørgsmål om dette genbrugssystem.

Ud over den formelle gennemførelse af direktiv 94/62/EF er det vigtigt, at de nationale gennemførelsesbestemmelser er i overensstemmelse med direktivet. Det er tilsyneladende ikke tilfældet i Danmark, som Kommissionen har sendt en begrundet udtalelse på grund af det danske forbud mod metaldåser til drikkevarer og andre former for emballage, der ikke kan genbruges.

Det skal fremhæves, at direktiv 94/62/EF indeholder en nyskabende bestemmelse vedrørende gennemførelsen af direktiver. Ifølge artikel 16 skal medlemsstaterne meddele Kommissionen og de øvrige medlemsstater udkastene til de foranstaltninger, de agter at træffe, så de kan gennemgå dem, inden de vedtages, i overensstemmelse med proceduren i direktiv 83/189/EØF⁽³⁾. Denne anmeldelsesprocedure ledsages af en frist på tre måneder, hvor den pågældende medlemsstat ikke må lade det anmeldte forslag træde i kraft. Kommissionen og medlemsstaterne har således en rimelig frist til at vurdere, om den anmeldte tekst er i overensstemmelse med fællesskabsretten med hensyn til frie varebevægelser og med direktivet selv, og til at gøre den medlemsstat, der har anmeldt forslaget, opmærksom på eventuelle problemer, der kan opstå på dette område, når det pågældende forslag iværksættes. Denne bestemmelse, som betyder, at der skal være en dialog mellem

(1) Batterieverordning, offentliggjort den 2. april 1998.

(2) EFT L 1 af 5.1.1999, s. 1.

(3) Dette direktiv er blevet afløst af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

Kommissionen og medlemsstaterne om gennemførelsen af direktiver, er således med til at forebygge, at der opstår problemer med overensstemmelsen og senere med gennemførelsen. Det skal her understreges, at bestemmelsen ikke kun gælder for de foranstaltninger, der er vedtaget med henblik på gennemførelsen af direktivet, men også vedrører alle udkast til foranstaltninger, som sigter mod at ændre de eksisterende gennemførelsesbestemmelser.

Med hensyn til *forordning (EØF) nr. 259/93 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab* fortsætter Kommissionen stadig de to procedurer mod Tyskland og Frankrig om sager vedrørende ulovlige hindringer for overførsel af visse former for affald. Forordningens anvendelse giver regelmæssigt anledning til vanskeligheder, når det skal afgøres, hvilke former for affald der er tale om, fordi den ordning, der skal anvendes, er forskellig alt efter affaldets skadelighedsgrad. Ligeledes er der problemer med karakteren af den affaldsbehandling, med henblik på hvilken en virksomhed vil overføre affald: de procedurer, der skal følges, og de muligheder, de offentlige myndigheder har for at modsætte sig en overførsel, er forskellige, alt efter om der er tale om nyttiggørelse eller bortskaffelse.

Domstolen udtalte sig den 25. juni 1998 om fortolkningen af *forordning (EØF) nr. 259/93* på foranledning af en række præjudicielle spørgsmål, som Nederlandenes Raad van State havde stillet i to sager.

I forbindelse med en sag om import af tysk affald til Nederlandene, uden at det var anmeldt til de nederlandske myndigheder, præciserede Domstolen i sin dom en række forhold (sag C-192/96, Beside BV og I.M. Besselsen). For det første udtalte Domstolen, at udtrykket »husholdningsaffald« (den orange liste, bilag III til *forordning (EØF) nr. 259/93*) omfatter dels affald, som hovedsagelig består af affald, der er nævnt i den grønne liste i *forordningens bilag II*, blandet med andre kategorier affald, som findes på denne liste, dels affald, der er nævnt i den grønne liste blandet med en ringe mængde stoffer, som ikke figurerer på denne. For det andet fastslog Domstolen, at henvisningen til oplagring af materialer (bilag II B i det ændrede direktiv 75/442/EØF) ikke blot omfatter tilfælde, hvor oplagringen sker i den virksomhed, hvor en af de øvrige i dette bilag nævnte nyttiggørelses- og bortskaffelsesformer skal benyttes, men også tilfælde, hvor oplagringen sker forud for en transport til en sådan virksomhed, uanset om denne virksomhed er beliggende i eller uden for Fællesskabet. For det tredje fastslog Domstolen at de oplysninger, der nævnes i artikel 11, stk. 1, i *forordning (EØF) nr. 259/93*, er de mindste beviskrav, som den kompetente myndighed kan stille med henblik på at fastslå, om det grønne affald er bestemt til nyttiggørelse, når der ikke er sket anmeldelse. Endelig præciserede Domstolen, at *forordning (EØF) nr. 259/93* skal fortolkes således, at bestemmelsesmedlemsstaten ikke ensidigt kan returnere affaldet til afsendelsesmedlemsstaten uden forudgående anmeldelse rettet til denne; afsendelsesmedlemsstaten

kan ikke modsætte sig returnering, når bestemmelsesmedlemsstaten fremsætter en behørigt begrundet anmodning herom. Det fastslås således, at hver enkelt medlemsstat har ansvaret for det affald, der produceres på dens område.

I den præjudicielle sag C-203/96 (*Chemische Afvalstoffen Dusseldorp BV m.fl. mod Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer*) hedder det i domskonklusionerne, at det ændrede direktiv 75/442/EØF og *forordning (EØF) nr. 259/93* ikke kan fortolkes således, at principperne om tilstrækkelig egenkapacitet og nærhed finder anvendelse på overførsler af affald til nyttiggørelse. EF-traktatens artikel 130 T tillader ikke medlemsstaterne at udstrække anvendelsen af disse principper til sådant affald, når det fremgår, at de udgør en hindring for udførelserne, som hverken er begrundet i en tvingende miljøbeskyttelsesforanstaltning eller i en af de i traktatens artikel 36 fastsatte undtagelser. Denne løsning bekræfter, at affald til nyttiggørelse (genbrug, kompostering, forbrænding med energigenvinding) har større bevægelsesfrihed end affald, der skal bortskaffes (forbrænding uden energigenvinding, deponering), og medlemsstaterne kan ikke underkaste de to affaldskategorier én fælles, mere restriktiv ordning.

Endelig er der med hensyn til overførsel af affald vedtaget en *forordning, nemlig Kommissionens forordning (EF) nr. 2408/98 af 6. november 1998 om ændring af bilag V til Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab* (1).

Andre mere specifikke direktiver skal også nævnes på grund af de overtrædelsesprocedurer, som de har givet eller giver anledning til.

Med hensyn til *direktiv 86/278/EØF om beskyttelse af jorden i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg* har Frankrig således givet meddelelse om dekret af 8. december 1997 og bekendtgørelser af 8. januar og 2. februar 1998.

Hvad angår det første fællesskabsdirektiv om affald, dvs. *direktiv 75/439/EØF om bortskaffelse af olieaffald*, har Kommissionen besluttet at anlægge sag ved Domstolen mod Portugal på grund af gennemførelsens manglende overensstemmelse, idet den portugisiske lovgivning ikke kræver, at anlæggene til regeneration af olieaffald anvender den bedste teknologi, der er til rådighed, når det ikke medfører urimelige udgifter, ikke forbyder, at olieaffald med et PCB-indhold på over 50 ppm anvendes til brændsel for udstyr, som blev anvendt, inden lovgivningen trådte i kraft, og ikke indeholder bestemmelser om periodisk inspektion af anlæggene. Desuden fortsætter proceduren ved Domstolen mod Tyskland (sag C-102/97). Den vedrører problemer med ukorrekt anvendelse af direktivet i forbindelse med problemer med behandling af olieaffald ved regeneration.

(1) EFT L 298 af 7.11.1998, s. 19.

Med hensyn til bortskaffelse af PCB og PCT, som er to meget farlige stoffer, skal det endnu en gang fastslås, at medlemsstaterne skulle gennemføre *direktiv 96/59/EF*, som ophæver det gamle direktiv 76/403/EØF, senest den 16. marts 1998. Kommissionen har besluttet at sende begrundede udtalelser til Danmark, Tyskland, Grækenland, Spanien, Italien, Portugal og Det Forenede Kongerige, som ikke har givet meddelelse om nationale gennemførelsesbestemmelser.

2.12.9. Miljø og industri

På dette område, som på visse punkter er beslægtet med området farlige stoffer, vedrører *direktiv 82/501/EØF*, det såkaldte *Seveso-direktiv*, forebyggelse af risikoen for større industriuheld. Kommissionen har kunnet henlægge proceduren mod Tyskland og dermed frafalde den sag, som den havde anlagt ved Domstolen (sag C-192/97), fordi den tyske lovgivning ikke var i overensstemmelse med direktivet, idet den i forhold til direktivet var for restriktiv med hensyn til de anlæg og stoffer, der var omfattet. Tyskland har vedtaget en forordning af 20. april 1998, som bringer situationen i orden. Derimod fortsætter den sag, der er anlagt ved Domstolen mod Italien (sag C-336/97) på grund af ukorrekt anvendelse af direktivet med hensyn til beredskabsplaner, inspektioner og kontrolforanstaltninger.

Det skal bemærkes, at *direktiv 96/82/EF*, som skal være gennemført senest den 3. februar 1999, træder i stedet for direktiv 82/501/EØF fra den 3. februar 2001, bl.a. med henblik på at udvide anvendelsesområdet til flere virksomheder, som kan give anledning til farlige ulykker, og at udvikle informationsudvekslinger mellem medlemsstaterne.

Kommissionen har besluttet at anlægge sag ved Domstolen mod Portugal vedrørende gennemførelsen af *direktiv 84/360/EØF* (luftforurening fra industrianlæg), da godkendelsessystemet ikke omfatter alle de anlæg, som er omhandlet af direktivet.

Med hensyn til *direktiv 87/217/EØF om forebyggelse af miljøforurening med asbest* er der indledt en procedure mod Belgien på grund af lovgivningens manglende overensstemmelse, idet Kommissionen sendte Belgien en begrundet udtalelse i 1998.

Hvad angår de to *direktiver om forebyggelse af luftforurening fra kommunale affaldsforbrændingsanlæg*, 89/369/EØF (nye anlæg) og 89/429/EØF (eksisterende anlæg), er der stadig visse problemer. Kommissionen har kunnet henlægge den overtrædelsesprocedure, den havde indledt mod Italien på grundlag af artikel 171 som følge af dom af 26. juni 1996 i sag C-237/95 om manglende meddelelse om bestemmelser til gennemførelse af de to direktiver, da Italien har vedtaget og offentliggjort et dekret af 19. november 1997. Kommissionen har til gengæld besluttet at anlægge sag mod Belgien, fordi lovgivningen til gennemførelse af de to direktiver ikke er i overensstemmelse

med direktiverne på trods af, at Regionen Bruxelles har vedtaget en bekendtgørelse af 28. maj 1998, og Regionen Flandern har vedtaget en bekendtgørelse af 24. marts 1998, som løser en række overgangsproblemer. Desuden har Kommissionen sendt Spanien en begrundet udtalelse, idet Spanien på De Kanariske Øer har tilladt driften af forbrændingsanlæg, som ikke er i overensstemmelse med kravene i direktiv 89/369/EØF.

Med hensyn til affaldsforbrænding skulle *direktiv 94/67/EF om forbrænding af farligt affald* have været gennemført den 31. december 1996. Mens overtrædelsesprocedurerne mod Danmark, Irland, Nederlandene, Portugal, Finland og Sverige har kunnet henlægges, efter at disse medlemsstater har givet meddelelse om de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktivet, fortsætter en række andre procedurer. Kommissionen har således anlagt sag mod Grækenland (sag C-388/98) og besluttet at anlægge sag mod Østrig. Den har også sendt Det Forenede Kongerige, Italien og Belgien en begrundet udtalelse.

Det skal bemærkes, at *direktiv 96/61/EF om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (det såkaldte IPPC-direktiv)*, som blev vedtaget den 24. september 1996, skal være gennemført senest den 30. oktober 1999. Dette direktiv, som tilhører en ny generation af fællesskabsinitiativer på miljøområdet, sigter mod en helhedsløsning, der overholder nærhedsprincippet, og som fremmer deltagelse af alle berørte parter samt giver mulighed for samspil mellem industri og miljø. Kommissionen kan konstatere, at det ikke er alle medlemsstaterne, der råder over et gennemførelsesinstrument, og at medlemsstaterne i så fald hurtigst muligt må gå i gang med arbejdet med gennemførelsen af direktivet i national ret. Kommissionen har for øvrigt nedsat en uformel ekspertgruppe, som mødtes i 1998, med henblik på at hjælpe medlemsstaterne med at gennemføre direktivet. Desuden mødtes et forum vedrørende udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og industrien om de bedste tilgængelige teknikker regelmæssigt i 1998 på grundlag af direktivets artikel 16, stk. 2. Endelig mødtes det udvalg, der i henhold til direktivets artikel 15 og 19 skal udarbejde oversigten over de vigtigste emissioner og forureningskilder, også i 1998.

Det skal også nævnes, at Kommissionen har besluttet at anlægge sag ved Domstolen mod Belgien vedrørende *forordning (EØF) nr. 880/92 om en EF-ordning for tildeling af et miljømærke («Ecolabel»)*, da Belgien ikke har indført nationale bestemmelser til gennemførelse af forordningen (udpegning af et ansvarligt organ, de praktiske bestemmelser om behandling af ansøgningerne).

Tilsvarende har Kommissionen med hensyn til *forordning (EØF) nr. 1836/93 om industrivirksomheders frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøstyring og miljørevision* sendt Grækenland og Portugal en begrundet udtalelse, fordi der ikke foreligger nationale bestemmelser til gennemførelse af forordningen.

Desuden besluttede Kommissionen i 1998 at sende en begrundet udtalelse til Belgien på grund af et principspørgsmål, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt ordningen med stiltiende tilladelse, dvs. en tilladelse, som blev givet, hvis den kompetente myndighed ikke havde modsat sig det inden for en bestemt frist, var i overensstemmelse med fællesskabsretten. I forbindelse med direktiv 80/68/EØF (grundvand) udtalte Domstolen, at det forhold, at afslag, udstedelse eller inddragelse af tilladelser skal ske med en udtrykkelig retsakt og efter en præcis fremgangsmåde, der overholder en række nødvendige betingelser, som fastlægger borgernes rettigheder og forpligtelser, betyder, at en stiltiende tilladelse ikke er forenelig med direktivets krav⁽¹⁾. Således er visse aspekter af den belgiske lovgivning vedrørende direktiverne 75/442/EØF, som ændret (affald), 76/464/EØF (udledning af farlige stoffer i vandmiljøet), 80/68/EØF (grundvand), 85/337/EØF (vurdering af indvirkningen på miljøet) og 84/360/EØF (luftforurening fra industrianlæg) ikke i overensstemmelse med dette krav i fællesskabsretten.

2.12.10. Strålebeskyttelse

Selv om lovgivningen om strålebeskyttelse er baseret på artikel 2, litra b), og kapitel III i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, begrænser beskyttelsen sig ikke til atomenergi, men omfatter alle de tilfælde, hvor befolkningen og arbejdstagerne udsættes for ioniserende stråling, også når det drejer sig om medicinsk anvendelse. Ifølge Euratom-traktatens artikel 33 skal Kommissionen altid høres i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslag i medlemsstaterne. Med denne procedure har Kommissionen et effektivt redskab til at undgå, at der vedtages en national lovgivning, som strider mod fællesskabsretten. Kontrollen med anvendelsen af fællesskabsretten om strålebeskyttelse, som udøves på grundlag af Euratom-traktatens artikel 141, som er den bestemmelse i traktaten, der svarer til artikel 169 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, supplerer denne procedure med forudgående kontrol.

Med hensyn til direktiv 80/836/Euratom om fastsættelse af de grundlæggende normer for beskyttelse mod stråling har Kommissionen kunnet henlægge de overtrædelsesprocedurer for manglende meddelelse, som den havde indledt mod Østrig, Finland og Sverige. Dermed har alle medlemsstaterne nu givet meddelelse om nationale gennemførelsesbestemmelser. Det skal bemærkes, at direktiv 80/836/Euratom vil blive afløst af direktiv 96/29/Euratom, som skal være gennemført senest den 13. maj 2000. På grundlag af anbefaling nr. 60 fra Den Internationale Kommission for Strålebeskyttelse sænker det nye direktiv bl.a. dosisgrænserne for arbejdstagerne og befolkningen. Da de gamle normer snart afløses af nye, begrænser Kommissionen sig i overtrædelsesprocedurerne mod Luxembourg og Nederlandene på grund af manglende overensstemmelse til de punkter, som er fælles for det gamle og det nye direktiv.

Gennemførelsen af direktiv 84/466/Euratom om strålebeskyttelse af patienter er blevet forbedret. Irland og Italien har givet meddelelse om lovgivningen til gennemførelse af de dele af direktivet, som endnu ikke var i overensstemmelse med direktivet. Kommissionen har derfor henlagt overtrædelsesprocedurerne mod disse medlemsstater. Spanien har også, efter at være blevet dømt af Domstolen i 1997 (dom af 9. oktober 1997, sag C-96/21), gjort fremskridt med gennemførelsen af dette direktiv i national ret og har løst en række af de problemer, som indgik i overtrædelsesproceduren for manglende overensstemmelse. Til gengæld svarer den belgiske lovgivning, som der er givet meddelelse om, stadig ikke til direktivets krav, og proceduren for manglende overensstemmelse mod denne medlemsstat fortsætter derfor.

Direktiv 84/466/Euratom vil blive afløst af direktiv 97/43/Euratom om medicinsk bestråling, som skal være gennemført senest den 13. maj 2000. Kommissionen nøjes derfor også her med at gå videre med de elementer, der er fælles for det gamle og det nye direktiv.

Finland har givet meddelelse om nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 89/618/Euratom om oplysning af befolkningen i tilfælde af strålingsfare. Kommissionen har derfor henlagt sagen om manglende meddelelse. Proceduren mod Tyskland for manglende overensstemmelse fortsætter.

Med hensyn til direktiv 90/641/Euratom om strålebeskyttelse af eksterne arbejdstagere er overtrædelsesproceduren mod Frankrig for manglende overensstemmelse stadig åben.

Hvad angår direktiv 92/3/Euratom om overvågning af og kontrol med overførsel af radioaktivt affald har Kommissionen, efter at Tyskland og Belgien har givet meddelelse om nationale gennemførelsesbestemmelser, afstået fra at videreføre sine sager ved Domstolen for manglende meddelelse (henholdsvis sag C-97/220 og C-97/277). Alle medlemsstaterne har nu givet meddelelse om nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv.

2.13. LANDBRUG

2.13.1. Fri bevægelighed for landbrugsprodukter

Et af grundlagene, for at den fælles landbrugspolitik og dens fælles markedsordninger kan fungere, er, at der sikres fri bevægelighed for landbrugsprodukterne i det indre marked.

Domstolen har gentagne gange gjort opmærksom på, at EF-traktatens artikel 30 og 34 er en integreret del af de fælles markedsordninger, selv om det fra 1. januar 1970 blev overflødig udtrykkeligt at anføre disse artikler i retsfor skrifterne vedrørende markedsordningerne.

⁽¹⁾ Dom af 28. februar 1991, Kommissionen mod Italien, sag C-360/87, Sml. 1991 I, s. 791, præmis 30 og 31.

Kommissionen sørger hele tiden for, at hindringerne for udvekslingen af landbrugsprodukter i Fællesskabet hurtigt fjernes. Også i år er de seneste års tendens fortsat med et fald i antallet af nye sager vedrørende de traditionelle hindringer for den fri udveksling af landbrugsprodukter, som f.eks. systematisk importkontrol og krav om certifikater. Det franske krav om kun at godkende markedsføringen af græsblandinger sammensat af frø af de sorter, der er opført på den franske nationale liste, blev betragtet som værende i modstrid med EF-traktatens artikel 30 uden at kunne retfærdiggøres efter samme traktats artikel 36, fordi sektoren er harmoniseret ved direktiv 66/401/EØF og 70/457/EØF.

Kommissionen har afgivet en begrundet udtalelse som følge af de tyske myndigheders afvisning af at tillade, at det tyske kvalitetsmærke CMA med påskriften »Markenqualität aus deutschen Landen«, der kun tildeles produkter forarbejdet i Tyskland, uden at den geografiske sammenhæng og oprindelse præciseres, påsættes andre medlemsstaters produkter. Efter Kommissionens opfattelse fører den pågældende etiket til en obligatorisk delvis geografisk begrænsning af fremstillingsprocessen, hvilket er i modstrid med artikel 30 i EF-traktaten, således som fortolket af Domstolen i dommene Eggers (12. oktober 1978, sag 13/78, Sml. 1978, s. 1935) og Montagne (7. maj 1997, sag C-321/94, Sml. 1997 I, s. 2343).

Domstolen traf den 12. november 1998 afgørelse i sag C-102/96, Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland, og dømte sidstnævnte til at ophæve den forpligtelse, som de tyske myndigheder havde pålagt Danmark, til at mærke og varmebehandle visse former for fersk svinekød, fordi der var tale om en hindring for samhandelen med det pågældende kød⁽¹⁾.

Med hensyn til de mindre traditionelle hindringer, som f.eks. de gentagne voldshandlinger i Frankrig i forbindelse med importen af frugter og grøntsager fra andre medlemsstater, især Spanien, og de offentlige myndigheders afvisning af at træffe de nødvendige foranstaltninger til imødegåelse heraf, skal det nævnes, at Domstolen i sin dom af 9. november 1997 i sagen C-265/95 har udtalt følgende: »Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 30, sammenholdt med artikel 5, og de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter, idet den har undladt at træffe alle nødvendige og adækvate foranstaltninger med henblik på, at private aktioner ikke hindrer den frie bevægelighed for frugt og grøntsager«. Den fredelige afvikling af salgskampagnen for frugter og grøntsager fra Spanien i 1998 tyder på, at de foranstaltninger med henblik på opretholdelse af den offentlige orden, som de franske myndigheder traf for at efterkomme Domstolens dom, synes at have været rimeligt effektive. Kommissionen håber, at de kommende salgskampagner kan afvikles på samme måde.

2.13.2. Markederne

Ud over arbejdet med at fjerne hindringerne for den frie bevægelighed for landbrugsprodukter har Kommissionen fortsat sine bestræbelser sig på korrekt og effektivt at få gennemført de øvrige bestemmelser på landbrugsområdet.

Kommissionen har således i forbindelse med sin kontrol af anvendelsen af mekanismerne i forbindelse med markedsordningerne lagt stor vægt på de *produktionsbegrænsende foranstaltninger*, især inden for mejerisektoren, hvor der har været foretaget en systematisk analyse af de tekster, som medlemsstaterne har vedtaget til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 3950/92 og (EØF) nr. 536/93.

Kommissionen har fremsat begrundet udtalelse over for Italien og Spanien på grund af de mangler, der blev konstateret ved gennemførelsen af mælkekvoterne. Hovedproblemet i denne forbindelse er, at de ansvarlige myndigheder konstant undlader endeligt at vælte ekstraafgiften over på de producenter, der er ansvarlige for produktionsoverskridelsen.

I Italien forholder det sig således, at selv om opkøberne skal opkræve et forskud på den afgift, som producenterne skylder, er de endnu ikke blevet pålagt at indbetale de opkrævede beløb til myndighederne for perioderne 1995-1996 og 1996-1997. De italienske myndigheder har således fundet det nødvendigt inden denne indbetaling at gennemføre en grundig kontrol af hver enkelt producents referencekvalitet og af produktionen i de pågældende år. Resultaterne af disse kontroller er stadig kun midlertidige.

I Spanien har producenterne kun reelt betalt en del af de skyldige afgifter for perioderne 1993-1994, 1995-1996 og 1996-1997. Både mange producenter og opkøbere har klaget over de pågældende beslutninger. Kommissionen har drøftet de spanske myndigheders holdning, som er, at en stor del af den skyldige afgift reelt er dækket af den sikkerhedsstillelse, som er deponeret hos domstolene, eller som afgiftsmyndighederne er ved at inddrive.

Kommissionen har ved at forelægge spørgsmålet for Domstolen fortsat sagen mod Frankrig, der har fordelt de referencemængder, der blev frigjort ved ordningen for ophør med mælkeproduktion på diskriminerende måde (sag C-96/198). Desuden pålagde fællesskabslovgivningen medlemsstaterne at udligne den lineære nedsættelse (2,15 %) fra 1990/91 ved hjælp af supplerende tildelinger. De mængder, som er tildelt i Frankrig, har ikke været tilfredsstillende i alle tilfælde.

Denne sag er blevet slettet af Domstolens register, fordi de franske myndigheder har vedtaget foranstaltninger til udligning af nedsættelsen og til indførelse af en delvis fællespulje for de mængder, der frigøres under en ordning for ophør. Kommissionen følger i øjeblikket sidstnævnte sag med stor opmærksomhed for at se, om fællespuljen udnyttes tilstrækkeligt.

⁽¹⁾ Sag C-102/96; se trettende årlige beretning (1995).

Kommissionen har ligeledes været foranlediget til at se nærmere på den manglende overholdelse af fællesskabsbestemmelserne om beskyttelse af *landbrugsprodukternes betegnelser*.

Inden for mejerisektoren har Kommissionen forsat den overtrædelsesprocedure, som den indledte mod Nederlandene, der har godkendt markedsføring af forbrugsmælk (skummetmælk med 25 % af det indhold af fedtstoffer, der findes i sødmælk), der ikke omhandles i Rådets forordning (EØF) nr. 1411/71 om supplerende regler for den fælles markedsordning for mejeriprodukter, hvori der fastsættes udtømmende regler for sammensætningen af forbrugsmælk. Denne procedure kunne henlægges, efter at produktet blev trukket tilbage.

Kommissionen har vedrørende spiritus fremsat begrundet udtalelse over for Den Franske Republik, der på fransk område har tilladt markedsføring af en spiritusholdig drik med salgsbetegnelse »whisky«, selv om der er tale om whisky fortyndet med en vis procentdel vand. Blandt de karakteristika, der omhandles i forordning (EØF) nr. 1576/89 og som whisky skal overholde, er et alkoholindhold på mindst 40 % vol., og det er forbudt at tilsætte vand til spiritus, da produktets art derved ændres.

Tribunal de Grande Instance i Paris (sag C-136/96) har stillet et præjudicielt spørgsmål om samme emne. Domstolen har i sin dom af 16. juli 1998 vurderet, at fællesskabslovgivningen forbyder vildledende betegnelser.

De franske myndigheder har i deres svar på den begrundede udtalelse fastholdt deres tidligere holdning som begrundelse for fortsat at markedsføre den pågældende drik med den salgsbetegnelse, som Kommissionen anfægter. Denne har derfor besluttet at forelægge sagen for Domstolen.

Endelig har Kommissionen inden for *tobak* i sin begrundede udtalelse anfægtet de yderligere betingelser, som ifølge græsk lovgivning pålægges med hensyn til leveringsstedet for råtabak, og som ikke kræves ifølge forordning (EF) nr. 1067/95.

2.13.3. Harmoniserede områder

Generelt

Kommissionen har kunnet konstatere, at gennemførelsessituationen inden for landbrug er blevet lidt bedre i 1998. Der har kunnet konstateres klare fremskridt i flere medlemsstater, bl.a. i Tyskland, Østrig og Italien. Derimod er situationen i tre medlemsstater, Frankrig, Luxembourg og Portugal, der langtfra var tilfredsstillende i 1997, forblevet mere eller mindre uændret. Det kan konstateres, at varigheden af overtrædelsesprocedurerne er blevet forkortet. Således er antallet af sager forelagt Domstolen blevet stærkt reduceret, ligesom dommenes antal. Det skal ligeledes bemærkes, at der ikke i år har skullet indledes procedurer efter traktatens artikel 171.

Frø og planter

Alle direktiver under dette område er blevet gennemført.

Plantesundhed

Der er forholdsvis få væsentlige problemer, der udestår inden for dette område. Tyskland har ved sin vedtagelse i 1998 af en ny lovgivning om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler efterkommet Domstolens dom af 27. november 97 i sag C-96/137, hvorved Tyskland blev dømt for ikke at have opfyldt sine forpligtelser til at gennemføre direktiv 91/414/EØF.

Derimod har Kommissionen besluttet at klage til Domstolen over, at Frankrig og Belgien ikke har gennemført direktiv 97/57/EF om ændring af bilag VI til direktiv 91/414/EØF.

Gennemførelsen af direktiv 96/32/EF og 96/33/EF om maksimalgrænseværdier for pesticidrester er meget forsinket i Luxembourg og Østrig.

Foder

Flere vigtige direktiver inden for dette område udløb i 1998. Det drejer sig især om direktiv 95/53/EF (tilrettelæggelse af offentlig kontrol), 95/59/EF (godkendelse og registrering af visse virksomheder og agenter), 96/25/EF (omsætning af fodermidler), 96/51/EF (væsentlig ændring af lovgivningen om tilsætningsstoffer til foderstoffer) og 98/67/EF (revision af bilagene til direktiv 96/25/EF). Da det har været meget kompliceret at gennemføre og anvende fællesskabsbestemmelserne, er der ofte opstået store forsinkelser, hvilket forklarer det lavere gennemførelsesniveau i denne sektor.

I mange medlemsstater har det været nødvendigt at omarbejde den nationale lovgivning om foder fuldstændig, hvilket i visse tilfælde også har medført forsinkelser i gennemførelsen af andre direktiver.

Desuden har Domstolen fået forelagt en overtrædelsessag, da Frankrig har undladt at give meddelelse om transformation af direktiv 93/74/EØF, 94/39/EF, 95/9/EF og 95/10/EF (foder med særlige ernæringsformål).

Det veterinære område

Situationen med hensyn til gennemførelsen inden for denne sektor er blevet betydeligt forbedret.

Kommissionen er imidlertid meget forurolet over, at der i otte medlemsstater ikke er nationale gennemførelsesbestemmelser til transformering af direktiv 96/43/EF om finansiering af veterinærundersøgelse og -kontrol. Den har derfor besluttet

at forelægge sagen for Domstolen. Det samme er tilfældet for så vidt angår den manglende gennemførelse i Italien, Frankrig, Irland og Portugal af direktiv 96/22/EF (forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyreostatisk virkning og af β -agonister i husdyrbrug) og 96/23/EF (kontrolforanstaltninger, der skal iværksættes for visse stoffer og restkoncentrationer heraf i levende dyr og produkter heraf).

Endelig har Østrig afsluttet gennemførelsen af de zootekniske direktiver, der indgår i den gældende fællesskabsret. Det har dog endnu ikke gennemført direktiv 90/428/EØF (enhovede dyr bestemt til konkurrencer).

Seks medlemsstater mangler at få gennemført direktiv 96/93/EF om udstedelse af certifikater for dyr og animalske produkter, der især indeholder bestemmelser til hindring af, at der udstedes falske certifikater. Det kan ikke undgås, at der sendes en begrundet udtalelse til medlemsstaterne.

Der skal gøres opmærksom på, at direktiv 95/29/EF om dyrevelfærd kun er delvis gennemført i Frankrig. I Østrig har delstaten Salzburg ikke vedtaget gennemførelsesbestemmelser til direktiv 93/119/EF (beskyttelse af dyr på slagte- eller aflivningstidspunktet).

Manglende eller dårlig gennemførelse

I modsætning til tidligere år, hvor der generelt har været meget få overtrædelser i form af dårlig gennemførelse, der medførte, at der måtte afgives begrundede udtalelser, eller at sagen blev forelagt Domstolen, har 1998 været markeret af fremsendelsen af forskellige begrundede udtalelser, der sætter spørgsmålstegn ved, om gennemførelsesforanstaltningerne til visse direktiver har været i overensstemmelse med fællesskabsretten, og ved disse foranstaltningers anvendelse. Ud over de spørgsmål, der er rejst som følge af Storhertugdømmet Luxembourgs gennemførelse af direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, har tre andre områder givet anledning til afgivelse af begrundede udtalelser.

Der er for det første de mangler, der er fastslået med hensyn til de undersøgelser, der gennemføres i medlemsstaterne af anvendelsen af de afgifter, der omhandles i direktiv 93/118/EF om finansiering af sundhedsmæssig undersøgelse og kontrol af fersk kød og fjerkrækød, og som har ført til fremsendelse af begrundede udtalelser til Italien, Grækenland og Luxembourg for så vidt angår kontrollerne af kød importeret fra tredjelande og over for Belgien og Frankrig for så vidt angår aspekterne vedrørende det indre marked og import fra tredjelande.

For det andet har Kommissionen som led i overtrædelsesprocedurerne mod de medlemsstater, der ikke har overholdt deres forpligtelser over for fællesskabslovgivningen med hensyn til bovin spongiform encephalopati (BSE), sendt en begrundet

udtalelse til Frankrig, fordi denne medlemsstat ikke har gennemført beslutning 96/449/EF om godkendelse af alternative varmebehandlingssystemer til forarbejdning af animalsk affald med henblik på inaktivering af spongiform encephalopati-agenser. Forholdet blev reguleret med vedtagelsen af ministerdekret af 6. februar 1998 om gennemførelse af beslutningen. Desuden har Kommissionen afgivet begrundet udtalelse over for Det Forenede Kongerige, efter at kontrolbesøg fra Levnedsmiddel- og Veterinærkontoret (OAV) havde påvist, at de britiske veterinærmyndigheder især på grund af utilstrækkelige embedsdyrlæger ikke gennemførte tilstrækkelig kontrol i slagterierne og opskæringsvirksomhederne, hvilket er i konflikt med direktiv 64/433/EØF og 89/662/EØF samt beslutning 96/239/EF. Desuden risikerer de spanske myndigheders anvendelse af beslutning 96/449/EF, der har været utilfredsstillende, fordi den ikke har omfattet produkter med ringe risiko, at medføre en begrundet udtalelse. De pågældende myndigheder har imidlertid i mellemtiden reguleret situationen. Endelig har Kommissionen sendt en begrundet udtalelse til Portugal på grund af de mangler, som Fællesskabets OAV-inspektører konstaterede ved gennemførelsen af direktiv 90/667/EØF og beslutning 96/449/EF.

For det tredje har de fortsat alvorlige hygiejne- og infrastruktur-mangler, som Fællesskabets OAV-inspektører gentagne gange har konstateret i franske slagterier under kontrolbesøg på stedet medført, at Frankrig har fået tilsendt en begrundet udtalelse. Resultaterne af de sidste besøg har imidlertid vist, at de pågældende slagterier bestræber sig på at overholde standarderne. Desuden har Kommissionen yderligere sendt en begrundet udtalelse til de franske myndigheder vedrørende bekendtgørelse af 3. september 1994, der i modstrid med direktiv 64/433/EØF, 71/118/EØF, 91/445/EØF og 91/495/EØF tillader, at visse slagterier, der markedsfører kød og kødprodukter, fritages fra veterinærkontrol.

2.13.4. Gennemførelse af direktiv 98/34/EF (tekniske standarder og forskrifter) inden for landbrug

1998 bragte som tidligere år Kommissionen mange meddelelser om udkast som led i anvendelsen af direktiv 98/34/EF (tidligere 83/189/EØF), hvorefter medlemsstaterne forud for vedtagelsen skal give meddelelse om alle udkast til tekniske standarder og forskrifter, der risikerer at medføre hindringer for samhandelen inden for Fællesskabet.

Således undersøgte inden for landbrugssektoren i 1998 158 udkast til lovtekster, som medlemsstaterne (143) og EFTA-landene (15) havde givet meddelelse om, med hensyn til deres overensstemmelse med artikel 30 i EF-traktaten og den afledte ret. Efter undersøgelsen anmodede Kommissionen om ændringer af visse tekster via afgivelsen af udførlige udtalelser (12) eller fremsættelse af bemærkninger (17). I andre tilfælde (3) havde Kommissionen foreslået Rådet bestemmelser, der

dækkede de spørgsmål, der omhandlede i udkastet, eller den havde til hensigt at gøre det, hvorefter den pågældende tekst i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3 og 4, i direktiv 98/34/EF blev blokeret i 12 måneder.

I øvrigt har Domstolen efter Securitel-dommen af 30. april 1996 fået forelagt forskellige præjudicielle spørgsmål om, hvorvidt tekster, i forbindelse med hvilke meddelelsesproceduren i direktiv 98/34/EF ikke er blevet overholdt før deres vedtagelse, kan gøres gældende over for tredjemand. Landbrugssektoren er i denne forbindelse involveret i præjudicielle sager C-425—427/97 og C-246/98, der begge vedrører den nederlandske lovgivning, der blev vedtaget i 1991, om denne medlemsstats forbud mod at indgive kvæg til opfedning veterinærlægemidler med sympathicomimetisk virkning og med indhold af clenbuterol samt køb og salg af kvæg til opfedning, der har fået sådanne lægemidler indgivet.

Det må for så vidt angår overtrædelserne med hensyn til de manglende meddelelser af udkast til standarder og tekniske regler konstateres, at de portugisiske myndigheder har accepteret at ændre deres lovgivning vedrørende frugter og grønsager, således at den bliver i overensstemmelse med Kommissionens begrundede udtalelse.

2.14. FISKERI

Kommissionen har til stadighed fulgt medlemsstaternes gennemførelse af de foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af ressourcerne, som kræves ifølge den fælles fiskeripolitik.

I denne forbindelse har Kommissionen systematisk undersøgt de nationale love vedrørende fiskeri og akvakultur for at se, om de er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.

2.14.1. Ressourcer

Det Forenede Kongerige modtog den 14. januar en begrundet udtalelse i forbindelse med bestemmelserne om tildeling af kvoter og medlemsstaternes gennemførelse af kontrolordningen inden for den fælles fiskeripolitik. Dette skete som led i en procedure vedrørende manglende overholdelse af forpligtelserne i bestemmelserne om forbud mod forskelsbehandling begrundet i nationalitet og manglende overholdelse af Domstolens tidligere dom (af 4. oktober 1991) i sag C-246/89, Kommissionen/Det Forenede Kongerige. Efter Kommissionens opfattelse har Det Forenede Kongerige endnu ikke trods Domstolens dom på tilfredsstillende måde gennemført foranstaltninger, der har bragt forskelsbehandlingen med hensyn til tildelingen af fiskerikvoter til ophør. Desuden har Danmark den 24. juli modtaget en begrundet udtalelse som led i en procedure om manglende overholdelse af kontrolpligten som følge af overskridelsen af visse kvoter, som denne medlemsstat har fået tildelt.

2.14.2. Tilladelse til at føre et givet lands flag/fiskerilicenser

Kommissionen fortsatte i 1998 undersøgelserne af, om medlemsstaternes lovgivninger om tilladelse for fiskerifartøjer til at føre et givet lands flag er i overensstemmelse med fællesskabsretten.

Overtrædelsesproceduren over for Italien vedrørende flagtilladelse og fiskerilicenser blev henlagt, da Italien i 1998 vedtog en lovgivning, der med hensyn hertil var i overensstemmelse med fællesskabsretten.

2.15. FORBRUGERBESKYTTELSE

2.15.1. Sikkerhed og sundhed

Direktiv 92/59/EØF om produktsikkerhed i almindelighed og 87/357/EØF om farlige efterligninger af levnedsmidler er blevet gennemført i alle medlemsstater. Der har hidtil ikke været indledt nogen overtrædelsesprocedure.

2.15.2. Beskyttelse af forbrugernes økonomiske interesser

Kommissionen modtog med hensyn til direktiv 94/47/EF om kontrakter om brugsret til fast ejendom på timeshare-basis med en gennemførelsesfrist indtil 29. april 1997 i 1998 meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger fra Finland og Frankrig. Fem andre medlemsstater har imidlertid stadig ikke givet meddelelse om deres nationale foranstaltninger. Kommissionen har indbragt sagerne vedrørende fire medlemsstater (Belgien, Spanien, Italien og Luxembourg) for Domstolen. Den vil snarest indbringe sagen vedrørende Grækenland for Domstolen.

Direktiv 93/13/EØF om urimelige kontraktvilkår i forbrugerkontrakter er nu gennemført i alle medlemsstater. Spanien vedtog som den sidste medlemsstat en lov om urimelige kontraktvilkår i april 1998. Den for Domstolen indledte procedure er blevet henlagt.

Der skal inden for samme område gøres opmærksom på to anmodninger til Domstolen om præjudiciel afgørelse. Den ene (C-82/96 The Queen/Secretary of State and Industry) blev forelagt efter kendelse fra High Court of Justice (Queen's Bench Division), og vedrører det spørgsmål, om organisationer kan henvende sig til domstolene for at få anvendelsen af urimelige kontraktvilkår bragt til ophør. Der blev imidlertid indgået forlig mellem parterne, og sagen blev derefter slettet af registret. Den anden anmodning (C-240/98, Oceano Grupo Editorial/Murciano Quintero) blev indsendt af »Juzgado de Primera Instancia de Barcelona« og rejste det spørgsmål, om direktiv 93/13/EØF tillader en national dommer at vurdere, om en kontraktbestemmelse er urimelig, når han samtidig skal vurdere, om sagen kan antages til realitetsbehandling.

Finland og Tyskland har modtaget åbningsskrivelser med hensyn til gennemførelsen af *direktiv 90/314/EØF om pakkerejser*, men begge sager er blevet henlagt, efter at de to medlemsstater har reageret tilfredsstillende. Der er desuden overtrædelsessager i gang over for Italien og Grækenland på grund af ufuldstændig gennemførelse af direktivets artikel 7.

Kommissionen undersøger i øjeblikket gennemførelsen af artikel 7 i direktiv 90/314/EØF om pakkerejser, hvorefter arrangører/sælgere af pakkerejser skal stille garanti for, at forbrugerne i tilfælde af fallit kan komme tilbage til deres hjemland eller få deres udgifter refunderet. Begrundelsen for denne undersøgelse er, at de nationale gennemførelsesbestemmelser til denne bestemmelse er meget forskellige, og at niveaue for forbrugerbeskyttelse lader meget tilbage at ønske i visse medlemsstater.

Problemerne i forbindelse med gennemførelsen af artikel 7 i direktiv 90/314/EØF fremgår i øvrigt klart af antallet af de præjudicielle spørgsmål, som Domstolen har fået forelagt. I sag C-178/94 (Dillenkofer og andre/Tyskland) og C-364/96 (Verein für Konsumenteninformation/Österreichische Kreditversicherung AG) har Domstolen truffet vigtige afgørelser med hensyn til denne bestemmelses rækkevidde. Sagerne C-140/97 (Rechberger og andre/Østrig; vedrørende bl.a., hvilke bestemmelser der er tilstrækkelige til transformering af artikel 7 i direktiv 90/314/EØF) og C-237/97 (AFS Finland ry/Kuluttajavirasto; vedrørende det spørgsmål, om AFS' vedtægtsmæssige aktiviteter, nemlig studenterudveksling, falder under direktivets anvendelsesområde, og om AFS derfor skal stille garanti efter artikel 7) er stadig ikke afsluttet.

De afgørelser, som Domstolen skal træffe vedrørende disse præjudicielle spørgsmål, og resultaterne af ovennævnte undersøgelse bliver afgørende for Kommissionens opfølgning af de eventuelle overtrædelser af artikel 7 i direktiv 90/314/EØF.

Der er forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende *direktiv 90/88/EØF om forbrugerkredit* (C-208/98, Berliner Kindl Brauerei AG/Siepert), idet det ønskes oplyst, om direktivet finder anvendelse på kautionskontrakter.

2.15.3. Status over medlemsstaternes meddelelser om foranstaltninger til gennemførelse af direktiverne om forbrugerbeskyttelse

Af de tolv direktiver, der falder under dette kapitel, er elleve blevet gennemført af alle medlemsstater. Kun direktiv 94/47/EF er ikke blevet gennemført af fem medlemsstater.

2.16. FÆLLESSKABERNES PERSONALE

De overtrædelsesprocedurer, som Kommissionen har indledt i forbindelse med anvendelsen af fællesskabsretten på Fællesskabernes personale, vedrører medlemsstaternes manglende overholdelse af protokollen om Fællesskabernes privilegier og immuniteter og den manglende gennemførelse af nationale bestemmelser, der sikrer, at vedtægten for De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd og ordningen for Fællesskabernes øvrige ansatte anvendes korrekt.

Der blev den 13. september 1996 sendt en begrundet udtalelse til de spanske myndigheder, fordi de ikke havde overholdt artikel 12, litra b), i protokollen om Fællesskabernes privilegier og immuniteter. Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte, der ikke er spanske statsborgere, har nu modtaget et dokument, der skal tjene som bevis for, at de opholder sig lovligt i Spanien, medens de er tjenestegørende dér, men Kommissionen vil, inden den afgør det videre forløb af denne overtrædelsesprocedure, sikre sig, at det udstedte dokument i praksis imødekommer de betænkeligheder, som kom til udtryk i den begrundede udtalelse.

Kongeriget Spanien har endnu ikke vedtaget de nødvendige nationale regler, selv om Domstolen den 17. juli 1996 (sag C-52/96, Kommissionen/Kongeriget Spanien) konstaterede, at Spanien ikke havde overholdt sine forpligtelser ifølge artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten for De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd med hensyn til overførsel af pensionsrettigheder. Overtrædelsesproceduren over for Spanien fortsætter derfor.

Inden for samme område har Grækenland efterkommet vedtægten, idet det har vedtaget nationale foranstaltninger om overførsel af tjenestemænds og øvrige ansattes pensioner til Fællesskabernes ordning. Kommissionen har derfor henlagt den overtrædelsesprocedure, der var indledt over for Grækenland.

2.17. STATISTIKKER

Medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til statistikker består hovedsagelig i jævnlige og i en bestemt form at fremsende talmateriale om præcise spørgsmål.

Der er ingen alvorlige problemer i forbindelse med anvendelsen af den statistiske metode eller overholdelsen af de frister, der er fastsat med henblik på effektiv anvendelse af den umiddelbart anvendelige fællesskabsret.

De franske og spanske myndigheder har imidlertid undladt at indsende månedlige oplysninger om mængderne og gennemsnitspriserne for landede fiskeriprodukter (Rådets forordning (EØF) nr. 1382/91) og årlige fangststatistikker (Rådets forordning (EØF) nr. 3880/91). Der blev indledt overtrædelsesprocedure i 1998.

Kommissionen har bebudet en begrundet udtalelse over for Frankrig og Spanien, fordi disse landes myndigheder ikke har holdt deres løfter med hensyn til at efterkomme fællesskabsretten.

Herefter er Frankrig begyndt at fremsende de ønskede oplysninger. Kommissionen kunne imidlertid henlægge sagen, efter at det blev konstateret, at det havde indført et statistisk system, der var i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 1382/91.

De spanske myndigheder har gjort en stor indsats for at få bragt deres statistiske system i overensstemmelse med de to forordninger om fiskeri.

De spanske myndigheder er begyndt at fremsende de ønskede oplysninger og har yderligere fremsendt en »samlet handlingsplan for fiskeristatistikker i Spanien«. Dette dokument vurderes som helhed meget positivt. Arbejdet med ændringen af det statistiske system forventes afsluttet ved næste års begyndelse. På grundlag af den nuværende situation er der dog håb om, at sagen kan henlægges i 1999.

Det må med hensyn til transformeringen af Fællesskabets direktiver til medlemsstaternes ret konstateres, at de fleste forsinkelser ved meddelelsen om nationale gennemførelsesforanstaltninger skyldes medlemsstaternes interne institutionelle og administrative infrastruktur.

Et antal medlemsstater havde således ikke meddelt Kommissionen de nationale gennemførelsesforanstaltninger til to direktiver, nemlig Rådets direktiv 95/57/EF om indsamling af statistiske oplysninger vedrørende turisme (seks medlemsstater) og direktiv 96/16/EF om statistiske undersøgelser af mælk og mejeriprodukter (14 medlemsstater).

Kommissionen indsats over for medlemsstaterne med henblik på at få dem til at overholde fristerne i de to direktiver har været effektiv.

Således blev 20 overtrædelsessager, indledt i 1997, henlagt i 1998 efter meddelelse om nationale gennemførelsesforanstaltninger.

Det gælder Tyskland, Italien, Portugal og Det Forenede Kongerige for så vidt angår direktiv 95/57/EF, Belgien, Danmark, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Portugal, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige for så vidt angår direktiv 96/16/EF. De nævnte lande har meddelt alle oplysninger (nationale love eller administrative foranstaltninger), således at det har kunnet besluttes at henlægge overtrædelsessagerne.

Frankrig har derimod først efter, at Kommissionen har fremsendt en begrundet udtalelse vedrørende direktiv 95/57/EF, givet meddelelse om sine nationale gennemførelsesforanstaltninger. Det samme gælder for Irland for så vidt angår begge direktiver.

Både direktiv 95/57/EF og direktiv 96/16/EF er imidlertid nu gennemført i alle medlemsstater.

BILAG I

OVERTRÆDELSE — OPRINDELSE

Tabel 1.1

Opdagelse af formodede overtrædelser

År	Klager ⁽¹⁾	Opdaget af Kommissionen			Manglende meddelelse ⁽²⁾	I alt
		I alt	Parlaments-spørgsmål	Andragender		
1995	955	297	30	4	459	1 711
1996	819	257	22	4	1 079	2 155
1997	957	261	13	4	760	1 978
1998	1 128	396	18	7	610	2 134

⁽¹⁾ I 1998 blev 52,86 % af overtrædelserne opdaget gennem klager mod 48,38 % i 1997.

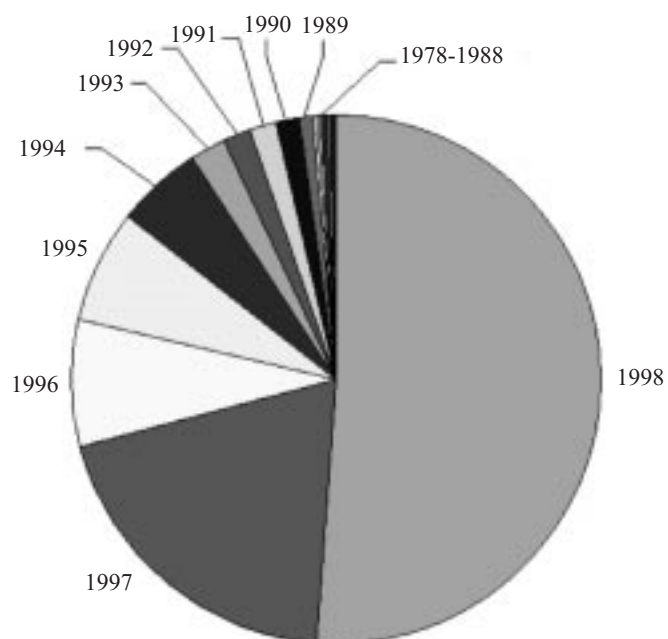
⁽²⁾ Manglende meddelelse: Denne kategori omfatter manglende meddelelse af foranstaltninger til gennemførelse af direktiver og manglende meddelelse om tekniske normer i henhold til direktiv 98/34/EF.

Tabel 1.2

Sager til undersøgelse i Kommissionen pr. 31 december 1998, opdelt efter indledningsår⁽¹⁾

Indledt i	Antal	Under behandling pr. 31.12.1998	Procentvis andel af sager under behandling	Klager	Tilfælde opdaget af Kommissionen selv	Manglende meddelelse
1998	2 134	1 525	71,46	804	349	372
1997	1 978	582	29,42	291	138	153
1996	2 068	238	11,51	91	93	54
1995	1 979	204	10,31	88	91	25
1994	2 432	158	6,50	66	70	22
1993	2 374	69	2,91	26	35	8
1992	2 531	49	1,94	19	29	1
1991	2 279	44	1,93	11	31	2
1990	2 570	41	1,60	10	30	1
1989	2 976	25	0,84	10	13	2
1988	2 328	12	0,52	3	8	1
1987	1 768	5	0,28	1	2	2
1986	1 600	4	0,25	1	2	1
1985	1 279	7	0,55	0	7	0
1984	905	9	0,99	0	3	6
1978	136	7	5,15	0	7	0
		I alt 2 979		I alt 1 421	I alt 908	I alt 650

⁽¹⁾ Sager under behandling, åbnet på grundlag af klager, opdaget af Kommissionen selv eller manglende meddelelse, uanset om overtrædelsesproceduren er startet eller ej.

*Figur 1.2.1***Sager under behandling pr. 31.12.1998, opdelt efter indledningsår**

1.3 — SAGER INDLEDT I 1998, FORDELT PÅ MEDLEMSSTATER

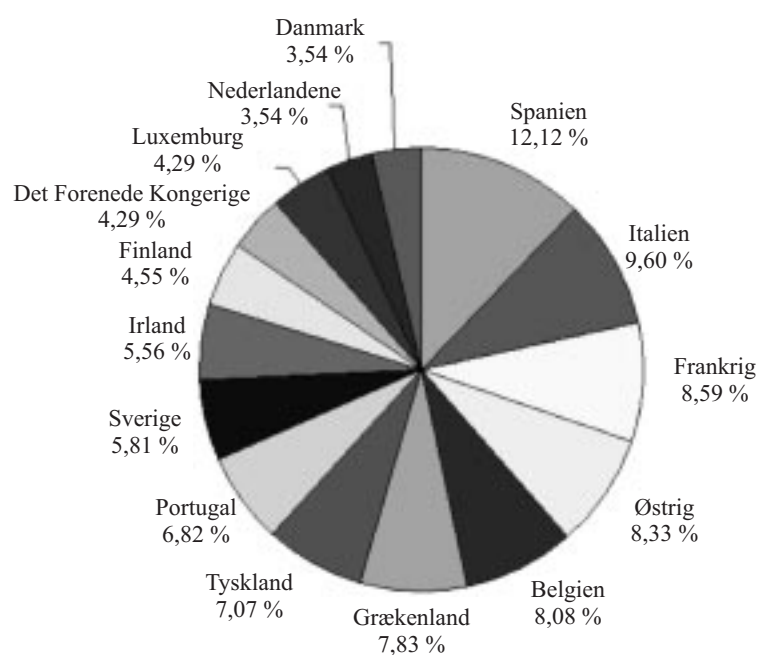
Tabel 1.3.1

Sager opdaget af Kommissionen selv i 1998, fordelt på medlemsstater

Medlemsstat	Indledt		Under behandling pr. 31.12.1998	
I alt	396		349	
Spanien	48	12,12 %	42	12,03 %
Italien	38	9,60 %	30	8,60 %
Frankrig	34	8,59 %	31	8,88 %
Østrig	33	8,33 %	27	7,74 %
Belgien	32	8,08 %	29	8,31 %
Grækenland	31	7,83 %	29	8,31 %
Tyskland	28	7,07 %	22	6,30 %
Portugal	27	6,82 %	26	7,45 %
Sverige	23	5,81 %	23	6,59 %
Irland	22	5,56 %	19	5,44 %
Finland	18	4,55 %	15	4,30 %
Det Forenede Kongerige	17	4,29 %	16	4,58 %
Luxembourg	17	4,29 %	14	4,01 %
Nederlandene	14	3,54 %	12	3,44 %
Danmark	14	3,54 %	14	4,01 %

Figur 1.3.1.1

Sager opdaget af Kommissionen selv i 1998, fordelt på medlemsstater

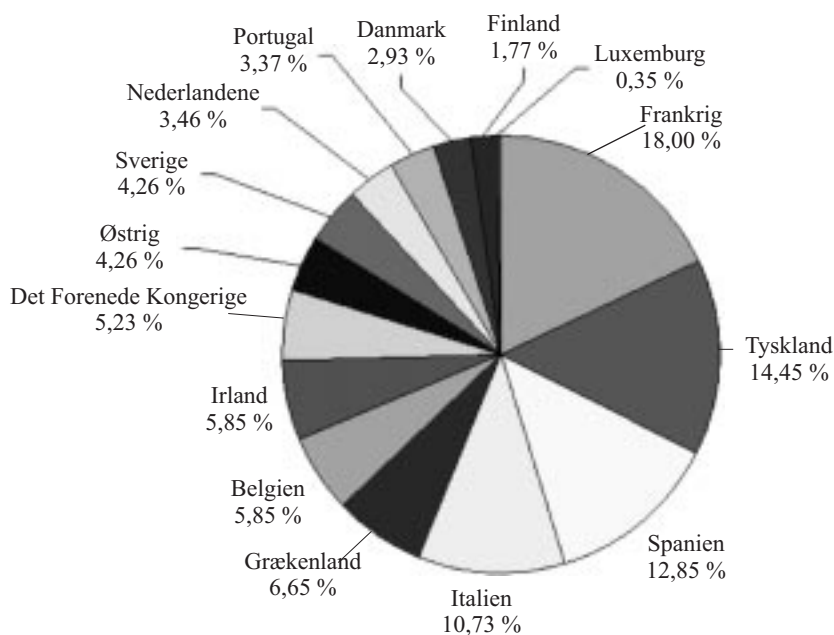
Tabel 1.3.2

Klager modtaget i 1998, fordelt på medlemsstater

Medlemsstat	Modtaget		Under behandling pr. 31.12.1998	
I alt	1 128		804	
Frankrig	203	18,00 %	121	15,05 %
Tyskland	163	14,45 %	110	13,68 %
Spanien	145	12,85 %	104	12,94 %
Italien	121	10,73 %	91	11,32 %
Grækenland	75	6,65 %	61	7,59 %
Belgien	66	5,85 %	45	5,60 %
Irland	66	5,85 %	46	5,72 %
Det Forenede Kongerige	59	5,23 %	44	5,47 %
Østrig	48	4,26 %	40	4,98 %
Sverige	48	4,26 %	31	3,86 %
Nederlandene	39	3,46 %	32	3,98 %
Portugal	38	3,37 %	33	4,10 %
Danmark	33	2,93 %	25	3,11 %
Finland	20	1,77 %	18	2,24 %
Luxembourg	4	0,35 %	3	0,37 %

Figur 1.3.2.1

Klager modtaget i 1998, fordelt på medlemsstater

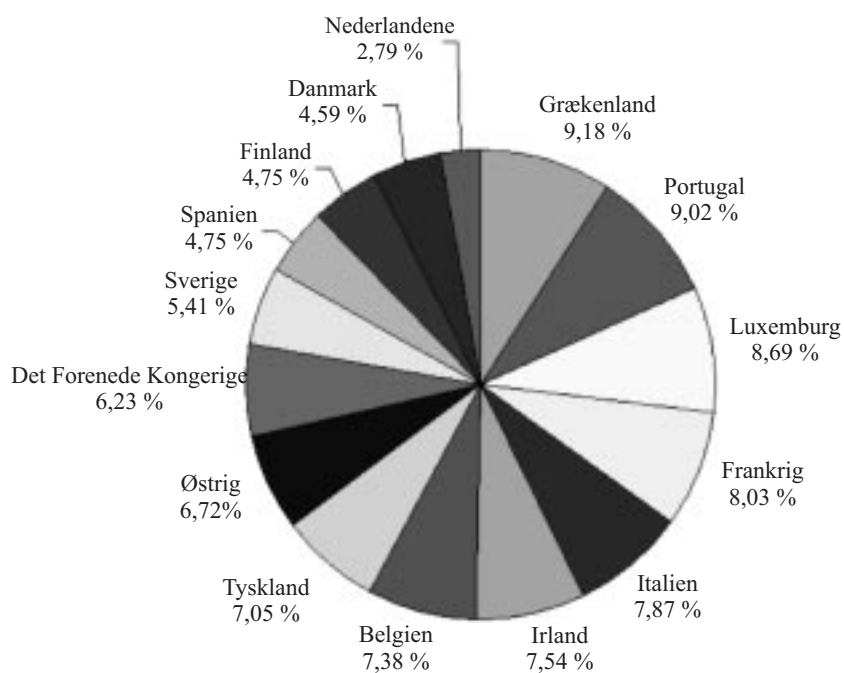

Tabel 1.3.3

Sager indledt i 1998 vedrørende manglende meddelelse, fordelt på medlemsstater*(manglende meddelelse om foranstaltninger til gennemførelse af direktiver eller om tekniske normer i henhold til direktiv 98/34/EF)*

Medlemsstat	Indledt		Under behandling pr. 31.12.1998	
I alt	610		372	
Grækenland	56	9,18 %	40	10,75 %
Portugal	55	9,02 %	45	12,10 %
Luxembourg	53	8,69 %	44	11,83 %
Frankrig	49	8,03 %	30	8,06 %
Italien	48	7,87 %	35	9,41 %
Irland	46	7,54 %	26	6,99 %
Belgien	45	7,38 %	25	6,72 %
Tyskland	43	7,05 %	23	6,18 %
Østrig	41	6,72 %	29	7,80 %
Det Forenede Kongerige	38	6,23 %	22	5,91 %
Sverige	33	5,41 %	13	3,49 %
Spanien	29	4,75 %	10	2,69 %
Finland	29	4,75 %	15	4,03 %
Danmark	28	4,59 %	6	1,61 %
Nederlandene	17	2,79 %	9	2,42 %

Figur 1.3.3.1.

Sager indledt i 1998 vedrørende manglende meddelelse, fordelt på medlemsstater

BILAG II

OVERTRÆDELSER — EFTER STADIUM, RETSGRUNDLAG, MEDLEMSSTAT OG SEKTOR

Tabel 2.1

Konstaterede overtrædelser — efter stadium og efter medlemsstat

Medlemsstat	Åbningsskrivelser					Begrundede udtalelser					Sagsanlæg				
	1994	1995	1996	1997	1998	1994	1995	1996	1997	1998	1994	1995	1996	1997	1998
B	77	80	72	93	88	41	19	62	33	78	10	6	20	18	20
DK	57	42	22	64	40	14	1	0	1	10	0	0	0	0	1
D	90	92	62	116	88	66	25	37	35	46	5	10	8	19	5
EL	96	113	58	109	95	85	26	51	23	51	17	12	17	10	16
E	86	81	59	104	78	53	15	30	23	36	9	6	9	7	6
F	90	97	88	157	121	49	17	46	49	94	8	6	11	15	23
IRL	70	67	43	86	63	47	3	36	14	46	12	6	4	6	10
I	102	114	75	123	110	60	36	71	36	91	12	17	9	20	16
L	64	71	39	74	62	36	9	28	14	39	6	3	4	8	11
NL	73	59	32	65	28	20	4	9	11	23	4	0	2	3	3
A	0	4	132	109	76	0	0	2	38	38	0	0	1	0	4
P	96	115	54	116	80	54	22	49	35	57	5	4	6	14	5
FIN	0	2	290	78	52	0	0	0	8	16	0	0	0	0	1
S	0	2	69	75	54	0	0	0	6	15	0	0	0	0	1
UK	73	77	47	92	66	21	15	14	8	35	1	2	1	1	1
I alt	974	1 016	1 142	1 461	1 101	546	192	435	334	675	89	72	92	121	123

Tabel 2.2

Overtrædelsesprocedurer efter medlemsstat, stadium og retsgrundlag

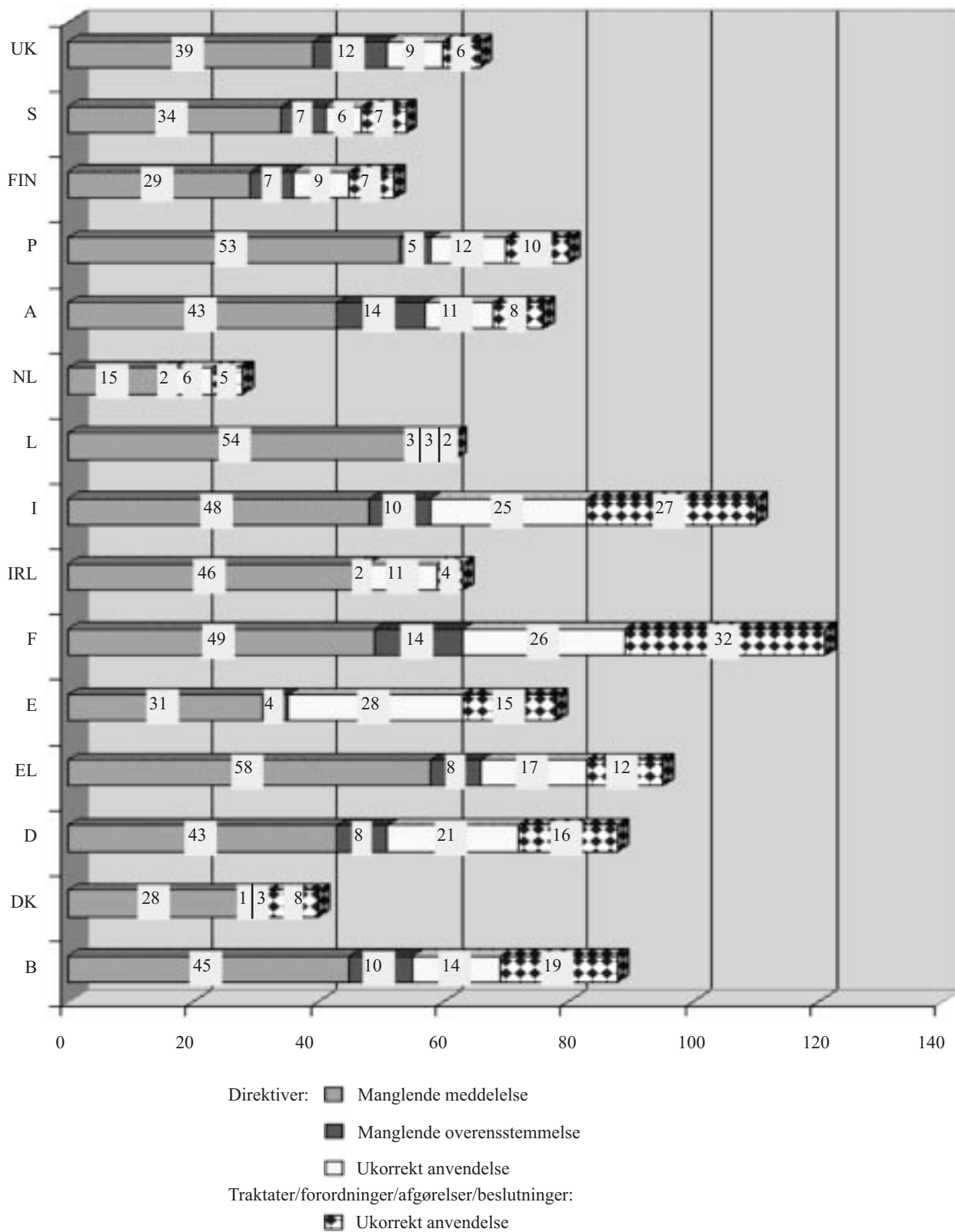
		1994					1995					1996					1997					1998				
		I alt	Direktiver			traktater forordninger afgørelser beslutninger	I alt	Direktiver			traktater forordninger afgørelser beslutninger	I alt	Direktiver			traktater forordninger afgørelser beslutninger	I alt	Direktiver			I alt	Direktiver			traktater forordninger afgørelser beslutninger	
			manglende meddelelse	manglende overensstemmelse	ukorrekt anvendelse			manglende meddelelse	manglende overensstemmelse	ukorrekt anvendelse			manglende meddelelse	manglende overensstemmelse	ukorrekt anvendelse			manglende meddelelse	manglende overensstemmelse	ukorrekt anvendelse		manglende meddelelse	manglende overensstemmelse	ukorrekt anvendelse		
B	ÅS	77	58	4	11	4	80	59	3	8	10	72	31	8	16	17	93	72	4	7	10	88	45	10	14	19
	BU	41	36	1	4	0	19	15	0	1	3	62	48	4	7	3	33	15	1	5	12	78	41	10	11	16
	S	10	6	1	1	2	6	4	1	1	0	20	19	0	1	0	18	11	2	3	2	20	9	0	2	9
DK	ÅS	57	51	1	2	3	42	36	0	6	0	22	18	0	2	2	64	53	6	2	3	40	28	1	3	8
	BU	14	12	0	0	2	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	10	4	2	2	2
	S	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1
D	ÅS	90	63	5	19	3	92	63	5	14	10	62	31	6	17	8	116	71	12	22	11	88	43	8	21	16
	BU	66	58	1	3	4	25	15	4	5	1	37	23	6	5	3	35	22	4	5	4	46	21	7	9	9
	S	5	2	0	2	1	10	7	2	1	0	8	7	0	1	0	19	12	2	4	1	5	1	0	3	1
EL	ÅS	96	72	0	20	4	113	90	1	13	9	58	34	0	16	8	109	87	3	7	12	95	58	8	17	12
	BU	85	80	2	3	0	26	14	0	8	4	51	43	2	6	0	23	14	0	5	4	51	34	2	6	9
	S	17	12	0	2	3	12	8	0	2	2	17	13	0	1	3	10	8	1	1	0	16	7	0	8	1
E	ÅS	86	62	1	14	9	81	61	1	12	7	59	22	7	9	21	104	68	10	11	15	78	31	4	28	15
	BU	53	48	0	4	1	15	9	0	4	2	30	13	3	10	4	23	8	4	7	4	36	15	3	7	11
	S	9	8	0	0	1	6	5	0	1	0	9	3	1	4	1	7	2	0	3	2	6	3	1	2	0
F	ÅS	90	64	2	11	13	97	70	3	11	13	88	33	6	29	20	157	74	9	44	30	121	49	14	26	32
	BU	49	38	1	6	4	17	8	0	5	4	46	31	4	7	4	49	14	3	18	14	94	43	6	22	23
	S	8	5	0	0	3	6	4	0	0	2	11	6	0	3	2	15	9	1	4	1	23	7	3	8	5
IRL	ÅS	70	62	2	3	3	67	59	1	3	4	43	28	5	9	1	86	71	4	10	1	63	46	2	11	4
	BU	47	45	0	0	2	3	3	0	0	0	36	34	0	1	1	14	9	2	3	0	46	39	0	4	3
	S	12	11	0	0	1	6	6	0	0	0	4	1	1	1	1	6	5	0	1	0	10	9	1	0	0
I	ÅS	102	66	2	21	13	114	85	3	10	16	75	30	9	18	18	123	65	11	26	21	110	48	10	25	27
	BU	60	56	2	2	0	36	16	1	10	9	71	50	3	7	11	36	18	4	5	9	91	45	8	22	16
	S	12	5	0	4	3	17	13	0	2	2	9	5	0	3	1	20	14	1	5	0	16	14	0	1	1
L	ÅS	64	58	4	0	2	71	66	0	3	2	39	32	2	3	2	74	65	5	3	1	62	54	3	3	2
	BU	36	36	0	0	0	9	6	1	1	1	28	26	2	0	0	14	10	2	1	1	39	30	1	6	2
	S	6	5	0	0	1	3	3	0	0	0	4	1	0	3	0	3	7	0	0	1	11	9	0	0	2
NL	ÅS	73	49	3	20	1	59	47	1	8	3	32	14	0	9	9	65	46	4	9	6	28	15	2	6	5
	BU	20	17	0	3	0	4	1	1	2	0	9	4	1	3	1	11	3	1	5	2	23	12	3	3	5
	S	4	2	0	1	1	0	0	0	0	0	2	0	0	2	0	3	1	0	2	0	3	0	0	3	0

	1994				1995				1996				1997				1998						
	Direktiver			traktater forordninger	Direktiver			traktater forordninger	Direktiver			traktater forordninger	Direktiver			Direktiver			traktater forordninger				
	manglende meddelelse	manglende overensstemmelse	ukorrekt anvendelse	traktater forordninger afgørelser beslutninger	manglende meddelelse	manglende overensstemmelse	ukorrekt anvendelse	I alt	manglende meddelelse	manglende overensstemmelse	ukorrekt anvendelse	traktater forordninger afgørelser beslutninger	manglende meddelelse	manglende overensstemmelse	ukorrekt anvendelse	I alt	manglende meddelelse	manglende overensstemmelse	ukorrekt anvendelse	traktater forordninger afgørelser beslutninger			
A	ÅS	0	0	0	0	0	0	2	132	123	0	9	0	109	85	4	11	9	76	43	14	11	8
	BU	0	0	0	0	0	0	0	2	0	1	1	0	38	33	0	4	1	38	25	3	6	4
	S	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	4	1	0	2	1
P	ÅS	96	70	5	12	9	115	4	54	34	5	12	3	116	85	7	18	6	80	53	5	12	10
	BU	54	49	1	3	1	22	15	49	37	8	4	0	35	18	6	5	6	57	37	5	10	5
	S	5	5	0	0	0	4	4	6	6	5	1	0	14	7	5	2	0	5	0	0	2	3
FIN	ÅS	0	0	0	0	0	2	0	290	284	0	5	1	78	64	2	8	4	52	29	7	9	7
	BU	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	8	8	0	0	0	16	8	1	6	1
	S	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1
S	ÅS	0	0	0	0	0	2	0	69	61	1	4	3	75	58	8	4	5	54	34	7	6	7
	BU	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	6	6	0	0	0	15	8	2	2	3
	S	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1
UK	ÅS	73	57	3	10	3	77	65	47	26	3	16	2	92	65	8	14	5	66	39	12	9	6
	BU	21	21	0	0	0	15	11	14	11	1	1	1	8	1	2	5	0	35	22	6	3	4
	S	1	0	1	0	0	2	2	1	0	1	0	0	1	0	0	1	0	1	0	0	0	1
I alt	ÅS	974	732	32	143	67	1 016	799	1 142	801	52	174	115	1 461	1 029	97	196	139	1 101	615	107	201	178
	BU	546	496	8	28	14	192	114	435	320	35	52	28	334	179	29	69	57	675	384	59	119	113
	S	89	61	2	10	16	72	56	92	60	4	20	8	121	76	12	26	7	123	60	5	31	27

ÅS = åbningskrivelse.
 BU = begrundet udtalelse.
 S = sagsanlæg.

Figur 2.2.1

Åbningsskrivelse fremsendt i 1998, efter retsgrundlag og medlemsstat

Figur 2.2.2

Begrundet udtalelse fremsendt i 1998, efter retsgrundlag og medlemsstat

Direktiver:
 ■ Manglende meddelelse
 ■ Manglende overensstemmelse
 □ Ukorrekt anvendelse
 Traktater/forordninger/afgørelser/beslutninger:
 ■ Ukorrekt anvendelse

Figur 2.2.3

Sagsanlæg i 1998, efter retsgrundlag og medlemsstat

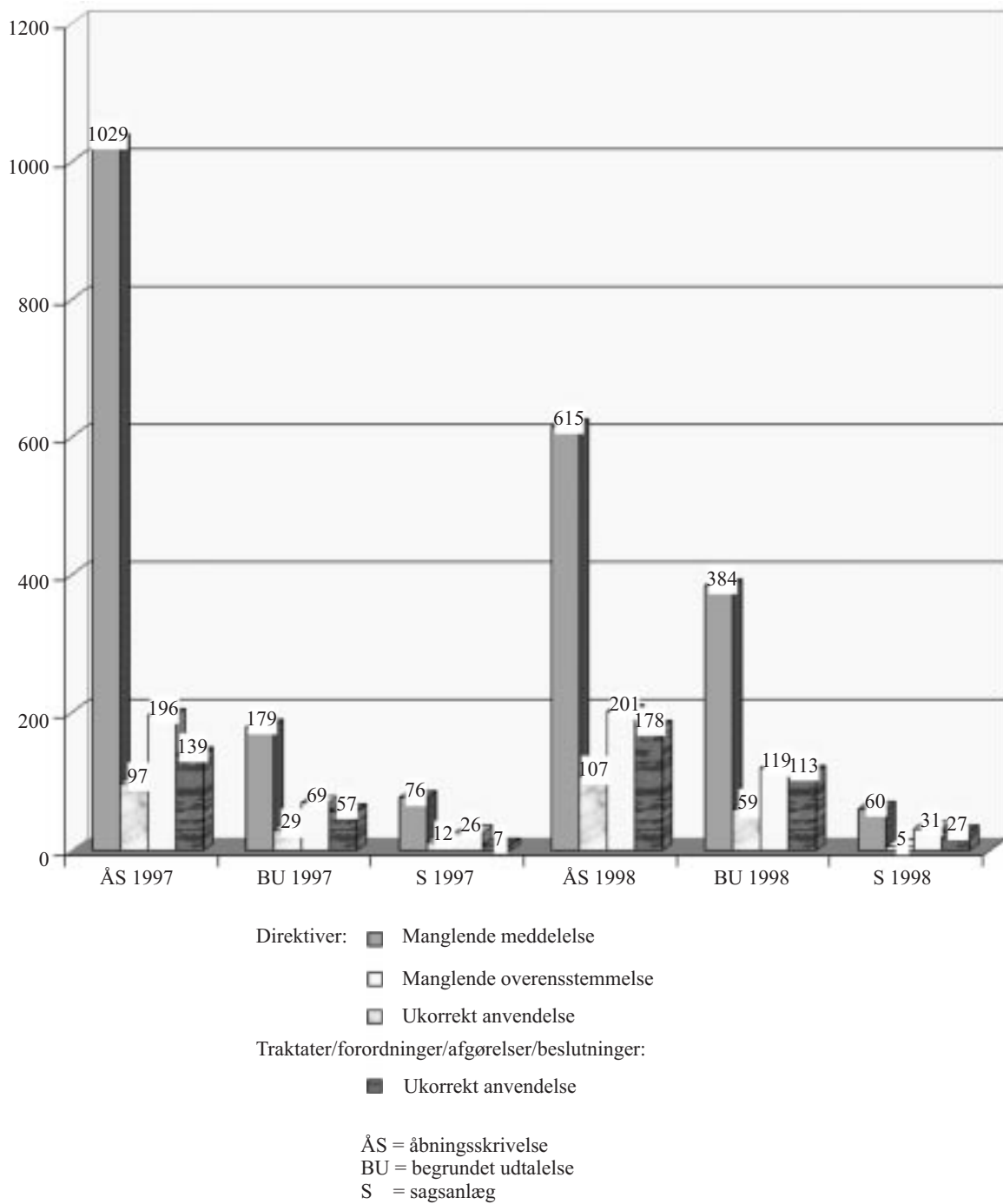

Direktiver: ■ Manglende meddelelse
 ■ Manglende overensstemmelse
 □ Ukorrekt anvendelse
 Traktater/forordninger/afgørelser/beslutninger:
 □ Ukorrekt anvendelse

Figur 2.2.4

Åbningsskrivelse, begrundet udtalelse, sagsanlæg: sammenligning mellem 1997 og 1998, efter stadium og retsgrundlag

Tabel 2.3

Indledte sager — procedurens stadium pr. 31.12.1998, efter medlemsstat

	I alt		(1)		(2)		(3)		(4)		(5)		(6)		(7)
I alt	2 979		1 730		58,07 %	861		49,77 %	226		13,06 %	39			
Frankrig	419	14,07 %	254	14,68 %	60,62 %	139	16,14 %	54,72 %	42	18,58 %	16,54 %	6			6
Italien	329	11,04 %	205	11,85 %	62,31 %	123	14,29 %	60,00 %	31	13,72 %	15,12 %	6			6
Tyskland	293	9,84 %	140	8,09 %	47,78 %	56	6,50 %	40,00 %	16	7,08 %	11,43 %	2			2
Spanien	291	9,77 %	128	7,40 %	43,99 %	65	7,55 %	50,78 %	19	8,41 %	14,84 %	2			2
Grækenland	241	8,09 %	141	8,15 %	58,51 %	73	8,48 %	51,77 %	28	12,39 %	19,86 %	10			10
Belgien	238	7,99 %	165	9,54 %	69,33 %	102	11,85 %	61,82 %	34	15,04 %	20,61 %	5			5
Portugal	199	6,68 %	142	8,21 %	71,36 %	65	7,55 %	45,77 %	11	4,87 %	7,75 %	2			2
Det Forenede Kongerige	174	5,84 %	97	5,61 %	55,75 %	40	4,65 %	41,24 %	7	3,10 %	7,22 %	3			3
Østrig	163	5,47 %	98	5,66 %	60,12 %	34	3,95 %	34,69 %	5	2,21 %	5,10 %	0			0
Irland	146	4,90 %	86	4,97 %	58,90 %	50	5,81 %	58,14 %	11	4,87 %	12,79 %	1			1
Luxembourg	115	3,86 %	97	5,61 %	84,35 %	48	5,57 %	49,48 %	12	5,31 %	12,37 %	2			2
Nederlandene	114	3,83 %	59	3,41 %	51,75 %	32	3,72 %	54,24 %	7	3,10 %	11,86 %	0			0
Sverige	101	3,39 %	49	2,83 %	48,51 %	13	1,51 %	26,53 %	1	0,44 %	2,04 %	0			0
Finland	81	2,72 %	44	2,54 %	54,32 %	13	1,51 %	29,55 %	1	0,44 %	2,27 %	0			0
Danmark	75	2,52 %	25	1,45 %	33,33 %	8	0,93 %	32,00 %	1	0,44 %	4,00 %	0			0

(1) = Sager, hvor overtrædelsesproceduren er indledt

(2) = Procentvis andel af sager, hvor overtrædelsesproceduren er indledt mod den pågældende medlemsstat pr. 31.12.1998

(3) = Sager, hvor der er fremsendt en begrundet udtalelse

(4) = Procentvis andel af sager, hvor der er fremsendt en begrundet udtalelse, i forhold til det samlede antal sager indledt mod den pågældende medlemsstat pr. 31.12.1998

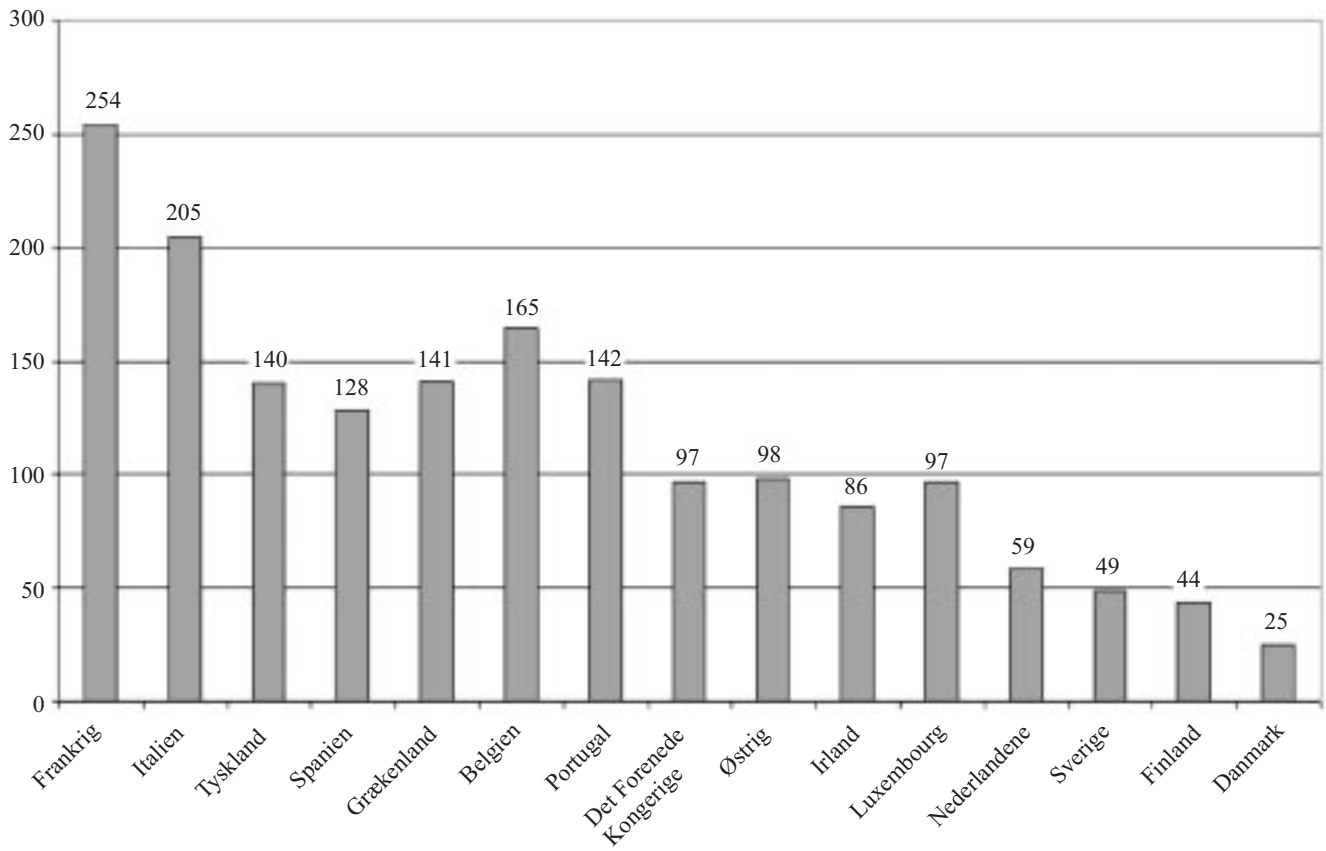
(5) = Sager, hvor der er anlagt søgsmål ved Domstolen

(6) = Procentvis andel af sager, hvor der er anlagt søgsmål, i forhold til det samlede antal sager, indledt mod den pågældende medlemsstat pr. 31.12.1998

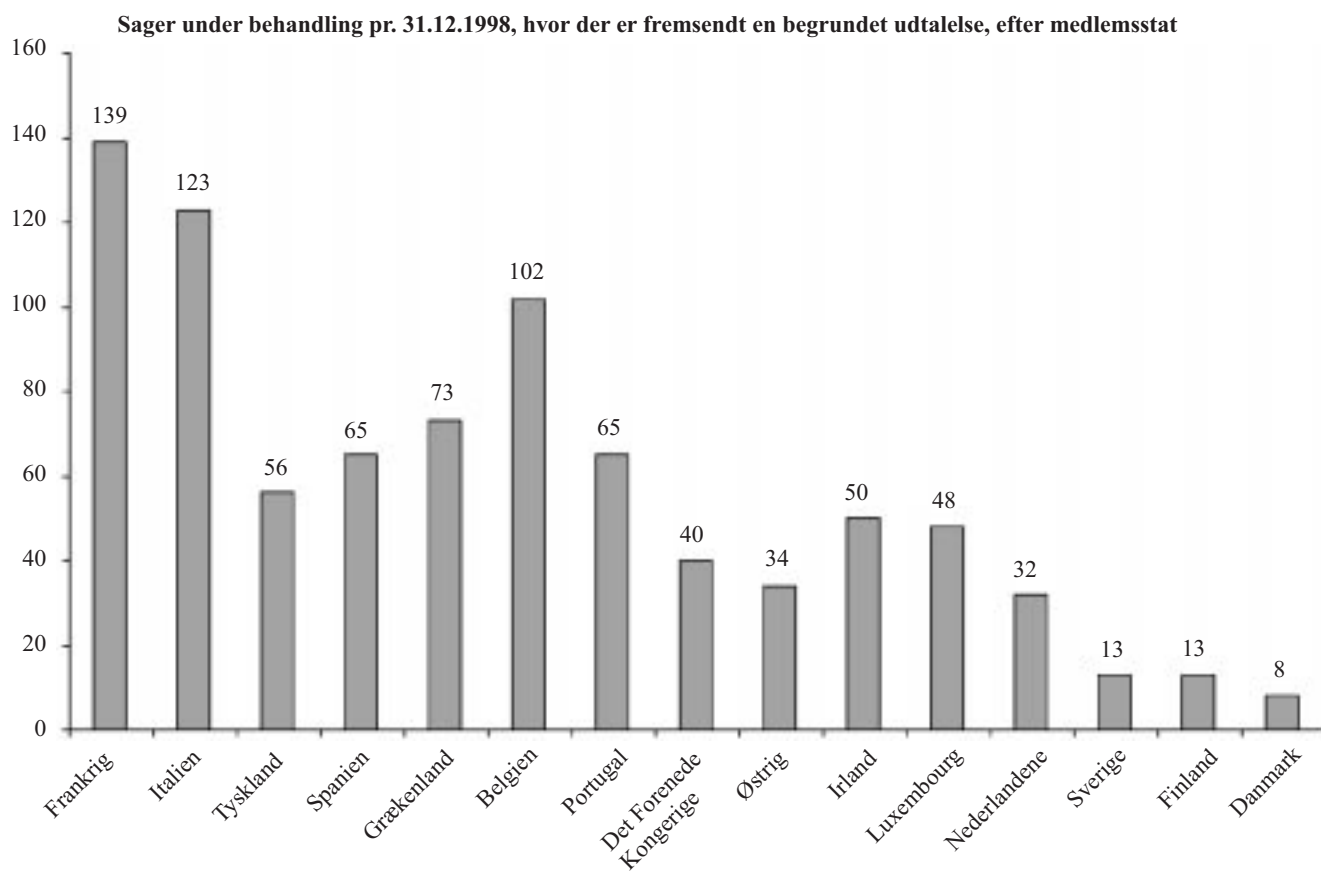
(7) = Sager, hvor proceduren i henhold til traktatens artikel 171 er indledt.

Figur 2.3.1

Sager under behandling pr. 31.12.1998, hvor overtrædelsesproceduren er indledt, efter medlemsstat

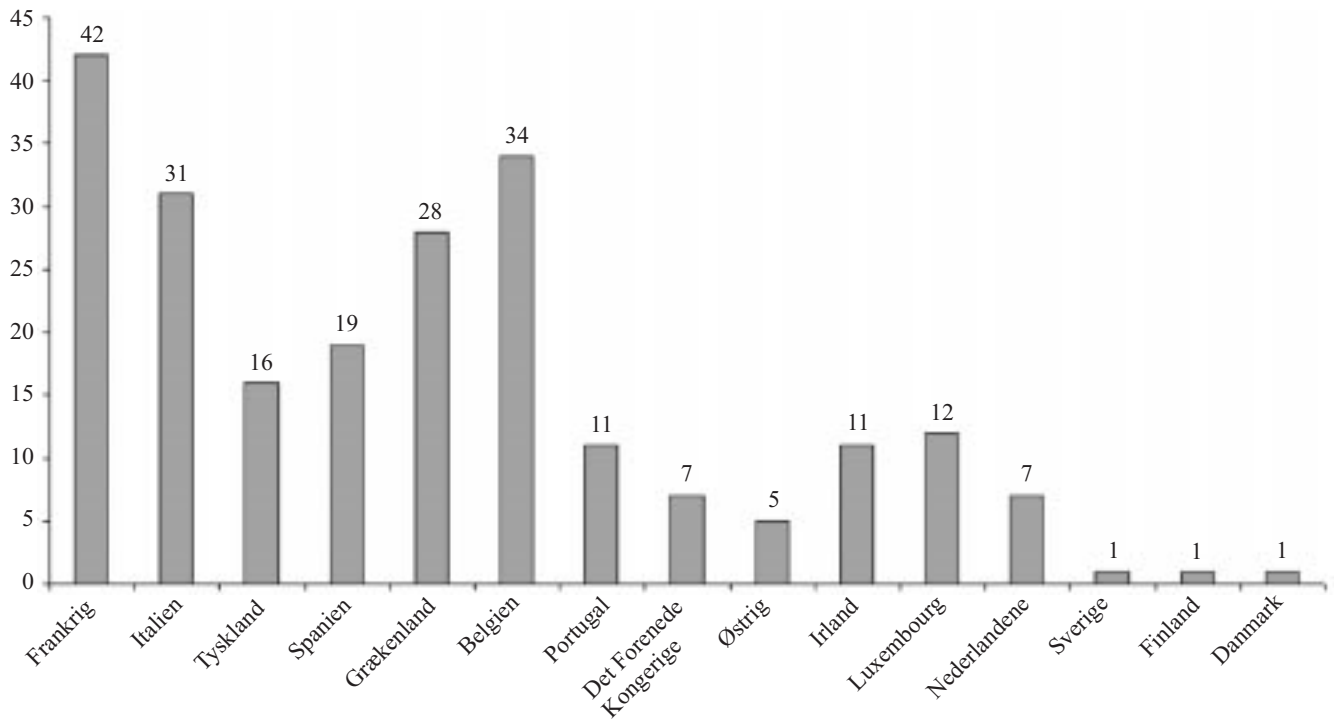

Figur 2.3.2

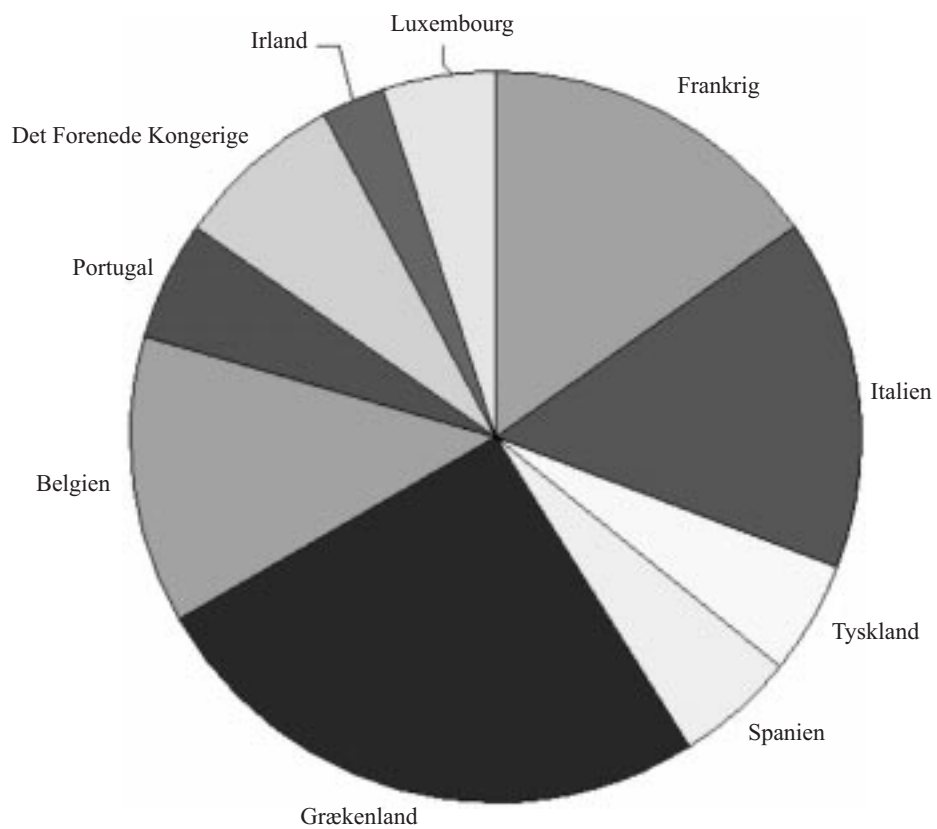
Figur 2.3.3

Sager under behandling pr. 31.12.1998, hvor der er anlagt søgsmål ved Domstolen, efter medlemsstat

Figur 2.3.4

Sager under behandling pr. 31.12.1998, hvor proceduren i henhold til traktatens artikel 171 er indledt, efter medlemsstat

Tabel 2.4

Sager under behandling pr. 31.12.1998

	I alt		(1)		(2)		(3)		(4)		(5)		(6)	(7)
I alt	2 979		1 730		58,07 %	861		49,77 %	226		13,06 %	39		
Miljø	772	25,91 %	321	18,55 %	41,58 %	203	23,58 %	63,24 %	58	25,66 %	18,07 %	14		
Det indre marked	750	25,18 %	417	24,10 %	55,60 %	190	22,07 %	45,56 %	49	21,68 %	11,75 %	8		
Landbrug	406	13,63 %	251	14,51 %	61,82 %	110	12,78 %	43,82 %	17	7,52 %	6,77 %			
Industri	259	8,69 %	216	12,49 %	83,40 %	82	9,52 %	37,96 %	13	5,75 %	6,02 %	2		
Sociale anliggender	179	6,01 %	117	6,76 %	65,36 %	61	7,08 %	52,14 %	25	11,06 %	21,37 %	8		
Told	178	5,98 %	106	6,13 %	59,55 %	52	6,04 %	49,06 %	18	7,96 %	16,98 %	1		
Transport	169	5,67 %	150	8,67 %	88,76 %	97	11,27 %	64,67 %	25	11,06 %	16,67 %	2		
Konkurrence	66	2,22 %	26	1,50 %	39,39 %	8	0,93 %	30,77 %	3	1,33 %	11,54 %	1		
Telekommunikation	68	2,28 %	41	2,37 %	60,29 %	9	1,05 %	21,95 %	0	0,00 %	0,00 %			
Forbrugerpolitik	29	0,97 %	16	0,92 %	55,17 %	10	1,16 %	62,50 %	5	2,21 %	31,25 %			
Fiskeri	28	0,94 %	18	1,04 %	64,29 %	11	1,28 %	61,11 %	2	0,88 %	11,11 %	2		
Finansielle anliggender	26	0,87 %	19	1,10 %	73,08 %	12	1,39 %	63,16 %	4	1,77 %	21,05 %			
Budgetter	16	0,54 %	15	0,87 %	93,75 %	3	0,35 %	20,00 %	1	0,44 %	6,67 %			
Av-sektoren	7	0,23 %	6	0,35 %	85,71 %	3	0,35 %	50,00 %	1	0,44 %	16,67 %	1		
Energi	6	0,20 %	6	0,35 %	100,00 %	6	0,70 %	100,00 %	4	1,77 %	66,67 %			
Uddannelse	6	0,20 %	1	0,06 %	16,67 %	0			0					
Turisme	5	0,17 %	0	0,00 %	0,00 %	0			0					
Eksterne forbindelser	2	0,07 %	0	0,00 %	0,00 %	0			0					
Personale	2	0,07 %	2	0,12 %	100,00 %	2	0,23 %	100,00 %	1	0,44 %	50,00 %			
Regionalpolitik	2	0,07 %	0	0,00 %	0,00 %	0			0					
Statistik	2	0,07 %	2	0,12 %	100,00 %	2	0,23 %	100,00 %	0					
Justits	1	0,03 %	0	0,00 %	0,00 %	0			0					

(1) = sager, hvor overtrædelsesproceduren er indledt

(2) = procentvis andel af sager, hvor overtrædelsesproceduren er indledt pr. 31.12.1998

(3) = sager hvor der er fremsendt en begrundet udtalelse

(4) = procentvis andel af sager, hvor der er fremsendt en begrundet udtalelse, i forhold til det samlede antal sager indledt inden for den pågældende sektor pr. 31.12.1998

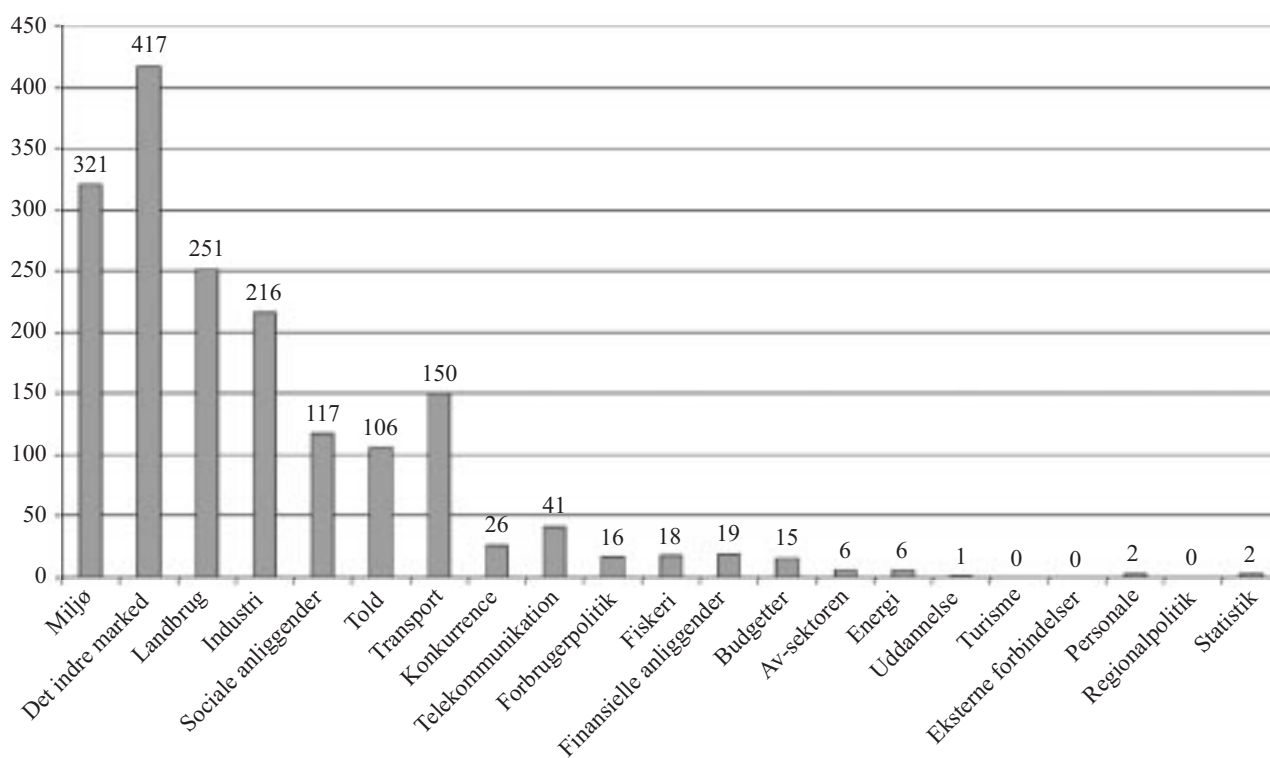
(5) = sager, hvor der er anlagt søgsmål ved Domstolen

(6) = procentvis andel af sager, hvor der er anlagt søgsmål, i forhold til det samlede antal sager indledt inden for den pågældende sektor pr. 31.12.1998

(7) = sager, hvor proceduren i henhold til traktatens artikel 171 er indledt.

Figur 2.4.1

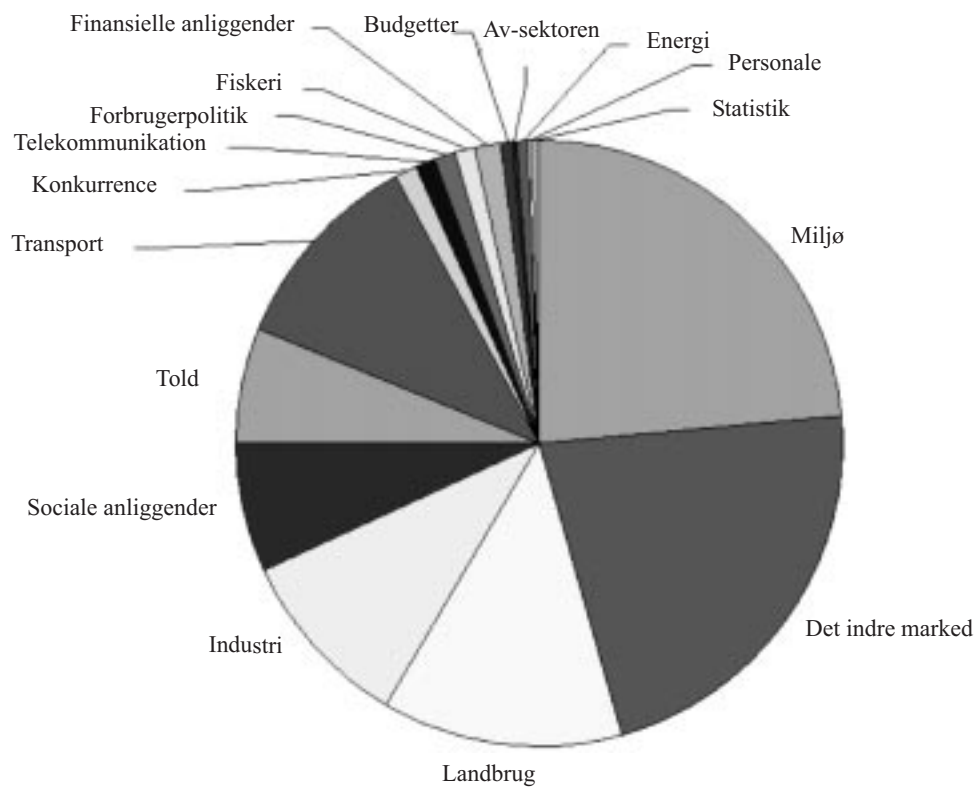
Sager under behandling pr. 31.12.1998, hvor overtrædelsesproceduren er indledt, efter sektor

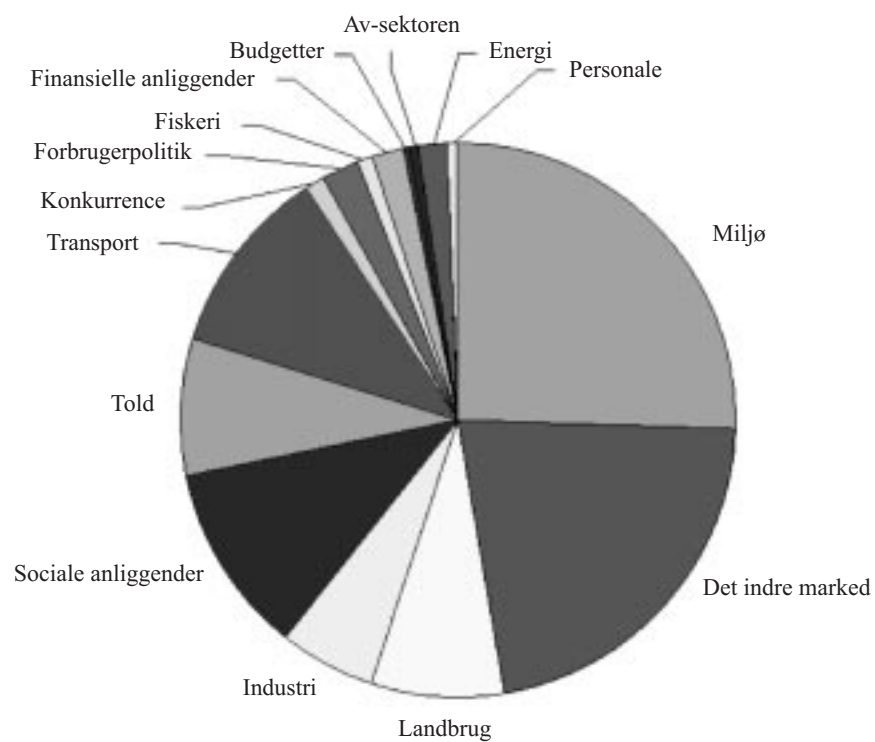
Figur 2.4.2

Sager under behandling pr. 31.12.1998, hvor fremsendt en begrundet udtalelse, efter sektor

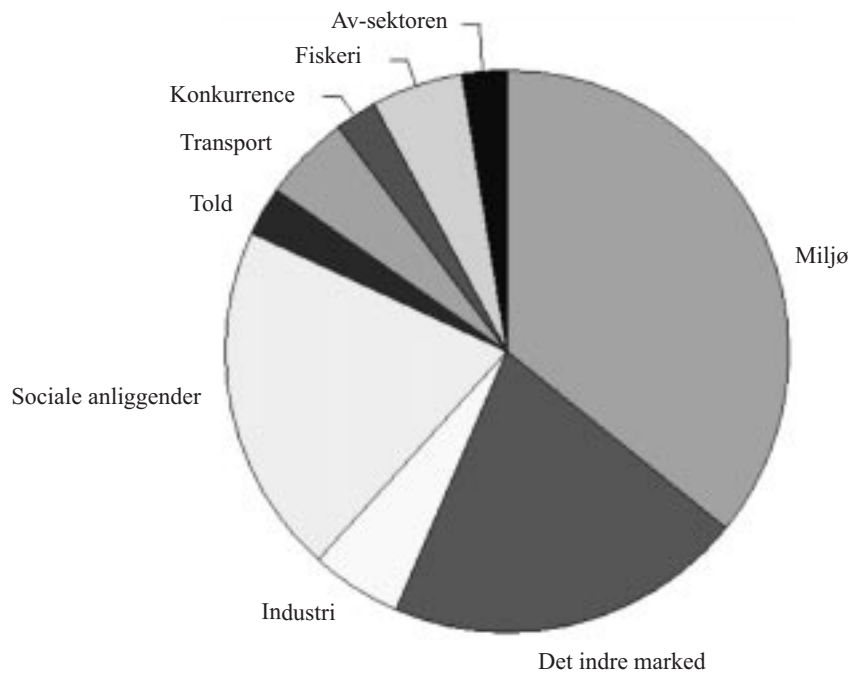
Figur 2.4.3

Sager under behandling pr. 31.12.1998, hvor der er anlagt søgsmål ved Domstolen, efter sektor

Figur 2.4.4

Sager under behandling pr. 31.12.1998, hvor proceduren i henhold til traktatens artikel 171 er indledt, efter sektor

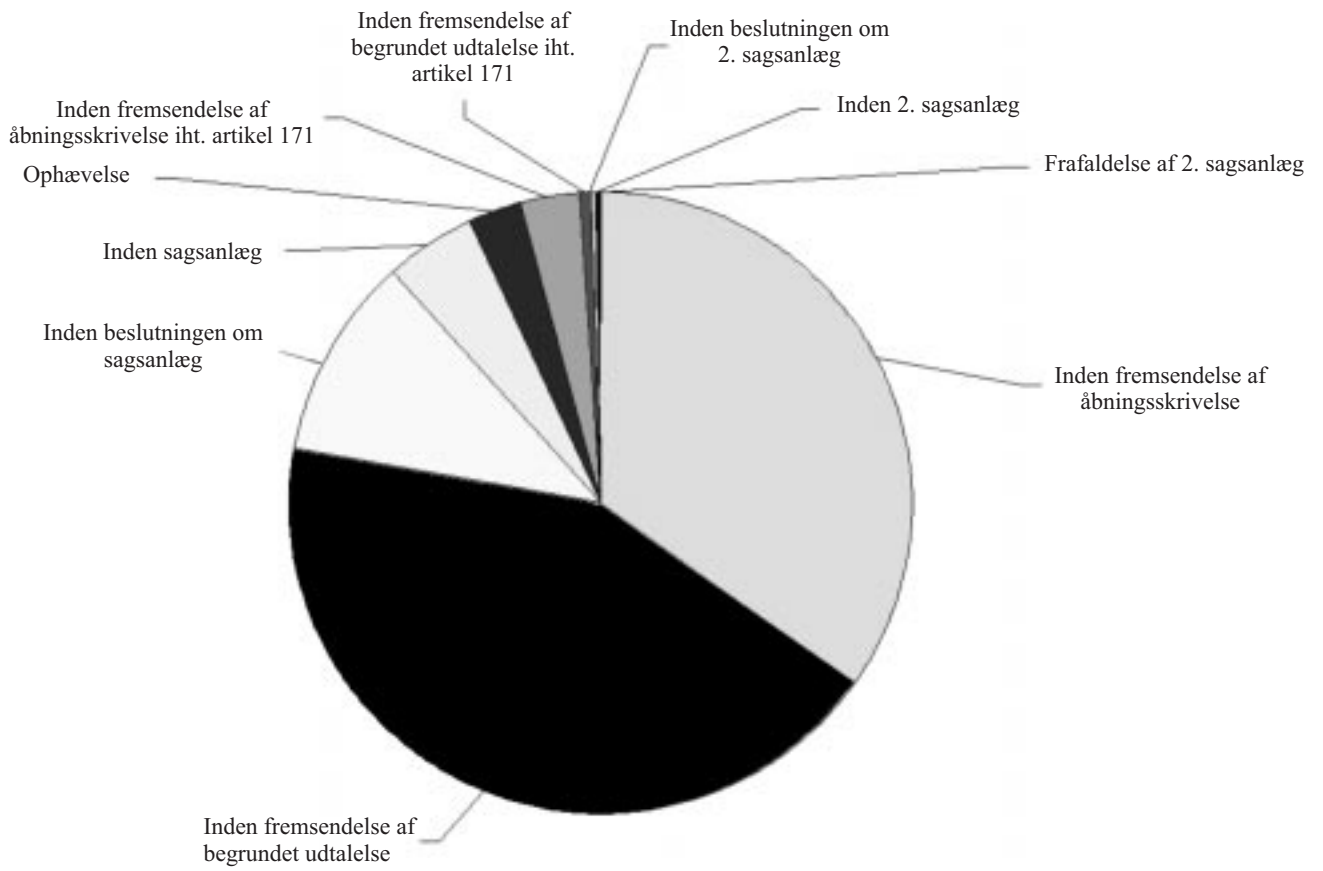

Tabel 2.5

Beslutninger om henlæggelse truffet i 1998

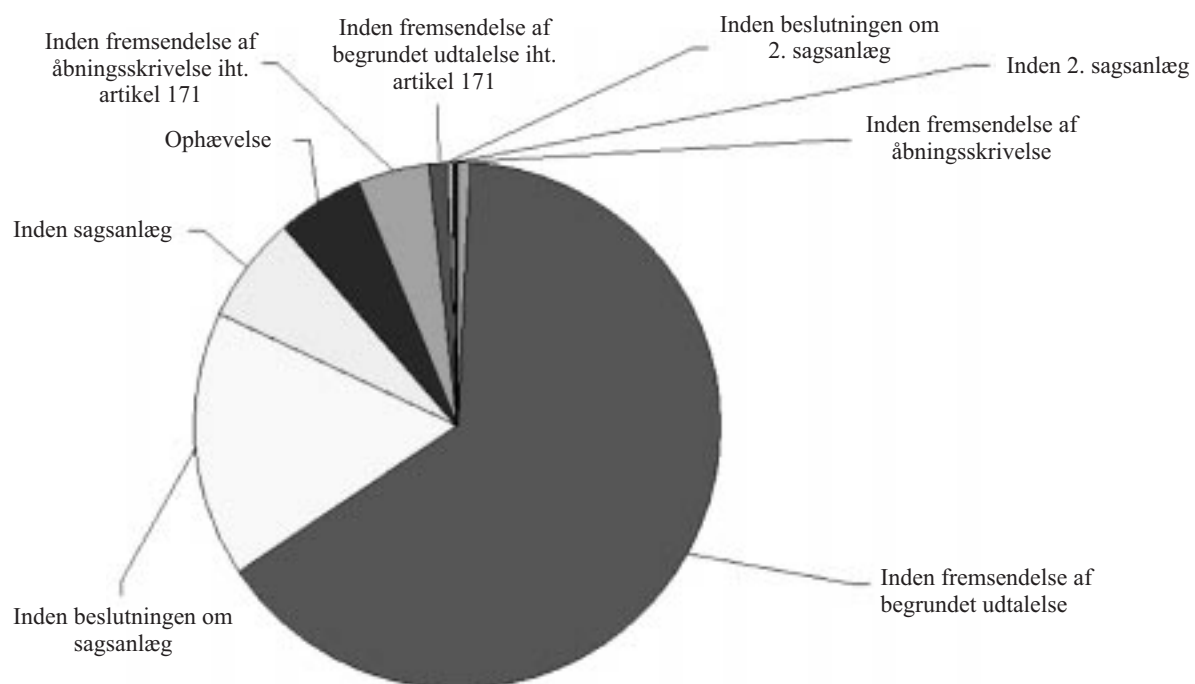
Stadium	I alt		Manglende meddelelse		Andet end manglende meddelelse	
Inden fremsendelse af åbningskrivelse	679	34,63 %	8	0,88 %	671	63,72 %
Inden fremsendelse af begrundet udtalelse	844	43,04 %	587	64,65 %	257	24,41 %
Inden beslutningen om sagsanlæg	207	10,56 %	148	16,30 %	59	5,60 %
Inden sagsanlæg	97	4,95 %	61	6,72 %	36	3,42 %
Ophævelse	55	2,80 %	48	5,29 %	7	0,66 %
Inden fremsendelse af åbningskrivelse iht. artikel 171	56	2,86 %	41	4,52 %	15	1,42 %
Inden fremsendelse af begrundet udtalelse iht. artikel 171	13	0,66 %	10	1,10 %	3	0,28 %
Inden beslutningen om 2. sagsanlæg	5	0,25 %	3	0,33 %	2	0,19 %
Inden 2. sagsanlæg	4	0,20 %	2	0,22 %	2	0,19 %
Frafaldelse af 2. sagsanlæg	1	0,05 %	0	0,00 %	1	0,09 %
I alt	1 961		908		1 053	

Figur 2.5.1

Beslutninger om henlæggelse truffet i 1998, efter stadium

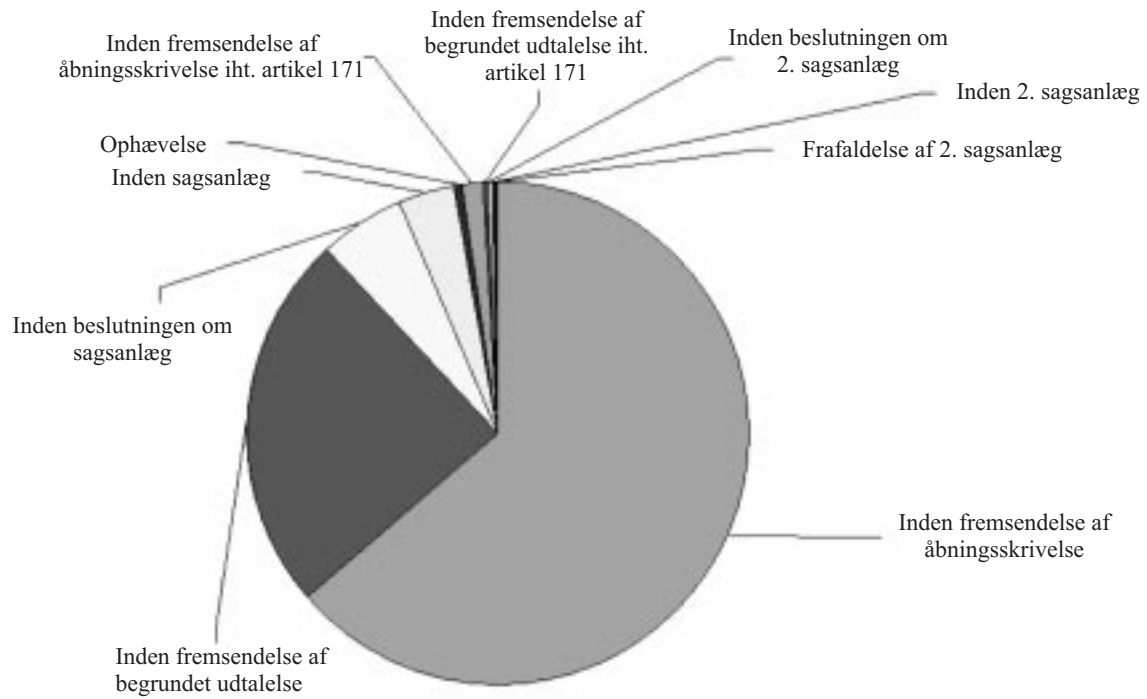
Figur 2.5.2

Sager om manglende meddelelse, som er henlagt i 1998, efter stadium

Figur 2.5.3

Sager om andet end manglende meddelelse, som er henlagt i 1998, efter stadium

Tabel 2.6

Beslutninger om henlæggelse

År	Beslutninger om henlæggelse i alt	Henlæggelsesproceduren indledt
1998	1 961	1 282
1997	2 112	1 494
1996	1 483	670
1995	1 975	1 332
1994	1 189	648

BILAG III

OVERTRÆDELSE AF TRAKTATER, FORORDNINGER OG AFGØRELSER

ØKONOMI OG FINANS OG KAPITALENS FRIE BEVÆGELIGHED

ØSTRIG

NUMMER: 96/4512
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E073
EMNE: KRAV TIL IKKE-STATSBORGERE OM ADMINISTRATIV TILLADELSE TIL KØB AF FAST EJENDOM (OGSÅ BYGGEGRUNDE)
98/10/28: HENLÆGGELSE

ØSTRIG

NUMMER: 95/4372
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E073
EMNE: KAPITALENS FRIE BEVÆGELIGHED — OPHOLDSRET
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/05/29: SG(98)D/04257

BELGIEN

NUMMER: 98/2090
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E052;157E073
EMNE: BEVILLINGSPROCEDURE I FORBINDELSE MED OVERSKRIDELSE AF INVESTERINGSTÆRSKLER »SNTC«
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/12/18: SG(98)D/12024

BELGIEN

NUMMER: 98/2089
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E052;157E073
EMNE: BEVILLINGSPROCEDURE I FORBINDELSE MED OVERSKRIDELSE AF INVESTERINGSTÆRSKLER »DISTRIGAZ«
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/12/18: SG(98)D/12028

BELGIEN

NUMMER: 94/5075
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E073
EMNE: KAPITALENS FRIE BEVÆGELIGHED — TEGNING AF LÅN UDTRYKT I DEM
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/04/16: SG(97)D/2920
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 98/12/21
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-98/478

SPANIEN

NUMMER: 96/2154
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E052;157E058;157E073
EMNE: RESTRIKTIONER VEDRØRENDE UDENLANDSKE INVESTERINGER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/10/16: SG(98)D/8696

FRANKRIG

NUMMER: 94/2190
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E052;157E059
EMNE: VÆRDIPAPIRERS ADGANG TIL KAPITALMARKEDET
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/04/14: SG(97)D/02812
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 98/07/08
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-98/245

FRANKRIG

NUMMER: 94/2209

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E052;157E073

EMNE: BEVILLINGSPROCEDURE I FORBINDELSE MED OVERSKRIDELSE AF INVESTERINGSTÆRSKLER — GOLDEN SHARE ELF-AQUITAINE

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/12/11: SG(98)D/11608

GRÆKENLAND

NUMMER: 95/4535

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E073

EMNE: RESTRIKTIONER PÅ ERHVERVELSE AF FAST EJENDOM

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/04/07: SG(98)D/02935

SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

ITALIEN

NUMMER: 94/2210

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E052;157E073

EMNE: RESTRIKTIONER VEDRØRENDE UDENLANDSKE INVESTERINGER I PRIVATE SELSKABER

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/08/10: SG(98)D/06985

SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-99/058

SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

PORTUGAL

NUMMER: 91/2097

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E052;157E058;157E221

EMNE: DISKRIMINATION VEDRØRENDE UDENLANDSKE INVESTERINGER I PRIVATISEREDE SELSKABER

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 95/05/29: SG(95)D/6717

FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 98/10/14

SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-98/367

INDUSTRI

GRÆKENLAND

NUMMER: 94/4276

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030;157E036

EMNE: KVALITETSKONTROL AF VISSE TYPER AF IMPORTERET STÅL

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/12/04: SG(98)D/11287

SVERIGE

NUMMER: 96/2188

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 393R2309

EMNE: FORORDNING (EØF) Nr. 2309/93

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/02/11: SG(98)D/01201

KONKURRENCE

ITALIEN

NUMMER: 93/2181
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E003;157E005;157E085
EMNE: TOLDSPEDITØRER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 95/06/21: SG(95)D/7832
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 96/02/09
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-96/035
DOMMENS DATO: 98/06/18
MEDHOLD: KOMMISSIONEN

BELGIEN

NUMMER: 95/2313
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E086;157E090;157E169
EMNE: DET GÆLDENDE GEBYRSYSTEM FOR LANDING I LUFTHAVNEN BRUXELLES NATIONAL
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 97/04/23
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-97/155
DATO FOR OPHÆVELSE AF SAGEN: 98/05/18

SPANIEN

NUMMER: 91/0755
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030;157E034;157E037;157E048
EMNE: ENERETTIGHEDER I FORBINDELSE MED ELEKTRICITET
98/06/24: HENLÆGGELSE

FRANKRIG

NUMMER: 91/0751
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030;157E034;157E037
EMNE: ENERETTIGHEDER I FORBINDELSE MED GAS OG ELEKTRICITET
98/06/24: HENLÆGGELSE

ITALIEN

NUMMER: 91/0757
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030;157E034;157E037
EMNE: ENERETTIGHEDER I FORBINDELSE MED ELEKTRICITET
98/06/24: HENLÆGGELSE

NEDERLANDENE

NUMMER: 91/0759
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030;157E037
EMNE: ENERETTIGHEDER I FORBINDELSE MED ELEKTRICITET
98/06/24: HENLÆGGELSE

BELGIEN

NUMMER: 89/0030
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E171;384D0508
EMNE: STØTTE TIL IDEALSPUN/BEAULIEU
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 89/08/30: SG(89)D/11165
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 89/12/18
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-89/375
DOMMENS DATO: 91/02/19
MEDHOLD: KOMMISSIONEN

BESKÆFTIGELSE OG SOCIALPOLITIK

TYSKLAND

NUMMER: 97/4182
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E051;157E052;157E059;371R1408
EMNE: TILSKUD TIL KÜNSTLERSOZIALVERSICHERUNG
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/08/07: SG(98)D/06929
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

TYSKLAND

NUMMER: 94/4125
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E006;368R1612;600J1696;675J0048;689J0357;694J0245
EMNE: OPNÅELSE AF FAMILIEYDELSER OG OPHOLDSTILLADELSE
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/05/23: SG(97)D/03956

TYSKLAND

NUMMER: 95/4670
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 368R1612
EMNE: AFVISNING AF BETALING AF SOCIALE YDELSER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/06/23: SG(98)D/05016

BELGIEN

NUMMER: 98/2057
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E052;368R1612
EMNE: GRÆNSEARBEJDERES OPNÅELSE AF NEDSATTE TAKSTER FOR BØRNERIGE FAMILIER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/12/04: SG(98)D/11289

BELGIEN

NUMMER: 95/4831
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E051;157E235;371R1408;683J0275
EMNE: OPKRÆVNING AF SOCIALE SIKRINGSBIDRAG PÅ BELGISKE PENSIONER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/11/06: SG(97)D/09192
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 98/09/22
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-98/347

BELGIEN

NUMMER: 96/4042
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 371R1408
EMNE: KUMULATION AF PENSIONER, HVORAF DEN ENE ER BASERET PÅ FRIVILLIGE BIDRAG
98/12/02: HENLÆGGELSE

BELGIEN

NUMMER: 96/4041
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 371R1408
EMNE: LÆGEATTEST FOR OPHOLD I EN ANDEN MEDLEMSSTAT
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/08/07: SG(97)D/06840

BELGIEN

NUMMER: 89/0457

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E007;157E128;157E171

EMNE: FINANSIERING AF STUDIER — FORSKELSBEHANDLING PÅ GRUNDLAG AF NATIONALITET

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 91/03/21: SG(91)D/5883

FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 93/02/17

SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-93/047

DOMMENS DATO: 94/05/03

MEDHOLD: KOMMISSIONEN

ÅBNINGSSKRIVELSE PÅ GRUNDLAG AF ARTIKEL 171 EF AFSENDT DEN: 95/10/03: SG(95)D/12292

BEGRUNDET UDTALELSE PÅ GRUNDLAG AF ARTIKEL 171 EF AFSENDT DEN: 98/04/22: SG(98)D/03223

BELGIEN

NUMMER: 88/0072

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E238

EMNE: AFGIFT OPKRÆVET I KOMMUNER I BRUXELLES I FORBINDELSE MED TYRKISKE STATSBOGRERES ANSØGNING OM OPHOLDS- OG ARBEJDSSTIL-
DELSE

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/03/04: SG(98)D/01895

98/12/02: HENLÆGGELSE

DANMARK

NUMMER: 96/4516

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E048;686J0127;693J0415

EMNE: RESTRIKTIONER FOR EN GRÆNSEARBEJDERES ANVENDELSE AF BIL ANGIVET TIL ERHVERVSMÆSSIGT BRUG

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/05/18: SG(98)D/03884

SPANIEN

NUMMER: 98/2059

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E052;368R1612

EMNE: GRÆNSEARBEJDERES OPNÅELSE AF NEDSATTE TAKSTER FOR BØRNERIGE FAMILIER

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/10/28: SG(98)D/09040

SPANIEN

NUMMER: 96/4628

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E048

EMNE: ADGANG TIL STILLINGER I DEN OFFENTLIGE SEKTOR — FORSKELSBEHANDLING PÅ GRUNDLAG AF NATIONALITET

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/11/17: SG(98)D/09628

FRANKRIG

NUMMER: 96/4305

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E051;371R1408

EMNE: OPHOLDSTILADELSE OG SOCIALE YDELSER

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/07/16: SG(97)D/05734

98/12/02: HENLÆGGELSE: PV(98)1411

FRANKRIG

NUMMER: 97/4332

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E051;371R1408

EMNE: AFVISNING AF INVALIDEPENSION

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/09/09: SG(98)D/07572

FRANKRIG

NUMMER: 96/4558
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E051;371R1408
EMNE: OFFENTLIGT BIDRAG TIL TILBAGEBETALING AF GRÆNSEARBEJDERES GÆLD
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/07/23: SG(97)D/06031
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 98/02/12
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-98/034

FRANKRIG

NUMMER: 94/5152
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E0051
EMNE: BEREGNING AF ARBEJDSLØSHEDSYDELSER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/07/16: SG(97)D/05732

FRANKRIG

NUMMER: 93/4433
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E052;368R1612
EMNE: SNCF — NEDSLAG FOR BØRNERIGE FAMILIER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/05/15: SG(98)D/03849

FRANKRIG

NUMMER: 93/4403
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 368R1612;696J0057;697J0035
EMNE: BEREGNING AF SUPPLERENDE PENSION FOR GRÆNSEARBEJDERE
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 95/07/28: SG(95)D/10329
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 97/01/24
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-97/035
DOMMENS DATO: 98/09/24
MEDHOLD: KOMMISSIONEN

FRANKRIG

NUMMER: 93/4947
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E048;157E051;371R1408
EMNE: ANVENDELSE AF DE ALMINDELIGE SOCIALE SIKRINGSBIDRAG PÅ GRÆNSEARBEJDERE
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/12/16: SG(97)D/10625
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 98/05/07
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-98/169

FRANKRIG

NUMMER: 95/4801
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 371R1408;690J0018;693J0058;694J0103
EMNE: SOCIAL SIKRING — MANGLENDE OVERHOLDELSE AF PRINCIPPET OM ENSARTET BEHANDLING I INTERNATIONALE AFTALER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/10/17: SG(97)D/08558

GRÆKENLAND

NUMMER: 91/4957
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E048;692J0419
EMNE: ARBEJDSPERIODER I ANDRE MEDLEMSSTATER — ANCIENNITETSBEREGNING
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 95/05/18: SG(95)D/6530
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 96/06/04
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-96/187
DOMMENS DATO: 98/03/12
MEDHOLD: KOMMISSIONEN
98/06/24: HENLÆGGELSE

GRÆKENLAND

NUMMER: 90/4816

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E048;157E171;368R1612

EMNE: FORSKELSBEHANDLING PÅ GRUNDLAG AF NATIONALITET

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 93/08/03: SG(93)D/13307

FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 94/04/27

SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-94/123

DOMMENS DATO: 95/06/01

MEDHOLD: KOMMISSIONEN

ÅBNINGSSKRIVELSE PÅ GRUNDLAG AF ARTIKEL 171 EF AFSENDT DEN: 97/01/24: SG(97)D/00570

98/06/24: HENLÆGGELSE

GRÆKENLAND

NUMMER: 92/4760

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E048;157E052;157E059;368R1612;675J0032

EMNE: FORSKELSBEHANDLING PÅ GRUNDLAG AF NATIONALITET — STATUS SOM BØRNERIG FAMILIE

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 95/05/18: SG(95)D/6528

FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 96/06/03

SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-96/185

DOMMENS DATO: 98/10/29

MEDHOLD: KOMMISSIONEN

GRÆKENLAND

NUMMER: 91/0583

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E048;368R1612;694J290

EMNE: ADGANG TIL STILLINGER I DEN OFFENTLIGE SEKTOR — FORSKELSBEHANDLING PÅ GRUNDLAG AF NATIONALITET

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 92/07/13: SG(92)D/9438

FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 94/10/26

SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-94/290

DOMMENS DATO: 96/07/02

MEDHOLD: KOMMISSIONEN

ÅBNINGSSKRIVELSE PÅ GRUNDLAG AF ARTIKEL 171 EF AFSENDT DEN: 98/07/02: SG(98)D/05296

BEGRUNDET UDTALELSE PÅ GRUNDLAG AF ARTIKEL 171 EF AFSENDT DEN: 98/12/30: SG(98)D/12490

ITALIEN

NUMMER: 96/2208

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E005;157E048;368R1612

EMNE: FORSKELSBEHANDLING AF FREMMEDSPROGLIGE LÆRERE

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/05/16: SG(97)D/03767

ITALIEN

NUMMER: 96/4630

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E048

EMNE: ADGANG TIL LÆGESTILLINGER (BOLZANO) — FORSKELSBEHANDLING PÅ GRUNDLAG AF NATIONALITET

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/05/18: SG(98)D/03879

98/12/02: HENLÆGGELSE: PV(98)1411

LUXEMBOURG

NUMMER: 98/2058

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E052;368R1612

EMNE: GRÆNSEARBEJDERES OPNÅELSE AF NEDSATTE TAKSTER FOR BØRNERIGE FAMILIER

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/10/28: SG(98)D/09042

DATO FOR KOMMISSIONENS SENESTE AFGØRELSE: 98/12/02: AM-PM: PV(98)1411

LUXEMBOURG

NUMMER: 91/0222
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E048;368R1612;693J047
EMNE: ADGANG TIL STILLINGER I DEN OFFENTLIGE SEKTOR
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 92/07/14: SG(92)D/9481
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 93/12/17
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-93/473
DOMMENS DATO: 96/07/02
MEDHOLD: KOMMISSIONEN
ÅBNINGSSKRIVELSE PÅ GRUNDLAG AF ARTIKEL 171 EF AFSENDT DEN: 97/12/17: SG(97)D/38454
BEGRUNDET UDTALELSE PÅ GRUNDLAG AF ARTIKEL 171 EF AFSENDT DEN: 98/07/13: SG(98)D/05711
SAGSANLÆG PÅ GRUNDLAG AF ARTIKEL 171 EF BESLUTTET I 1998

NEDERLANDENE

NUMMER: 95/4045
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 357E048;368R1612
EMNE: DELTAGELSE I FVP (PENSIONS FOND)
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/09/16: SG(98)D/07667

DET FORENEDE KONGERIGE

NUMMER: 93/4738
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E048
EMNE: MULIGHED FOR AT UDVISE EN EU-ARBEJDETS ÆGTEFÆLLE, DER IKKE ER EU-STATSBORGER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/06/09: SG(98)D/4503

DET FORENEDE KONGERIGE

NUMMER: 92/2247
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E048;368R1612
EMNE: FORSKELSBEHANDLING PÅ GRUNDLAG AF NATIONALITET — UNIVERSITETSUNDERVISNING
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 95/11/14: SG(95)D/14062
98/12/02: HENLÆGGELSE

LANDBRUG

SPANIEN

NUMMER: 97/2227
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 392R3950;393R536
EMNE: UKORREKT ANVENDELSE AF MÆLKEKVOTEORDNINGEN
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/05/07: SG(98)D/03614

SPANIEN

NUMMER: 97/2117
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E005;392D0562;394D0381;394D0382;396D0449
EMNE: RETSFORSKRIFTER OM BSE (KOGALS KAB)
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/02/03: SG(98)D/00967

FRANKRIG

NUMMER: 95/4430
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 389R1576
EMNE: SALG AF SPIRITUSHOLDIGE DRILLE, HVIS NAVN INDEHOLDER ORDET »WHISKY«
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/05/02: SG(97)D/3504
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

FRANKRIG

NUMMER: 94/4466
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030
EMNE: HINDRINGER FOR IMPORT AF SPANSKE JORDBÆR
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 95/05/05: SG(95)D/5798
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 95/08/04
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-95/265
DOMMENS DATO: 97/12/09
MEDHOLD: KOMMISSIONEN

GRÆKENLAND

NUMMER: 95/4951
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 392R3479;395R1067
EMNE: FASTLÆGGELSE AF PROCEDURER OG KONTROL VEDRØRENDE RÅTOBAK
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/06/11: SG(98)D/04593
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

ITALIEN

NUMMER: 97/2228
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER):INTET
EMNE: UKORREKT ANVENDELSE AF MÆLKEKVOTEORDNINGEN
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/05/04: SG(98)D/03510

TRANSPORT

TYSKLAND

NUMMER: 96/2073
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E005;157E052;389R2299;392R2407;392R2408;392R2409
EMNE: INDGÅELSE AF »OPEN SKY« -AFTALER MED USA
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/03/16: SG(98)D/02185
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 98/12/18
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-98/476

DET FORENEDE KONGERIGE

NUMMER: 95/2125
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E052;392R2407
EMNE: INDGÅELSE AF »OPEN SKY«-AFTALE MED USA
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/03/16: SG(98)D/02191
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 98/12/18
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-98/466

SPANIEN

NUMMER: 96/2163
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 392R2408
EMNE: DISKRIMINERENDE LUFTHAVNSSKAT
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/12/14: SG(98)D/11702

GRÆKENLAND

NUMMER: 93/4037
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E007;157E059;392R2408
EMNE: LUFTHAVNSSKATTER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/06/11: SG(98)D/04595

IRLAND

NUMMER: 96/2161
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 392R2408
EMNE: DISKRIMINERENDE LUFTHAVNSSKAT
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/07/02: SG(98)D/05255
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

ITALIEN

NUMMER: 96/2162
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 392R2408
EMNE: DISKRIMINERENDE LUFTHAVNSSKAT
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/12/14: SG(98)D/11700

NEDERLANDENE

NUMMER: 96/2165
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 392R2408
EMNE: DISKRIMINERENDE LUFTHAVNSSKAT
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/12/14: SG(98)D/11690

PORTUGAL

NUMMER: 96/2164
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 392R2408
EMNE: DISKRIMINERENDE LUFTHAVNSSKAT
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/06/30: SG(98)D/05145
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

DET FORENEDE KONGERIGE

NUMMER: 94/4653
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E0006;157E0059;392R2408
EMNE: INDFØRELSE AF EN PASSAGERSKAT
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/06/23: SG(98)D/05024

BELGIEN

NUMMER: 93/2101
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 386R4055
EMNE: AFTALER OM DELING AF SKIBSLADNINGER MED TREDJELANDE — SØTRANSPORT
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 95/12/21: SG(95)D/16798
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 97/05/05
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-97/176
DOMMENS DATO: 98/06/11
MEDHOLD: KOMMISSIONEN
98/12/02: HENLÆGGELSE

BELGIEN

NUMMER: 95/2161
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 386R4055
EMNE: AFTALER MED MCWCS-LANDE
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/06/16: SG(97)D/04503
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 98/05/25
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-98/201

BELGIEN

NUMMER: 91/0600
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 386R4055
EMNE: DELINGSORDNING I AFTALEN MELLEM BELGIEN OG TOGO
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 93/10/11: SSG(93)D/1634
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 98/05/08
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-98/171

BELGIEN

NUMMER: 91/0601
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 386R4055
EMNE: DELINGSORDNING I AFTALEN MELLEM BELGIEN OG ZAIRE
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 93/10/11: SG(93)D/16346
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 98/05/08
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-98/170

BELGIEN

NUMMER: 90/0354
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E007;157E048;157E052;157E058
EMNE: HANDELSKIBE — FLAG
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 93/06/04: SG(93)D/9153
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

SPANIEN

NUMMER: 93/2100
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 386R4055
EMNE: AFTALER MED TREDJELANDE OM LASTFORDELING — SØTRANSPORT
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 95/12/06: SG(95)D/15599
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 97/06/27
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-97/238
98/06/24: HENLÆGGELSE

SPANIEN

NUMMER: 91/0469
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 386R4055
EMNE: FRI UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER I FORBINDELSE MED SØTRANSPORT MELLEM SPANIEN OG GABON
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 94/01/19: SG(94)D/7
98/06/24: HENLÆGGELSE

FRANKRIG

NUMMER: 96/2168
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E052
EMNE: BETINGELSER FOR TILDELING AF FRANSK FLAG
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/12/14: SG(98)D/11714

FRANKRIG

NUMMER: 95/2198
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 392R3577
EMNE: CABOTAGE INDEN FOR SØTRANSPORT
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/04/25: SG(97)D/3208
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

GRÆKENLAND

NUMMER: 96/2014

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 386R4055

EMNE: SØTRANSPORT — OPRETHOLDELSE AF EN NATIONAL LOVGIVNING, DER ER I MODSTRID MED FORORDNING (EØF) Nr. 4055/86

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/04/06: SG(98)D/02867

98/06/24: HENLÆGGELSE

GRÆKENLAND

NUMMER: 90/0356

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E005;157E007;157E048;157E052;157E221

EMNE: HANDELSKIBE — FLAG

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 93/07/27: SG(93)D/12698

FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 96/03/07

SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-96/062

DOMMENS DATO: 97/11/27

MEDHOLD: KOMMISSIONEN

ÅBNINGSSKRIVELSE PÅ GRUNDLAG AF ARTIKEL 171 EF AFSENDT DEN: 98/09/24: SG(98)D/07968

IRLAND

NUMMER: 90/0357

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E005;157E007;157E048;157E052;157E058;157E171

EMNE: HANDELSKIBE — FLAG

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 93/06/18: SG(93)D/10001

FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 96/05/06

SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-96/151

DOMMENS DATO: 97/06/12

MEDHOLD: KOMMISSIONEN

ÅBNINGSSKRIVELSE PÅ GRUNDLAG AF ARTIKEL 171 EF AFSENDT DEN: 98/09/23: SG(98)D/07925

ITALIEN

NUMMER: 97/4482

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 386R4055

EMNE: SKAT I FORBINDELSE MED PASSAGERERS PÅ- OG AFSTIGNING — FRI UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/12/14: SG(98)D/11696

ITALIEN

NUMMER: 95/2197

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 392R3577

EMNE: CABOTAGE INDEN FOR SØTRANSPORT

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/03/11: SG(97)D/1926

98/06/24: HENLÆGGELSE

ITALIEN

NUMMER: 93/2105

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 386R4055

EMNE: AFTALER MED TREDJELANDE OM LASTFORDELING — SØTRANSPORT

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 95/12/21: SG(95)D/16796

98/06/24: HENLÆGGELSE

ITALIEN

NUMMER: 95/2165

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 386R4055

EMNE: AFTALER MED CMWCS-LANDE

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/10/31: SG(97)D/08968

98/10/07: HENLÆGGELSE

ITALIEN

NUMMER: 91/2148
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E007;157E048;157E052;157E058;157E221
EMNE: HANDELSKIBE — BETINGELSER FOR FLAG
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 93/06/30: SG(93)D/10928
98/06/24: HENLÆGGELSE

LUXEMBOURG

NUMMER: 95/2162
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 386R4055
EMNE: AFTALER MED CMWCS-LANDE
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/07/29: SG(97)D/06336
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 98/05/24
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-98/202

LUXEMBOURG

NUMMER: 93/2102
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 386R4055
EMNE: AFTALER OM DELING AF SKIBSLADNINGER MED TREDJELANDE — SØTRANSPORT
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 95/12/21: SG(95)D/16800
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 97/05/05
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-97/177
DOMMENS DATO: 98/06/11
MEDHOLD: KOMMISSIONEN
98/12/02: HENLÆGGELSE

NEDERLANDENE

NUMMER: 90/0358
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E005;157E007;157E048;157E052;157E058;157E221
EMNE: HANDELSKIBE — FLAG
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 93/06/30: SG(93)D/10930

PORTUGAL

NUMMER: 95/2163
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 386R4055
EMNE: AFTALER MED CMWCS-LANDE
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/06/06: SG(97)D/04244
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 98/02/27
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-98/062

PORTUGAL

NUMMER: 95/2164
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 386R4055
EMNE: AFTALER OM DELING AF SKIBSLADNINGER MED TREDJELANDE
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/06/06: SG(97)D/04240
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 98/03/27
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-98/084

BELGIEN

NUMMER: 96/2040
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 394R2978
EMNE: SØTRANSPORT — MANGLENDE MEDDELELSE AF NATIONALE GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER TIL FORORDNING (EF) Nr. 2978/94
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/02/07: SG(97)D/00945
98/06/24: HENLÆGGELSE

EU-ANSATTE

S P A N I E N

NUMMER: 93/2297
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 165FPRI;165FPRO
EMNE: OPHOLDSTILLADELSE
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 96/09/13: SG(96)D/08014

S P A N I E N

NUMMER: 91/2315
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 368R0259
EMNE: OVERFØRSEL AF PENSIONSRETTIGHEDER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 93/12/13: SG(93)D/20161
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 96/01/21
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-96/052
DOMMENS DATO: 97/07/17
MEDHOLD: KOMMISSIONEN

G R Æ K E N L A N D

NUMMER: 93/2139
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 368R0259
EMNE: OVERFØRSLER TIL FÆLLESSKABETS PENSIONSORDNING
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 95/08/14: SG(95)A/10881
98/10/07: HENLÆGGELSE

MILJØ

B E L G I E N

NUMMER: 97/2165
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 392R0880
EMNE: UKORREKT ANVENDELSE AF FORORDNING (EØF) Nr. 880/92
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/08/06: SG(98)D/06865
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

G R Æ K E N L A N D

NUMMER: 96/2151
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 393R1836
EMNE: MANGLENDE MEDDELELSE AF GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER TIL FORORDNING (EØF) Nr. 1836/93
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/08/06: SG(98)D/06873
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998
DATO FOR KOMMISSIONENS SENESTE AFGØRELSE: 98/12/02: SAGSANLÆG: PV(98)1411

G R Æ K E N L A N D

NUMMER: 93/4663
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 382R3626;397R0338
EMNE: BYER — ATHEN
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/05/06: SG(98)D/03579
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

PORTUGAL

NUMMER: 96/2153
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 393R1836
EMNE: UKORREKT ANVENDELSE AF FORORDNING (EØF) Nr. 1836/93
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/06/23: SG(98)D/05026
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

FISKERI

BELGIEN

NUMMER: 90/0248
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E007;157E034;157E048;157E052;157E058;381R3796;383R0170
EMNE: BETINGELSER FOR BEVILLINGER OG/ELLER FLAG FOR FISKEFARTØJER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 93/03/23: SG(93)D/4629
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

DANMARK

NUMMER: 93/2219
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 383R0170;387R2241;389R4047
EMNE: MANGLENDE OPFYLDELSE AF KONTROLFORPLIGTELSE (1990)
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/07/24: SG(98)D/06263

SPANIEN

NUMMER: 88/0356
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 382R2057;387R2241
EMNE: SAMARBEJDSFORPLIGTELSE — FISKERIINSPEKTION OG -KONTROL
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 89/11/20: SG(89)D/14536
98/12/02: HENLÆGGELSE

SPANIEN

NUMMER: 92/2256
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 383R0170;387R2241;389R4047
EMNE: MANGLENDE OPFYLDELSE AF KONTROLFORPLIGTELSE
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/07/08: SG(97)D/05307

FRANKRIG

NUMMER: 90/0418
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 383R0170;387R2241;387R3977
EMNE: MANGLENDE OPFYLDELSE AF KONTROLFORPLIGTELSE — OVERFISKNING 1988
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 92/09/29: SG(92)D/12966
DATO FOR KOMMISSIONENS SENESTE AFGØRELSE: 98/12/02: SAGSANLÆG — UMIDDELBAR FULDBYRDELSE: PV(98)1411

FRANKRIG

NUMMER: 84/0445
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E171;382R2057;383R0171
EMNE: FISKERI; MANGELFULD KONTROL MED OVERHOLDELSEN AF TEKNISKE BEVARINGSFORANSTALTNINGER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 86/11/18: SG(86)D/13614
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 88/02/29
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-88/064
DOMMENS DATO: 91/06/11
MEDHOLD: KOMMISSIONEN
ÅBNINGSSKRIVELSE PÅ GRUNDLAG AF ARTIKEL 171 EF AFSENDT DEN: 93/10/11: SG(93)D/16336
BEGRUNDET UDTALELSE PÅ GRUNDLAG AF ARTIKEL 171 EF AFSENDT DEN: 96/04/17: SG(96)D/03959

FRANKRIG

NUMMER: 92/2258
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 383R0170;387R2241;389R4047
EMNE: MANGLENDE OPFYLDELSE AF KONTROLFORPLIGTELSE
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/06/04: SG(97)D/04238
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

GRÆKENLAND

NUMMER: 90/0328
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E007;157E048;157E052;157E058;157E171;157E221;383R0170
EMNE: BETINGELSER FOR REGISTRERING OG/ELLER FLAG FOR FISKEFARTØJER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 93/07/27: SG(93)D/12698
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 96/03/07
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-96/062
DOMMENS DATO: 97/11/27
MEDHOLD: KOMMISSIONEN
ÅBNINGSSKRIVELSE PÅ GRUNDLAG AF ARTIKEL 171 EF AFSENDT DEN: 98/09/24: SG(98)D/07968

ITALIEN

NUMMER: 90/0332
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E007;157E048;157E052;157E058;157E221;383R0170
EMNE: BETINGELSER FOR REGISTRERING OG/ELLER FLAG FOR FISKEFARTØJER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 93/03/11: SG(93)D/3851
98/06/24: HENLÆGGELSE

PORTUGAL

NUMMER: 89/2109
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E007;157E030;157E034;157E052
EMNE: BETINGELSER FOR REGISTRERING OG/ELLER FLAG FOR FISKEFARTØJER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/10/30: SG(98)D/09144

DET FORENEDE KONGERIGE

NUMMER: 92/4211
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E007;157E052;383R0173
EMNE: OMSTÆNDIGHEDER OMKRING TILDELINGEN AF FISKEKVOTER I 1992
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/01/14: SG(98)D/00277

DET FORENEDE KONGERIGE

NUMMER: 91/0637
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 383R0170;387R2241;387R3977;388R4194
EMNE: MANGLENDE OPFYLDELSE AF KONTROLFORPLIGTELSE — OVERFISKNING 1988
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 96/04/17: SG(96)D/3961
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1997

DET FORENEDE KONGERIGE

NUMMER: 87/0398
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 382R2057;383R0170;385R3721;385R3732
EMNE: OVERFISKNING 1985-1986
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 89/02/09: SG(89)D/1749
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

DET INDRE MARKED OG FINANSIELLE TJENESTEYDELSER

FINLAND

NUMMER: 96/2033

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E006;157E008

EMNE: ADGANG TIL VISSE DELE AF FINLANDS TERRITORIUM, HVOR UDLÆNDINGE SKAL HAVE EN SÆRLIG TILLADELSE
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/12/30: SG(98)D/12494

ITALIEN

NUMMER: 94/4523

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E059

EMNE: BRO OVER MESSINA-STRÆDET — KONTRAKTEN TILDELT EN ITALIENSK OFFENTLIG VIRKSOMHED
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/10/24: SG(97)D/08732
98/12/02: HENLÆGGELSE

TYSKLAND

NUMMER: 96/4170

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030

EMNE: HINDRINGER FOR IMPORT AF VITAMINTILSKUD
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/12/30: SG(98)D/12510

TYSKLAND

NUMMER: 94/4521

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030

EMNE: OFFENTLIGE AFTALER — FORSKELSBEHANDLING AF PRODUKTER FREMSTILLET I EN ANDEN MEDLEMSSTAT
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/04/07: SG(98)D/02900
98/12/02: HENLÆGGELSE

TYSKLAND

NUMMER: 91/4782

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030

EMNE: LIKØREN »ADVOCAAT« — PLIGT TIL PÅ ETIKETTEN AT ANGIVE, AT PRODUKTET INDEHOLDER BETA-CAROTEN
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 96/07/10: SG(96)D/06268
98/06/24: HENLÆGGELSE

ØSTRIG

NUMMER: 96/4270

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030

EMNE: IMPORT AF PØLSE (SALAMI)
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/05/29: SG(98)D/04259

ØSTRIG

NUMMER: 95/2153

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E30;157E37

EMNE: MONOPOL PÅ FORARBEJDET TOBAK
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/05/21

BELGIEN

NUMMER: 96/4808
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030
EMNE: PARALLELIMPORT AF FARMACEUTISKE PRODUKTER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/12/18: SG(98)D/12026

BELGIEN

NUMMER: 95/2037
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030
EMNE: ETIKETTERING AF FØDEVARER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/02/04: SG(98)D/00965
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

BELGIEN

NUMMER: 91/2245
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030;157E031;157E032;157E033;157E034;157E035;157E036
EMNE: ANVENDELSE AF MOTORISEREDE DRAGEFLY
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/03/23: SG(98)D/02363

BELGIEN

NUMMER: 82/0316
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030
EMNE: AFVISNING AF ANMODNING OM UDSTEDELSE AF BEVILLINGER TIL IMPORT AF METYLMORFIN
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 83/09/19: SG(83)D/11374
98/06/24: HENLÆGGELSE

SPANIEN

NUMMER: 95/4849
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030
EMNE: SALG AF TE I LØS VÆGT
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/07/07: SG(97)D/05199

SPANIEN

NUMMER: 93/2226
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030;157E036
EMNE: LOVGIVNING VEDRØRENDE CHOKOLADE
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/07/29: SG(98)D/06507

SPANIEN

NUMMER: 95/4198
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030;157E036;157E171
EMNE: INDREGISTRERING AF BIL — TEKNISK KONTROL
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/12/03: SG(97)D/10049

FRANKRIG

NUMMER: 97/4419
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030
EMNE: HINDRING FOR MARKEDSFØRING AF PRODUKTER TIL BEHANDLING AF VAND I SVØMMEBASSINER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/11/23: SG(98)D/10966

FRANKRIG

NUMMER: 97/4239

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030

EMNE: BESLAGLÆGGELSE AF RESERVEDELE UNDER FORSENDELSE — BESKYTTELSE AF VAREMÆRKER (FORFALSKNING)

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/07/24: SG(98)D/06273

FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 99/02/02

SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-99/023

FRANKRIG

NUMMER: 96/4209

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030

EMNE: AFVISNING AF ANMODNING OM INDIVIDUELT LUFTDYGTIGHEDSBEVIS FOR HELIKOPTER

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/06/18: SG(98)D/04934

FRANKRIG

NUMMER: 95/2175

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030

EMNE: GUMMIMATERIALER OG GUMMIGENSTANDE I BERØRING MED FØDEVARER

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/12/03: SG(97)D/10079

FRANKRIG

NUMMER: 95/2176

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030

EMNE: TEKNOLOGISKE HJÆLPEMIDLER ANVENDT VED FREMSTILLINGEN AF FØDEVARER

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/03/27: SG(98)D/02456

FRANKRIG

NUMMER: 92/4438

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030

EMNE: ALKOHOLISKE DRIKKE MED ET ALKOHOLINDHOLD PÅ OVER 25 VOLUMENPROCENT — ETIKETTERING

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/07/07: SG(97)D/05215

FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 98/09/01

SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-98/326

FRANKRIG

NUMMER: 93/2067

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030

EMNE: TILSÆTNINGSSTOFFER I FØDEVARER

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/10/26: SG(98)D/08993

FRANKRIG

NUMMER: 94/2150

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030;157E036

EMNE: ENZYMPRÆPARATER I VISSE FØDEVARER OG DRIKKEVARER TIL Menneskelig konsum

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/05/15: SG(98)D/03853

FRANKRIG

NUMMER: 94/2201

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030;157E036

EMNE: FOLKESUNDHED — KRAV OM REGISTRERING AF REAGENSER

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/08/10: SG(98)D/06961

SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

FRANKRIG

NUMMER: 93/2222
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030;157E036
EMNE: TILBEREDNINGER PÅ GRUNDLAG AF FOIE GRAS
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 94/10/14: SG(94)D/14519
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 96/05/31
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-96/184
DOMMENS DATO: 98/10/22
MEDHOLD: KOMMISSIONEN

FRANKRIG

NUMMER: 94/4226
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030;157E036
EMNE: FORBUD MOD MARKEDSFØRING AF GRILLEN RECTELLA
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/05/19: SG(98)D/03925
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

FRANKRIG

NUMMER: 85/0269
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030
EMNE: AFVISNING AF ANMODNINGER OM BEVILLING TIL IMPORT AF METYLMORFIN
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 87/11/12: SG(87)D/13711
98/06/24: HENLÆGGELSE

FRANKRIG

NUMMER: 91/0555
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030
EMNE: KRAV OM GARANTISTEMPEL VED IMPORT AF PRODUKTER AF ÆDELMETAL
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 96/07/10: SG(96)D/06266

FRANKRIG

NUMMER: 91/0562
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030;157E036
EMNE: LOVGIVNING OM PASTA
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/07/29: SG(98)D/06501
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

GRÆKENLAND

NUMMER: 95/4580
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030
EMNE: PRISEN PÅ LÆGEMIDLER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/09/23: SG(97)D/07834
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

GRÆKENLAND

NUMMER: 96/4609
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030
EMNE: HINDRINGER FOR MARKEDSFØRING AF KOSTTILSKUD
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/08/31: SG(98)D/07391

GRÆKENLAND

NUMMER: 92/2222
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030
EMNE: OPLAGRING OG MARKEDSFØRING AF OLIEPRODUKTER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/06/17: SG(97)D/04572
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 98/11/06
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-98/398

IRLAND

NUMMER: 92/2085
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030
EMNE: IMPORT AF GENSTANDE AF ÆDELMETAL
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 96/11/11: SG(96)D/09650
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 99/02/05
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-99/030

IRLAND

NUMMER: 89/0335
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030
EMNE: LOVGIVNING OM TOBAKSPRISER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 90/07/12: SG(90)D/24400

ITALIEN

NUMMER: 97/4579
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030
EMNE: HINDRINGER FOR IMPORT AF SPECIELLE LEVNEDSMIDLER TIL SPORTSFOLK
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/12/18: SG(98)D/12016

ITALIEN

NUMMER: 95/2314
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030
EMNE: CHOKOLADE OG VARER FREMSTILLET AF CHOKOLADE
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/07/29: SG(98)D/06503

ITALIEN

NUMMER: 96/2243
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030
EMNE: LOVGIVNING OM MÅL OG VÆGT
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/03/23: SG(98)D/02377

ITALIEN

NUMMER: 93/4698
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030;157E036
EMNE: HINDRINGER FOR MARKEDSFØRING AF SPECIELLE LEVNEDSMIDLER TIL SPORTSFOLK
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 96/09/04: SG(96)D/07694
98/06/24: HENLÆGGELSE

ITALIEN

NUMMER: 92/2116
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030
EMNE: IMPORT AF GENSTANDE AF ÆDELMETAL
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 96/03/08: SG(96)D/02953
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

ITALIEN

NUMMER: 93/4146
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030;157E171
EMNE: TYPEGODKENDELSE OG INDREGISTRERING AF KØRETØJ (TRÆKANORDNING)
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/04/07: SG(98)D/02937

ITALIEN

NUMMER: 91/4303
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030
EMNE: LEVERING AF MATERIEL
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 93/06/18: SG(93)D/10007
98/06/24: HENLÆGGELSE

ITALIEN

NUMMER: 94/4883
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030;157E036
EMNE: HINDRINGER FOR IMPORT AF IKKE-ALKOHOLHOLDIGE DRIKKE
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/09/23: SG(97)D/07828

ITALIEN

NUMMER: 94/4248
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030;157E036;157E171
EMNE: PRISEN PÅ LÆGEMIDLER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/09/09: SG(98)D/07570

ITALIEN

NUMMER: 90/0397
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030
EMNE: MARKEDSFØRING AF FULDKORNSBRØD
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 91/03/18: SG(91)D/5566
98/06/24: HENLÆGGELSE

NEDERLANDENE

NUMMER: 97/2060
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030
EMNE: LOVGIVNING AF 24.5.1996 OM TILSÆTNING AF MIKRO-FØDEEMNER TIL LEVNEDSMIDLER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/08/31: SG(98)D/07383

NEDERLANDENE

NUMMER: 94/5125
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030;157E036
EMNE: HINDRINGER FOR IMPORT AF VITAMINISEREDE LEVNEDSMIDLER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/09/23: SG(97)D/07832
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

NEDERLANDENE

NUMMER: 94/4810
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030;157E036;157E171
EMNE: HINDRINGER FOR IMPORT AF VITAMINISERET MARGARINE
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/08/31: SG(98)D/07377

NEDERLANDENE

NUMMER: 94/4075
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030;157E036
EMNE: IMPORT AF LEVNEDSMIDLER BERIGET MED VITAMINER OG JERN
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/09/23: SG(97)D/07824
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

PORTUGAL

NUMMER: 92/2082
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030
EMNE: IMPORT AF GENSTANDE AF ÆDELMETAL
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/02/24: SG(97)D/01372
98/06/24: HENLÆGGELSE

DET FORENEDE KONGERIGE

NUMMER: 82/0320
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030
EMNE: AFVISNING AF ANMODNINGER OM IMPORTTILLADELSE FOR METYLMORFIN
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 83/09/06: SG(83)D/10910
98/06/24: HENLÆGGELSE

DET FORENEDE KONGERIGE

NUMMER: 89/0034
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030
EMNE: TILLADELSER TIL PATENTER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 89/08/28: SG(89)D/11009
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 90/01/31
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-90/030
DOMMENS DATO: 92/02/18
MEDHOLD: KOMMISSIONEN

BELGIEN

NUMMER: 95/4631
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030
EMNE: PARALLELIMPORT AF PESTICIDER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/09/22: SG(97)D/07778
98/12/02: HENLÆGGELSE

SVERIGE

NUMMER: 95/4466
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030
EMNE: IMPORT AF TANKVOGNE TIL TRANSPORT AF OLIEPRODUKTER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/08/31: SG(98)D/07385

SVERIGE

NUMMER: 95/4665
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E030
EMNE: HINDRINGER FOR IMPORT AF TRYKBEHOLDERE
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/06/11: SG(98)D/04601

TYSKLAND

NUMMER: 96/4509
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E052;157E059
EMNE: UDSTATIONERING AF ARBEJDSTAGERE SOM LED I EN ARBEJDSGRUPPE
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/12/22: SG(98)D/12233

TYSKLAND

NUMMER: 95/4563
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E059
EMNE: BEGRÆNSNING AF TREDJELANDSSTATSBORGERES BEVÆGELIGHED I FORBINDELSE MED FRI UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/08/07: SG(98)D/06915

TYSKLAND

NUMMER: 95/4441
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E006;157E059
EMNE: SAGSANLÆG VED NATIONALE DOMSTOLE — BELØB AFKRÆVET SELSKABER, DER IKKE ER ETABLERET I DET PÅGÆLDENDE LAND
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/07/08: SG(98)D/05439

TYSKLAND

NUMMER: 92/4643
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E059
EMNE: PLIGT TIL AT ETABLERE ET DATTERSELSKAB I TYSKLAND
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/11/12: SG(97)D/09388

ØSTRIG

NUMMER: 96/4150
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E059
EMNE: FORSKELSBEHANDLING I FORBINDELSE MED AFLØNNING AF UDSTATIONEREDE ARBEJDSTAGERE
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/05/25: SG(98)D/04040
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

BELGIEN

NUMMER: 96/2248
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E006;157E048;157E052;157E059
EMNE: DET BELGISCHE ELSKABS OPKRÆVNING AF DISKRIMINERENDE AFGIFT
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/11/23: SG(98)D/10968

BELGIEN

NUMMER: 95/2105
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E048;157E052;157E059
EMNE: RESTRIKTIONER FOR VIRKSOMHEDER PÅ OMRÅDET PRIVAT SIKKERHED
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/06/10: SG(97)D/04325
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 98/09/29
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-98/355

BELGIEN

NUMMER: 95/4687

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E059

EMNE: KRAV OM REGISTRERING SOM VIRKSOMHED I FORBINDELSE MED ARBEJDE UDEN FOR FÆLLESSKABET
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/09/09: SG(98)D/07562

BELGIEN

NUMMER: 94/7018

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E228

EMNE: AFVISNING AF ANMODNING OM REGISTRERING SOM ENTREPRENØR
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/06/12: SG(97)D/04413
98/12/02: HENLÆGGELSE

BELGIEN

NUMMER: 94/4878

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E057

EMNE: LOV OM NONPROFIT-SELSKABER — PLIGT TIL AT HAVE MINDST ÉN BELGISK ASSOCIERET
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/06/19: SG(97)D/04618

FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 98/05/08

SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-98/172

SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

BELGIEN

NUMMER: 93/4136

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E059

EMNE: LUFTFOTOS — FRI UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/06/19: SG(97)D/04620

FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 98/05/28

SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-98/203

BELGIEN

NUMMER: 93/4042

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E059

EMNE: BESKATNING AF GODTGØRELSER OG BIDRAG I FORBINDELSE MED FRI UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER INDEN FOR BYGGESEKTOREN

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/03/23: SG(98)D/02371

SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

BELGIEN

NUMMER: 89/5019

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E059

EMNE: FRI UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER OG FRIE VAREBEVÆGELSER

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/03/23: SG(98)D/02369

BELGIEN

NUMMER: 90/2171

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E059

EMNE: BETALING AF RABATMÆRKER OG MÆRKER FOR VEJRLIG

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/03/23: SG(98)D/02365

SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

S P A N I E N

NUMMER: 95/2181
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E06;157E220
EMNE: SIKKERHEDSSTILLELSE FOR SAGSOMKOSTNINGER OG NATIONAL FORSKELSBEHANDLING
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/07/08: SG(98)D/05483
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

S P A N I E N

NUMMER: 92/5178
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E048;157E052;157E059;157E073
EMNE: UDENLANDSKE INVESTERINGER I SPANIEN — PLIGT TIL AT GÅ VIA SPANSK NOTAR
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/01/27: SG(98)D/00745
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

S P A N I E N

NUMMER: 94/4103
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E048;157E052;157E059
EMNE: PRIVAT VAGTVIRKSOMHED
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 96/06/11: SG(96)D/05299
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 97/03/19
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-97/114
DOMMENS DATO: 98/10/29
MEDHOLD: KOMMISSIONEN

F R A N K R I G

NUMMER: 97/4423
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E52;157E59
EMNE: HINDRINGER FOR DEN FRI ETABLERINGSRET INDEN FOR CIRKUSVERDENEN
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/10/14: SG(98)D/08561

F R A N K R I G

NUMMER: 94/4879
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E052
EMNE: RET TIL AT ETABLERE SIG SOM VÅBENHANDLER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/08/10: SG(98)D/06959

F R A N K R I G

NUMMER: 94/5128
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E059
EMNE: UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER — MANNEQUINAGENTURER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/03/05: SG(98)D/01925
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

F R A N K R I G

NUMMER: 96/4272
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E059
EMNE: CHLORFLASKER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/09/30: SG(98)D/08170

GRÆKENLAND

NUMMER: 94/2262
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E052;157E059
EMNE: FORBUD MOD VIKARBUREAUER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/08/06: SG(98)D/06869
98/12/02: HENLÆGGELSE

IRLAND

NUMMER: 94/4719
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E059
EMNE: HASARDSPIL — LOV OM SPIL OG LOTTERI AF 1956
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/02/03: SG(98)D/00896

ITALIEN

NUMMER: 95/2068
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E048;157E052;157E059
EMNE: DISKRIMINERENDE RESTRIKTIONER FOR PRIVAT VAGTVIRKSOMHED
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/07/08: SG(98)D/05443
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

ITALIEN

NUMMER: 97/4114
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E06;157E52;157E59
EMNE: DISKRIMINERENDE SANKTIONER MOD TYSK STATSBOBGER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/10/02: SG(98)D/08219

ITALIEN

NUMMER: 96/2246
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E059
EMNE: LOVGIVNINGSMÆSSIGE HINDRINGER FOR UDØVELSE AF VIRKSOMHED SOM VARESPEDITØR
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/05/18: SG(98)D/03872
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

ITALIEN

NUMMER: 94/5095
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E052;157E059;157E171
EMNE: ITALIENSK LOVGIVNING OM MESSER OG UDSILLINGER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/05/18: SG(98)D/03868
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

ITALIEN

NUMMER: 91/2236
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E059;157E73
EMNE: RESTRIKTIONER FOR OVERFØRSLER I FORBINDELSE MED AFLØNNING AF MELLEMMÆND
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/05/05: SG(97)D/3561
98/10/28: HENLÆGGELSE

ITALIEN

NUMMER: 93/2300
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E006;157E052;157E059
EMNE: RESTRIKTIONER FOR UDØVELSE AF VIRKSOMHED SOM FÆRDELSKONSULENTER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/07/14: SG(97)D/05637
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

ITALIEN

NUMMER: 94/2146
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E059
EMNE: LOVGIVNINGSMÆSSIGE HINDRINGER FOR FRI UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER VEDRØRENDE RENGØRING
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 96/03/12: SG(96)D/2996
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 98/10/05
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-98/358

LUXEMBOURG

NUMMER: 92/4468
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E059
EMNE: MONOPOL PÅ ARBEJDSANVISNING
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/04/15: SG(98)D/03073

NEDERLANDENE

NUMMER: 94/4906
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E059
EMNE: KRAV OM BOPÆL I NEDERLANDENE I FORBINDELSE MED PATENTANSØGNING
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/08/31: SG(98)D/07379

PORTUGAL

NUMMER: 96/2245
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E006;157E059
EMNE: LUFTFOTOS — FORSKELSBEHANDLING PÅ GRUNDLAG AF NATIONALITET
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/05/18: SG(98)D/03880
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

PORTUGAL

NUMMER: 93/5030
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E048;157E052;157E059
EMNE: VAGTVIRKSOMHED
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/06/19: SG(97)D/04622
98/10/07: HENLÆGGELSE

TYSKLAND

NUMMER: 92/4835
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E005;157E059
EMNE: SKATTELOVGIVNING — SKATTERÅDENES VIRKSOMHED
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/09/22: SG(97)D/07776

BELGIEN

NUMMER: 95/4302
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E052;157E057
EMNE: AFVISNING AF ANMODNING OM OPTAGELSE I ARKITEKTORDENEN I LIÈGE
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/08/06: SG(98)D/06867
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

SPANIEN

NUMMER: 90/0388
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E005;157E048;157E052;157E059;157E171
EMNE: RESTRIKTIONER FOR TURISTFØRERES PRÆSTATION AF TJENESTEYDELSER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 91/10/14: SG(91)D/18934
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 92/10/01
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-92/375
DOMMENS DATO: 94/03/22
MEDHOLD: KOMMISSIONEN

FRANKRIG

NUMMER: 94/2278
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E171;380D1186;386D0283;391D0482
EMNE: ETABLERING OG TJENESTEYDELSER I OLT
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/06/16: SG(98)D/04599

FRANKRIG

NUMMER: 94/4441
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E059;157E171
EMNE: KONKURRENCESTRIDIG PRAKSIS — ARBEJDER UNDER VANDET
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/12/02: SG(98)D/11233

FRANKRIG

NUMMER: 94/2082
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E052
EMNE: ORGANISATION AF ADVOKATERHVERVET
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/05/15: SG(98)D/03845

FRANKRIG

NUMMER: 93/4448
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E059
EMNE: AUKTIONSSALG — AUKTIONSLEDERES MONOPOL
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/08/10: SG(98)D/06963

FRANKRIG

NUMMER: 89/0645
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E005;157E048;157E052;157E059
EMNE: ANERKENDELSE AF EKSAMENSBEVISER FOR PSYKIATRISKE SYGEPLEJERSKER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 96/09/24: SG(96)D/08327
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 98/07/13
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-98/252

FRANKRIG

NUMMER: 85/0499

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E171;380D1186;386D0283;391D0482

EMNE: AFVISNING AF RETTEN TIL ETABLERING OG UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER I OLT

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 87/05/27: SG(87)D/6705

FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 88/09/23

SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-88/263

DOMMENS DATO: 90/12/12

MEDHOLD: KOMMISSIONEN

ÅBNINGSSKRIVELSE PÅ GRUNDLAG AF ARTIKEL 171 EF AFSENDT DEN: 92/06/05: SG(92)D/7477

BEGRUNDET UDTALELSE PÅ GRUNDLAG AF ARTIKEL 171 EF AFSENDT DEN: 95/11/16: SG(95)D/14163

FRANKRIG

NUMMER: 86/0432

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E059;157E171

EMNE: RESTRIKTIONER FOR TURISTFØRERES PRÆSTATION AF TJENESTEYDELSER

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 88/05/02: SG(88)D/5345

FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 89/04/28

SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-89/154

DOMMENS DATO: 91/02/26

MEDHOLD: KOMMISSIONEN

ÅBNINGSSKRIVELSE PÅ GRUNDLAG AF ARTIKEL 171 EF AFSENDT DEN: 92/05/18: SG(92)D/6574

BEGRUNDET UDTALELSE PÅ GRUNDLAG AF ARTIKEL 171 EF AFSENDT DEN: 95/11/28: SG(95)D/14850

GRÆKENLAND

NUMMER: 94/5108

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E052;157E059

EMNE: UDENLANDSKE BETEGNELSER I EKSAMENSBEVISER FRA PRIVATE SKOLER

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/06/17: SG(97)D/04533

SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

GRÆKENLAND

NUMMER: 89/0165

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E052;157E059;157E171

EMNE: NATIONALITETSKRAV I FORBINDELSE MED ÅBNING AF PRIVATE SKOLER

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 90/01/22: SG(90)D/0906

FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 90/10/24

SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-90/328

DOMMENS DATO: 92/01/30

MEDHOLD: KOMMISSIONEN

ÅBNINGSSKRIVELSE PÅ GRUNDLAG AF ARTIKEL 171 EF AFSENDT DEN: 96/04/08: SG(96)D/03658

BEGRUNDET UDTALELSE PÅ GRUNDLAG AF ARTIKEL 171 EF AFSENDT DEN: 97/09/17: SG(97)D/07679

98/06/24: HENLÆGGELSE

ITALIEN

NUMMER: 95/2003

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E059;157E060;157E171

EMNE: FORBUD MOD, AT ADVOKATER FRA ANDRE MEDLEMSSTATER KAN ÅBNE KONTORER

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/10/08: SG(98)D/08362

ITALIEN

NUMMER: 87/0071

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E059;157E171

EMNE: RESTRIKTIONER, DER ER TIL GENE FOR TURISTFØRERES FRI UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 88/04/20: SG(88)D/4748

FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 89/05/25

SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-89/180

DOMMENS DATO: 91/02/26

MEDHOLD: KOMMISSIONEN

ÅBNINGSSKRIVELSE PÅ GRUNDLAG AF ARTIKEL 171 EF AFSENDT DEN: 95/07/05: SG(95)D/08643

PORTUGAL

NUMMER: 91/0237

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E048;157E052;157E059

EMNE: RESTRIKTIONER FOR TURISTFØRERES PRÆSTATION AF TJENESTEYDELSER

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/08/07: SG(97)D/06836

SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

BELGIEN

NUMMER: 96/2249

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): INTET

EMNE: IKKE-RATIFIKATION AF DE SENESTE UDGAVER AF BERN- OG ROM-KONVENTIONERNE

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/12/02: SG(98)D/11231

IRLAND

NUMMER: 97/2047

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): INTET

EMNE: IKKE-RATIFIKATION AF PARIS-AKTEN (1971) TIL BERN-KONVENTIONEN

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/12/17: SG(98)D/11884

PORTUGAL

NUMMER: 97/2048

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): INTET

EMNE: IKKE-RATIFIKATION AF ROM-KONVENTIONEN

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/12/17: SG(98)D/11894

TYSKLAND

NUMMER: 94/4337

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E30;157E36;157E59

EMNE: FORBUD MOD REKLAMEKAMPAGNE FOR SALG AF CD'ER

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/10/15: SG(98)D/8623

SPANIEN

NUMMER: 92/4788

RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E048;157E052;157E059

EMNE: LUFTREKLAMER

AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 96/01/31: SG(96)D/1848

98/06/24: HENLÆGGELSE

FRANKRIG

NUMMER: 94/4855
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E059
EMNE: UKORREKT ANVENDELSE AF LOVEN »EVIN«
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 96/11/21: SG(96)D/09951

BUDGET

TYSKLAND

NUMMER: 95/2126
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 390R2252
EMNE: NEDERLANDSK SMØR
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 96/10/30: SG(96)D/09346
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 97/10/07
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-97/348

ITALIEN

NUMMER: 96/2029
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E002;389R1552
EMNE: REGULARISERING AF AFGIFTER I SAN MARINO
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/03/20: SG(98)D/02347
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

BELGIEN

NUMMER: 95/2250
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 389R1552
EMNE: BETALING I RATER, TRADITIONELLE EGNE INDTÆGTER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/06/23: SG(98)D/05022

TOLD OG INDIREKTE BESKATNING

TYSKLAND

NUMMER: 91/0559
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 385R1999;386R3677
EMNE: AKTIV FORÆDLING
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 93/02/03: SG(93)D/1740
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 94/02/14
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-94/061
DOMMENS DATO: 96/09/10
MEDHOLD: KOMMISSIONEN
98/06/24: HENLÆGGELSE

BELGIEN

NUMMER: 84/0342
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E009;157E028;368R0950
EMNE: TOLDFRI INDFØRSEL AF MATERIEL, DER IKKE ER SPECIFIKT MILITÆRT
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 85/07/25: SG(85)D/9543

D A N M A R K

NUMMER: 84/0343
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E009;157E028;368R0950
EMNE: TOLDFRI INDFØRSEL AF MATERIEL, DER IKKE ER SPECIFIKT MILITÆRT
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 85/07/25: SG(85)D/9545

S P A N I E N

NUMMER: 90/0078
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E028;387R2658
EMNE: TOLDFRI INDFØRSEL AF MATERIEL, DER IKKE ER SPECIFIKT MILITÆRT
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 92/12/31: SG(92)D/19475

F R A N K R I G

NUMMER: 95/2238
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 392R2913
EMNE: FREMVISNING FOR TOLDFORVALTNINGEN
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/12/03: SG(97)D/10073

G R Æ K E N L A N D

NUMMER: 86/0126
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E009;157E028;368R0950
EMNE: TOLDFRI INDFØRSEL AF MATERIEL, DER IKKE ER SPECIFIKT MILITÆRT
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 90/05/02: SG(90)D/21649

I T A L I E N

NUMMER: 84/0345
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E009;157E028;368R0950
EMNE: TOLDFRI INDFØRSEL AF MATERIEL, DER IKKE ER SPECIFIKT MILITÆRT
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 85/07/25: SG(85)D/9549

L U X E M B O U R G

NUMMER: 84/0346
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E009;157E028;368R0950
EMNE: TOLDFRI INDFØRSEL AF MATERIEL, DER IKKE ER SPECIFIKT MILITÆRT
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 85/07/25: SG(85)D/9551

N E D E R L A N D E N E

NUMMER: 84/0347
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E009;157E028;368R0950
EMNE: TOLDFRI INDFØRSEL AF MATERIEL, DER IKKE ER SPECIFIKT MILITÆRT
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 85/07/25: SG(85)D/9553

P O R T U G A L

NUMMER: 90/0079
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E028;387R2658
EMNE: TOLDFRI INDFØRSEL AF MATERIEL, DER IKKE ER SPECIFIKT MILITÆRT
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 93/01/20: SG(93)D/00940

DET FORENEDE KONGERIGE

NUMMER: 84/0126
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 377R1535
EMNE: CIVILE LUFTFARTØJER, DER ER INDFØRT TOLDFRIT OG SENERE ANVENDT SOM MILITÆRFLY
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 85/06/06: SG(85)D/6932

DET FORENEDE KONGERIGE

NUMMER: 84/0344
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E009;157E028;368R0950
EMNE: TOLDFRI INDFØRSEL AF MATERIEL, DER IKKE ER SPECIFIKT MILITÆRT
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 85/07/25: SG(85)D/9547

ITALIEN

NUMMER: 95/2166
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 682J0199;694J0125
EMNE: VAND, ENERGI OG TRANSPORT — TILBAGEKRÆVNING AF URETMÆSSIGT BETALTE AFGIFTER — RESTRIKTIVE BETINGELSER I NATIONAL LOVGIVNING
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/09/17: SG(97)D/07696

FRANKRIG

NUMMER: 97/4487
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E095
EMNE: IMPORTAFGIFT PÅ KØRETØJER MED STOR MOTORKRAFT
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 98/05/15: SG(98)D/03851
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

FRANKRIG

NUMMER: 92/5125
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E095
EMNE: DISKRIMINERENDE BESKATNING AF BILER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/12/22: SG(97)D/10946
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

GRÆKENLAND

NUMMER: 91/0779
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E095
EMNE: BESKATNING AF BRUGTE BILER
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 93/09/07: SG(93)D/14615
FØRSTE SAGSANLÆG DEN: 95/12/01
SAGSNUMMER VED DOMSTOLEN: C-95/375
DOMMENS DATO: 97/10/23
MEDHOLD: KOMMISSIONEN
ÅBNINGSSKRIVELSE PÅ GRUNDLAG AF ARTIKEL 171 EF AFSENDT DEN: 98/08/31: SG(98)D/07401

TYSKLAND

NUMMER: 90/5361
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E067
EMNE: DISKRIMINERENDE BESKATNING AF BRITISKE INVESTMENT TRUSTS
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 96/08/06: SG(96)D/07318
SAGSANLÆG BESLUTTET I 1998

FRANKRIG

NUMMER: 93/2098
RETSGRUNDLAG (CELEX-NUMMER): 157E052;157E058
EMNE: DISKRIMINERENDE BESKATNING AF PERMANENTE VIRKSOMHEDER I FRANKRIG
AFSENDELSE AF BEGRUNDET UDTALELSE DEN: 97/06/19: SG(97)D/04624
98/06/24: HENLÆGGELSE

BILAG IV

OVERSIGT OVER DIREKTIVERNES GENNEMFØRELSE

NB: Dette bilag indeholder en oversigt over alle direktiver, hvor der har været problemer med manglende meddelelse, manglende overensstemmelse eller ukorrekt gennemførelse i 1998. Det indeholder endvidere oplysninger om de overtrædelsesprocedurer, som Kommissionen har indledt mod medlemsstaterne pr. 31. december 1998.

Ved manglende meddelelse forstås både fuldstændig udeladelse af underretning om nationale gennemførelsesforanstaltninger samt evt. ufuldstændig underretning om gennemførelsesforanstaltninger.

Indholdsfortegnelse

	<i>Side</i>
DEL 1: MEDDELELSE OG IKKE-MEDDELELSE AF DE NATIONALE GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER TIL DIREKTIVERNE	134
INDUSTRI	134
Kemi, plastik, gummi	134
Mekanik og elektronik	135
Trykapparater, medicinske apparater og måleudstyr	135
Levnedsmidler	135
Farmaceutiske produkter	137
Kosmetiske midler	138
Tekstilindustri, læder, beklædning	138
Motorkøretøjer	139
KONKURRENCE	139
Telekommunikation	139
BESKÆFTIGELSE OG SOCIALPOLITIK	139
LANDBRUG	141
Veterinærområdet	141
Det fyto-sanitære område	143
Frø og planter	144
Foderstoffer	144
TRANSPORT	146
Land- og vejtransport og transport ad indre vandveje	146
Jernbanetransport og sommertid	147
Landtransport, sikkerhed/teknologi	147
Flytransport, sikkerhed og sociale aspekter	148
Flytransport, lufthavnspolitik, miljø	148
Søtransport, sikkerhed og tekniske aspekter	148
FJERNSYN UDEN GRÆNSER	150
MILJØ	150
Luft	150
Vand	150

Natur	150
Støj	151
Kemi og bioteknologi	151
Affald	151
Strålebeskyttelse	152
TELEKOMMUNIKATION	152
DET INDRE MARKED OG FINANSIELLE TJENESTEYDELSER	153
Fri bevægelighed for personer og borgernes rettigheder	153
Offentlige kontrakter	153
Banker	154
Forsikringer	154
Børser og værdipapirer	154
Finansiel information og selskabsret	155
Anvendelse af EF-traktatens artikel 30-36 og anvendelse af beskyttelsesklausulerne	155
Erhverv, hvor kvalifikationskravene er reguleret	155
Fri bevægelighed for information. Databeskyttelse	155
Ophavsret og beslægtede rettigheder	156
INDIREKTE BESKATNING	156
Moms	156
ENERGI	156
Elektricitet	156
Gas	156
Vedvarende energi og energieffektivitet	156
FORBRUGERPOLITIK OG BESKYTTELSE AF FORBRUGERNES SUNDHED	157
STATISTIK	157
OVERSIGT OVER DE MEDDELTE NATIONALE GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER	158
DEL 2: IKKE-FYLDESTGØRENDE GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER	160
INDUSTRI	160
Trykapparater, medicinske apparater og måleudstyr	160
Farmaceutiske produkter	160
KONKURRENCE	160
Telekommunikation og postanliggender	160
BESKÆFTIGELSE OG SOCIALPOLITIK	161
TRANSPORT	161
Landtransport, varer	161
Landtransport, passagerer	161
Landtransport, sikkerhed/teknologi	161
Flytransport, sikkerhed og sociale aspekter	162
Søtransport, sikkerhed og tekniske aspekter	162
Søtransport, havne og sociale aspekter	162

FJERNSYN UDEN GRÆNSER	162
MILJØ	162
Fri adgang til information	162
Vurdering af virkningen på miljøet	162
Vand	163
Natur	163
Kemi og bioteknologi	163
Affald	163
Miljø og industri	163
Strålebeskyttelse	164
TELEKOMMUNIKATION	164
DET INDRE MARKED OG FINANSIELLE TJENESTEYDELSER	164
Fri bevægelighed for personer og borgernes rettigheder	164
Offentlige kontrakter	164
Forsikringer	164
Finansiel information og selskabsret	165
Civilret og domstolsadgang. Fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser	165
Erhverv, hvor kvalifikationskravene er reguleret	165
BESKATNING	165
Gensidig bistand	165
FORBRUGERPOLITIK OG BESKYTTELSE AF FORBRUGERNES SUNDHED	165
DEL 3: UKORREKT GENNEMFØRELSE	166
INDUSTRI	166
Standarder og tekniske specifikationer	166
Kemi, plastik, gummi	166
Trykapparater, medicinske apparater og måleudstyr	166
Byggeri	166
Levnedsmidler	167
Farmaceutiske produkter	167
KONKURRENCE	167
BESKÆFTIGELSE OG SOCIALPOLITIK	167
LANDBRUG	167
Veterinærområdet	167
Frø og planter	168
Tekniske normer	168
TRANSPORT	168
Landtransport, varer	168
Landtransport, sikkerhed/teknologi	168
Flytransport, luftfartspolitik	168
Flytransport, sikkerhed og sociale aspekter	168
Søtransport, sikkerhed og tekniske aspekter	168

FJERNSYN UDEN GRÆNSER	169
MILJØ	169
Fri adgang til information	169
Vurdering af virkningen på miljøet	169
Vand	169
Natur	170
Affald	170
Miljø og industri	170
TELEKOMMUNIKATION	170
DET INDRE MARKED OG FINANSIELLE TJENESTEYDELSER	171
Fri bevægelighed for personer og borgernes rettigheder	171
Offentlige kontrakter	171
Banker	172
Forsikringer	172
Finansiel information og selskabsret	172
Erhverv, hvor kvalifikationskravene er reguleret	172
BESKATNING	173
Moms	173
Punktafgifter og beskatning i forbindelse med biler	173
Kapitaltilførselsafgift	174
Direkte beskatning	174
FORBRUGERPOLITIK OG BESKYTTELSE AF FORBRUGERNES SUNDHED	174

DEL 1: MEDDELELSE OG IKKE-MEDDELELSE AF DE NATIONALE GENNEMFØRELSBESTEMMELSER TIL DIREKTIVERNE

N.B. Datoen angiver datoen for beslutningens gennemførelse (fremsendelse) eller dens vedtagelse, hvis den ikke er gennemført i 1998.

Anvendte forkortelser: ÅS: åbningsskrivelse, BU: begrundet udtalelse, SÅS: supplerende åbningsskrivelse, SBU: supplerende begrundet udtalelse, ÅS 171 og BU 171: åbningsskrivelse eller begrundet udtalelse ved manglende overholdelse af en domstolsafgørelse

INDUSTRI

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, E, IRL, I, NL, A, P, FIN, F, S, UK

Kemi, plastik, gummi

Tyskland 98/0314, BU: 2.12.1998

Grækenland 98/0329, BU — Fremsendelse: 30.12.1998

93/0015

Frankrig 98/0406, BU: 2.12.1998

Rådets direktiv 93/15/EØF af 5. april 1993 om harmonisering af bestemmelserne om markedsføring af og kontrol med eksplosive stoffer til civil brug

97/0010

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, S, UK

Kommissionens direktiv 97/10/EF af 26. februar 1997 om tredje tilpasning til den tekniske udvikling af bilag I til Rådets direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater

Frankrig 94/0449, Sagsanlæg — Fremsendelse: 4.9.1998

94/0060

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, EL, E, IRL, NL, P, FIN, F, S, UK

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/60/EF af 20. december 1994 om fjortende ændring af direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater

Tyskland 98/0014, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

Italien 98/0053, BU — Fremsendelse: 30.12.1998

Luxembourg 98/0060, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

Østrig 98/0070, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, EL, E, F, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, S, UK

97/0016

Italien 96/0134, Sagsanlæg — Fremsendelse: 11.3.1998

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/16/EF af 10. april 1997 om femtende ændring af Rådets direktiv 76/769/EØF om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater

96/0028

Kommissionens direktiv 96/28/EF af 10. maj 1996 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 76/116/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om gødning

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, EL, E, FIN, F, IRL, L, NL, P, S, UK

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, IRL, I, NL, A, P, FIN, S, UK

Belgien 98/0005, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

Tyskland 98/0016, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

Italien 98/0055, BU — Fremsendelse: 30.12.1998

Østrig 98/0072, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

Frankrig 97/0345, Sagsanlæg: 2.12.1998

Luxembourg 97/0389, Sagsanlæg: 2.12.1998

96/0065

97/0056

Kommissionens direktiv 96/65/EF af 11. oktober 1996 om tilpasning til den tekniske udvikling for fjerde gang af Rådets direktiv 88/379/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater og om ændring af direktiv 91/442/EØF om farlige præparater, hvis emballage skal være forsynet med børnesikrede lukninger

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/56/EF af 20. oktober 1997 om sekstende ændring af direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: D, F, FIN

97/0063

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/63/EF af 24. november 1997 om ændring af Rådets direktiv 76/116/EØF, 80/876/EØF, 89/284/EØF og 89/530/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om gødning

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, FIN, IRL, NL, A, S, UK

Frankrig	98/0498, ÅS — Fremsendelse: 8.10.1998
Italien	98/0514, ÅS — Fremsendelse: 8.10.1998
Luxembourg	98/0495, ÅS — Fremsendelse: 8.10.1998
Portugal	98/0518, ÅS — Fremsendelse: 8.10.1998

97/0064

Kommissionens direktiv 97/64/EF af 10. november 1997 om fjerde tilpasning til den tekniske udvikling af bilag I til Rådets direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater (lampeolier)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, F, IRL, L, NL, FIN, S

98/0003

Kommissionens direktiv 98/3/EF af 15. januar 1998 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 76/116/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om gødning

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, IRL, A, FIN, UK

Mekanik og elektronik

93/0068

Rådets direktiv 93/68/EØF af 22. juli 1993 om ændring af direktiv 87/404/EØF (simple trykbeholdere), 88/378/EØF (sikkerhedskrav til legetøj), 89/106/EØF (byggevarer), 89/336/EØF (elektromagnetisk kompatibilitet), 89/392/EØF (maskiner), 89/686/EØF (personlige værnemidler), 90/384/EØF (ikke-automatiske vægte), 90/385/EØF (aktive, implantable medicinske anordninger), 90/396/EØF (gasapparater), 91/263/EØF (terminaludstyr), 92/42/EØF (nye varmtvandskedler, der anvender flyvende eller luftformigt brændsel) og 73/23/EØF (elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, I, NL, P, FIN, S, UK

Irland	94/0861, Begrundet udtalelse: 28.6.1995
Luxembourg	94/0905, Begrundet udtalelse: 13.12.1995
Østrig	97/0684, Begrundet udtalelse: 16.12.1998

94/0009

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materiel og sikringssystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, EL, E, F, I, L, NL, A, P, FIN, S, UK

Belgien	95/0672, Sagsanlæg: 2.12.1998
Irland	95/0696, Sagsanlæg — Fremsendelse: 22.9.1998

95/0016

Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/16/EF af 29. juni 1995 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elevatorer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, IRL, NL, A, P, FIN, S, UK

Frankrig	97/0076, Sagsanlæg: 2.12.1998
Italien	97/0098, Sagsanlæg: 2.12.1998
Luxembourg	97/0108, Sagsanlæg: 2.12.1998

97/0053

Kommissionens direktiv 97/53/EF af 11. september 1997 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 79/196/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende elektrisk materiel til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære og om indførelse af visse beskyttelsesmåder

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, F, IRL, I, L, NL, A, FIN, S, UK

Grækenland	98/0334, BU — Fremsendelse: 17.12.1998
Portugal	98/0452, BU 2.12.1998

Trykapparater, medicinske apparater og måleudstyr

93/0042

Rådets direktiv 93/42/EØF af 14. juni 1993 om medicinske anordninger

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, EL, F, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, S, UK

Belgien	94/0784, Åbningsskrivelse 171: 24.6.1998
---------	--

Levnedsmidler

93/0043

Rådets direktiv 93/43/EØF af 14. juni 1993 om levnedsmiddelhygiejne

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, F, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, S, UK

Grækenland 96/0049, Sagsanlæg — Fremsendelse: 4.11.1998

95/0003

Kommissionens direktiv 95/3/EF af 14. februar 1995 om ændring af direktiv 90/128/EØF om plastmaterialer og -genstande bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IRL, I, L, NL, A, FIN, S, UK

Portugal 96/0341, BU — Fremsendelse: 22.1.1998

96/0004

Kommissionens direktiv 96/4/EF, Euratom af 16. februar 1996 om ændring af direktiv 91/321/EØF om modernælmælkserstatninger og tilskudsblandinger til spædbørn og småbørn

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IRL, L, NL, A, FIN, S, UK

Italien 97/0229, BU — Fremsendelse: 22.12.1998

Portugal 97/0248, Sagsanlæg: 2.12.1998

96/0005

Kommissionens direktiv 96/5/EF, Euratom af 16. februar 1996 om forarbejdede levnedsmidler baseret på cerealer og babymad til spædbørn og småbørn

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, EL, E, F, IRL, L, NL, A, FIN, S, UK

Tyskland 97/0571, BU — Fremsendelse: 14.10.1998

Italien 97/0647, BU — Fremsendelse: 30.12.1998

Portugal 97/0701, BU — Fremsendelse: 28.10.1998

96/0008

Kommissionens direktiv 96/8/EF af 26. februar 1996 om levnedsmidler til anvendelse i energifattige diæter med henblik på vægttab

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, EL, E, F, IRL, L, NL, A, FIN, S, UK

Tyskland 97/0572, BU — Fremsendelse: 21.10.1998

Irland 97/0631, BU — Fremsendelse: 28.10.1998

Italien 97/0648, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

Portugal 97/0702, BU — Fremsendelse: 21.10.1998

96/0011

Kommissionens direktiv 96/11/EF af 5. marts 1996 om ændring af direktiv 90/128/EØF om plastmaterialer og -genstande bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IRL, I, L, NL, A, FIN, S, UK

Portugal 97/0249, Begrundet udtalelse: 10.12.1997

96/0070

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/70/EF af 28. oktober 1996 om ændring af Rådets direktiv 80/777/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om udvinding og markedsføring af naturligt mineralvand

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, EL, E, IRL, L, NL, P, FIN, S, UK

Belgien 97/0544, BU — Fremsendelse: 22.9.1998

Frankrig 97/0623, BU — Fremsendelse: 16.9.1998

Irland 97/0637, BU — Fremsendelse: 22.9.1998

Italien 97/0654, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

Østrig 97/0691, BU — Fremsendelse: 21.9.1998

96/0077

Kommissionens direktiv 96/77/EF af 2. december 1996 om specifikke renhedskriterier for andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, S, UK

Irland 97/0364, BU — Fremsendelse: 6.10.1998

Østrig 97/0419, BU — Fremsendelse: 14.10.1998

Portugal 97/0435, BU — Fremsendelse: 28.10.1998

96/0083

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/83/EF af 19. december 1996 om ændring af direktiv 94/35/EF om sødestoffer til brug i levnedsmidler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, S, UK

Portugal 98/0076, ÅS — Fremsendelse: 31.3.1998

96/0084

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/84/EF af 19. december 1996 om ændring af direktiv 89/398/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om levnedsmidler bestemt til særlig ernæring

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, F, IRL, L, NL, A, FIN, S, UK

Grækenland 97/0593, BU — Fremsendelse: 28.10.1998

Spanien 97/0608, BU — Fremsendelse: 28.10.1998

Italien 97/0655, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

Portugal 97/0707, BU — Fremsendelse: 25.11.1998

96/0085

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/85/EF af 19. december 1996 om ændring af direktiv 95/2/EF om andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, I, NL, A, P, FIN, S, UK

Irland	97/0365, BU — Fremsendelse: 22.9.1998
Luxembourg	97/0394, BU — Fremsendelse: 21.9.1998
Østrig	97/0421, ÅS — Fremsendelse: 9.9.1997

97/0004

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/4/EF af 27. januar 1997 om ændring af direktiv 79/112/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, EL, F, L, NL, P, FIN, S, UK

97/0048

Kommissionens direktiv 97/48/EF af 29. juli 1997 om anden ændring af Rådets direktiv 82/711/EØF om de nødvendige grundregler for kontrol med migration af bestanddele fra plastmaterialer og -genstande, der er bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, EL, E, F, IRL, I, NL, A, FIN, S, UK

Belgien	98/0493, ÅS — Fremsendelse: 8.10.1998
Tyskland	98/0501, ÅS — Fremsendelse: 8.10.1998
Grækenland	98/0526, ÅS — Fremsendelse: 8.10.1998
Portugal	98/0517, ÅS — Fremsendelse: 8.10.1998

97/0060

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/60/EF af 27. oktober 1997 om tredje ændring af direktiv 88/344/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ekstraktionsmidler anvendt ved fremstilling af levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, EL, F, I, L, NL, FIN, S, UK

Danmark	98/0577, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Tyskland	98/0555, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Grækenland	98/0580, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Spanien	98/0588, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Irland	98/0573, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Italien	98/0562, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Luxembourg	98/0542, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Østrig	98/0604, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Portugal	98/0595, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998

98/0028

Kommissionens direktiv 98/28/EF af 29. april 1998 om fravigelse af visse bestemmelser i direktiv 93/43/EØF om levnedsmiddelhigijene, for så vidt angår bulktransport ad søvejen af råsukker

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, NL, S

Tyskland	98/0502, ÅS — Fremsendelse: 8.10.1998
Grækenland	98/0527, ÅS — Fremsendelse: 8.10.1998
Frankrig	98/0499, ÅS — Fremsendelse: 8.10.1998
Irland	98/0508, ÅS — Fremsendelse: 8.10.1998
Italien	98/0515, ÅS — Fremsendelse: 8.10.1998
Luxembourg	98/0496, ÅS — Fremsendelse: 8.10.1998
Østrig	98/0505, ÅS — Fremsendelse: 8.10.1998
Portugal	98/0519, ÅS — Fremsendelse: 8.10.1998
Finland	98/0522, ÅS — Fremsendelse: 8.10.1998
Det Forenede Kongerige	98/0510, ÅS — Fremsendelse: 8.10.1998

98/0036

Kommissionens direktiv 98/36/EF af 2. juni 1998 om ændring af direktiv 96/5/EF om forarbejdede levnedsmidler baseret på cerealler og babymad til spædbørn og småbørn

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, NL, FIN

Farmaceutiske produkter

92/0073

Rådets direktiv 92/73/EØF af 22. september 1992 om udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 65/65/EØF og 75/319/EØF om tilnærmelse af lovgivning om farmaceutiske præparater, og om fastsættelse af supplerende bestemmelser for homøopatiske lægemidler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, EL, E, F, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, S, UK

Belgien	94/0014, Sagsanlæg: 26.6.1997
---------	-------------------------------

92/0074

Rådets direktiv 92/74/EØF af 22. september 1992 om udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 81/851/EØF om indbyrdes tilnærmelse af lovgivning om veterinærlægemidler, og om fastsættelse af supplerende bestemmelser for homøopatiske veterinærlægemidler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, EL, E, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, S, UK

Belgien	94/0015, ÅS 171 — Fremsendelse: 26.11.1998
Frankrig	94/0177, ÅS 171 — Fremsendelse: 25.11.1998

93/0040

Rådets direktiv 93/40/EØF af 14. juni 1993 om ændring af direktiv 81/851/EØF og 81/852/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om veterinærlægemidler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, S, UK

Frankrig 95/0293, Sagsanlæg — Fremsendelse: 1.8.1997

Kosmetiske midler

93/0035

Rådets direktiv 93/35/EØF af 14. juni 1993 om sjette ændring af direktiv 76/768/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, S, UK

F: delvis gennemførelse

Frankrig 95/0500, Sagsanlæg: 24.6.1998

95/0017

Kommissionens direktiv 95/17/EF af 19. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 76/768/EØF for så vidt angår dispensation til at en eller flere bestanddele ikke opføres på den liste, der er fastsat for etikettering af kosmetiske midler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, EL, E, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, S, UK

Belgien 96/0013, Sagsanlæg: 24.6.1998

Frankrig 96/0100, Sagsanlæg: 24.6.1998

97/0001

Kommissionens tyvende direktiv 97/1/EF af 10. januar 1997 om tilpasning til den tekniske udvikling af bilag II, III, VI og VII til Rådets direktiv 76/768/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, IRL, I, NL, A, FIN, S

97/0018

Kommissionens direktiv 97/18/EF af 17. april 1997 om udsættelse af datoen for forbud mod afprøvning af kosmetiske midlers bestanddele eller forbindelser heraf på dyr

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, EL, E, IRL, I, NL, FIN, UK

Tyskland 98/0017, BU — Fremsendelse: 4.9.1998

Frankrig 98/0040, BU — Fremsendelse: 4.9.1998

Luxembourg 98/0063, BU — Fremsendelse: 4.9.1998

Østrig 98/0073, BU — Fremsendelse: 4.9.1998

Portugal 98/0080, BU — Fremsendelse: 4.9.1998

Sverige 98/0092, BU — Fremsendelse: 4.9.1998

97/0045

Kommissionens 21. direktiv 97/45/EF af 14. juli 1997 om tilpasning til den tekniske udvikling af bilag II, III, VI og VII til Rådets direktiv 76/768/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IRL, NL, A, FIN, S, UK

Grækenland 98/0332, BU: 2.12.1998

Italien 98/0560, ÅS — Fremsendelse: 4.1.1999

Luxembourg 98/0411, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

Østrig 98/0429, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

Portugal 98/0450, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

98/0016

Kommissionens toogtyvende direktiv 98/16/EF af 5. marts 1998 om tilpasning til den tekniske udvikling af bilag II, III, VI og VII til Rådets direktiv 76/768/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IRL, NL, A, FIN, S, UK

Italien 98/0225, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

Luxembourg 98/0234, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

Portugal 98/0258, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

Tekstilindustri, læder, beklædning

94/0011

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/11/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende mærkning af materialer anvendt i hovedbestanddelene af fodtøj med henblik på salg i detailledet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IRL, I, NL, A, P, FIN, S, UK

Luxembourg 96/0317, BU — Fremsendelse: 4.6.1998

97/0037

Kommissionens direktiv 97/37/EF af 19. juni 1997 om tilpasning til den tekniske udvikling af bilag I og II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/74/EF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om betegnelser for tekstilprodukter

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, EL, E, F, IRL, NL, A, P, FIN, S, UK

Belgien 98/0291, Begrundet udtalelse: 26.10.1998

Italien 98/0393, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

Luxembourg 98/0410, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

Motorkøretøjer

97/0024

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/24/EF af 17. juni 1997 om dele af og kendetegn ved to- og trehjulede motordrevne køretøjer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, E, F, IRL, I, L, A, FIN

97/0027

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/27/EF af 22. juli 1997 om masse og dimensioner for visse motorkøretøjsklasser og påhængskøretøjer dertil og om ændring af direktiv 70/156/EØF

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, EL, E, F, IRL, I, NL, A, P, FIN, S, UK

97/0054

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/54/EF af 23. september 1997 om ændring af Rådets direktiv 74/150/EØF, 74/151/EØF, 74/152/EØF, 74/346/EØF, 74/347/EØF, 75/321/EØF, 75/322/EØF, 76/432/EØF, 76/763/EØF, 77/311/EØF, 77/537/EØF, 78/764/EØF, 78/933/EØF, 79/532/EØF, 79/533/EØF, 80/720/EØF, 86/297/EØF, 86/415/EØF og 89/173/EØF for så vidt angår landbrugs- og skovbrugshjultraktorerens konstruktivt bestemte maksimalhastighed

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, IRL, I, L, FIN, UK

Grækenland	98/0581, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Frankrig	98/0531, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Luxembourg	98/0540, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Østrig	98/0602, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Portugal	98/0593, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Det Forenede Kongerige	98/0567, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998

98/0014

Kommissionens direktiv 98/14/EF af 6. februar 1998 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 70/156/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, EL, E, F, IRL, I, L, FIN, UK

Danmark	98/0578, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Tyskland	98/0556, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Grækenland	98/0582, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Irland	98/0574, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Luxembourg	98/0543, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Nederlandene	98/0550, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Østrig	98/0605, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Portugal	98/0596, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Sverige	98/0609, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998

98/0077

Kommissionens direktiv 98/77/EF af 2. oktober 1998 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 70/220/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: ingen

KONKURRENCE

Telekommunikation

96/0019

Kommissionens direktiv 90/388/EØF af 28. juni 1990 om liberalisering af markedet for teletjenester

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen Portugal

Portugal 97/2219, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

94/0046

Kommissionens direktiv 94/46/EF af 13. oktober 1994 om ændring af direktiv 88/301/EØF og 90/388/EØF for så vidt angår satellitkommunikation

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, EL, F, IRL, NL, A, P, FIN, S, UK

Luxembourg 95/0576, Sagsanlæg — Fremsendelse: 27.3.1998

BESKÆFTIGELSE OG SOCIALPOLITIK

86/0378

Rådets direktiv 96/97/EF af 20. december 1996 om ændring af direktiv 86/378/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, EL, E, F, IRL, I, NL, A, P, FIN, S, UK

91/0322

Kommissionens direktiv 91/322/EØF af 29. maj 1991 om etablering af vejledende grænseværdier til gennemførelse af Rådets direktiv 80/1107/EØF om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved at være udsat for kemiske, fysiske og biologiske agenser under arbejdet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, F, IRL, I, L, A, P, FIN, S, UK

9 2 / 0 0 2 9

Rådets direktiv 92/29/EØF af 31. marts 1992 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed med henblik på at forbedre den lægelige bistand om bord på skibe

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle undtagen L

Luxembourg 95/0142, Sagsanlæg — Dom: 29.10.1998

9 3 / 0 1 0 3

Rådets direktiv 93/103/EF af 23. november 1993 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed under arbejdet om bord på fiskerfartøjer (trettende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, L, NL, A, P, FIN, S, UK

Irland 96/0108, Sagsanlæg — Dom: 27.10.1998

Italien 96/0127, Sagsanlæg — Fremsendelse: 9.10.1998

9 3 / 0 1 0 4

Rådets direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, IRL, NL, A, P, FIN, S, UK

Grækenland 97/0046, Sagsanlæg: 2.12.1998

Frankrig 97/0074, Sagsanlæg: 2.12.1998

Italien 97/0095, Sagsanlæg — Fremsendelse: 26.10.1998

Luxembourg 97/0106, Sagsanlæg: 2.12.1998

9 4 / 0 0 3 3

Rådets direktiv 94/33/EF af 22. juni 1994 om beskyttelse af unge på arbejdspladsen

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, IRL, NL, A, P, FIN, S, UK

Frankrig 96/0952, Sagsanlæg: 2.12.1998

Italien 96/0994, Sagsanlæg — Fremsendelse: 26.10.1998

Luxembourg 96/1011, Sagsanlæg: 2.12.1998

9 4 / 0 0 4 5

Rådets direktiv 94/45/EF af 22. september 1994 om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IRL, I, NL, A, FIN, S

Luxembourg 96/1012, Sagsanlæg — Fremsendelse: 30.11.1998

Portugal 96/1039, Sagsanlæg: 24.6.1998

9 5 / 0 0 3 0

Kommissionens direktiv 95/30/EF af 30. juni 1995 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 90/679/EØF om beskyttelse af arbejdstagerne mod farerne ved at være udsat for biologiske agenser under arbejdet (syvende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, EL, E, F, IRL, NL, P, FIN, S, UK

Tyskland 97/0036, BU — Fremsendelse: 2.7.1998

Italien 97/0100, Sagsanlæg — Fremsendelse: 3.12.1998

Luxembourg 97/0110, Sagsanlæg: 2.12.1998

Østrig 97/0139, BU — Fremsendelse: 2.7.1998

9 5 / 0 0 6 3

Rådets direktiv 95/63/EF af 5. december 1995 om ændring af direktiv 89/665/EØF om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet (andet særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, F, L, NL, A, FIN, S, UK

9 6 / 0 0 3 4

Rådets direktiv 96/34/EF af 3. juni 1996 om den rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IRL, NL, A, FIN, S

Italien 98/0386, BU — Fremsendelse: 11.12.1998

Luxembourg 98/0403, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

Portugal 98/0441, BU — Fremsendelse: 21.12.1998

9 6 / 0 0 9 4

Kommissionens direktiv 96/94/EF af 18. december 1996 om etablering af en supplerende liste over vejledende grænseværdier til gennemførelse af Rådets direktiv 80/1107/EØF om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved at være udsat for kemiske, fysiske og biologiske agenser under arbejdet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, E, F, NL, P, FIN, S, UK

Tyskland 98/0315, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998

Irland 98/0378, BU — Fremsendelse: 11.12.1998

Italien 98/0390, BU — Fremsendelse: 11.12.1998

Luxembourg 98/0407, BU — Fremsendelse: 11.12.1998

Østrig 98/0427, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998

96/0097

Rådets direktiv 96/97/EF af 20. december 1996 om ændring af direktiv 86/378/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, IRL, I, NL, A, P, FIN, S, UK

Grækenland	97/0320, Sagsanlæg	—	Fremsendelse: 15.12.1998
Frankrig	97/0354, Sagsanlæg	—	Fremsendelse: 25.9.1998
Luxembourg	97/0396, Sagsanlæg	—	Fremsendelse: 3.12.1998

97/0059

Kommissionens direktiv 97/59/EF af 7. oktober 1997 om tilpasning til de tekniske fremskridt i forbindelse med Rådets direktiv 90/679/EØF om beskyttelse af arbejdstagerne mod farerne ved at være udsat for biologiske agenser under arbejdet (syvende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, E, F, IRL, NL, FIN, S, UK

Belgien	98/0166, ÅS	—	Fremsendelse: 16.7.1998
Tyskland	98/0181, ÅS	—	Fremsendelse: 16.7.1998
Grækenland	98/0192, ÅS	—	Fremsendelse: 16.7.1998
Italien	98/0221, BU	—	Fremsendelse: 11.12.1998
Luxembourg	98/0230, ÅS	—	Fremsendelse: 16.7.1998
Østrig	98/0244, ÅS	—	Fremsendelse: 16.7.1998
Portugal	98/0254, BU	—	Fremsendelse: 11.12.1998

97/0065

Kommissionens direktiv 97/65/EF af 26. november 1997 om tredje tilpasning til de tekniske fremskridt af Rådets direktiv 90/679/EØF om beskyttelse af arbejdstagerne mod farerne ved at være udsat for biologiske agenser under arbejdet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, E, F, IRL, NL, P, FIN, S, UK

Belgien	98/0295, ÅS	—	Fremsendelse: 25.8.1998
Tyskland	98/0319, ÅS	—	Fremsendelse: 25.8.1998
Grækenland	98/0336, ÅS	—	Fremsendelse: 25.8.1998
Italien	98/0397, BU	—	Fremsendelse: 11.12.1998
Luxembourg	98/0414, ÅS	—	Fremsendelse: 25.8.1998
Østrig	98/0433, ÅS	—	Fremsendelse: 25.8.1998

LANDBRUG

Veterinærområdet

90/0428

Rådets direktiv 90/428/EØF af 26. juni 1990 om samhandelen med enhovede dyr bestemt til konkurrencer og om fastsættelse af betingelserne for deltagelse i disse konkurrencer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IRL, I, L, NL, P, FIN, S, UK

Østrig 96/0415, Sagsanlæg: 24.6.1998

92/0117

Rådets direktiv 92/117/EØF af 17. december 1992 om beskyttelsesforanstaltninger over for specifikke zoonoser og specifikke zoonotiske agenser hos dyr og i animalske produkter for at forhindre levnedsmiddelbårne infektioner og forgiftninger

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IRL, L, NL, A, P, FIN, S, UK

Italien 94/0248, Sagsanlæg — dom: 23.1.1997

93/0118

Rådets direktiv 93/118/EF af 22. december 1993 om ændring af direktiv 85/73/EØF om finansiering af sundhedsmæssig undersøgelse og kontrol af fersk kød og fjerkrækød

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, F, IRL, L, NL, A, P, FIN, S, UK

Grækenland	95/0069, Sagsanlæg	—	dom: 15.10.1998
Spanien	95/0085, Sagsanlæg	—	Fremsendelse: 16.3.1998
Italien	95/0135, Sagsanlæg	—	Fremsendelse: 9.12.1997

93/0119

Rådets direktiv 93/119/EF af 22. december 1993 om beskyttelse af dyr på slagte- eller aflivningstidspunktet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IRL, I, L, NL, P, FIN, S, UK

Østrig 96/0463, Sagsanlæg: 24.6.1998

94/0028

Rådets direktiv 94/28/EF af 23. juni 1994 om principperne for de zootekniske og genealogiske betingelser for import af dyr og deres sæd, æg og embryoner fra tredjelande og om ændring af direktiv 77/504/EØF om racerent avlsvkæg

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, S, UK

Frankrig 95/0505, Sagsanlæg — Fremsendelse: 14.10.1997

94/0042

Rådets direktiv 94/42/EF af 27. juli 1994 om ændring af direktiv 64/432/EØF om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IRL, L, NL, A, P, FIN, S, UK

Italien 95/0327, Sagsanlæg — Fremsendelse: 9.12.1997

9 5 / 0 0 2 9

Rådets direktiv 95/29/EF af 29. juni 1995 om ændring af direktiv 91/628/EØF om beskyttelse af dyr under transport

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, EL, E, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, S, UK

Tyskland 97/0035, Sagsanlæg: 24.6.1998

Frankrig 97/0077, Sagsanlæg: 24.6.1998

Italien 97/0099, Sagsanlæg — Fremsendelse: 28.7.1998

9 5 / 0 0 6 8

Rådets direktiv 95/68/EF af 22. december 1995 om ændring af direktiv 77/99/EØF om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med produktion og markedsføring af kødprodukter og visse andre produkter af animalsk oprindelse

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, S

Portugal 97/0152, Sagsanlæg: 24.6.1998

Det Forenede Kongerige 97/0187, Sagsanlæg: 24.6.1998

9 5 / 0 0 7 0

Rådets direktiv 95/70/EF af 22. december 1995 om minimumsfællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af visse sygdomme hos toskallede bløddyr

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, I, L, A, P, FIN, S, UK

Irland 97/0359, Sagsanlæg: 2.12.1998

Italien 97/0372, Sagsanlæg: 2.12.1998

Nederlandene 97/0402, BU — Fremsendelse: 18.8.1998

9 5 / 0 0 7 1

Rådets direktiv 95/71/EF af 22. december 1995 om ændring af bilaget til direktiv 91/493/EØF om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af fiskerivarer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, EL, E, F, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, S, UK

Belgien 97/0479, Sagsanlæg: 2.12.1998

Portugal 97/0524, Sagsanlæg: 2.12.1998

9 6 / 0 0 2 2

Rådets direktiv 96/22/EF af 29. april 1996 om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyreostatisk virkning og af ss-agonister i husdyrbrug og om ophævelse af direktiv 81/602/EØF, 88/146/EØF og 88/299/EØF

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, L, NL, A, FIN, S, UK

Frankrig 97/0342, Sagsanlæg: 2.12.1998

Irland 97/0360, Sagsanlæg: 2.12.1998

Italien 97/0373, Sagsanlæg: 2.12.1998

Portugal 97/0430, Sagsanlæg: 2.12.1998

9 6 / 0 0 2 3

Rådets direktiv 96/23/EF af 29. april 1996 om de kontrolforanstaltninger, der skal iværksættes for visse stoffer og restkoncentrationer heraf i levende dyr og produkter heraf og om ophævelse af direktiv 85/358/EØF og 86/469/EØF og beslutning 89/187/EØF og 91/664/EØF

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, L, NL, A, FIN, S, UK

Frankrig 97/0343, Sagsanlæg: 2.12.1998

Irland 97/0361, Sagsanlæg: 2.12.1998

Italien 97/0374, Sagsanlæg: 2.12.1998

Portugal 97/0431, Sagsanlæg: 2.12.1998

9 6 / 0 0 4 3

Rådets direktiv 96/43/EF af 26. juni 1996 om ændring og kodifikation af direktiv 85/73/EØF med henblik på finansiering af veterinærundersøgelse og -kontrol af levende dyr og visse animalske produkter og om ændring af direktiv 90/675/EØF og 91/496/EØF

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, L, NL, FIN, S, UK

Belgien 97/0481, Sagsanlæg: 2.12.1998

Tyskland 97/0491, Sagsanlæg: 2.12.1998

Grækenland 97/0495, Sagsanlæg: 2.12.1998

Spanien 97/0498, Sagsanlæg: 2.12.1998

Frankrig 97/0503, Sagsanlæg: 2.12.1998

Irland 97/0509, Sagsanlæg: 2.12.1998

Italien 97/0512, Sagsanlæg: 2.12.1998

Østrig 97/0521, BU — Fremsendelse: 18.8.1998

Portugal 97/0526, Sagsanlæg: 2.12.1998

Sverige 97/0534, BU — Fremsendelse: 6.8.1998

9 6 / 0 0 9 0

Rådets direktiv 96/90/EF af 17. december 1996 om ændring af direktiv 92/118/EØF om dyresundhedsmæssige og sundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af produkter, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbestemmelser, som omhandlet i bilag A, kapitel I, i direktiv 89/662/EØF, og for så vidt angår patogener, i direktiv 90/425/EØF

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IRL, NL, A, P, FIN, S

Italien 97/0379, Sagsanlæg: 2.12.1998

Luxembourg 97/0395, Sagsanlæg: 2.12.1998

Portugal 97/0437, Sagsanlæg: 2.12.1998

Det Forenede Kongerige 97/0475, Sagsanlæg: 2.12.1998

96/0093

Rådets direktiv 96/93/EF af 17. december 1996 om udstedelse af certifikater for dyr og animalske produkter

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, NL, P, FIN, UK

Grækenland	98/0120, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
Frankrig	98/0132, BU — Fremsendelse: 11.12.1998
Irland	98/0141, BU — Fremsendelse: 11.12.1998
Italien	98/0143, BU — Fremsendelse: 11.12.1998
Luxembourg	98/0146, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
Østrig	98/0153, BU — Fremsendelse: 14.12.1998
Sverige	98/0156, BU — Fremsendelse: 30.12.1998

97/0002

Rådets direktiv 97/2/EF af 20. januar 1997 om ændring af direktiv 91/629/EØF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IRL, I, L, NL, P, FIN, S, UK

Østrig	98/0069, BU — Fremsendelse: 14.12.1998
--------	--

97/0022

Rådets direktiv 97/22/EF af 22. april 1997 om ændring af direktiv 92/117/EØF om beskyttelsesforanstaltninger over for specifikke zoonoser og specifikke zoonotiske agenser hos dyr og i animalske produkter for at forhindre levnedsmiddelbårne infektioner og forgiftninger

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, IRL, L, A, P, FIN, S, UK

Frankrig	97/0626, BU — Fremsendelse: 5.8.1998
Italien	97/0660, BU — Fremsendelse: 18.8.1998
Nederlandene	97/0681, BU — Fremsendelse: 18.8.1998

97/0061

Rådets direktiv 97/61/EF af 20. oktober 1997 om ændring af bilaget til direktiv 91/492/EØF om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af levende toskallede bløddyr

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, L, A, P, FIN, S

Belgien	98/0294, BU — Fremsendelse: 11.12.1998
Tyskland	98/0318, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
Grækenland	98/0335, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
Spanien	98/0347, BU — Fremsendelse: 22.12.1998
Frankrig	98/0360, BU — Fremsendelse: 11.12.1998
Irland	98/0379, BU — Fremsendelse: 14.12.1998
Italien	98/0396, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
Nederlandene	98/0421, BU — Fremsendelse: 14.12.1998
Østrig	98/0432, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
Sverige	98/0479, BU — Fremsendelse: 30.12.1998
Det Forenede Kongerige	98/0491, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

97/0076

Rådets direktiv 97/76/EF af 16. december 1997 om ændring af direktiv 77/99/EØF og 72/462/EØF med hensyn til reglerne for hakket kød, tilberedt kød og visse produkter af animalsk oprindelse

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, E, L, A, P

98/0099

Rådets direktiv 98/99/EF af 14. december 1998 om ændring af Rådets direktiv 97/12/EF om ændring og ajourføring af direktiv 64/432/EØF om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: ingen

Det fyto sanitære område

96/0032

Rådets direktiv 96/32/EF af 21. maj 1996 om ændring af bilag II til direktiv 76/895/EØF om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester på og i frugt og grøntsager og bilag II til direktiv 90/642/EØF om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester på og i visse produkter af vegetabilsk oprindelse, herunder frugt og grøntsager, samt om opstilling af en fortegnelse over maksimalgrænseværdier

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IRL, I, NL, P, FIN, S, UK

Luxembourg	97/0390, BU — Fremsendelse: 6.8.1998
Østrig	97/0415, Sagsanlæg: 2.12.1998

96/0033

Rådets direktiv 96/33/EF af 21. maj 1996 om ændring af bilagene til direktiv 86/362/EØF og 86/363/EØF vedrørende fastsættelse af maksimalgrænseværdier for indholdet af pesticidrester i og på korn og levnedsmidler af animalsk oprindelse

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IRL, I, NL, P, FIN, S, UK

Luxembourg	97/0391, BU — Fremsendelse: 6.8.1998
Østrig	97/0416, Sagsanlæg: 2.12.1998

96/0068

Kommissionens direktiv 96/68/EF af 21. oktober 1996 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, F, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, S, UK

Grækenland 98/0020, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

97/0041

Rådets direktiv 97/41/EF af 25. juni 1997 om ændring af direktiv 76/895/EØF, 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester på og i henholdsvis frugt og grøntsager, korn, levnedsmidler af animalsk oprindelse og visse produkter af vegetabilsk oprindelse, herunder frugt og grøntsager

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: F

97/0057

Rådets direktiv 97/57/EF af 22. september 1997 om affattelsen af bilag VI til direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, EL, E, F, IRL, L, NL, A, P, FIN, S, UK

Belgien 97/0554, Sagsanlæg: 2.12.1998

Italien 97/0664, Sagsanlæg: 2.12.1998

Portugal 97/0716, Sagsanlæg: 2.12.1998

98/0001

Kommissionens direktiv 98/1/EF af 8. januar 1998 om ændring af visse bilag til Rådets direktiv 77/93/EØF om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IRL, I, L, NL, A, FIN, S, UK

Portugal 98/0256, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

98/0002

Kommissionens direktiv 98/2/EF af 8. januar 1998 om ændring af bilag IV til Rådets direktiv 77/93/EØF om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IRL, I, L, NL, A, FIN, S, UK

Portugal 98/0257, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

98/0022

Kommissionens direktiv 98/22/EF af 15. april 1998 om fastsættelse af minimumskravene gældende for plantesundhedskontrol i EF på andre kontrolsteder end kontrolstederne på bestemmelsesstedet af planter, planteprodukter eller andre objekter fra tredjelande

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, IRL, I, NL, FIN, S

Grækenland 98/0583, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998

Spanien 98/0590, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998

Frankrig 98/0534, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998

Italien 98/0564, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998

Luxembourg 98/0544, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998

Nederlandene 98/0551, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998

Østrig 98/0607, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998

Portugal 98/0598, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998

Det Forenede Kongerige 98/0570, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998

Frø og planter

P.M.

Foderstoffer

93/0074

Rådets direktiv 93/74/EØF af 13. september 1993 om foder med særlige ernæringsformål

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, S, UK

Frankrig 95/0501, Sagsanlæg — Fremsendelse: 14.10.1997

94/0039

Kommissionens direktiv 94/39/EF af 25. juli 1994 om udarbejdelse af en liste over anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, S, UK

Frankrig 95/0510, Sagsanlæg — Fremsendelse: 14.10.1997

95/0009

Kommissionens direktiv 95/9/EF af 7. april 1995 om ændring af direktiv 94/39/EF om udarbejdelse af en liste over anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, S, UK

Frankrig 95/0517, Sagsanlæg — Fremsendelse: 14.10.1997

95/0010

Kommissionens direktiv 95/10/EF af 7. april 1995 om metoden til beregning af energiindholdet i hunde- og kattefoder med særlige ernæringsformål

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, S, UK

Frankrig 95/0518, Sagsanlæg — Fremsendelse: 14.10.1997

95/0033

Kommissionens direktiv 95/33/EF af 10. juli 1995 om ændring af Rådets direktiv 82/471/EØF om visse produkter, der anvendes i foderstoffer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, S, UK

Luxembourg 96/1017, Sagsanlæg — Fremsendelse: 18.9.1998

95/0053

Rådets direktiv 95/53/EF af 25. oktober 1995 om principperne for tilrettelæggelse af offentlig kontrol på foderstofområdet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, NL, S

Belgien 98/0162, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
 Grækenland 98/0187, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
 Frankrig 98/0201, BU — Fremsendelse: 11.12.1998
 Irland 98/0208, BU — Fremsendelse: 11.12.1998
 Italien 98/0216, BU — Fremsendelse: 11.12.1998
 Luxembourg 98/0226, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
 Østrig 98/0239, BU — Fremsendelse: 14.12.1998
 Portugal 98/0249, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
 Finland 98/0259, BU — Fremsendelse: 30.12.1998
 Det Forenede Kongerige 98/0273, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

95/0069

Rådets direktiv 95/69/EF af 22. december 1995 om betingelser og bestemmelser for godkendelse og registrering af visse foderstofvirksomheder og mellemhandlere og om ændring af direktiv 70/524/EØF, 74/63/EØF, 79/373/EØF og 82/471/EØF

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, NL, S, UK

Belgien 98/0163, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
 Grækenland 98/0188, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
 Frankrig 98/0202, BU — Fremsendelse: 11.12.1998
 Irland 98/0209, BU — Fremsendelse: 11.12.1998
 Italien 98/0217, BU — Fremsendelse: 11.12.1998
 Luxembourg 98/0227, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
 Østrig 98/0240, BU — Fremsendelse: 14.12.1998
 Portugal 98/0250, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
 Finland 98/0260, BU — Fremsendelse: 30.12.1998

96/0024

Rådets direktiv 96/24/EF af 29. april 1996 om ændring af direktiv 79/373/EØF om handel med foderblandinger

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, NL

Belgien 98/0282, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
 Grækenland 98/0323, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
 Frankrig 98/0350, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
 Irland 98/0365, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
 Italien 98/0384, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
 Luxembourg 98/0401, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
 Østrig 98/0424, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
 Portugal 98/0439, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
 Finland 98/0458, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
 Sverige 98/0469, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
 Det Forenede Kongerige 98/0484, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998

96/0025

Rådets direktiv 96/25/EF af 29. april 1996 om omsætning af fodermidler og om ændring af direktiv 70/524/EØF, 74/63/EØF, 82/471/EØF og 93/74/EØF samt om ophævelse af direktiv 77/101/EØF

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, NL

Belgien 98/0283, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
 Grækenland 98/0324, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
 Frankrig 98/0351, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
 Irland 98/0366, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
 Italien 98/0385, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
 Luxembourg 98/0402, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
 Østrig 98/0425, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
 Portugal 98/0440, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
 Finland 98/0459, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
 Sverige 98/0470, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
 Det Forenede Kongerige 98/0485, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998

96/0051

Rådets direktiv 96/51/EF af 23. juli 1996 om ændring af direktiv 70/524/EØF om tilsætningsstoffer til foderstoffer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, E, NL, S, UK

Belgien 98/0164, BU — Fremsendelse: 30.12.1998
 Tyskland 98/0178, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
 Grækenland 98/0189, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
 Spanien 98/0198, BU — Fremsendelse: 30.12.1998
 Frankrig 98/0203, BU — Fremsendelse: 11.12.1998
 Irland 98/0210, BU — Fremsendelse: 11.12.1998
 Italien 98/0218, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
 Luxembourg 98/0228, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
 Østrig 98/0241, BU — Fremsendelse: 14.12.1998
 Portugal 98/0251, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
 Finland 98/0261, BU — Fremsendelse: 30.12.1998

97/0008

Kommissionens direktiv 97/8/EF af 7. februar 1997 om ændring af Rådets direktiv 74/63/EØF om uønskede stoffer og produkter i foderstoffer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, EL, E, IRL, NL, A, S

Belgien	98/0290, BU — Fremsendelse: 11.12.1998
Frankrig	98/0356, BU — Fremsendelse: 14.12.1998
Italien	98/0392, BU — Fremsendelse: 11.12.1998
Luxembourg	98/0409, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
Portugal	98/0448, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
Finland	98/0463, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
Det Forenede Kongerige	98/0489, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

97/0047

Kommissionens direktiv 97/47/EF af 28. juli 1997 om ændring af bilagene til direktiv 77/101/EØF, 79/373/EØF og 91/357/EØF

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, IRL, I, NL, A, P, FIN, S, UK

Frankrig	98/0041, BU — Fremsendelse: 11.12.1998
Luxembourg	98/0064, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
Portugal	98/0081, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

97/0072

Kommissionens direktiv 97/72/EF af 15. december 1997 om ændring af Rådets direktiv 70/524/EØF om tilsætningsstoffer til foderstoffer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, IRL, I, NL, A, P, S

Grækenland	98/0193, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
Frankrig	98/0205, BU — Fremsendelse: 11.12.1998
Luxembourg	98/0231, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
Portugal	98/0255, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
Finland	98/0262, BU — Fremsendelse: 30.12.1998
Det Forenede Kongerige	98/0278, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

98/0019

Kommissionens direktiv 98/19/EF af 18. marts 1998 om ændring af Rådets direktiv 70/524/EØF om tilsætningsstoffer til foderstoffer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, IRL, I, NL, A, P, S, UK

Grækenland	98/0339, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
Frankrig	98/0364, BU — Fremsendelse: 14.12.1998
Luxembourg	98/0417, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
Portugal	98/0457, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
Finland	98/0468, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998

98/0051

Kommissionens direktiv 98/51/EF af 9. juli 1998 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 95/69/EF om betingelser og bestemmelser for godkendelse og registrering af visse foderstofvirksomheder og mellemhandlere

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, S

98/0060

Kommissionens direktiv 98/60/EF af 24. juli 1998 om ændring af Rådets direktiv 74/63/EØF om uønskede stoffer og produkter i foderstoffer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IRL, NL, A, P, S, UK

Frankrig	98/0500, ÅS — Fremsendelse: 8.10.1998
Italien	98/0516, ÅS — Fremsendelse: 8.10.1998
Luxembourg	98/0497, ÅS — Fremsendelse: 8.10.1998
Portugal	98/0520, ÅS — Fremsendelse: 8.10.1998
Finland	98/0523, ÅS — Fremsendelse: 8.10.1998
Det Forenede Kongerige	98/0511, ÅS — Fremsendelse: 8.10.1998

98/0064

Kommissionens direktiv 98/64/EF af 3. september 1998 om fastsættelse af fællesskabsanalysemetoder til bestemmelse af aminosyrer, råfedt og olaquinox i foderstoffer og om ændring af direktiv 71/393/EØF

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK

98/0067

Kommissionens direktiv 98/67/EF af 7. september 1998 om ændring af direktiv 80/511/EØF, 82/475/EØF, 91/357/EØF og Rådets direktiv 96/25/EF samt om ophævelse af direktiv 92/87/EØF

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: ingen

TRANSPORT

Land- og vejtransport og transport ad indre vandveje

96/0050

Rådets direktiv 96/50/EF af 23. juli 1996 om harmonisering af betingelserne for erhvervelse af nationale bådførercertifikater for gods- og persontransport ad indre vandveje i Fællesskabet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, D, L, A, UK (omfatter ikke DK, EL, E, IRL)

Italien	98/0559, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Nederlandene	98/0236, ÅS — Fremsendelse: 3.8.1998

Jernbanetransport og sommertid

91/0440

Rådets direktiv 91/440/EØF af 29. juli 1991 om udvikling af Fællesskabets jernbaner

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen L (delvis gennemførelse)

Luxembourg 95/2244, BU — Fremsendelse: 24.11.1997

95/0018

Rådets direktiv 95/18/EF af 19. juni 1995 om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, EL, E, NL, A, P, FIN, S, UK

Belgien 97/0261, BU — Fremsendelse: 22.1.1998

Frankrig 97/0339, Sagsanslæg — Fremsendelse: 25.9.1998

Irland 97/0357, Sagsanslæg: 2.12.1998

Italien 97/0370, Sagsanslæg — Fremsendelse: 24.9.1998

Luxembourg 97/0383, BU — Fremsendelse: 4.2.1998

95/0019

Rådets direktiv 95/19/EF af 19. juni 1995 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af infrastrukturafgifter

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, EL, E, NL, A, P, FIN, S

Belgien 97/0262, BU — Fremsendelse: 22.1.1998

Frankrig 97/0340, Sagsanslæg — Fremsendelse: 25.9.1998

Irland 97/0358, Sagsanslæg: 2.12.1998

Italien 97/0371, Sagsanslæg — Fremsendelse: 24.9.1998

Luxembourg 97/0384, BU — Fremsendelse: 5.2.1998

Det Forenede Kongerige 97/0463, Sagsanslæg: 2.12.1998

Landtransport, sikkerhed/teknologi

91/0328

Rådets direktiv 91/328/EØF af 21. juni 1991 om ændring af direktiv 77/143/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teknisk kontrol med motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen IRL

Irland 93/0764, Sagsanslæg — Fremsendelse: 25.6.1998

94/0055

Rådets direktiv 94/55/EF af 21. november 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om transport af farligt gods ad vej

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen EL og IRL

Grækenland 98/0018, BU — Fremsendelse: 16.10.1998

Irland 98/0042, BU — Fremsendelse: 16.10.1998

95/0050

Rådets direktiv 95/50/EF af 6. oktober 1995 om indførelse af ensartede kontrolprocedurer i forbindelse med transport af farligt gods ad vej

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen IRL

Irland 97/0506, BU — Fremsendelse: 24.9.1998

96/0047

Rådets direktiv 96/47/EF af 23. juli 1996 om ændring af direktiv 91/439/EØF om kørekort

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen EL

Grækenland 98/0119, BU — Fremsendelse: 3.6.1998

96/0049

Rådets direktiv 96/49/EF af 23. juli 1996 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om jernbanebefordring af farligt gods

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, F, L, NL, A, FIN, S, UK

96/0053

Rådets direktiv 96/53/EF af 25. juli 1996 om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i international trafik for visse vej køretøjer i brug i Fællesskabet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, E, EL, F, I, L, A, P, FIN, S, UK

Tyskland 97/0574, BU — Fremsendelse: 27.10.1998

Irland 97/0633, BU — Fremsendelse: 14.12.1998

Nederlandene 97/0673, BU — Fremsendelse: 14.12.1998

96/0086

Kommissionens direktiv 96/86/EF af 13. december 1996 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 94/55/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om transport af farligt gods ad vej

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, F, I, L, NL, A, P, FIN, S

Grækenland 98/0022, BU — Fremsendelse: 16.10.1998
 Irland 98/0045, BU — Fremsendelse: 16.10.1998
 Det Forenede Kongerige 98/0094, BU — Fremsendelse: 16.10.1998

9 6 / 0 0 8 7

Kommissionens direktiv 96/87/EF af 13. december 1996 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 96/49/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om jernbanebefordring af farligt gods

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, F, L, NL, A, FIN, S

9 6 / 0 0 9 6

Rådets direktiv 96/96/EF af 20. december 1996 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teknisk kontrol med motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, F, L, NL, A, FIN, S, UK

Belgien 98/0165, BU — Fremsendelse: 14.12.1998
 Grækenland 98/0191, BU — Fremsendelse: 14.12.1998
 Irland 98/0212, BU — Fremsendelse: 14.12.1998
 Italien 98/0220, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
 Portugal 98/0253, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

9 7 / 0 0 2 6

Rådets direktiv 97/26/EF af 2. juni 1997 om ændring af direktiv 91/439/EØF om kørekort

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, F, L, NL, A, FIN, S, UK

Frankrig 98/0133, BU — Fremsendelse: 14.12.1998
 Irland 98/0142, BU — Fremsendelse: 14.12.1998
 Grækenland 98/0121, BU — Fremsendelse: 3.6.1998

Flytransport, sikkerhed og sociale aspekter

9 4 / 0 0 5 6

Rådets direktiv 94/56/EF af 21. november 1994 om fastlæggelse af de grundlæggende principper for undersøgelse af flyveuhænder og flyveuhændelser inden for civil luftfart

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, IRL, FIN, S, UK

Belgien 97/0020, Sagsanlæg — Fremsendelse: 30.11.1998
 Grækenland 97/0047, BU — Fremsendelse: 24.9.1998
 Frankrig 97/0075, BU — Fremsendelse: 16.9.1998
 Italien 97/0096, Supplerende begrundet udtalelse: 2.12.1998
 Luxembourg 97/0107, Sagsanlæg: 2.12.1998
 Nederlandene 97/0119, BU — Fremsendelse: 14.12.1998
 Østrig 97/0136, Sagsanlæg — Fremsendelse: 16.12.1998
 Portugal 97/0146, BU — Fremsendelse: 24.9.1998

9 7 / 0 0 1 5

Kommissionens direktiv 97/15/EF af 25. marts 1997 om vedtagelse af Eurocontrol-standarder og om ændring af Rådets direktiv 93/65/EØF om definition og anvendelse af kompatible tekniske specifikationer for erhvervelse af udstyr og systemer til regulering af lufttrafikken (air-traffic-management equipment and systems)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, E, F, IRL, I, NL, P, FIN, S, UK

Tyskland 98/0015, Begrundet udtalelse: 24.6.1998
 Grækenland 98/0025, BU — Fremsendelse: 24.9.1998
 Luxembourg 98/0061, ÅS — Fremsendelse: 31.3.1998
 Østrig 98/0071, ÅS — Fremsendelse: 31.3.1998

Flytransport, lufthavnspolitik, miljø

8 0 / 0 0 5 1

Rådets direktiv 80/51/EØF af 20. december 1979 om begrænsning af støj fra supersoniske luftfartøjer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen UK

Det Forenede Kongerige 95/2031, Sagsanlæg: 2.12.1998

9 6 / 0 0 6 7

Rådets direktiv 96/67/EF af 15. oktober 1996 om adgang til ground handling-markedet i Fællesskabets lufthavne

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, F, NL, A, FIN, UK

Belgien 97/0543, BU — Fremsendelse: 3.9.1998
 Grækenland 97/0591, BU — Fremsendelse: 3.9.1998
 Spanien 97/0606, Begrundet udtalelse: 24.6.1998
 Irland 97/0636, BU — Fremsendelse: 16.10.1998
 Italien 97/0653, BU — Fremsendelse: 3.9.1998
 Luxembourg 97/0667, BU — Fremsendelse: 28.10.1998
 Portugal 97/0705, BU — Fremsendelse: 23.9.1998
 Sverige 97/0740, BU — Fremsendelse: 3.9.1998

Søtransport, sikkerhed og tekniske aspekter

9 5 / 0 0 2 1

Rådets direktiv 95/21/EF af 19. juni 1995 om håndhævelse over for skibe, der anløber Fællesskabets havne og sejler i farvande under medlemsstaternes jurisdiktion, af internationale standarder for skibes sikkerhed, for foreningsforebyggelse samt for leve- og arbejdsvilkår om bord (havnstatskontrol)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen I

Italien 96/0997, Sagsanlæg — Fremsendelse: 14.8.1998

96/0039

Kommissionens direktiv 96/39/EF af 19. juni 1996 om ændring af Rådets direktiv 93/75/EØF om mindstekrav til skibe, som er på vej til eller fra Fællesskabets søhavne med farligt eller forurenende gods

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, EL, E, F, IRL, I, NL, A, P, FIN, S

Belgien	97/0480, BU — Fremsendelse: 19.8.1998
Luxembourg	97/2199, BU — Fremsendelse: 14.12.1998
Portugal	97/0525, BU — Fremsendelse: 10.8.1998
Det Forenede Kongerige	97/0537, ÅS — Fremsendelse: 5.11.1997

96/0098

Rådets direktiv 96/98/EF af 20. december 1996 om udstyr på skibe

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: D, EL, F

Belgien	97/0289, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
Danmark	98/0300, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
Spanien	98/0343, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
Irland	98/0374, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
Italien	98/0391, BU — Fremsendelse: 14.12.1998
Luxembourg	98/0408, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
Nederlandene	98/0420, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
Østrig	98/0428, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
Portugal	98/0447, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
Finland	98/0462, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
Sverige	98/0475, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
Det Forenede Kongerige	98/0488, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998

97/0034

Kommissionens direktiv 97/34/EF af 6. juni 1997 om ændring af Rådets direktiv 93/75/EØF om mindstekrav til skibe, som er på vej til eller fra Fællesskabets søhavne med farligt eller forurenende gods

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, EL, E, F, IRL, NL, A, P, FIN, S

Belgien	97/0551, BU — Fremsendelse: 19.8.1998
Italien	97/0661, BU — Fremsendelse: 10.8.1998
Luxembourg	97/2199, BU — Fremsendelse: 14.12.1998
Portugal	97/0713, Sagsanlæg: 2.12.1998
Det Forenede Kongerige	97/0761, ÅS — Fremsendelse: 29.12.1997

97/0058

Kommissionens direktiv 97/58/EF af 26. september 1997 om ændring af Rådets direktiv 94/57/EF om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, EL, E, F, IRL, I, NL, FIN, S

Tyskland	98/0554, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Spanien	98/0589, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Frankrig	98/0532, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Luxembourg	98/0541, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Nederlandene	98/0549, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Østrig	98/0603, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Portugal	98/0594, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Det Forenede Kongerige	98/0568, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998

97/0070

Rådets direktiv 97/70/EF af 11. december 1997 om etablering af harmoniserede sikkerhedsforskrifter for fiskeskibe med en længde på 24 meter og derover

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK

98/0018

Rådets direktiv 98/18/EF af 17. marts 1998 om sikkerhedsregler og -standarder for passagerskibe

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B

98/0025

Rådets direktiv 98/25/EF af 27. april 1998 om ændring af direktiv 95/21/EF om håndhævelse over for skibe, der anløber Fællesskabets havne og sejler i farvande under medlemsstaternes jurisdiktion, af internationale standarder for skibes sikkerhed, for forureningsforebyggelse samt for leve- og arbejdsvilkår om bord (havnstatskontrol)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, FIN, S, UK

98/0042

Kommissionens direktiv 98/42/EF af 19. juni 1998 om ændring af Rådets direktiv 95/21/EF om håndhævelse over for skibe, der anløber Fællesskabets havne og sejler i farvande under medlemsstaternes jurisdiktion, af internationale standarder for skibes sikkerhed, for forureningsforebyggelse samt for leve- og arbejdsvilkår om bord (havnstatskontrol)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, FIN, S, UK

98/0055

Rådets direktiv 98/55/EF af 17. juli 1998 om ændring af direktiv 93/75/EØF om mindstekrav til skibe, som er på vej til eller fra Fællesskabets søhavne med farligt eller forurenende gods

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B

FJERNSYN UDEN GRÆNSER

97/0036

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF af 30. juni 1997 om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, P, FIN

MILJØ

Luft

93/0012

Rådets direktiv 93/12/EØF af 23. marts 1993 om svovlindholdet i visse flydende brændstoffer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle undtagen E

Spanien 94/0552, BU — Fremsendelse: 21.10.1996

96/0062

Rådets direktiv 96/62/EF af 27. september 1996 om vurdering og styring af luftkvalitet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, F, L, NL, A, FIN, S

Tyskland 98/0313, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
 Grækenland 98/0328, BU — Fremsendelse: 17.12.1998
 Spanien 98/0342, BU — Fremsendelse: 11.12.1998
 Irland 98/0371, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
 Italien 98/0388, BU — Fremsendelse: 17.12.1998
 Portugal 98/0445, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
 Det Forenede Kongerige 98/0487, BU — Fremsendelse: 21.12.1998

97/0068

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/68/EF af 16. december 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, NL, FIN

Belgien 98/0296, BU — Fremsendelse: 17.12.1998
 Tyskland 98/0320, BU — Fremsendelse: 25.8.1998
 Grækenland 98/0337, BU — Fremsendelse: 17.12.1998
 Frankrig 98/0362, BU — Fremsendelse: 17.12.1998
 Irland 98/0381, BU — Fremsendelse: 17.12.1998
 Italien 98/0398, BU — Fremsendelse: 17.12.1998
 Luxembourg 98/0415, BU — Fremsendelse: 17.12.1998
 Østrig 98/0434, BU — Fremsendelse: 30.12.1998
 Portugal 98/0455, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
 Sverige 98/0481, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
 Det Forenede Kongerige 98/0492, BU — Fremsendelse: 17.12.1998

Vand

76/0160

Rådets direktiv 76/160/EØF af 8. december 1975 om kvaliteten af badevand

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, EL, E, F, I, IRL, L, NL, P, FIN, S, UK

Tyskland 97/2039, BU — Fremsendelse: 19.5.1998
 Østrig 97/2187, Sagsanlæg: 2.12.1998

91/0271

Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle undtagen I

Italien 93/0786, 2. sagsanlæg: 2.12.1998

98/0015

Kommissionens direktiv 98/15/EF af 27. februar 1998 om ændring af Rådets direktiv 91/271/EØF for så vidt angår visse af kravene i direktivets bilag I

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, E, L, NL, FIN

Danmark 98/0579, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
 Tyskland 98/0557, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
 Grækenland 98/0584, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
 Frankrig 98/0533, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
 Irland 98/0575, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
 Italien 98/0563, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
 Østrig 98/0606, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
 Portugal 98/0597, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
 Sverige 98/0610, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
 Det Forenede Kongerige 98/0569, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998

Natur

92/0043

Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, S, UK

Grækenland 94/0703, BU 171 — Fremsendelse: 25.9.1998
 Frankrig 94/0673, Sagsanlæg — Fremsendelse: 15.7.1998

Støj

96/0054

95/0027

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/27/EF af 29. juni 1995 om ændring af Rådets direktiv 86/662/EØF om begrænsning af støjemissionen fra hydrauliske gravemaskiner, gravemaskiner med tove, dozere og læssere samt gravelæsemaskiner

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: ingen

Belgien 96/0016, Sagsanlæg — Fremsendelse: 17.9.1997

Kommissionens direktiv 96/54/EF af 30. juli 1996 om toogtyvende tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, F, IRL, I, L, NL, A, FIN, S

Belgien 98/0284, BU — Fremsendelse: 22.12.1998
 Grækenland 98/0326, BU — Fremsendelse: 17.12.1998
 Portugal 98/0442, BU — Fremsendelse: 2.12.1998
 Det Forenede Kongerige 98/0486, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998

96/0056

Kemi og bioteknologi

94/0015

Kommissionens direktiv 94/15/EF af 15. april 1994 om førstegangstilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 90/220/EØF om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, EL, E, F, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, S, UK

Belgien 94/0634, BU 171 — Fremsendelse: 29.9.1998

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/56/EF af 3. september 1996 om ændring af direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, E, F, IRL, I, L, NL, A, FIN, S, UK

Belgien 98/0286, BU — Fremsendelse: 18.12.1998
 Tyskland 98/0312, BU — Fremsendelse: 21.12.1998
 Grækenland 98/0327, BU — Fremsendelse: 17.12.1998
 Portugal 98/0444, BU — Fremsendelse: 2.12.1998

97/0035

94/0051

Kommissionens direktiv 94/51/EF af 7. november 1994 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 90/219/EØF om indsluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle undtagen L

Belgien 95/0239, ÅS 171: 2.12.1998
 Luxembourg 95/0344, ÅS 171 — Fremsendelse: 18.12.1998

Kommissionens direktiv 97/35/EF af 18. juni 1997 om anden tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 90/220/EØF om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, F, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, S

Belgien 97/0483, BU — Fremsendelse: 6.8.1998
 Grækenland 97/0496, Sagsanlæg: 2.12.1998
 Det Forenede Kongerige 97/0538, ÅS — Fremsendelse: 5.11.1997

Affald

94/0069

Kommissionens direktiv 94/69/EF af 19. december 1994 om enogtyvende tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, EL, E, F, IRL, I, L, NL, A, FIN, S, UK

Belgien 96/0859, Sagsanlæg — Fremsendelse: 24.3.1998

Portugal 96/1040, Sagsanlæg: 24.6.1998

94/0062

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, IRL, I, L, NL, A, FIN, S

Belgien 96/2223, Sagsanlæg: 2.12.1998
 Grækenland 96/0911, Sagsanlæg: 24.6.1998
 Frankrig 96/2225, ÅS — Fremsendelse: 24.2.1998
 Luxembourg 96/1013, Sagsanlæg: 24.6.1998
 Portugal 96/2207, BU — Fremsendelse: 6.7.1998
 Det Forenede Kongerige 96/2224, BU — Fremsendelse: 23.6.1998

94/0067

Rådets direktiv 94/67/EF af 16. december 1994 om forbrænding af farligt affald

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, F, IRL, L, NL, P, FIN, S

Belgien	97/0021, BU — Fremsendelse: 23.11.1998
Grækenland	97/0048, Sagsanlæg — Fremsendelse: 29.10.1998
Italien	97/0097, BU — Fremsendelse: 28.10.1998
Østrig	97/0137, Sagsanlæg: 2.12.1998
Det Forenede Kongerige	97/0182, BU — Fremsendelse: 3.11.1998

96/0059

Rådets direktiv 96/59/EF af 16. september 1996 om bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler (PCB/PCT)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: F, IRL, L, NL, A, FIN, S

Danmark	98/0172, BU — Fremsendelse: 13.12.1998
Tyskland	98/0179, BU — Fremsendelse: 30.12.1998
Grækenland	98/0190, BU — Fremsendelse: 17.12.1998
Spanien	98/0199, BU — Fremsendelse: 30.12.1998
Italien	98/0219, BU — Fremsendelse: 18.12.1998
Portugal	98/0252, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
Det Forenede Kongerige	98/0276, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
Belgien	98/2211, ÅS — Fremsendelse: 21.10.1998

Strålebeskyttelse

89/0618

Rådets direktiv 89/618/Euratom af 27. november 1989 om oplysning af befolkningen om, hvorledes den skal forholde sig, samt om sundhedsmæssige foranstaltninger i tilfælde af strålingsfare

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, S, UK

Sverige	96/0488, ÅS — Fremsendelse: 15.10.1996
---------	--

TELEKOMMUNIKATION

92/0044

Rådets direktiv 92/44/EØF af 5. juni 1992 om etablering af ONP-vilkår for faste kredsløb

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, S, UK

Belgien	95/2308, Åbningskrivelse: 13.12.1995
---------	--------------------------------------

95/0047

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/47/EF af 24. oktober 1995 om standarder for transmission af tv-signaler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, IRL, L, P, FIN, UK

Belgien	96/0870, BU — Fremsendelse: 21.10.1998
Grækenland	96/0923, BU — Fremsendelse: 14.10.1998
Frankrig	96/0966, BU — Fremsendelse: 14.10.1998
Italien	96/1004, BU — Fremsendelse: 14.10.1998
Nederlandene	96/1034, BU — Fremsendelse: 14.10.1998
Østrig	96/1089, BU — Fremsendelse: 14.10.1998
Portugal	96/1054, BU — Fremsendelse: 6.10.1998
Sverige	96/1127, BU — Fremsendelse: 6.10.1998

95/0062

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/62/EF af 13. december 1995 om ONP-vilkår for taletelefonitjenesten

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, F, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, S, UK

Belgien	97/2226, Begrundet udtalelse: 16.12.1998
Grækenland	97/0053, ÅS — suspenderet: 2.12.1998

97/0013

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/13/EF af 10. april 1997 om ensartede principper for generelle tilladelser og individuelle tilladelser for teletjenester

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, F, IRL, I, L, A, P, FIN, S, UK

Grækenland	98/2081, Begrundet udtalelse: 16.12.1998
Nederlandene	98/2085, ÅS — Fremsendelse: 4.6.1998

97/0033

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/33/EF af 30. juni 1997 om samtrafik på teleområdet med henblik på at sikre forsyningspligt-ydelser og interoperabilitet ved anvendelse af ONP-principperne

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, F, IRL, I, L, A, FIN, UK

Grækenland	98/2082, Begrundet udtalelse: 16.12.1998
Nederlandene	98/2086, ÅS — Fremsendelse: 4.6.1998
Portugal	98/2087, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
Sverige	98/2088, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

97/0051

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/51/EF af 6. oktober 1997 om ændring af Rådets direktiv 90/387/EØF og 92/44/EØF med henblik på tilpasning til konkurrenceforhold på telekommunikationsområdet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, IRL, L, A, FIN, UK

Grækenland	98/0333, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
Frankrig	98/0359, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
Italien	98/0394, Begrundet udtalelse: 16.12.1998
Portugal	98/0451, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
Sverige	98/0478, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

97/0066

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/66/EF af 15. december 1997 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: D, E, I, A, P

Belgien	98/2332, Åbningsskrivelse: 2.12.1998
Danmark	98/2333, Åbningsskrivelse: 2.12.1998
Grækenland	98/2335, Åbningsskrivelse: 16.12.1998
Frankrig	98/2336, Åbningsskrivelse: 2.12.1998
Irland	98/2337, Åbningsskrivelse: 2.12.1998
Luxembourg	98/2338, Åbningsskrivelse: 2.12.1998
Nederlandene	98/2339, Åbningsskrivelse: 2.12.1998
Østrig	98/2340, Åbningsskrivelse: 2.12.1998
Portugal	98/2341, Åbningsskrivelse: 2.12.1998
Finland	98/2342, Åbningsskrivelse: 2.12.1998
Sverige	98/2343, Åbningsskrivelse: 2.12.1998
Det Forenede Kongerige	98/2344, Åbningsskrivelse: 2.12.1998

98/0010

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/10/EF af 26. februar 1998 om ONP-vilkår for taletelefonitjenesten og om udbud af forsyningspligtigheder på teleområdet under konkurrenceforhold

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, F, L, A, FIN, UK

Grækenland	98/0338, Begrundet udtalelse: 16.12.1998
Frankrig	98/0363, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
Irland	98/0382, Begrundet udtalelse: 2.12.1998
Italien	98/0399, Begrundet udtalelse: 16.12.1998
Nederlandene	98/0423, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
Portugal	98/0456, ÅS — Fremsendelse: 25.8.1998
Sverige	98/0482, Begrundet udtalelse: 2.12.1998

98/0061

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/61/EF af 24. september 1998 om ændring af direktiv 97/33/EF for så vidt angår nummerportabilitet mellem operatører samt fast operatørvalg

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: D, E, L

DET INDRE MARKED OG FINANSIELLE TJENESTEYDELSER

Fri bevægelighed for personer og borgernes rettigheder

94/0080

Rådets direktiv 94/80/EF af 19. december 1994 om fastsættelse af de nærmere regler for valgret og valgbarhed ved kommunale valg for unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle undtagen B

Belgien 96/0012, Sagsanlæg — Dom: 9.7.1998

Offentlige kontrakter

90/0531

Rådets direktiv 90/531/EØF af 17. september 1990 om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle undtagen E

Spanien 98/0128, sagsbehandlingsnummer 97/0213 : 2.12.1998

92/0013

Rådets direktiv 92/13/EØF af 25. februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle undtagen EL, P

Grækenland 98/0185, BU — Fremsendelse: 17.12.1998

Portugal 98/0437, BU : 9.12.1998

92/0050

Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle

Grækenland 93/0711, 2. sagsanlæg — suspenderet : 2.12.1998

93/0036

Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle

Italien 94/0722, ÅS 171 — Fremsendelse: 24.7.1998

93/0038

Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle undtagen EL, E, P

Grækenland 98/0186, BU — Fremsendelse: 17.12.1998
 Spanien 97/0213, BU — Suspenderet: 2.12.1998
 Portugal 98/0438, BU : 9.12.1998

9 7 / 0 0 5 2

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/52/EF af 13. oktober 1997 om ændring af direktiv 92/50/EØF, 93/36/EØF og 93/37/EØF om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af henholdsvis offentlige tjenesteydelsesaftaler, aftaler om offentlige indkøb og offentlige bygge- og anlægskontrakter

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, I, IRL, NL, FIN, S

Belgien 98/0547, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
 Tyskland 98/0553, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
 Grækenland 98/0585, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
 Spanien 98/0587, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
 Frankrig 98/0530, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
 Irland 98/0572, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
 Italien 98/0561, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
 Luxembourg 98/0539, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
 Østrig 98/0601, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
 Portugal 98/0592, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
 Det Forenede Kongerige 98/0566, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998

Banker

9 5 / 0 0 2 6

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF af 29. juni 1995 om ændring af direktiv 77/780/EØF og 89/646/EØF om kreditinstitutter, direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF om skadesforsikring, direktiv 79/267/EØF og 92/96/EØF om livsforsikring, direktiv 93/22/EØF om investeringsselskaber og direktiv 85/611/EØF om institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), med henblik på at styrke tilsynet på disse områder

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, NL, A, P, FIN, S, UK

Belgien 96/0862, BU — Fremsendelse: 29.7.1998
 Tyskland 96/0890, BU: 26.6.1997
 Spanien 96/0941, Sagsanlæg: 2.12.1998
 Frankrig 96/0958, Sagsanlæg: 2.12.1998
 Irland 96/0980, BU — Fremsendelse: 17.12.1998
 Italien 96/0999, BU — Fremsendelse: 17.12.1998
 Luxembourg 96/1015, Sagsanlæg: 2.12.1998

Forsikringer

9 1 / 0 3 7 1

Rådets direktiv 91/371/EØF af 20. juni 1991 om gennemførelse af aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Schweiz om direkte forsikring bortset fra livsforsikring

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle

Spanien 93/0917, Sagsanlæg — Dom: 18.12.1997

9 2 / 0 0 4 9

Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle undtagen E

Spanien 94/0140, Sagsanlæg — Dom: 18.12.1997

9 2 / 0 0 9 6

Rådets direktiv 92/96/EØF af 10. november 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed og om ændring af direktiv 79/267/EØF og 90/619/EØF (tredje livsforsikringsdirektiv)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle

Spanien 94/0145, Sagsanlæg — Suspenderet: 26.6.1997

9 5 / 0 0 2 6 (jf. »Banker« ovenfor)

Børser og værdipapirer

9 3 / 0 0 2 2

Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle undtagen L

Spanien 95/0475, Sagsanlæg — Fremsendelse: 23.1.1998

Luxembourg 95/0566, Sagsanlæg — Fremsendelse: 9.12.1997

9 5 / 0 0 2 6 (jf. »Banker« ovenfor)

9 7 / 0 0 0 9

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, EL, E, IRL, I, NL, FIN, UK

Belgien	98/0546, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Frankrig	98/0529, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Luxembourg	98/0536, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Østrig	98/0600, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Portugal	98/0591, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Sverige	98/0608, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998

Finansiell information og selskabsret

90/0605

Rådets direktiv 90/605/EØF af 8. november 1990 om ændring af direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF om henholdsvis årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, for så vidt angår deres anvendelsesområde

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle undtagen D

Tyskland	93/0108, Sagsanlæg — Fremsendelse: 28.7.1997
----------	--

92/0101

Rådets direktiv 92/101/EØF af 23. november 1992 om ændring af andet direktiv 77/91/EØF om stiftelse af aktieselskaber samt bevarelse af og ændringer i aktiekapitalen

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen EL

Grækenland	94/0427, Sagsanlæg: 26.6.1997
------------	-------------------------------

Anvendelse af EF-traktatens artikel 30-36 og anvendelse af beskyttelsesklausulerne

96/0100

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/100/EF af 17. februar 1997 om ændring af bilaget til direktiv 93/7/EØF om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle undtagen F og A

Frankrig	97/0624, BU: 24.6.1998
Østrig	97/0693, BU: 24.6.1998

Erhverv, hvor kvalifikationskravene er reguleret

78/0686

Rådets direktiv 78/686/EØF af 25. juli 1978 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for tandlæger og om foranstaltninger, der skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle undtagen A

78/0687

Rådets direktiv 78/687/EØF af 25. juli 1978 om samordning af de administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser om virksomhed som tandlæge

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle undtagen A

89/0048

Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle undtagen EL

Grækenland	91/0668, 2. sagsanlæg — Fremsendelse: 20.5.1998
------------	---

97/0038

Kommissionens direktiv 97/38/EF af 20. juni 1997 om ændring af bilag C til Rådets direktiv 92/51/EØF om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplerende af Rådets direktiv 89/48/EØF

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle undtagen EL, P

Grækenland	97/0600, BU — Fremsendelse: 31.8.1998
Portugal	97/0714, BU — Fremsendelse: 30.12.1998

98/0021

Kommissionens direktiv 98/21/EF af 8. april 1998 om ændring af Rådets direktiv 93/16/EØF om fremme af den frie bevægelighed for læger og gensidig anerkendelse af deres eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: F, L

Fri bevægelighed for information. Databeskyttelse

95/0046

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: EL, P, S

Belgien	98/0545, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Danmark	98/0576, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Tyskland	98/0552, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Spanien	98/0586, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Frankrig	98/0528, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Irland	98/0571, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Italien	98/0558, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Luxembourg	98/0535, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Nederlandene	98/0548, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Østrig	98/0599, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Finland	98/0611, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998
Det Forenede Kongerige	98/0565, ÅS — Fremsendelse: 18.12.1998

Ophavsret og beslægtede rettigheder

9 2 / 0 1 0 0

Rådets direktiv 92/100/EØF af 19. november 1992 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle undtagen IRL

Irland 94/0855, Sagsanlæg — Fremsendelse: 9.6.1998

9 3 / 0 0 8 3

Rådets direktiv 93/83/EØF af 27. september 1993 om samordning af visse bestemmelser vedrørende ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med radio- og tv-udsendelse via satellit og viderespredning pr. kabel

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle undtagen IRL

Irland 95/0114, Sagsanlæg — Fremsendelse: 9.6.1998

9 6 / 0 0 0 9

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, F, A, FIN, S, UK

Belgien 98/0001, BU — Suspenderet: 2.12.1998
 Grækenland 98/0019, BU — Fremsendelse: 23.11.1998
 Irland 98/0043, BU — Fremsendelse: 2.10.1998
 Italien 98/0051, BU — Fremsendelse: 22.10.1998
 Luxembourg 98/0058, BU — Fremsendelse: 30.9.1998
 Nederlandene 98/0065, BU — Fremsendelse: 14.10.1998
 Portugal 98/0074, BU — Fremsendelse: 2.10.1998

INDIREKTE BESKATNING

Moms

9 6 / 0 0 4 2

Rådets direktiv 96/42/EF af 25. juni 1996 om ændring af direktiv 77/388/EØF om det fælles merværdiafgiftssystem

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen EL

Grækenland 96/0933, BU — Fremsendelse: 3.12.1997 — Sagsanlæg: 24.6.1998

ENERGI

Elektricitet

9 6 / 0 0 9 2

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 om fælles regler for det indre marked for elektricitet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: A, E

9 8 / 0 0 7 5

Kommissionens direktiv 98/75/EF af 1. oktober 1998 om ajourføring af listen over de selskaber, der er omfattet af Rådets direktiv 90/547/EØF om transit af elektricitet gennem de overordnede net

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: ingen

Gas

9 8 / 0 0 3 0

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/30/EF af 22. juni 1998 om fælles regler for det indre marked for naturgas

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: ingen

Vedvarende energi og energieffektivitet

9 6 / 0 0 5 7

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/57/EF af 3. september 1996 om energieffektivitetskrav til elektriske køleskabe, dybfrysere og kombinationsskabe til husholdningsbrug

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, EL, E, F, IRL, L, NL, P, A, FIN, S, UK

Belgien 97/0542, BU — Fremsendelse: 23.11.1998
 Italien 97/0651, BU — Fremsendelse: 23.11.1998

9 6 / 0 0 6 0

Kommissionens direktiv 96/60/EF af 19. september 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 92/75/EØF for så vidt angår energimærkning af kombinerede husholdningsvaske/tørremaskiner

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, EL, E, F, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, S, UK

9 6 / 0 0 8 9

Kommissionens direktiv 96/89/EF af 17. december 1996 om ændring af direktiv 95/12/EF om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 92/75/EØF for så vidt angår energimærkning af vaskemaskiner

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, EL, E, F, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, S, UK

9 7 / 0 0 1 7

Kommissionens direktiv 97/17/EF af 16. april 1997 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 92/75/EØF for så vidt angår energimærkning af opvaskemaskiner

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: EL, E, F, IRL, L, NL

98/0011

Kommissionens direktiv 98/11/EF af 27. januar 1998 om gennemførelse af Rådets direktiv 92/75/EØF om energimærkning af husholdningslamper

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: ingen

FORBRUGERPOLITIK OG BESKYTTELSE AF FORBRUGERNES SUNDHED

94/0047

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/47/EF af 26. oktober 1994 om beskyttelse af køber i forbindelse med visse aspekter ved kontrakter om brugsret til fast ejendom på timeshare-basis

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, F, IRL, NL, A, P, FIN, S, UK

Belgien 97/0260, Sagansanlæg — Fremsendelse: 18.8.1998

Grækenland 97/0305, Sagansanlæg — Fremsendelse: 10.11.1998

Spanien 97/0323, Sagansanlæg — Fremsendelse: 11.8.1998

Italien 97/0369, Sagansanlæg — Fremsendelse: 14.9.1998

Luxembourg 97/0382, Sagansanlæg — Fremsendelse: 18.8.1998

95/0058

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/58/EF af 29. november 1995 om ændring af direktiv 79/581/EØF om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på levnedsmidler og direktiv 88/314/EØF om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på ikke-levnedsmidler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: ingen

STATISTIK

97/0077

Rådets direktiv 97/77/EF af 16. december 1997 om ændring af direktiv 93/23/EØF, 93/24/EØF og 93/25/EØF om statistiske undersøgelser af svineproduktionen, hornkvægproduktionen og fåre- og gedeproduktionen

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, F, IRL, I, L, NL, A, P, FIN, UK

DEL 2: IKKE-FYLDESTGØRENDE GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER

NB 1: I denne del angives datoen som år/måned/dag. Der anvendes samme forkortelser som i del 1.

NB 2: Oplysningerne i de enkelte områder og underområder er opdelt i kolonner fra venstre mod højre; man skal desuden være opmærksom på, at en overtrædelsessag undertiden deler sig over to kolonner.

INDUSTRI**Trykapparater, medicinske apparater og måleudstyr**

3 7 6 L 0 8 9 1 ØSTRIG SAGSNR.: 97/2210 ÅS-FREMSENDT: 98/12/30	3 8 9 L 0 3 9 2 TYSKLAND SAGSNR.: 95/4025 BU-FREMSENDT: 98/11/13	BU-FREMSENDT: 98/10/21 FRANKRIG SAGSNR.: 97/2168 ÅS-FREMSENDT: 98/09/29	3 9 2 L 0 0 4 2 TYSKLAND SAGSNR.: 95/4082 ÅS-FREMSENDT: 97/06/19
PORTUGAL SAGSNR.: 98/2166 ÅS-FREMSENDT: 98/12/16	3 8 9 L 0 6 8 6 TYSKLAND SAGSNR.: 97/4213	3 9 0 L 0 3 8 5 SPANIEN SAGSNR.: 93/2291 ÅS-FREMSENDT: 96/03/25	3 9 3 L 0 0 4 2 ITALIEN SAGSNR.: 97/4813 ÅS-FREMSENDT: 98/09/24

Farmaceutiske produkter

3 6 5 L 0 0 6 5 TYSKLAND SAGSNR.: 97/2076 BU: 98/10/07	3 8 9 L 0 1 0 5 ØSTRIG SAGSNR.: 98/4052 ÅS: 98/03/25	PORTUGAL SAGSNR.: 96/4419 ÅS-FREMSENDT: 97/08/27
---	---	--

KONKURRENCE**Telekommunikation og postanliggender**

3 9 4 L 0 0 4 6 GRÆKENLAND SAGSNR.: 98/2130 ÅS-FREMSENDT: 98/05/15	3 9 6 L 0 0 1 9 BELGIEN SAGSNR.: 97/2217 ÅS-FREMSENDT: 97/12/02	SPANIEN SAGSNR.: 97/2108 ÅS-FREMSENDT: 97/07/03	ÅS-FREMSENDT: 98/05/18 FRANKRIG SAGSNR.: 98/2077 ÅS-FREMSENDT: 98/07/24
3 9 6 L 0 0 0 2 GRÆKENLAND SAGSNR.: 97/2221(2) BU-FREMSENDT: 98/12/22	ITALIEN SAGSNR.: 98/2241 ÅS-FREMSENDT: 98/08/24	PORTUGAL SAGSNR.: 98/2072 ÅS-FREMSENDT: 98/05/27	SPANIEN SAGSNR.: 98/2240 ÅS-FREMSENDT: 98/12/11
	LUXEMBOURG SAGSNR.: 98/2076 ÅS-FREMSENDT: 98/05/27	3 9 6 L 0 0 1 9 BELGIEN SAGSNR.: 98/2071 ÅS-FREMSENDT: 98/08/24	GRÆKENLAND SAGSNR.: 97/2221(1) BU-FREMSENDT: 98/12/21
		SPANIEN SAGSNR.: 98/2153	

BESKÆFTIGELSE OG SOCIALPOLITIK

3 7 6 L 0 2 0 7 FRANKRIG SAGSNR.: 90/2109 BU2-FREMSENDT 98/07/29	3 8 9 L 0 3 9 1 BELGIEN SAGSNR.: 98/2015 ÅS-FREMSENDT: 98/04/22	ÅS-FREMSENDT: 97/02/13 NEDERLANDENE SAGSNR.: 95/2139 BU-FREMSENDT: 98/12/30	3 9 0 L 0 2 6 9 SVERIGE SAGSNR.: 98/2252 ÅS-FREMSENDT: 98/12/30	IRLAND SAGSNR.: 98/2356 ÅS-FREMSENDT: 98/12/18
ITALIEN SAGSNR.: 90/2226 ÅS2-FREMSENDT 98/07/24	DANMARK SAGSNR.: 95/2134 ÅS-FREMSENDT: 97/06/19	ØSTRIG SAGSNR.: 97/2149 ÅS-FREMSENDT: 98/01/12	3 9 0 L 2 7 0 ITALIEN SAGSNR.: 98/2224 ÅS-FREMSENDT: 98/08/10	SVERIGE SAGSNR.: 98/2359 ÅS-FREMSENDT: 98/12/30
3 7 7 L 0 1 8 7 ITALIEN SAGSNR.: 90/2144 ÅS-FREMSENDT: 97/07/16	TYSKLAND SAGSNR.: 97/2193 BU-FREMSENDT: 98/10/19	PORTUGAL SAGSNR.: 95/2140 ÅS-FREMSENDT: 97/06/18	3 9 2 L 0 0 8 5 SPANIEN SAGSNR.: 98/2352 ÅS-FREMSENDT: 98/12/11	3 9 8 L 0 0 5 9 DET FORENEDE KONGE- RIGE SAGSNR.: 89/0536 ÅS2-FREMSENDT 96/12/04
DET FORENEDE KONGE- RIGE SAGSNR.: 89/0537 ÅS2-FREMSENDT 96/12/04	FRANKRIG SAGSNR.: 95/2135 ÅS-FREMSENDT: 97/03/04	FINLAND SAGSNR.: 97/2173 ÅS-FREMSENDT: 98/04/15	FINLAND SAGSNR.: 98/2353 ÅS-FREMSENDT: 98/12/18	IRLAND SAGSNR.: 98/2018 ÅS-FREMSENDT: 98/05/18
3 8 0 L 0 9 8 7 GRÆKENLAND SAGSNR.: 86/0116 BU2-FREMSENDT 98/05/29	IRLAND SAGSNR.: 95/2136 ÅS-FREMSENDT: 97/09/29	SVERIGE SAGSNR.: 98/2182 ÅS-FREMSENDT: 98/08/06	FRANKRIG SAGSNR.: 98/2354 ÅS-FREMSENDT: 98/12/11	GRÆKENLAND SAGSNR.: 98/2327 ÅS-FREMSENDT: 98/12/16
	ITALIEN SAGSNR.: 95/2137 BU-FREMSENDT: 98/10/19	DET FORENEDE KONGE- RIGE SAGSNR.: 95/2141 SBU-FREMSENDT 98/01/26		
	LUXEMBOURG SAGSNR.: 95/2138			

TRANSPORT

Landtransport, varer

3 9 2 L 1 0 6 FINLAND SAGSNR.: 97/2145 ÅS-FREMSENDT: 98/10/16	3 9 3 L 0 0 8 9 BELGIEN SAGSNR.: 97/2049 ÅS-FREMSENDT: 98/02/12	3 9 6 L 0 0 2 6 FINLAND SAGSNR.: 98/2269 ÅS-FREMSENDT: 98/10/29
--	--	--

Landtransport, passagerer

3 9 1 L 0 4 4 0 SPANIEN SAGSNR.: 95/2243 BU-FREMSENDT: 97/05/21	FRANKRIG SAGSNR.: 95/2247 BU-FREMSENDT: 98/01/22 LUXEMBOURG SAGSNR.: 95/2244	BU-FREMSENDT: 97/11/24 DET FORENEDE KONGERIGE SAGSNR.: 95/2248 BU-FREMSENDT: 98/01/22	3 9 5 L 0 0 1 9 PORTUGAL SAGSNR.: 98/2168 ÅS-FREMSENDT: 98/10/16
--	--	--	---

Landtransport, sikkerhed/teknologi

3 9 1 L 4 3 9 TYSKLAND SAGSNR.: 97/2027 ÅS-FREMSENDT: 97/06/10	FRANKRIG SAGSNR.: 96/2216 BU-FREMSENDT 98/04/22 ITALIEN SAGSNR.: 96/2219 BU-FREMSENDT: 98/12/18 LUXEMBOURG SAGSNR.: 96/2213	ÅS-FREMSENDT: 97/06/23 NEDERLANDENE SAGSNR.: 96/2220 BU-FREMSENDT: 98/12/07 ØSTRIG SAGSNR.: 97/2028 SBU-FREMSENDT 98/12/30	SVERIGE SAGSNR.: 96/2222 BU-FREMSENDT: 98/01/22 3 9 4 L 0 0 5 5 TYSKLAND SAGSNR.: 98/2079 ÅS-FREMSENDT: 98/11/06
---	--	--	--

Flytransport, sikkerhed og sociale aspekter

3 9 1 L 6 7 0

FRANKRIG

SAGSNR.: 97/2143

ÅS-FREMSENDT: 98/03/05

Søtransport, sikkerhed og tekniske aspekter

3 9 3 L 0 0 7 5

BELGIEN

SAGSNR.: 95/2219

BU-FREMSENDT: 98/03/04

TYSKLAND

SAGSNR.: 95/2218

BU-FREMSENDT: 97/10/07

FRANKRIG

SAGSNR.: 95/2216

SBU-FREMSENDT 98/05/18

DET FORENEDE KONGE-
RIGE

SAGSNR.: 96/2170

BU-FREMSENDT: 97/09/29

3 9 4 L 0 0 5 7

TYSKLAND

SAGSNR.: 97/2023

BU-FREMSENDT: 98/02/24

SPANIEN

SAGSNR.: 96/2211

BU-FREMSENDT: 98/03/04

Søtransport, havne og sociale aspekter

3 9 4 L 0 0 5 8

BELGIEN

SAGSNR.: 96/2049

BU-FREMSENDT: 98/04/06

FJERNSYN UDEN GRÆNSER

3 8 9 L 0 5 5 2

BELGIEN

SAGSNR.: 92/2159

BU 171: 98/12/16

FRANKRIG

SAGSNR.: 92/2164

SAGSANLÆG: 98/6/24

LUXEMBOURG

SAGSNR.: 92/2162

ÅS-FREMSENDT: 92/11/03

ITALIEN

SAGSNR.: 94/4750

SAGSANLÆG SUSPENDERET:
98/6/24

FINLAND

SAGSNR.: 96/2209

SÅS-FREMSENDT 97/10/28

GRÆKENLAND

SAGSNR.: 95/4452

BU SUSPENDERET: 98/12/02

MILJØ**Fri adgang til information**

3 9 0 L 0 3 1 3

BELGIEN

SAGSNR.: 93/4372

BU-FREMSENDT: 98/10/30

TYSKLAND

SAGSNR.: 94/2196

SAGSANLÆG: 97/06/09

SPANIEN

SAGSNR.: 95/4678

BU-FREMSENDT: 97/09/01

SPANIEN

SAGSNR.: 93/2197

BU-FREMSENDT: 97/09/03

FRANKRIG

SAGSNR.: 93/2058

BEGRUNDET UDTALELSE - SAG
GENOPTAGET: 98/12/02

PORTUGAL

SAGSNR.: 94/4682

BU-FREMSENDT: 98/07/06

Vurdering af virkningen på miljøet

3 8 5 L 0 3 3 7

TYSKLAND

SAGSNR.: 93/2003

BU-FREMSENDT: 98/07/06

TYSKLAND

SAGSNR.: 90/4710

SAGSANLÆG DOM: 98/10/22

SPANIEN

SAGSNR.: 90/0129

BEGRUNDET UDTALELSE - FREM-
SENDT PÅ NY: 98/12/18

IRLAND

SAGSNR.: 89/0425

SAGSANLÆG: 96/12/05

ITALIEN

SAGSNR.: 91/0794

BEGRUNDET UDTALELSE - FREM-
SENDT PÅ NY: 98/09/29

PORTUGAL

SAGSNR.: 91/2168

SAGSANLÆG: 97/04/17

DET FORENEDE KONGERIGE

SAGSNR.: 92/5033

BU-FREMSENDT: 98/08/10

Vand

3 7 5 L 0 4 4 0 ITALIEN SAGSNR.: 89/0206 BEGRUNDET UDTALELSE - FRESENDET PÅ NY: 98/12/02	BU-FRESENDET: 97/06/12 3 7 8 L 0 6 5 9 ITALIEN SAGSNR.: 90/0211 ÅS2-FRESENDET 97/07/03	3 8 0 L 0 0 6 8 IRLAND SAGSNR.: 89/0163 SAGSANLÆG: 98/09/07 PORTUGAL SAGSNR.: 93/2112 SAGSANLÆG: 97/05/12 PORTUGAL SAGSNR.: 93/2191 BU-FRESENDET: 98/07/06	ÅS2-FRESENDET 98/12/11 3 9 1 L 0 2 7 1 GRÆKENLAND SAGSNR.: 97/2036 BU-FRESENDET: 98/12/17 3 9 1 L 0 6 7 6 BELGIEN SAGSNR.: 94/2239 BU-FRESENDET: 98/11/23 TYSKLAND SAGSNR.: 94/2237 BU-FRESENDET: 98/09/29	GRÆKENLAND SAGSNR.: 96/2201 BU-FRESENDET: 98/12/17 FRANKRIG SAGSNR.: 96/2231 BU-FRESENDET: 98/04/28 ITALIEN SAGSNR.: 96/2232 BU-FRESENDET: 98/02/19 ITALIEN SAGSNR.: 94/2245 SAGSANLÆG: 97/05/20 PORTUGAL SAGSNR.: 97/2247 BU-FRESENDET: 98/11/12 DET FORENEDE KONGE- RIGE SAGSNR.: 96/2106 BU-FRESENDET: 98/06/09
3 7 6 L 0 1 6 0 DANMARK SAGSNR.: 98/2195 BU-FRESENDET: 98/12/11	DET FORENEDE KONGE- RIGE SAGSNR.: 92/2362 BU-FRESENDET: 97/07/01	PORTUGAL SAGSNR.: 91/0772 SAGSANLÆG: 96/10/15		
3 7 6 L 0 4 6 4 IRLAND SAGSNR.: 90/5220	DET FORENEDE KONGE- RIGE SAGSNR.: 89/4571 BU-FRESENDET: 96/03/08	3 8 6 L 0 2 8 0 PORTUGAL SAGSNR.: 92/2358		

Natur

3 7 9 L 0 4 0 9 BELGIEN SAGSNR.: 93/2123 BU-FRESENDET: 96/12/27	FRANKRIG SAGSNR.: 84/0121 SAGSANLÆG 2: 98/10/16 SAGSNR.: 94/4084 BU-FRESENDET: 98/08/05	SAGSNR.: 94/4794 BU-FRESENDET: 98/08/05 ITALIEN SAGSNR.: 92/4279 BEGRUNDET UDTALELSE - FRESENDET PÅ NY: 98/06/18
--	---	---

Kemi og bioteknologi

3 8 6 L 0 6 0 9 BELGIEN SAGSNR.: 93/2218 SAGSANLÆG: 97/07/22	IRLAND SAGSNR.: 91/2216 BEGRUNDET UDTALELSE - FRE- SENDET PÅ NY: 98/12/17 LUXEMBOURG SAGSNR.: 93/2190	BEGRUNDET UDTALELSE - FRE- SENDET PÅ NY: 98/06/09 3 9 0 L 0 2 1 9 BELGIEN SAGSNR.: 93/2120 SAGSANLÆG: 97/10/01	PORTUGAL SAGSNR.: 97/2128 BU-FRESENDET: 98/07/15 PORTUGAL SAGSNR.: 93/2179 BU-FRESENDET: 97/09/23
---	--	---	--

Affald

3 7 5 L 0 4 4 2 TYSKLAND SAGSNR.: 90/0038 ÅS2-FRESENDET: 98/03/19	3 8 7 L 0 1 0 1 PORTUGAL SAGSNR.: 93/2115 SAGSANLÆG: 98/12/02	3 9 4 L 0 0 6 2 DANMARK SAGSNR.: 96/4515 BU-FRESENDET: 98/11/06
--	--	--

Miljø og industri

3 7 6 L 0 4 6 4 BELGIEN SAGSNR.: 97/4357 BU-FRESENDET: 98/12/18	3 8 4 L 0 3 6 0 PORTUGAL SAGSNR.: 92/2183 BU-FRESENDET: 98/06/30	3 8 7 L 0 2 1 7 BELGIEN SAGSNR.: 97/2166 BU-FRESENDET: 98/10/15	3 8 9 L 0 3 6 9 BELGIEN SAGSNR.: 93/2121 BU-FRESENDET: 98/04/24	3 8 9 L 0 4 2 9 BELGIEN SAGSNR.: 93/2122 BU-FRESENDET: 98/04/24
--	---	--	--	--

Strålebeskyttelse

3 8 4 L 0 4 6 6 SPANIEN SAGSNR.: 91/0723 SAGSANLÆG: 96/01/24	3 8 4 L 0 4 6 7 LUXEMBOURG SAGSNR.: 88/0487 SAGSANLÆG: 97/12/10 NEDERLANDENE SAGSNR.: 88/0488 SAGSANLÆG: 93/12/14	3 8 9 L 0 6 1 8 TYSKLAND SAGSNR.: 93/2276 SAGSANLÆG: 97/12/10 SPANIEN SAGSNR.: 95/2041 BEGRUNDET UDTALELSE: 98/12/09	3 9 0 L 0 6 4 1 FRANKRIG SAGSNR.: 94/2097 SAGSANLÆG: 97/12/10
---	---	--	--

TELEKOMMUNIKATION

3 9 2 L 0 0 4 4 PORTUGAL SAGSNR.: 95/2307 SÅS: 98/12/16 3 9 5 L 0 0 6 2 TYSKLAND SAGSNR.: 97/2218 ÅS-FREMSENDT: 97/11/21 PORTUGAL SAGSNR.: 97/2220	BU: 98/12/02 3 9 7 L 0 0 1 3 BELGIEN SAGSNR.: 98/2119 BU: 98/12/16 SPANIEN SAGSNR.: 98/2379 ÅS: 98/12/16 FRANKRIG SAGSNR.: 98/2121	BU: 98/12/16 ITALIEN SAGSNR.: 98/2075 BU: 98/12/16 LUXEMBOURG SAGSNR.: 98/2124 BU: 98/12/16 ØSTRIG SAGSNR.: 98/2126 BU: 98/12/02	3 9 7 L 0 0 3 3 BELGIEN SAGSNR.: 98/2131 BU: 98/12/16 FRANKRIG SAGSNR.: 98/2122 BU: 98/12/16 LUXEMBOURG SAGSNR.: 98/2125 BU: 98/12/02
---	---	---	--

DET INDRE MARKED OG FINANSIELLE TJENESTEYDELSER**Fri bevægelighed for personer og borgernes rettigheder**

3 6 8 L 0 3 6 0 og 3 7 3 L 0 1 4 8 ITALIEN SAGSNR.: 97/2100 BU-FREMSENDT: 98/05/18	3 9 3 L 0 0 9 6 FRANKRIG SAGSNR.: 97/2084 BU: 98/12/02
---	---

Offentlige kontrakter

3 8 9 L 0 6 6 5 SPANIEN SAGSNR.: 95/2054 BU: 97/03/19 PORTUGAL SAGSNR.: 94/2236 SAGSANLÆG: 97/12/10 3 9 0 L 0 5 3 1 og 3 9 3 L 0 0 3 7 ITALIEN	SAGSNR.: 94/4576 BU: 96/06/26 3 9 2 L 0 0 1 3 FRANKRIG SAGSNR.: 95/2082 SAGSANLÆG-FREMSENDT: 97/06/17 ITALIEN SAGSNR.: 95/2071	BU: 96/06/26 DET FORENEDE KONGERIGE SAGSNR.: 95/2084 BU-FREMSENDT: 98/07/08 3 9 2 L 0 0 5 0, 3 9 3 L 0 0 3 6 og 3 9 3 L 0 0 3 7 BELGIEN SAGSNR.: 94/2289 SAGSANLÆG: 98/12/02	ITALIEN SAGSNR.: 97/4522 BU-FREMSENDT: 98/08/10 3 9 3 L 0 0 3 7 PORTUGAL SAGSNR.: 95/2149 SAGSANLÆG: 97/12/10
--	--	--	---

Forsikringer

3 9 2 L 0 0 4 9 FRANKRIG SAGSNR.: 96/2079 SAGSANLÆG-FREMSENDT: 98/07/29	3 9 2 L 0 0 4 9 og 3 9 2 L 0 0 9 6 FRANKRIG SAGSNR.: 95/2046 SAGSANLÆG-FREMSENDT: 98/07/07
--	---

Finansiell information og selskabsret

3 7 8 L 0 6 6 0	3 8 3 L 0 3 4 9	3 9 0 L 0 6 0 4	3 9 0 L 0 6 0 5
DET FORENEDE KONGERIGE	DET FORENEDE KONGERIGE	DET FORENEDE KONGERIGE	DET FORENEDE KONGERIGE
SAGSNR.: 97/2235	SAGSNR.: 97/2238	SAGSNR.: 97/2242	SAGSNR.: 97/2243
BU: 98/12/09	BU: 98/12/09	BU: 98/12/09	BU: 98/12/09

Civilret og domstolsadgang. Fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser

3 8 6 L 0 6 5 3
 ITALIEN
 SAGSNR.: 95/2178
 SAGSANLÆG: 98/12/02

Erhverv, hvor kvalifikationskravene er reguleret

3 7 5 L 0 3 6 2	3 7 8 L 0 6 8 6	3 8 9 L 0 0 4 8	3 9 2 L 0 0 5 1
SPANIEN	ITALIEN	FRANKRIG	SPANIEN
SAGSNR.: 90/0981	SAGSNR.: 95/2179	SAGSNR.: 96/2254	SAGSNR.: 95/4918
SBU-FREMSENDT: 98/08/10	SAGSANLÆG: 98/12/02	BU-FREMSENDT: 98/10/15	BU-FREMSENDT: 98/11/23
3 7 7 L 0 4 5 3	3 8 6 L 0 0 1 7	3 8 9 L 0 5 9 4	
BELGIEN	SPANIEN	FRANKRIG	
SAGSNR.: 96/2078	SAGSNR.: 90/0349	SAGSNR.: 92/2292	
BU: 98/10/07	SAGSANLÆG-FREMSENDT: 98/11/23	SAGSANLÆG-FREMSENDT: 98/07/10	

BESKATNING

Gensidig bistand

3 7 7 L 0 7 9 9
 TYSKLAND
 SAGSNR.: 90/6019
 SBU-FREMSENDT: 97/04/07

DET FORENEDE KONGERIGE
 SAGSNR.: 96/2196
 ÅS-FREMSENDT: 97/04/07

FORBRUGERPOLITIK OG BESKYTTELSE AF FORBRUGERNES SUNDHED

3 9 0 L 0 3 1 4	3 9 3 L 0 0 1 3	FRANKRIG	SAGSNR.: 94/2170	BU-FREMSENDT: 98/12/21
GRÆKENLAND	BELGIEN	SAGSNR.: 98/2025	BU-FREMSENDT: 98/04/06	
SAGSNR.: 98/2275	SAGSNR.: 94/2171	ÅS-FREMSENDT: 98/04/06		
ÅS-FREMSENDT: 98/10/16	BU-FREMSENDT: 97/12/19	ITALIEN	PORTUGAL	3 9 4 L 0 4 7
ITALIEN	GRÆKENLAND	SAGSNR.: 98/2026	SAGSNR.: 98/2027	SVERIGE
SAGSNR.: 96/2155	SAGSNR.: 98/2028	BU-FREMSENDT: 98/12/18	ÅS-FREMSENDT: 98/04/06	SAGSNR.: 98/2008
BU-FREMSENDT: 98/12/18	ÅS-FREMSENDT: 98/04/06	NEDERLANDENE	SVERIGE	ÅS-FREMSENDT: 98/11/23
			SAGSNR.: 98/2032	

DEL 3: UKORREKT GENNEMFØRELSE

NB 1: I denne del angives datoen som år/måned/dag. Der anvendes samme forkortelser som i del 1.

NB 2: Oplysningerne i de enkelte områder og underområder er opdelt i kolonner fra venstre mod højre; man skal desuden være opmærksom på, at en overtrædelsessag undertiden deler sig over to kolonner.

INDUSTRI**Standarder og tekniske specifikationer**

3 9 8 L 0 3 4	BELGIEN SAGSNR.: 96/0556	ÅS-FREMSENDT: 96/11/05	GRÆKENLAND SAGSNR.: 94/0621 ÅS-FREMSENDT: 94/07/28	NEDERLANDENE SAGSNR.: 95/0007 ÅS-FREMSENDT: 95/02/22
TYSKLAND SAGSNR.: 98/2312 ÅS-FREMSENDT: 98/09/11	ÅS-FREMSENDT: 96/11/05 SAGSNR.: 96/0555	SAGSNR.: 97/0009 ÅS-FREMSENDT: 97/01/28	IRLAND SAGSNR.: 97/0007 ÅS-FREMSENDT: 97/02/04	PORTUGAL SAGSNR.: 98/0101 ÅS-FREMSENDT: 98/03/26
SAGSNR.: 96/1134 ÅS-FREMSENDT: 96/12/20	ÅS-FREMSENDT: 96/11/05 SAGSNR.: 95/0649	SAGSNR.: 97/0194 ÅS-FREMSENDT: 97/07/04	ITALIEN SAGSNR.: 96/0552 ÅS-FREMSENDT: 96/11/05	SAGSNR.: 98/0100 ÅS-FREMSENDT: 98/03/26
SAGSNR.: 96/0227 ÅS-FREMSENDT: 96/04/01	ÅS-FREMSENDT: 95/11/06 SAGSNR.: 98/0102 ÅS-FREMSENDT: 98/03/26	SAGSNR.: 97/0193 ÅS-FREMSENDT: 97/07/04		DET FORENEDE KONGE- RIGE SAGSNR.: 98/2313 ÅS-FREMSENDT: 98/09/22
SAGSNR.: 92/0956 BU-FREMSENDT: 95/09/07	FRANKRIG SAGSNR.: 96/0554	SAGSNR.: 98/0765 ÅS-FREMSENDT: 98/02/23		
		SAGSNR.: 97/0199 BU-FREMSENDT: 98/12/17		

Kemi, plastik, gummi

3 9 3 L 0 0 1 5
TYSKLAND SAGSNR.: 97/4054 ÅS-FREMSENDT: 98/05/27
SPANIEN SAGSNR.: 94/0663 ÅS-FREMSENDT: 98/08/09

Trykapparater, medicinske apparater og måleudstyr

3 7 3 L 0 0 2 3	3 8 9 L 0 3 9 2	BU-FREMSENDT: 97/10/15	ÅS: 96/10/16
ITALIEN SAGSNR.: 95/4272 BU-FREMSENDT: 97/01/30	PORTUGAL SAGSNR.: 94/2279 BU-FREMSENDT: 98/04/23	TYSKLAND SAGSNR.: 97/4480 ÅS-FREMSENDT: 98/09/24	SPANIEN SAGSNR.: 96/4523 ÅS-FREMSENDT: 97/09/18
3 8 8 L 3 7 8	3 8 9 L 0 6 8 6		ITALIEN SAGSNR.: 93/2294 SAGSANLÆG: 97/03/18
FRANKRIG SAGSNR.: 97/2102 ÅS-FREMSENDT: 98/09/29	PORTUGAL SAGSNR.: 95/2322	3 9 0 L 0 3 9 6	
		TYSKLAND SAGSNR.: 96/4294	

Byggeri

3 8 9 L 0 1 0 6
GRÆKENLAND SAGSNR.: 94/4276 BU-FREMSENDT: 98/12/4

Levnedsmidler

3 7 9 L 1 1 2

GRÆKENLAND
SAGSNR.: 98/4129
ÅS-FREMSENDT: 98/09/04

3 8 0 L 7 7 7

TYSKLAND
SAGSNR.: 96/2189
ÅS-FREMSENDT: 98/11/25

3 8 3 L 0 4 1 7

NEDERLANDENE
SAGSNR.: 95/2309
BU-FREMSENDT: 98/01/22**Farmaceutiske produkter**

3 6 5 L 0 0 6 5

DET FORENEDE KONGERIGE
SAGSNR.: 95/4113
ÅS-FREMSENDT: 96/08/28SAGSNR.: 94/4658
BU-FREMSENDT: 98/02/06NEDERLANDENE
SAGSNR.: 97/4396
ÅS-FREMSENDT: 97/12/08

3 8 9 L 0 1 0 5

FINLAND
SAGSNR.: 97/4349
BU-FREMSENDT: 98/12/17**KONKURRENCE**3 8 0 L 7 2 3, 3 8 5 L 4 1 3 og
3 9 3 L 0 0 8 4GRÆKENLAND
SAGSNR.: 96/2253
BU-FREMSENDT: 97/11/21

3 9 6 L 0 0 1 9 og 3 9 6 L 0 0 0 2

GRÆKENLAND
SAGSNR.: 96/2237
BU-FREMSENDT: 98/12/17

SAGSNR.: 98/2100

BU-FREMSENDT: 98/12/17

PORTUGAL
SAGSNR.: 98/2148
BU-FREMSENDT: 98/12/17SAGSNR.: 98/2072
ÅS-FREMSENDT: 98/05/27**BESKÆFTIGELSE OG SOCIALPOLITIK**

3 6 8 L 0 3 6 0

BELGIEN
SAGSNR.: 92/2290
SAGSANLÆG: 95/10/30NEDERLANDENE
SAGSNR.: 95/4787
SÅS-FREMSENDT 98/12/04SAGSNR.: 95/4823
BU-FREMSENDT: 97/11/06

3 7 5 L 0 1 1 7 og 3 7 9 L 0 0 0 7

GRÆKENLAND
SAGSNR.: 91/4668
SAGSANLÆG: 98/05/18**LANDBRUG****Veterinærområdet**

3 6 4 L 0 4 3 3 og 3 9 1 L 0 4 9 8

FRANKRIG
SAGSNR.: 96/2022
BU-FREMSENDT: 98/02/09

3 6 4 L 0 4 3 3

TYSKLAND
SAGSNR.: 93/2097
DOM: 12.11.19983 6 4 L 0 4 3 3, 3 7 2 L 0 4 6 1, 3 8 9 L 0 6 6 2 og
3 9 1 L 0 4 9 5DET FORENEDE KONGERIGE
SAGSNR.: 97/2152
BU-FREMSENDT: 98/05/263 6 4 L 0 4 3 3, 3 7 1 L 0 1 1 8, 3 7 7 L 0 0 9 9,
3 9 1 L 0 4 9 5, 3 9 2 L 0 0 4 5 og 3 9 4 L 0 0 6 5FRANKRIG
SAGSNR.: 95/4080
BU-FREMSENDT: 98/08/24: SG(98)D/072763 7 2 L 0 4 6 2, 3 8 5 L 0 0 7 3, 3 9 0 L 0 6 7 5 og
3 9 3 L 0 1 1 8BELGIEN
SAGSNR.: 95/2006
BU-FREMSENDT: 98/09/09GRÆKENLAND
SAGSNR.: 95/2011
SAGSANLÆG: 98/12/18

3 8 5 L 0 0 7 3 og 3 9 3 L 0 1 1 8

GRÆKENLAND
SAGSNR.: 94/2181
SAGSANLÆG: 98/06/10

3 8 9 L 0 1 0 8 og 3 9 1 L 0 4 9 3

ITALIEN
SAGSNR.: 96/2198
BU-FREMSENDT: 98/08/18

3 9 0 L 0 6 6 7

PORTUGAL
SAGSNR.: 97/2216
BU-FREMSENDT: 98/05/26

Frø og planter

366L0401 og 370L0457

FRANKRIG

SAGSNR.: 97/2002

BU-FREMSENDT: 98/06/24

Tekniske normer

383L0189, 388L0182 og 398L0034

NEDERLANDENE

SAGSNR.: 93/2267

SAGSANLÆG: 97/09/30

TRANSPORT**Landtransport, varer**

374L0561, 389L0048 og 389L0438

FRANKRIG

SAGSNR.: 94/4116

SÅS-FREMSENDT 98/09/16

392L0106

ITALIEN

SAGSNR.: 95/4557

BU-FREMSENDT: 98/07/24

393L0089

ØSTRIG

SAGSNR.: 96/2059

SAGSANLÆG: 98/05/29

Landtransport, sikkerhed/teknologi

385L0003 og 396L0053

ØSTRIG

SAGSNR.: 97/4571

ÅS-FREMSENDT: 98/09/03

Flytransport, luftfartspolitik392L2407, 392L2408 og
392L2409

ØSTRIG

SAGSNR.: 95/2090

SAGSANLÆG: 98/12/18

BELGIEN

SAGSNR.: 95/2085

SAGSANLÆG: 98/12/18

DANMARK

SAGSNR.: 95/2087

SAGSANLÆG: 98/12/18

FINLAND

SAGSNR.: 95/2088

SAGSANLÆG: 98/12/18

LUXEMBOURG

SAGSNR.: 95/2086

SAGSANLÆG: 98/12/18

SVERIGE

SAGSNR.: 95/2089

SAGSANLÆG: 98/12/18

TYSKLAND

SAGSNR.: 96/2073

SAGSANLÆG: 98/12/18

DET FORENEDE KONGERIGE

SAGSNR.: 95/2125

SAGSANLÆG: 98/12/18

NEDERLANDENE

SAGSNR.: 98/2094

ÅS: 98/11/04

FRANKRIG

SAGSNR.: 98/2325

ÅS: 98/11/04

Flytransport, sikkerhed og sociale aspekter

391L670

BELGIEN

SAGSNR.: 95/4152

BU-FREMSENDT: 98/08/19

Søtransport, sikkerhed og tekniske aspekter

394L0057

TYSKLAND

SAGSNR.: 97/4447

ÅS-FREMSENDT: 98/09/24

FJERNSYN UDEN GRÆNSER

3 8 9 L 0 5 5 2

GRÆKENLAND

SAGSNR.: 95/4452

ÅS-FREMSENDT: 96/01/24

ITALIEN

SAGSNR.: 94/4750

BU-FREMSENDT: 97/08/07

MILJØ

Fri adgang til information

3 9 0 L 0 3 1 3

TYSKLAND

SAGSNR.: 96/4055

BU-FREMSENDT: 98/10/28

PORTUGAL

SAGSNR.: 97/2093

BU-FREMSENDT: 98/06/30

DET FORENEDE KONGERIGE

SAGSNR.: 93/4022

BEGRUNDET UDTALELSE: 98/03/25

Vurdering af virkningen på miljøet

3 8 5 L 0 3 3 7

IRLAND

SAGSNR.: 96/4646

BU-FREMSENDT: 98/12/21

Vand

3 7 5 L 0 4 4 0

FRANKRIG

SAGSNR.: 92/4200

BU-FREMSENDT: 97/10/28

PORTUGAL

SAGSNR.: 92/2300

SAGSANLÆG: 97/06/04

BELGIEN

SAGSNR.: 98/2060

BU-FREMSENDT: 98/12/22

LUXEMBOURG

SAGSNR.: 98/2063

BEGRUNDET UDTALELSE:
98/10/07

PORTUGAL

SAGSNR.: 98/2067

BEGRUNDET UDTALELSE:
98/12/02

ITALIEN

SAGSNR.: 98/2065

BU-FREMSENDT: 98/12/22

3 7 6 L 0 1 6 0

DET FORENEDE KONGE-
RIGE

SAGSNR.: 86/0214

ÅS2-FREMSENDT 98/10/30

BELGIEN

SAGSNR.: 89/0416

SAGSANLÆG: 98/08/05

SPANIEN

SAGSNR.: 89/0418

SAGSANLÆG: 96/03/22

TYSKLAND

SAGSNR.: 89/0317

SAGSANLÆG: 97/05/23

FRANKRIG

SAGSNR.: 96/2107

BU-FREMSENDT: 98/08/05

ITALIEN

SAGSNR.: 87/0356

SBU-FREMSENDT: 93/03/15

NEDERLANDENE

SAGSNR.: 96/2109

BU-FREMSENDT: 98/10/15

PORTUGAL

SAGSNR.: 96/2108

BU-FREMSENDT: 98/12/11

3 7 6 L 0 4 6 4

TYSKLAND

SAGSNR.: 89/2343

SAGSANLÆG: 97/05/09

GRÆKENLAND

SAGSNR.: 89/0303

ÅS2-FREMSENDT 98/12/18

GRÆKENLAND

SAGSNR.: 90/0979

SAGSANLÆG: 97/11/11

GRÆKENLAND

SAGSNR.: 91/0620

SAGSANLÆG: 95/07/06

BELGIEN

SAGSNR.: 91/0205

SAGSANLÆG: 97/05/30

SPANIEN

SAGSNR.: 90/0960

SAGSANLÆG: 96/06/25

SPANIEN

SAGSNR.: 94/4548

SBU-FREMSENDT: 97/07/11

FRANKRIG

SAGSNR.: 91/0206

BU-FREMSENDT: 93/05/18

ITALIEN

SAGSNR.: 91/0642

SAGSANLÆG: 96/08/22

LUXEMBOURG

SAGSNR.: 91/0207

SAGSANLÆG: 96/06/18

NEDERLANDENE

SAGSNR.: 90/4113

SAGSANLÆG: 98/04/17

PORTUGAL

SAGSNR.: 91/0556

SAGSANLÆG: 98/07/17

DET FORENEDE KONGE-
RIGE

SAGSNR.: 91/0785

BU-FREMSENDT: 97/03/25

SPANIEN

SAGSNR.: 90/2190

SBU-FREMSENDT: 95/01/19

3 7 9 L 0 9 2 3

ITALIEN

SAGSNR.: 91/0743

SAGSANLÆG: 96/07/01

3 8 0 L 0 7 7 8

ØSTRIG

SAGSNR.: 97/2155

BU-FREMSENDT: 98/10/21

3 8 4 L 0 1 5 6

PORTUGAL

SAGSNR.: 92/2303

ÅS2-FREMSENDT 98/12/11

3 9 1 L 0 2 7 1

BELGIEN

SAGSNR.: 98/2012

BU-FREMSENDT: 98/12/17

SPANIEN

SAGSNR.: 97/2069

BU-FREMSENDT: 98/12/11

3 9 1 L 0 6 7 6

SPANIEN

SAGSNR.: 96/2205

SAGSANLÆG: 98/07/17

SPANIEN

SAGSNR.: 94/2240

SAGSANLÆG: 97/02/19

LUXEMBOURG

SAGSNR.: 97/2192

BU-FREMSENDT: 98/10/21

Natur

3 7 9 L 0 4 0 9	FRANKRIG SAGSNR.: 91/0640 BU-FREMSENDT: 94/09/13	ITALIEN SAGSNR.: 93/2165 BU-FREMSENDT: 98/08/18	3 9 2 L 0 0 4 3	BU-FREMSENDT: 97/11/06
BELGIEN SAGSNR.: 95/4435 BU-FREMSENDT: 98/09/29	FRANKRIG SAGSNR.: 91/4599 BU-FREMSENDT: 95/07/03 SAGSANLÆG: 97/04/30	IRLAND SAGSNR.: 95/4840 BU-FREMSENDT: 98/04/08	TYSKLAND SAGSNR.: 95/2225 BU-FREMSENDT: 97/12/19	IRLAND SAGSNR.: 95/2229 BU-FREMSENDT: 97/12/19
TYSKLAND SAGSNR.: 92/4575 BU-FREMSENDT: 98/12/11	FRANKRIG SAGSNR.: 92/4052 BU-FREMSENDT: 97/12/19	LUXEMBOURG SAGSNR.: 88/0172 SBU-FREMSENDT: 97/07/14	ØSTRIG SAGSNR.: 96/2089 BU-FREMSENDT: 98/04/28	ITALIEN SAGSNR.: 96/2091 BEGRUNDET UDTALELSE: 97/10/15
SPANIEN SAGSNR.: 88/0295 ÅS2-FREMSENDT 96/03/08	FRANKRIG SAGSNR.: 92/4527 BU-FREMSENDT: 97/12/19	NEDERLANDENE SAGSNR.: 87/0176 SAGSANLÆG: 96/01/05	DANMARK SAGSNR.: 96/2090 BU-FREMSENDT: 98/01/19	LUXEMBOURG SAGSNR.: 95/2226 BU-FREMSENDT: 97/11/12
SPANIEN SAGSNR.: 91/4380 BU-FREMSENDT: 96/08/06	FRANKRIG SAGSNR.: 94/4733 SAGSANLÆG: 98/10/16	NEDERLANDENE SAGSNR.: 93/4479 SAGSANLÆG: 98/03/02	SPANIEN SAGSNR.: 95/2231 BU-FREMSENDT: 97/11/27	NEDERLANDENE SAGSNR.: 95/2228 BU-FREMSENDT: 97/12/16
SPANIEN SAGSNR.: 97/4466 BEGRUNDET UDTALELSE: 98/07/29	FINLAND SAGSNR.: 98/2208 BU-FREMSENDT: 98/12/17	PORTUGAL SAGSNR.: 96/2206 BU-FREMSENDT: 98/12/17	FINLAND SAGSNR.: 95/2224 BU-FREMSENDT: 98/01/09	DET FORENEDE KONGE- RIGE SAGSNR.: 96/2092 BU-FREMSENDT: 97/12/19
FRANKRIG SAGSNR.: 89/4910 SAGSANLÆG: 98/04/03			FRANKRIG SAGSNR.: 95/2230	

Affald

3 7 5 L 0 4 3 9 og 3 8 7 L 0 1 0 1	ITALIEN SAGSNR.: 90/0262 SAGSANLÆG: 97/10/23	LUXEMBOURG SAGSNR.: 97/2179 BU-FREMSENDT: 98/08/06	FRANKRIG SAGSNR.: 94/2270 SAGSANLÆG: 98/05/14	ITALIEN SAGSNR.: 98/2176 BU-FREMSENDT: 98/12/17
TYSKLAND SAGSNR.: 90/5097 SAGSANLÆG: 97/03/10	PORTUGAL SAGSNR.: 93/4085 BU-FREMSENDT: 98/07/06	DET FORENEDE KONGE- RIGE SAGSNR.: 97/2185 BEGRUNDET UDTALELSE: 98/10/97	GRÆKENLAND SAGSNR.: 94/2273 SAGSANLÆG: 98/06/10	PORTUGAL SAGSNR.: 98/2178 BEGRUNDET UDTALELSE: 98/12/02
3 7 5 L 0 4 4 2 og 3 9 1 L 0 1 5 6	TYSKLAND SAGSNR.: 97/2177 BU-FREMSENDT: 98/12/21	IRLAND SAGSNR.: 97/2181 BU-FREMSENDT: 98/07/27	PORTUGAL SAGSNR.: 97/2073 BU-FREMSENDT: 98/07/06	3 9 4 L 0 0 6 2
GRÆKENLAND SAGSNR.: 89/0138 SAGSANLÆG 2: 97/11/17	SPANIEN SAGSNR.: 97/2180 BU-FREMSENDT: 98/10/21	3 9 1 L 0 1 5 7	3 9 1 L 0 6 8 9	BELGIEN SAGSNR.: 97/2175 BU-FREMSENDT: 98/10/15
PORTUGAL SAGSNR.: 93/2159 SBU-FREMSENDT 98/02/24	FRANKRIG SAGSNR.: 97/2178 BU-FREMSENDT: 98/08/05	BELGIEN SAGSNR.: 94/2271 SAGSANLÆG: 97/10/06	BELGIEN SAGSNR.: 98/2171 BEGRUNDET UDTALELSE: 98/12/02	NEDERLANDENE SAGSNR.: 97/2189 BU-FREMSENDT: 98/11/26
GRÆKENLAND SAGSNR.: 97/2190 BU-FREMSENDT: 98/09/29	ITALIEN SAGSNR.: 97/2182 BU-FREMSENDT: 98/10/21	SPANIEN SAGSNR.: 94/2277 ÅS2-FREMSENDT 98/12/17	GRÆKENLAND SAGSNR.: 98/2174 BU-FREMSENDT: 98/12/17	SVERIGE SAGSNR.: 97/2184 BU-FREMSENDT: 98/11/23

Miljø og industri

3 8 2 L 0 5 0 1	ITALIEN SAGSNR.: 91/2065 SAGSANLÆG: 97/09/29	3 8 9 L 0 3 6 9
SPANIEN SAGSNR.: 94/4865 BU-FREMSENDT: 97/07/11		SPANIEN SAGSNR.: 93/4621 BU-FREMSENDT: 98/07/24

TELEKOMMUNIKATION

390L0388, 396L0019 og 397L0033

PORTUGAL

SAGSNR.: 98/2132

ÅS-FREMSENDT: 98/09/29

DET INDRE MARKED OG FINANSIELLE TJENESTEYDELSER

Fri bevægelighed for personer og borgernes rettigheder

364L0221

FRANKRIG

SAGSNR.: 96/4026

BU-FREMSENDT: 98/07/13

ITALIEN

SAGSNR.: 97/4899

BU-FREMSENDT: 98/12/22

373L0148

FRANKRIG

SAGSNR.: 95/4725

SAGSANLÆG: 98/06/24

FRANKRIG

SAGSNR.: 95/4317

SAGSANLÆG: 98/06/24

390L0364, 390L0365 og 390L0366

ITALIEN

SAGSNR.: 94/2218

SAGSANLÆG-FREMSENDT: 98/11/25

393L0096

FRANKRIG

SAGSNR.: 94/2215

SAGSANLÆG-FREMSENDT: 98/06/16

Offentlige kontrakter

371L0305 og 393L0037

BELGIEN

SAGSNR.: 95/2110

BU-FREMSENDT: 98/03/23

388L0295

IRLAND

SAGSNR.: 94/0608

DOM: 98/12/17

389L0440 og 389L0665

ITALIEN

SAGSNR.: 95/4646

BU-FREMSENDT: 98/03/23

389L0665 og 393L0037

ØSTRIG

SAGSNR.: 95/4325

SAGSANLÆG-FREMSENDT:
96/10/07389L0665, 392L0050 og
393L0036

ØSTRIG

SAGSNR.: 96/4698

SAGSANLÆG: 98/12/02

390L0531, 392L0050,
393L0036, 393L0037 og
393L0038

ØSTRIG

SAGSNR.: 96/4081

BU-FREMSENDT: 98/08/07

392L0050

BELGIEN

SAGSNR.: 95/4379

BU: 96/07/24

TYSKLAND

SAGSNR.: 97/4076

BU-FREMSENDT: 98/12/30

FRANKRIG

SAGSNR.: 96/4543

BU-FREMSENDT: 98/05/15

IRLAND

SAGSNR.: 96/4032

BU-FREMSENDT: 97/11/04

ITALIEN

SAGSNR.: 97/4230

SBU-FREMSENDT: 98/12/22

ITALIEN

SAGSNR.: 95/5004

BU-FREMSENDT: 98/08/10

DET FORENEDE KONGERIGE

SAGSNR.: 96/4463

SBU-FREMSENDT: 98/07/29

DET FORENEDE KONGERIGE

SAGSNR.: 95/4052

BU-FREMSENDT: 96/09/24

392L0050 og 393L0036

ITALIEN

SAGSNR.: 95/4415

SAGSANLÆG: 98/11/11

393L0036

GRÆKENLAND

SAGSNR.: 95/4837

BU: 98/06/24

ITALIEN

SAGSNR.: 95/4716

BU-FREMSENDT: 98/08/10

ITALIEN

SAGSNR.: 96/4623

BU-FREMSENDT: 98/12/17

393L0036 og 393L0037

NEDERLANDENE

SAGSNR.: 94/4800

BU: 98/12/02

393L0037

BELGIEN

SAGSNR.: 94/4646

SAGSANLÆG-FREMSENDT:
96/10/02

FRANKRIG

SAGSNR.: 95/2107

SAGSANLÆG-FREMSENDT:
98/06/22

FRANKRIG

SAGSNR.: 95/2098

SAGSANLÆG: 98/12/02

ITALIEN

SAGSNR.: 97/4218

BU-FREMSENDT: 98/09/09

393L0038

FRANKRIG

SAGSNR.: 95/2252

SAGSANLÆG: 98/01/22

Banker

3 9 1 L 0 3 0 8

ØSTRIG

SAGSNR.: 95/2121

SAGSANLÆG-FRESENDET: 98/07/28

Forsikringer

3 7 7 L 0 0 9 2

SPANIEN

SAGSNR.: 95/4242

BU-FRESENDET: 98/07/29

3 8 4 L 0 0 0 5

SPANIEN

SAGSNR.: 95/2048

SAGSANLÆG-FRESENDET:
98/01/23

3 9 2 L 0 0 4 9

TYSKLAND

SAGSNR.: 95/2108

BU-FRESENDET: 98/01/22

BELGIEN

SAGSNR.: 95/2112

SAGSANLÆG-FRESENDET:
98/06/02**Finansiell information og selskabsret**

3 6 8 L 0 1 5 1 og 3 7 8 L 0 6 6 0

TYSKLAND

SAGSNR.: 90/0322

DOM: 98/09/29

3 8 4 L 0 2 5 3

ITALIEN

SAGSNR.: 97/2016

BU: 97/12/10

Erhverv, hvor kvalifikationskravene er reguleret

3 6 8 L 0 3 6 8

GRÆKENLAND

SAGSNR.: 94/4176

SAGSANLÆG: 97/12/10

3 7 7 L 0 4 5 2 og
3 7 7 L 0 4 5 3

BELGIEN

SAGSNR.: 96/2068

BU-FRESENDET: 98/10/22

SPANIEN

SAGSNR.: 91/4352

BU-FRESENDET: 98/11/23

3 7 8 L 0 6 8 6

TYSKLAND

SAGSNR.: 87/0434

SAGSANLÆG-FRESENDET:
98/07/153 7 8 L 0 6 8 6 og
3 7 8 L 0 6 8 7

SPANIEN

SAGSNR.: 90/0411

BU-FRESENDET: 92/08/06

ITALIEN

SAGSNR.: 90/0412

DOM: 95/06/01

ITALIEN

SAGSNR.: 96/2179

SAGSANLÆG: 98/12/02

3 8 5 L 0 3 8 4

ITALIEN

SAGSNR.: 94/4270

SAGSANLÆG: 98/12/16

3 8 5 L 0 4 3 2

ITALIEN

SAGSNR.: 91/0820

ÅS171-FRESENDET:
97/03/25

3 8 9 L 0 0 4 8

TYSKLAND

SAGSNR.: 94/4568

BU-FRESENDET: 98/03/13

TYSKLAND

SAGSNR.: 95/4533

BU: 98/12/09

FRANKRIG

SAGSNR.: 90/4379

SAGSANLÆG: 98/06/24

SPANIEN

SAGSNR.: 94/4348

BU-FRESENDET: 97/06/10

BELGIEN

SAGSNR.: 95/4173

SAGSANLÆG: 98/12/02

3 9 2 L 0 0 5 1

TYSKLAND

SAGSNR.: 95/4816

BU-FRESENDET 98/08/07

ITALIEN

SAGSNR.: 94/4639

SAGSANLÆG: 98/08/07

BESKATNING

Moms

3 7 7 L 0 3 8 8 TYSKLAND SAGSNR.: 96/2124 ÅS-FRESENDET: 97/07/14	BELGIEN SAGSNR.: 96/2187 SÅS-FRESENDET 98/06/11	FRANKRIG SAGSNR.: 93/4391 BU-FRESENDET: 96/06/11	ITALIEN SAGSNR.: 97/4365 SÅS-FRESENDET 98/08/10	SVERIGE SAGSNR.: 97/2188 ÅS-FRESENDET: 98/07/24
TYSKLAND SAGSNR.: 93/2229 SAGSANLÆG: 98/11/26	BELGIEN SAGSNR.: 93/2174 BU-FRESENDET: 98/07/08	FRANKRIG SAGSNR.: 88/0213 SAGSANLÆG: 97/07/30	NEDERLANDENE SAGSNR.: 94/2290 ÅS-FRESENDET: 96/09/05	3 7 7 L 0 3 8 8 og 3 8 9 L 0 4 6 5
TYSKLAND SAGSNR.: 93/2142 SAGSANLÆG: 97/12/22	SPANIEN SAGSNR.: 92/2073 SAGSANLÆG: 96/04/17	FRANKRIG SAGSNR.: 89/5085 SAGSANLÆG: 98/12/30	NEDERLANDENE SAGSNR.: 94/2100 SAGSANLÆG: 98/09/14	ITALIEN SAGSNR.: 92/2242 BU-FRESENDET: 96/05/13
TYSKLAND SAGSNR.: 98/2232 ÅS-FRESENDET: 98/11/06	SPANIEN SAGSNR.: 90/0033 SAGSANLÆG: 97/12/05	FRANKRIG SAGSNR.: 98/4246 BU-FRESENDET: 98/12/18	NEDERLANDENE SAGSNR.: 88/0201 SAGSANLÆG: 97/12/04	NEDERLANDENE SAGSNR.: 92/2241 SAGSANLÆG: 96/09/24
TYSKLAND SAGSNR.: 98/2133 ÅS-FRESENDET: 98/11/18	SPANIEN SAGSNR.: 98/2242 ÅS-FRESENDET: 98/10/02	FRANKRIG SAGSNR.: 98/4401 ÅS-FRESENDET: 98/07/24	PORTUGAL SAGSNR.: 93/2141 BU-FRESENDET: 96/04/10	3 7 7 L 0 3 8 8 og 3 7 9 L 1 0 7 2
TYSKLAND SAGSNR.: 97/2078 ÅS-FRESENDET: 97/09/17	SPANIEN SAGSNR.: 98/2136 ÅS-FRESENDET: 98/11/18	FRANKRIG SAGSNR.: 98/2103 ÅS-FRESENDET: 98/06/18	PORTUGAL SAGSNR.: 98/2234 ÅS-FRESENDET: 98/10/02	FRANKRIG SAGSNR.: 92/4607 SAGSANLÆG: 97/12/18
ØSTRIG SAGSNR.: 96/2081 BU-FRESENDET: 98/08/07	SPANIEN SAGSNR.: 97/2172 ÅS-FRESENDET: 97/12/22	FRANKRIG SAGSNR.: 97/2215 BU-FRESENDET: 98/11/17	PORTUGAL SAGSNR.: 98/2139 ÅS-FRESENDET: 98/11/18	3 7 7 L 0 3 8 8 og 3 9 2 L 0 0 1 2
ØSTRIG SAGSNR.: 96/2133 ÅS-FRESENDET: 97/10/29	FINLAND SAGSNR.: 98/2137 ÅS-FRESENDET: 98/11/18	FRANKRIG SAGSNR.: 97/2104 BU-FRESENDET: 98/07/24	DET FORENEDE KONGE- RIGE SAGSNR.: 94/2099 BU-FRESENDET: 98/10/14	GRÆKENLAND SAGSNR.: 97/2148 SÅS-FRESENDET 98/10/22
ØSTRIG SAGSNR.: 97/2231 ÅS-FRESENDET: 98/03/05	FINLAND SAGSNR.: 97/2156 BU-FRESENDET: 98/11/04	GRÆKENLAND SAGSNR.: 88/0199 SAGSANLÆG: 98/07/16	DET FORENEDE KONGE- RIGE SAGSNR.: 88/0202 SAGSANLÆG: 97/10/22	3 9 2 L 0 0 7 7
ØSTRIG SAGSNR.: 98/2134 ÅS-FRESENDET: 98/11/18	FRANKRIG SAGSNR.: 95/4515 BU-FRESENDET: 98/03/05	IRLAND SAGSNR.: 88/0200 SAGSANLÆG: 97/10/21	DET FORENEDE KONGE- RIGE SAGSNR.: 98/2140 ÅS-FRESENDET: 98/11/18	3 9 4 L 0 0 0 5
ØSTRIG SAGSNR.: 96/4733 ÅS-FRESENDET: 98/01/22	FRANKRIG SAGSNR.: 95/4741 BU-FRESENDET: 98/06/11	ITALIEN SAGSNR.: 98/2138 ÅS-FRESENDET: 98/11/04	SVERIGE SAGSNR.: 98/2141 ÅS-FRESENDET: 98/11/18	DET FORENEDE KONGE- RIGE SAGSNR.: 95/4689 SÅS-FRESENDET 98/08/10

Punktafgifter og beskatning i forbindelse med biler

3 9 2 L 0 0 1 2 ØSTRIG SAGSNR.: 97/4358 ÅS-FRESENDET: 98/11/06	ÅS-FRESENDET: 97/12/03 3 9 2 L 0 0 8 2	DET FORENEDE KONGE- RIGE SAGSNR.: 95/2114 ÅS-FRESENDET: 95/10/25	FRANKRIG SAGSNR.: 97/4373 BU-FRESENDET: 98/08/05	3 9 2 L 0 0 7 9 og 3 9 5 L 0 0 5 9
BELGIEN SAGSNR.: 94/4860 BU-FRESENDET: 97/12/15	FINLAND SAGSNR.: 97/2071 BU-FRESENDET: 98/08/06	3 9 2 L 0 0 1 2 og 3 9 2 L 0 0 8 2	3 9 2 L 0 0 1 2 , 3 9 2 L 0 0 8 3 og 3 9 2 L 0 0 8 4	FRANKRIG SAGSNR.: 98/4061 ÅS-FRESENDET: 98/07/29
GRÆKENLAND SAGSNR.: 95/4625 ÅS-FRESENDET: 98/02/04	ITALIEN SAGSNR.: 97/4868 BU-FRESENDET: 98/12/18	ITALIEN SAGSNR.: 97/2251 ÅS-FRESENDET: 98/11/04	FRANKRIG SAGSNR.: 95/2151 SAGSANLÆG: 97/12/22	3 9 5 L 0 0 5 9
3 9 2 L 0 0 8 1 TYSKLAND SAGSNR.: 97/2068	3 9 2 L 0 0 8 3 GRÆKENLAND SAGSNR.: 97/4099 ÅS-FRESENDET: 98/12/16	3 9 2 L 0 0 1 2 og 3 9 2 L 0 0 8 3	3 8 3 L 0 1 8 9 og 3 8 8 L 0 1 8 2	GRÆKENLAND SAGSNR.: 94/4034 SAGSANLÆG: 98/06/11
		FRANKRIG SAGSNR.: 95/4404 BU-FRESENDET: 97/12/22	ITALIEN SAGSNR.: 97/0018 ÅS-FRESENDET: 97/04/15	

Kapitaltilførselsafgift

3 6 9 L 0 3 3 5

GRÆKENLAND

SAGSNR.: 91/2193

SAGSANLÆG: 98/11/26

Direkte beskatning

3 9 0 L 0 4 3 5

BELGIEN

SAGSNR.: 95/4973

ÅS-FRESENDET: 97/08/07

FORBRUGERPOLITIK OG BESKYTTELSE AF FORBRUGERNES SUNDHED

3 9 0 L 0 0 8 8

DET FORENEDE KONGERIGE

SAGSNR.: 94/2069

ÅS-FRESENDET: 97/06/20

BILAG V

Domstolsafgørelser, der er afsagt inden den 31. december 1998, men endnu ikke efterkommet

BELGIEN

Dom af 27.9.1988, sag C-42/87**Dom af 3.5.1994, sag C-47/93**

Diskrimination ved offentlig finansiering; videregående ikke-akademiske uddannelser

De belgiske myndigheder har fremsendt et eksemplar af dekretet af 1. oktober 1998 om ændring af loven om finansiering af og kontrol med højere læreanstalter. Teksten undersøges i øjeblikket af Kommissionens tjenestegrene.

Dom af 19.2.1991, sag C-375/89

Støtte til fordel for Idealspun/Beaulieu

Proceduren ved appellen i Gent er endnu ikke afsluttet.

Dom af 24.3.1994, sag C-80/92

Fri bevægelighed for trådløse telefoner

Sagen udvikler sig i positiv retning.

Dom af 10.9.1996, sag C-11/95

Delvis gennemførelse af direktivet »Fjernsyn uden grænser«

Artikel 171-proceduren er endnu ikke afsluttet.

Dom af 20.2.1997, sag C-344/95

Nærmere vilkår for udstedelse af opholdstilladelser

Sagen udvikler sig i positiv retning.

Dom af 20.3.1997, sag C-294/96

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 90/385/EØF om aktive, implantable medicinske anordninger

De belgiske myndigheder har fremsendt forslaget til en kongelig anordning. Kommissionen afventer dens offentliggørelse.

Dom af 29.5.1997, sag C-357/96

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 15/94/EF om ændring af Rådets direktiv 220/90/EØF om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer

Artikel 171-proceduren er endnu ikke afsluttet.

Dom af 12.3.1998, sag C-163/97

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 92/74/EØF om udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 81/51/EØF om indbyrdes tilnærmelse af lovgivning om veterinærlægemidler, og om fastsættelse af supplerende bestemmelser for homøopatiske veterinærlægemidler

Der er indledt en artikel 171-procedure.

Dom af 9.7.1998, sag C-323/97

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 94/80/EF om fastsættelse af de nærmere regler for valgret og valgbarhed ved kommunale valg for unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere

Sagen udvikler sig i positiv retning. Forslaget til lov om gennemførelse af direktivet står umiddelbart over for vedtagelse.

Dom af 9.7.1997, sag C-343/97

Manglende overensstemmelse mellem de nationale foranstaltninger til gennemførelse af henholdsvis direktiv 94/51/EF om ændring af Rådets direktiv 90/219/EØF om indesluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer og Rådets direktiv 90/220/EØF om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer

Der er indledt en artikel 171-procedure.

Dom af 17.9.1998, sag C-323/96

Offentlige kontrakter vedrørende opførelse af en bygning til Vlaamse Raad (finish og sanitet)

Kommissionens tjenestegrene har kontaktet de belgiske myndigheder for at få oplyst, hvilke foranstaltninger man påtænker at træffe for at efterkomme Domstolens dom.

Dom af 6.10.1998, sag C-79/98

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Kommissionens direktiv 94/69/EØF om enogtyvende tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer

Kommissionens tjenestegrene har kontaktet de belgiske myndigheder for at få oplyst, hvilke foranstaltninger man påtænker at træffe for at efterkomme Domstolens dom.

Dom af 15.10.1998, sag C-268/97

Manglende overensstemmelse mellem den belgiske lovgivning og Rådets direktiv 86/609/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om beskyttelse af dyr, der anvendes til forsøg og andre videnskabelige formål

Kommissionens tjenestegrene har kontaktet de belgiske myndigheder for at få oplyst, hvilke foranstaltninger man påtænker at træffe for at efterkomme Domstolens dom.

Dom af 15.10.1998, sag C-283/97

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 92/73/EØF om udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 65/65/EØF og 75/319/EØF om tilnærmelse af lovgivningen om farmaceutiske præparater, og om fastsættelse af supplerende bestemmelser for homøopatiske lægemidler

Nylig afsagt dom.

Dom af 15.10.1998, sag C-326/97

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 95/27/EF om ændring af Rådets direktiv 86/662/EØF om begrænsning af støjemissionen fra hydrauliske gravemaskiner, gravemaskiner med tove, dozere og læssere samt gravelæssemaskiner

Kommissionens tjenestegrene har kontaktet de belgiske myndigheder for at få oplyst, hvilke foranstaltninger man påtænker at træffe for at efterkomme Domstolens dom.

TYSKLAND

Dom af 20.9.1990, sag C-5/89

Virksomheden Bug-Alutechnik; tilbagebetaling af støtte

Den sag, der er anlagt af virksomheden Hoogovens Aluminium Profiltechnik GMBH, fortsætter ved Bundesverwaltungsgericht.

Dom af 10.5.1995, sag C-422/92

Bortskaffelse af affald

De tyske myndigheder har meddelt, hvilke foranstaltninger der i øjeblikket undersøges af Kommissionens tjenestegrene.

Dom af 29.9.1998, sag C-191/95

Meddelelse om årsregnskab til handelsregistret

De tyske myndigheder har sendt en note til Kommissionen, hvori de meddeler, at de er i færd med sammen med delstaterne at undersøge, hvorledes Domstolens dom kan efterkommes.

Dom af 22.10.1998, sag C-301/95

Mangelfuld gennemførelse af Rådets direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet

Kommissionens tjenestegrene har kontaktet de tyske myndigheder for at få oplyst, hvilke foranstaltninger man påtænker at træffe for at efterkomme Domstolens dom.

Dom af 12.11.1998, sag C-102/96

Hindringer for import af ornekød fra Danmark

Nylig afsagt dom.

GRÆKENLAND

Dom af 8.11.1990, sag C-53/88

Beskyttelse af arbejdstagere i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens

Artikel 171-proceduren er endnu ikke afsluttet.

Dom af 7.4.1992, sag C-45/91

Landsbyaffald på Kreta

Det er blevet besluttet at indbringe sagen for Domstolen i henhold til EF-traktatens artikel 171, stk. 2. Der er fremsat krav om tvangs bøder.

Dom af 23.3.1995, sag C-365/93

Anerkendelse af eksamensbeviser for videregående uddannelser

Det er blevet besluttet at indbringe sagen for Domstolen i henhold til EF-traktatens artikel 171, stk. 2. Der er fremsat krav om tvangs bøder.

Dom af 2.5.1996, sag C-311/95

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler

Det er blevet besluttet at udsætte indbringelsen af sagen i henhold til traktatens artikel 171, stk. 2, under afventen af den officielle meddelelse om den præsidentielle anordning 346/98 til gennemførelse af direktiv 92/50/EØF.

Dom af 2.7.1996, sag C-290/94

Adgang til beskæftigelse: forskelsbehandling på grund af nationalitet

Der er indledt en procedure i henhold til artikel 171.

Dom af 26.6.1997, sag C-329/96

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 92/43/EØF om bevarelse af naturtyper samt vilde dyr og planter

Artikel 171-proceduren er endnu ikke afsluttet.

Dom af 22.10.1997, sag C-375/95

Beskatning af brugte biler

Sagen udvikler sig i positiv retning. Et lovforslag er til behandling i Parlamentet.

Dom af 27.11.1997, sag C-62/96

Betingelser for licenser og/eller flag for fiskerfartøjer og handelsskibe

Der er indledt en artikel 171-procedure.

Dom af 11.6.1998, sag C-232/95

Forurening af Vegoritis-søen

Der er indledt en artikel 171-procedure.

Dom af 11.6.1998, sag C-233/95

Farlige stoffer i vandmiljøet

Der er indledt en artikel 171-procedure.

Dom af 15.10.1998, sag C-385/97

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 93/118/EF om finansiering af sundhedsmæssig undersøgelse og kontrol af fersk kød og fjerkrækød

Nylig afsagt dom.

Dom af 29.10.1998, sag C-185/96

Forskelsbehandling på grund af nationalitet: anerkendelse af status som børnerig familie

Nylig afsagt dom.

SPANIEN

Dom af 2.8.1993, sag C-355/90

Fuglebeskyttelse i Santoña

Sagen udvikler sig i positiv retning, og en løsning forventes.

Dom af 22.3.1994, sag C-375/92

Begrænsning i den fri udveksling af tjenesteydelser for turistguider

Sagen udvikler sig i positiv retning inden for de forskellige regioner.

Dom af 17.7.1997, sag C-52/96

Overførsel af pensionsrettigheder

Sagen udvikler sig i positiv retning.

Dom af 9.10.1997, sag C-21/96

Strålebeskyttelse af patienter under lægeundersøgelse eller medicinsk behandling

Sagen udvikler sig i positiv retning.

Dom af 18.12.1997, sag C-360/95

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 91/371/EØF om gennemførelse af aftalen mellem EØF og Schweiz om direkte forsikring bortset fra livsforsikring

De spanske myndigheder har givet meddelelse om en række foranstaltninger, som i øjeblikket undersøges af Kommissionens tjenestegrene.

Dom af 18.12.1997, sag C-361/95

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 92/49/EØF om direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF

Sagen udvikler sig i positiv retning: Kommissionen afventer den officielle meddelelse om de nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktivet.

Dom af 12.2.1998, sag C-92/96

Manglende overholdelse af bestemmelserne i Rådets direktiv 76/160/EØF om kvaliteten af badevand, for så vidt angår indlandet

De spanske myndigheder har fremsendt en plan for rensning af det badevand i indlandet, som ikke opfylder betingelserne, og denne undersøges i øjeblikket af Kommissionens tjenestegrene.

Dom af 7.5.1998, sag C-124/96

Momsfritagelse for tjenesteydelser i tilknytning til sportsaktiviteter inden for sportsklubber og -organer

Sagen udvikler sig i positiv retning.

Dom af 28.5.1998, sag C-298/97

Manglende meddelelse om de programmer, der kræves i henhold til artikel 6 i Rådets direktiv 91/157/EØF om batterier og akkumulatorer, der indeholder visse farlige stoffer

Der er indledt en artikel 171-procedure.

Dom af 1.10.1998, sag C-71/97

Mangelfuld anvendelse af Rådets direktiv 91/676/EØF om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget

Kommissionens tjenestegrene har taget kontakt til de spanske myndigheder for at få oplyst, hvilke foranstaltninger man påtænker at træffe for at efterkomme Domstolens dom.

Dom af 29.10.1998, sag C-114/97

Udøvelse af privat vagtvirksomhed

Nylig afsagt dom.

Dom af 25.11.1998, sag C-214/96

Mangelfuld anvendelse af Rådets direktiv 76/464/EØF om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø (artikel 7: programmer til formindskelse af forurening)

Nylig afsagt dom.

FRANKRIG

Dom af 27.4.1988, C-252/85

Vilde fugle

Det er blevet besluttet at indbringe sagen for Domstolen i henhold til EF-traktatens artikel 171, stk. 2. Der er fremsat krav om tvangsbøder.

Dom af 12.12.1990, sag C-263/88

Nægtelse af etableringsret og ret til udveksling af tjenesteydelser i de oversøiske territorier

Artikel 171-proceduren er endnu ikke afsluttet.

Dom af 26.2.1991, sag C-154/89

Begrænsninger i den fri udveksling af tjenesteydelser for turistguider

Sagen udvikler sig i positiv retning. De franske myndigheder giver meddelelse om det dekret, der skal sikre, at overtrædelsen ophører, så snart det er vedtaget.

Dom af 11.6.1991, sag C-64/88

Fiskeri: ineffektiv kontrol med overholdelsen af de tekniske bevarelsesforanstaltninger

Kommissionens tjenestegrene forsætter med at kontrollere, at Domstolens dom efterkommes fuldt ud.

Dom af 13.3.1997, sag C-197/96

Natarbejde for kvinder

Artikel 171-proceduren er endnu ikke afsluttet.

Dom af 9.12.1997, sag C-265/95

Hindringer for import af spanske jordbær

Kommissionens tjenestegrene har henvendt sig til de franske myndigheder for at minde dem om de forpligtelser, der påhviler dem i henhold til EF-traktaten. Tjenestegrene undersøger, om Domstolens dom er efterkommet i praksis.

Dom af 12.2.1998, sag C-144/97

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 92/74/EØF om udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 81/851/EØF om indbyrdes tilnærmelse af lovgivning om veterinærlægemidler, og om fastsættelse af supplerende bestemmelser for homøopatiske veterinærlægemidler

Der er indledt en artikel 171-procedure.

Dom af 24.9.1998, sag C-35/97

Beregning af tillægspension for grænsearbejdere

Kommissionens tjenestegrene har taget kontakt til de franske myndigheder for at få oplyst, hvilke foranstaltninger man påtænker at træffe for at efterkomme Domstolens dom.

Dom af 15.10.1997, sag C-284/97

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 93/40/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende analytiske, toksikologisk-farmakologiske og kliniske undersøgelser af veterinærlægemidler

Nylig afsagt dom.

Dom af 22.10.1998, sag C-184/96

Tilberedninger på grundlag af foie gras

Nylig afsagt dom.

IRLAND

Dom af 12.6.1997, sag C-151/96*Handelsskibe - flag*

Der er indledt en artikel 171-procedure. De irske myndigheder har givet meddelelse om en række lovgivningsmæssige foranstaltninger, som undersøges af Kommissionens tjenestegrene.

Dom af 27.10.1998, sag C-364/97

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 93/103/EØF om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed under arbejdet om bord på fiskerfartøjer

Nylig afsagt dom.

Dom af 17.12.1998, sag C-353/96*Offentlige indkøb: gødningsstoffer - Irish Forestry Board Ltd*

Nylig afsagt dom.

ITALIEN

Dom af 12.7.1988, sag C-322/86**Dom af 9.3.1994, sag C-291/93***Vandkvalitet i dambrug*

Sagen udvikler sig i positiv retning.

Dom af 26.2.1991, sag C-180/89*Begrænsninger i den fri udveksling af tjenesteydelser for turistguider*

Artikel 171-proceduren er endnu ikke afsluttet.

Dom af 1.6.1995, sag C-40/93*Retten til at udøve erhvervet som tandlæge*

Sagen udvikler sig i positiv retning.

Dom af 29.2.1996, sag C-307/94

Manglende meddelelse af nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv om samordning af love og administrative bestemmelser om visse former for virksomhed på det farmaceutiske område

Sagen udvikler sig i positiv retning.

Dom af 12.12.1996, sag C-302/95

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 91/271/EØF om rensning af byspildevand

Det er blevet besluttet at indbringe sagen for Domstolen i henhold til traktatens artikel 171, stk. 2. Der er fremsat krav om tvangsbøder.

Dom af 23.1.1997, sag C-314/95

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 74/63/EØF om fastsættelse af størstendhold for uønskede stoffer og produkter i foderstoffer, af Rådets direktiv 92/116/EØF om ændring og ajourføring af direktiv 71/118/EØF om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med handel med fersk fjerkrækød samt af Rådets direktiv 92/117/EØF om beskyttelsesforanstaltninger over for specifikke zoonoser

Sagen udvikler sig i positiv retning, to af de tre direktiver er gennemført. Kommissionens tjenestegrene afventer offentliggørelsen af foranstaltningerne til gennemførelse af direktiv 92/117/EØF for at kunne afslutte sagen.

Dom af 17.7.1997, sag C-43/97

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 93/36/EØF om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb

Sagen udvikler sig i positiv retning.

Dom af 4.12.1997, sag C-207/96*Natarbejde for kvinder*

Der er indledt en artikel 171-procedure.

Dom af 4.12.1997, sag C-225/96*Mangelfuld anvendelse af direktiv 79/923/EØF om skaldyrvande*

Sagen udvikler sig i positiv retning.

Dom af 18.6.1998, sag C-35/96

Tariffer, som toldklarere obligatorisk skal anvende i forbindelse med deres tjenesteydelser

Kommissionens tjenestegrene har taget kontakt til de italienske myndigheder for at få oplyst, hvilke foranstaltninger man påtænker at træffe for at efterkomme Domstolens dom.

Dom af 1.10.1998, sag C-285/96

Mangelfuld anvendelse af Rådets direktiv 76/464/EØF om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø (artikel 7: programmer til formindskelse af forurening)

Kommissionens tjenestegrene har taget kontakt til de italienske myndigheder for at få oplyst, hvilke foranstaltninger man påtænker at træffe for at efterkomme Domstolens dom.

LUXEMBOURG

Dom af 2.7.1996, sag C-473/93

Forskelsbehandling på grund af nationalitet: adgang til ansættelse som sygeplejerske på offentlige hospitaler, adgang til ansættelse som lærer på offentlige skoler, ansættelse inden for forskning med civilt formål, landtransport, postvæsen og telekommunikation, vand-, gas- og elforsyning

Det er blevet besluttet at indbringe sagen for Domstolen i henhold til traktatens artikel 171, stk. 2. Der er fremsat krav om tvangsbøder.

Dom af 11.6.1998, sag C-206/96

Manglende programmer for begrænsning af forurening for så vidt angår 99 stoffer på listen i bilag II til Rådets direktiv 76/464/EØF om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø

De luxembourgiske myndigheder har tilsendt Kommissionen en oversigt over de foranstaltninger, de vil træffe for at efterkomme domme, og disse undersøges af de kompetente tjenestegrene.

Dom af 16.7.1998, sag C-339/97

Indesluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer (direktiv 94/51/EF)

Der er indledt en artikel 171-procedure.

Dom af 29.10.1998, sag C-410/97

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 92/29/EØF om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed med henblik på at forbedre den lægelige bistand om bord på skibe

Nylig afsagt dom.

NEDERLANDENE

Dom af 19.5.1998, sag C-3/96

Manglende overholdelse af forpligtelsen til at udlægge de særligt beskyttede områder, der er omhandlet i Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle

Der er indledt en artikel 171-procedure.

PORTUGAL

Dom af 28.5.1998, sag C-213/97

Manglende eller ukorrekt gennemførelse af artikel 3 og af bilag I og II i Rådets direktiv 86/280/EØF om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af visse farlige stoffer

Der er indledt en artikel 171-procedure.

Dom af 17.6.1998, sag C-214/97

Manglende forelæggelse af de aktionsplaner, der er omhandlet i Rådets direktiv 75/440/EØF om kvalitetskrav til overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand

Sagen udvikler sig i positiv retning. De portugisiske myndigheder har fremsendt en sammenhængende handlingsplan for forbedring af kvaliteten af overfladevand, som i øjeblikket undersøges af de kompetente tjenestegrene.

Dom af 18.6.1998, sag C-183/97

Manglende overensstemmelse i de nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 80/68/EØF om beskyttelse af grundvandet mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer

Sagen udvikler sig i positiv retning. De portugisiske myndigheder har fremsendt et lovdekret, som undersøges af Kommissionens tjenestegrene.

Dom af 18.6.1998, sag C-208/97

Manglende forelæggelse af de programmer, der er omhandlet i artikel 4 i Rådets direktiv om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af kviksølv fra andre sektorer end elektrolyse af alkalichlorider

Der er indledt en artikel 171-procedure.

Dom af 15.10.1998, sag C-229/97

Manglende overensstemmelse i foranstaltningerne til gennemførelse af Rådets direktiv 79/869/EØF om målemetoder og hyppighed for prøveudtagning og analyse af overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand

Nylig afsagt dom.

DET FORENEDE KONGERIGE

Dom af 18.2.1992, sag C-30/90

Patenter - tvangslicens

Sagen udvikler sig i positiv retning. Vedtagelsen af den nye lov »The Patents and Trade Marks Regulations 1998« vil gøre det muligt at afslutte sagen.

Dom af 14.7.1993, sag C-56/90

Vandkvalitet i Blackpool og Southport

Der er indledt en artikel 171-procedure.

Dom af 8.6.1994, sag C-382/92

Virksomhedsoverdragelser

Sagen udvikler sig i positiv retning.

Dom af 8.6.1994, sag C-383/92

Kollektive afskedigelser

Sagen udvikler sig i positiv retning.

BILAG VI

FÆLLESSKABSRETTENS ANVENDELSE VED DE NATIONALE DOMSTOLE

1. Anvendelsen af EF-traktatens artikel 177

De Europæiske Fællesskabers Domstol (i det følgende benævnt »Domstolen») fik i 1998 forelagt 264 præjudicielle spørgsmål af nationale domstole, der havde problemer med fortolkningen af fællesskabsretten eller var i tvivl om gyldigheden af en af Fællesskabets retsakter.

Når de præjudicielle spørgsmål er blevet registreret af Domstolens justitskontor, bliver de offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* i deres fulde ordlyd. Nedenfor findes en oversigt over antallet af sager pr. medlemsstat for de sidste ni år⁽¹⁾.

⁽¹⁾ De to foregående beretninger er offentliggjort i henholdsvis EFT C 332 af 3.11.1997, s. 198, og EFT C 250 af 10.8.1998, s. 195.

Udviklingen i antallet af præjudicielle spørgsmål pr. medlemsstat

Medlemsstat ⁽¹⁾	År								
	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998
Italien	25	18	22	24	46	58	70	50	39
Irland	4	1	—	1	2	3	—	1	3
Nederlandene	9	17	18	43	13	19	10	24	21
Luxembourg	4	2	1	1	1	2	2	3	2
Det Forenede Kongerige	12	13	15	12	24	20	21	18	24
Østrig						2	6	35	16
Tyskland	34	50	62	57	44	51	66	46	49
Finland						—	3	6	2
Portugal	2	3	1	3	1	5	6	2	7
Frankrig	21	24	15	22	36	43	24	10	16
Sverige						6	4	7	6
Belgien	17	17	16	22	19	14	30	19	12
Spanien	6	4	5	7	13	10	6	9	55
Danmark	5	2	3	7	4	8	4	7	7
Grækenland	2	2	1	5	—	10	4	2	5
I alt	142	186	162	204	203	251	256	239	264

⁽¹⁾ Landenes rækkefølge er i overensstemmelse med artikel 1, stk. 1, tredje led, i Rådets afgørelse 95/2/EF, Euratom, EKSF (EFT L 1 af 1.1.1995, s. 220).

Den store stigning i antallet af præjudicielle spørgsmål forelagt af Spanien skyldes 37 (samlet forelagte) sager, som vedrørte fortolkning af momsreglerne. Seks andre præjudicielle spørgsmål fra Spaniens side vedrørte alle forbrugerbeskyttelse, bl.a. i forbindelse med salg på afbetaling.

Efter den eksplosive stigning i antallet af spørgsmål forelagt af Østrig sidste år kan det konstateres, at tallet i 1998 er faldet til under halvdelen.

Ligesom for 1997 kan det konstateres, at domstole i alle medlemsstaterne har forelagt spørgsmål.

I 1998 udgjorde de præjudicielle spørgsmål ca. 54 % af det samlede antal sager. Domstolen fik forelagt (485, hvoraf 90 er blevet slettet af registret).

Nedenstående tabeller viser, hvor mange spørgsmål der er stillet af medlemsstaternes øverste domstole, samt spørgsmålenes oprindelse.

Antal præjudicielle spørgsmål fra de øverste nationale domstole pr. medlemsstat i 1998

Italien	10
Irland	2
Nederlandene	10
Luxembourg	(—)
Det Forenede Kongerige	6
Østrig	12
Tyskland	16
Finland	(—)
Portugal	5
Frankrig	(—)
Sverige	1
Belgien	(—)
Spanien	1
Danmark	1
Grækenland	2

Spørgsmålene fra de øverste domstole er forelagt af:

Italien	Corte Suprema di Cassazione	1
	Consiglio di Stato	9
Irland	Supreme Court	2
Nederlandene	Raad van State	2
	Hoge Raad	6
	College van Beroep voor het Bedrijfsleven	1
	Tariefcommissie	1
Luxembourg	Cour Supérieure de Justice	1
Det Forenede Kongerige	House of Lords	2
	Court of Appeal	4
Østrig	Oberster Gerichtshof	6
	Bundesvergabeamt	3
	Verwaltungsgerichtshof	3
Tyskland	Bundesgerichtshof	4
	Bundesfinanzhof	9
	Bundessozialgericht	3
Portugal	Supremo Tribunal Administrativo	5
Frankrig	Cour de Cassation	2
	Conseil d'Etat	3
Sverige	Regeringsrätten	1
Belgien	Cour de Cassation/Hof van Cassatie	4
	Cour d'Arbitrage/Arbitragehof	1
	Conseil d'Etat/Raad van State	1
Spanien	Tribunal Superior de Justicia	1
Danmark	Højesteret	1
Grækenland	Areios Pagos	1
	Symvoulío Epikrateias	1

2. Vigtige domme afsagt af de øverste nationale domstole

2.1. Indledning

Nedenstående gennemgang giver et overblik over udviklingen i de øverste nationale domstoles holdning til fællesskabsretten.

I lighed med tidligere år har Kommissionen haft adgang til de oplysninger, der indsamles af Domstolens dokumentationstjeneste. Kommissionens undersøgelser har gjort det muligt at finde frem til de afgørelser, hvori der er gjort brug af fællesskabsretten, idet det dog må erindres, at tilfælde, hvor en national domstol burde have anvendt fællesskabsretten, ikke kan findes ved søgning i databankerne, hvis dommen ikke omtaler nogen fællesskabsretlig regel. I øvrigt er Kommissionen ikke i stand til systematisk at gennemgå de mange domme, der hvert år afsiges af de øverste nationale domstole. Det kan til orientering oplyses, at Domstolens dokumentationstjeneste hvert år får kendskab til mindst 1200 domstolsafgørelser, som vedrører fællesskabsretten.

2.2. Emner for undersøgelserne

Man har undersøgt de afgørelser, der blev truffet eller offentliggjort for første gang i 1998, med udgangspunkt i følgende spørgsmål:

1. Har en domstol, hvis afgørelse ikke kan appelleres, undladt at forelægge et præjudicielt spørgsmål i en sag, der rejser tvivl om fortolkningen af en uklar fællesskabsretlig bestemmelse?

Er der andre beslutninger i forbindelse med indbringelse af præjudicielle sager, der bør gennemgås nærmere?

2. Har en domstol — i modstrid med den regel, der er fastlagt i dommen i sag 314/85, Foto-Frost⁽¹⁾ — erklæret en retsakt fra Fællesskabets institutioner ugyldig?
3. Har der været afgørelser, der fortjener særlig opmærksomhed, enten fordi de kan bruges som rettesnor for kommende sager, eller fordi de indeholdt specielt overraskende elementer?
4. Er der afsagt domme i henhold til dommene i Francovich⁽²⁾ og Brasserie du Pêcheur/Factortame-sagerne⁽³⁾?

Første spørgsmål

I Tyskland har Bundesfinanzhof i en dom af 11. juni 1997⁽⁴⁾ udtalt, at den ikke var forpligtet til, i henhold til artikel 177, stk. 3, i EF-traktaten, at forelægge et præjudicielt spørgsmål for Domstolen, inden den afviste en sag, der havde til formål at opnå en skattemæssig fortrinsbehandling af skolepenge. Den pågældende, som var bosiddende i Tyskland, anmodede om, at skolepenge, der blev betalt for hans søn, som havde tysk og britisk statsborgerskab, og som gik på en privatskole i Det Forenede Kongerige, blev betragtet som fradragsberettiget i skattemæssig henseende. Ifølge Bundesfinanzhof finder artikel 10, stk. 1, nr. 9, i loven om indkomstbeskatning (Einkommensteuergesetz), ifølge hvilken skolepenge for børn, der går på privatskoler, er fradragsberettiget, kun anvendelse i forbindelse med visse privatskoler, der henhører under det nationale skolesystem. Bundesfinanzhof henviser til Domstolens retspraksis⁽⁵⁾ for at bekræfte, at denne fortrinsstilling ikke betegner en overtrædelse af EF-traktatens artikel 59 og 60, idet disse skoler ikke leverer tjenesteydelser i traktatens forstand, dvs. ydelser, der normalt leveres mod betaling. Ifølge Domstolens retspraksis kan betaling for deltagelse i undervisning inden for rammerne af det nationale skolesystem ikke betragtes som betaling i betydningen et økonomisk vederlag for den pågældende ydelse. Bundesfinanzhof fastslår, at det ikke er afgørende, om det drejer sig om en offentlig eller en privat skole, idet det afgørende element er, at loven om indkomstbeskatning kun tager sigte på skoler, der indgår i det nationale uddannelsessystem. I den pågældende sag var dette ikke tilfældet.

Bundesverfassungsgericht har ligeledes ved en kendelse af 5. august 1998⁽⁶⁾ afvist en forfatningsklage (Verfassungsbeschwerde) fra Deutsche Bundespost Telecom mod en dom fra Bundesarbeitsgericht, som havde fastslået, at det var ulovligt at udelukke arbejdstagere på deltid

fra virksomhedens pensionsordning, eftersom det var i modstrid med det almindelige lighedsprincip i grundloven⁽⁷⁾. Efter at være tvunget til at indrømme disse ansatte pensionsret med tilbagevirkende kraft havde Deutsche Bundespost Telecom anlagt sag ved forbundsforfatningsdomstolen, idet virksomheden påberåbte sig, at der var sket en overtrædelse af princippet om, at ingen kan nægtes adgang til den relevante dømmende myndighed⁽⁸⁾, med den begrundelse, at Bundesarbeitsgericht, inden den traf afgørelse, skulle have forelagt Domstolen spørgsmålet om, hvorvidt fællesskabsreglen om manglende tilbagevirkende kraft, som er omhandlet i Barber-dommen af 17. maj 1990⁽⁹⁾, og som figurerer i protokol nr. 2 til traktaten om Den Europæiske Union (Barber-protokollen), er i modstrid med det princip om ikke-forskelsbehandling, som Bundesarbeitsgericht har krævet anvendt for perioden inden den pågældende dato.

Bundesverfassungsgericht afviste søgsmålet. Den omstændighed, at Bundesarbeitsgericht ikke har forelagt Domstolen spørgsmålet, ville i henhold til Domstolens faste retspraksis kun betegne en overtrædelse af princippet om adgang til den relevante dømmende myndighed, hvis en domstol i sidste instans fuldstændigt havde afvist Domstolens retspraksis i spørgsmål af relevans for en løsning af tvisten, eller hvis en domstol i sidste instans, i mangel af retspraksis fra Domstolens side, klart havde overskredet sine skønsbeføjelser med hensyn til, hvorvidt den var forpligtet til at forelægge sagen for Domstolen.

Bundesverfassungsgericht fandt, at Bundesarbeitsgericht i tilstrækkelig grad havde motiveret sin afvisning af at forelægge Domstolen et præjudicielt spørgsmål. Domstolen har således gentagne gange fundet⁽¹⁰⁾, at begrænsningen af virkningerne af Barber-dommen til perioden forud for den 16. maj 1990 ikke finder anvendelse på udelukkelsen af arbejdstagere på deltid fra en pensionsordning. Bundesverfassungsgericht fandt den holdning, Bundesarbeitsgericht indtog, forsvarlig; ifølge denne var der ikke grund til at forelægge Domstolen et præjudicielt spørgsmål, eftersom Barber-protokollen udelukkende har til formål at præcisere og afgrænse virkningerne af ovennævnte dom, og ikke indholder nogen regel af mere omfattende rækkevidde. Bundesverfassungsgericht fandt endvidere, at fællesskabsprincippet om manglende tilbagevirkende kraft ikke udelukkede anvendelsen af nationale regler vedrørende ikke-forskelsbehandling. Domstolen mente derfor, at den opfattelse, der blev forsvaret af Bundesarbeitsgericht, ikke betegnede en overskridelse af dens skønsbeføjelse.

Der skal nævnes en dom fra den østrigske Verwaltungsgerichtshof, hvori denne har trukket et præjudicielt spørgsmål, som var forelagt Domstolen, tilbage, efter at denne havde afsagt en præjudiciel dom i et lignende spørgsmål⁽¹¹⁾.

Den østrigske domstol var blevet forelagt en sag, der var anlagt af en universitetslærer, som var blevet nægtet det månedlige anciennitetstilæg, som er omhandlet i den østrigske lov om vederlag til tjenestemænd (Gehaltsgesetz). Selv om loven kræver 15 års anciennitet som lærer på et østrigsk universitet, havde sagsøger indgivet sin anmodning efter at have udøvet en sådan aktivitet i kun 10 år i Østrig, idet han gjorde gældende, at han havde 11 års erfaring som universitetslærer i en anden medlemsstat. Han hævdede, at den omstændighed, at der ikke blev taget hensyn til den anciennitet, han havde opnået i udlandet, og at han af denne grund blev nægtet en forhøjelse, som efter hans mening udgjorde en integrerende del af hans vederlag, betegnede en indirekte forskelsbehandling, hvorved den kompetente forvaltning havde krænket fællesskabsretten, specielt EF-traktatens artikel 48 og 7.

⁽¹⁾ Sml. 1987, s. 4199.

⁽²⁾ Sag C-6/90 og C-9/90, Sml. 1996 I, s. 5357.

⁽³⁾ Sag C-46/93 og C-48/93, Sml. 1996 I, s. 1029.

⁽⁴⁾ Bundesfinanzhof, Urteil vom 11. Juni 1997, X R 74/95, Sammlung der Entscheidungen des Bundesfinanzhofs Bd. 183, s. 436.

⁽⁵⁾ Domstolens dom af 27. september 1988, sag 263/86, den belgiske stat mod Humbel, Sml. 1988, s. 5365.

⁽⁶⁾ Bundesverfassungsgericht, Beschluß vom 5. August 1998, 1 BvR 264/98, Europäische Zeitschrift für Wirtschaftsrecht 1998, s. 728.

⁽⁷⁾ Artikel 3, stk. 1, i grundloven.

⁽⁸⁾ Artikel 101, stk. 1, andet led, i grundloven. Ifølge denne bestemmelse kan ingen nægtes adgang til den relevante dømmende myndighed.

⁽⁹⁾ Sag C-262/88, Barber, Sml. 1990 I, s. 1889.

⁽¹⁰⁾ Domstolens domme af 28. september 1994, Sag C-57/93, Vroege, Sml. 1994 I, s. 4541, og af 11. december 1997, Sag C-246/96, Magorrian & Cunningham, Sml. 1997 I, s. 7153.

⁽¹¹⁾ Sag 99/12/0167 af 24. juni 1998.

Verwaltungsgerichtshof havde indledningsvis forelagt et præjudicielt spørgsmål for Domstolen. Efter at Domstolens justitskontor havde meddelt Schöning-dommen⁽¹⁾, og efter at de to parter var blevet anmodet om at fremsætte deres bemærkninger, har Verwaltungsgerichtshof i sin dom af 24. juni 1998 trukket sine præjudicielle spørgsmål tilbage og på grundlag af ovennævnte dom fundet, at det eneste afgørende spørgsmål er, hvorvidt anciennitetsforhøjelsen udgør en del af vederlaget eller en præmie for lang tjeneste, og om det udelukkende henhører under national ret. Verwaltungsgerichtshof afviste sagsøgers anmodning, og i modsætning til den holdning, den havde givet udtryk for ved henvisningen af spørgsmålet til Domstolen, hvor den mente, at forhøjelsen hverken var en del af vederlaget eller en præmie for lang tjeneste, fandt Verwaltungsgerichtshof, at der var tale om en præmie for lang tjeneste, som havde til formål at tiltrække personer med en vis erfaring til de østrigske universiteter, og at en sådan præmie derfor i overensstemmelse med Domstolens dom gjorde den konstaterede forskelsbehandling berettiget.

I Spanien er Tribunal Supremo, som er domstol i sidste instans, blevet forelagt et spørgsmål om annullering af nationale bestemmelser om afskaffelse af nationale tjenester for stuvning og omstuvning af skibe, som ifølge sagsøgerne skulle være i modstrid med Fællesskabets konkurrencebestemmelser. Tribunal Supremo fandt det ikke nødvendigt at forelægge Domstolen et præjudicielt spørgsmål, og den understregede i sin dom af 27. april 1998, at det ikke tilfaldt den at udtale sig om, hvorvidt den nationale lovgivning var i overensstemmelse med fællesskabsretten⁽²⁾. Den tilføjede, at artikel 85, 86, 90 og 94 i EF-traktaten, som der henvises til i sagen, er tilstrækkelig klare, og at det derfor ikke var nødvendigt at forelægge Domstolen et præjudicielt spørgsmål. Idet den fandt de pågældende nationale bestemmelser i overensstemmelse med fællesskabsretten, afviste Tribunal Supremo sagen.

I en dom af 26. maj 1998⁽³⁾ om virksomhedsoverdragelse har appelretten i Turku (Turun hovioikeus) i Finland udtalt sig om fortolkningen af EF-traktatens artikel 177, stk. 3. Appelretten anså, at eftersom den var en domstol, hvis afgørelser ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres, var den i henhold til den pågældende bestemmelse forpligtet til at forelægge Domstolen spørgsmålet til præjudiciel afgørelse. Den finske domstols argumentation er baseret på den omstændighed, at i henhold til finsk ret kan en sag kun indbringes for højesteret efter forudgående tilladelse fra denne. I henhold til kapitel 30, artikel 3, i den finske retsplejelov (Oikeudenkäymiskaari) gives en sådan tilladelse kun, hvis en prøvelse af den pågældende sag er nødvendig af hensyn til lovens anvendelse i lignende anliggender, eller for at kunne sikre, at retspraksis er ensartet. Tilladelsen kan ligeledes gives, hvis afgørelsen indeholder en grov procedurefejl.

Eftersom traktatens artikel 177 har til formål at sikre, at fællesskabsretten fortolkes og anvendes ensartet, og eftersom dennes stk. 3 bl.a. har til formål at forhindre, at der i en medlemsstat etableres en national retspraksis, som ikke stemmer overens med fællesskabsretten, mente appelretten, at den var forpligtet til at forelægge spørgsmålet for Domstolen. I modsat fald ville dette betyde, at de sager, der forelægges appelretten, i tilfælde af manglende tilladelse til forelæggelse for

højesteret ville blive afgjort, uden at nogen domstol var forpligtet til at forelægge dem til præjudiciel afgørelse. En sådan fortolkning ville ikke være i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 177, stk. 3.

I det foreliggende tilfælde besluttede appelretten imidlertid ikke at forelægge Domstolen et præjudicielt spørgsmål, idet den mente, at sagen kunne bedømmes på grundlag af den eksisterende retspraksis vedrørende begrebet virksomhedsoverdragelse.

I en dom af 20. maj 1998⁽⁴⁾ om reglerne for iværksættelse af udbud i forbindelse med offentlige indkøb har det franske Conseil d'État truffet afgørelse uden at have forelagt Domstolen et præjudicielt spørgsmål, idet det fulgte regeringskommissærens konklusioner. Selv om sidstnævnte erkendte, at den faktiske rækkevidde af artikel 6 i Rådets direktiv 92/50/EØF⁽⁵⁾ var forholdsvis vanskelig at afgøre, og at dommerne stillet over for denne uklare bestemmelse kunne være fristet til at anvende EF-traktatens artikel 177 og forelægge et præjudicielt spørgsmål for Domstolen, opfordrede han dem imidlertid til selv at afgøre spørgsmålet om den nøjagtige rækkevidde af artikel 6 i det pågældende direktiv, idet han mente, at varigheden af de præjudicielle procedurer var uforenelig med kravet om hurtighed og Conseil d'États anvendelse af hasteprocedure, når det drejer sig om offentlige kontrakter.

I en sag vedrørende gyldigheden af en fællesskabsretsakt fastslog det italienske Consiglio di Stato⁽⁶⁾, at det som forvaltningsdomstol i sidste instans kun var forpligtet til at henvise et sådant spørgsmål til præjudiciel afgørelse ved Domstolen, når den pågældende retsakt i det foreliggende tilfælde umiddelbart forekommer at være ulovlig, eller hvis der foreligger rimelig tvivl med hensyn til dens gyldighed. Den omstændighed, at en af sagens parter har bestridt retsaktens gyldighed eller anmodet om præjudiciel afgørelse, kan ikke i sig selv forpligte den nationale domstol i sidste instans til at henvise sagen. Ifølge Consiglio di Stato skal den nationale domstol, også såfremt den er sidste instans, altid efterprøve, hvorvidt et spørgsmål, der rejses af en af sagens parter, er seriøst, og afvise det, hvis det forekommer ubegrundet.

I Nederlandene har Hoge Raad i en dom af 4. april 1998⁽⁷⁾, og uden at anvende proceduren med præjudiciel afgørelse, fastslået, at en privat posttjeneste ikke kan opnå momsfrigørelse i forbindelse med sine aktiviteter. Den nederlandske momslovgivning (Wet op de omzetbelasting) hjemler, i lighed med det sjette momsdirektiv 77/388/EØF⁽⁸⁾, momsfrigørelse for de offentlige posttjenesters ydelser. Det sjette direktiv omhandler også fritagelse for handel med frimærker⁽⁹⁾ uden at præcisere, at der skal være tale om ydelser fra det offentlige postvæsens side. Sidstnævnte fritagelse findes ikke i den nederlandske lovgivning. Hoge Raad fandt, at den private posttjenestes ydelser, herunder også salg af frimærker, var afgiftspligtige.

(1) Domstolens dom af 15. januar 1998, Sag C-15/96, Kalliope Schöning-Kougebetopoulou mod Freie und Hansestadt Hamburg, Sml. 1998 I, s. 47.

(2) Tribunal Supremo, Sala Tercera, de lo Contencioso-Administrativo, 27. april 1998, Asociación de Empresas Frigoríficas de la Ría de Vigo mod Administración General del Estado, Repertorio Aranzadi de Jurisprudencia, 1998, n° 3328.

(3) Turun Hovioikeus, 26. maj 1998, n° 1275/98.

(4) Conseil d'État, afdeling, 20. maj 1998, Communauté de communes du Piémont de Barr o.a., Revue française de droit administratif 1998, s. 609, vedrørende Henri Savoie; Actualité Juridique Droit Administratif 1998, 632; Europe 1998 Act. n° 238.

(5) Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209 af 24.7.1992, s. 1).

(6) Consiglio di Stato, sez. V, 23. april 1998, n. 478, Foro amministrativo, 1998, 1090.

(7) Hoge Raad, X mod Inspecteur der omzetbelasting, Beslissingen in belastingzaken, 1998, 83.

(8) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1). Jf. artikel 13 A, stk. 1, litra a).

(9) Jf. artikel 13 B, litra e).

Ligeledes i Nederlandene har Hoog Raad i en sag⁽¹⁾ vedrørende de nederlandske myndigheders vedtagelse af foranstaltninger til forebyggelse af udbredelse af BSE fastslået, at det med rimelighed kunne være i tvivl om fortolkningen af artikel 9, stk. 1, i direktiv 89/662/EØF⁽²⁾ om de forebyggelsesforanstaltninger, medlemsstaterne skal træffe i forbindelse med sygdomme, som vil kunne udgøre en alvorlig fare for dyr eller for menneskers sundhed. De nederlandske foranstaltninger var blevet truffet i afventning af vedtagelsen af fællesskabsforanstaltninger på grundlag af det nævnte direktiv. Da der var tale om at træffe foreløbige forholdsregler, var Hooge Raad ikke undergivet forpligtelsen til at forelægge sagen for Domstolen. Det fandt det ikke hensigtsmæssigt at anmode om en præjudiciel afgørelse, eftersom det måtte forventes, at Domstolen ikke ville give svar før efter ikrafttrædelsen af tilsvarende foranstaltninger vedtaget på fællesskabsplan.

Andet spørgsmål

Undersøgelserne har ikke vist nogen afgørelser af den pågældende type.

Tredje spørgsmål

I Tyskland har Bundesverfassungsgericht skullet udtale sig om rækkevidden af Barber-protokollen⁽³⁾. I sin kendelse af 27. november 1997⁽⁴⁾, som blev afsagt efter henvisning af spørgsmålet fra Landesarbeitsgericht Hamburg, erklærede Bundesverfassungsgericht, at loven om den sociale sikringsordning for arbejdstagere ansat af byen Hamburg var forfatningsstridig, eftersom loven fra sit anvendelsesområde udelukkede personer, der arbejder et antal timer pr. uge, som er mindre end halvdelen af fuld tid. Selv om loven ikke medfører diskrimination på grund af køn — de faktiske omstændigheder tyder ikke på, at de personer, der udelukkes fra den sociale sikringsordning, hovedsagelig skulle være kvinder — er den alligevel i modstrid med det generelle lighedsprincip. Til forskel fra personer, der arbejder på fuld eller halv tid, har personer, der arbejder et antal timer om ugen, som er mindre end halvdelen af det normale antal timer, ikke ret til pension. Da denne forskelsbehandling ikke kunne begrundes, blev loven erklæret for forfatningsstridig.

Bundesverfassungsgericht fandt, at Barber-protokollen ikke er til hinder for, at der vedtages en national regel om ikke-diskriminering med tilbagevirkende kraft, eftersom protokollen ikke tager sigte på den tidsmæssige anvendelse af nationale grundlovsbestemmelser. Den mindede ligeledes om, at Barber-protokollen kun finder anvendelse på situationer, der er omhandlet i EF-traktatens artikel 119, det vil sige situationer, der omfatter en diskrimination baseret på køn. Den konkluderede, at konsekvenserne af bestemmelsens forfatningsstridighed ikke kunne begrænses tidsmæssigt.

Bundesverfassungsgericht har ligeledes ved kendelse af 31. marts 1998⁽⁵⁾ betegnet som klart ubegrundede og derfor afvist at behandle en række forfatningsmæssige klager (Verfassungsbeschwerden), som

- (1) Hoge Raad, 19. juni 1998, Productschap voor vee en vlees mod den nederlandske stat, Rechtspraak van de Week, 1998, 131.
- (2) Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked (EFT L 395 af 30.12.1989, s. 13).
- (3) Vedrørende en anden afgørelse i relation til Barber-protokollen, se ovenfor.
- (4) Bundesverfassungsgericht, Beschluß vom 27. November 1997, 1 BvL 12/91, Entscheidungen des Bundesverfassungsgerichts Bd. 97, s. 35.
- (5) Bundesverfassungsgericht, Beschluß vom 31. März 1998, 2 BvR 1877/97 und 2 BvR 50/98, Entscheidungen des Bundesverfassungsgerichts Bd 97, s. 350.

tog sigte på at forhindre indførelsen af euroen i Tyskland. Klagerne hævdede, at den tredje fase af Den Monetære Union begyndte den 1. januar 1999, uden at konvergenskriterierne var opfyldt. Til støtte for deres klage påberåbte de sig, at der var sket en krænkelse af deres ret til at deltage i en offentlig debat, hvis formål er at formulere en europæisk politik⁽⁶⁾, samt at der var sket en krænkelse af deres grundlæggende rettigheder med hensyn til beskyttelse af ejendom⁽⁷⁾ og handlefrihed⁽⁸⁾ på grund af nogle monetære foranstaltninger, som ifølge dem havde negativ indvirkning på ejendom og pengenes værdi.

Bundesverfassungsgericht fandt, at beslutningen om Tysklands deltagelse i Den Monetære Unions tredje fase var tilstrækkelig legitim i forhold til det demokratiske princip, og at denne beslutning ikke krænkede klagernes forfatningsmæssige rettigheder. Som Bundesverfassungsgericht allerede havde fastslået i sin dom af 12. oktober 1993⁽⁹⁾ vedrørende overensstemmelsen mellem loven om ratificering af EU-traktaten og grundloven, mente den, at Tysklands deltagelse i Den Monetære Union, som fastsat i Maastricht-traktaten, var forenelig med den nævnte lov. Således udtalte Bundesverfassungsgericht, at de tyske myndigheders overdragelse af kompetence til EU-myndighederne, i henhold til traktaten, havde hjemmel i artikel 88 i grundloven og i de parlamentariske instansers godkendelse af traktaten i henhold til artikel 23 i den nævnte lov. I øvrigt giver Maastricht-traktaten og grundloven parlamentet og forbundsregeringen mulighed for at foretage skøn og udarbejde prognoser — som kun kan være sandsynlighedsberegninger — vedrørende opfyldelsen af konvergenskriterierne. I henhold til grundloven påhviler ansvaret for overdragelsen af monetær suverænitet til Det Europæiske Fællesskab lovgivningsmagten, medens ansvaret for gennemførelsen påhviler regeringen.

Bundesverfassungsgericht konkluderede, at under disse omstændigheder kan klagerne ikke, i deres egenskab af valutaindehavere, gennem en forfatningsmæssig klage kræve, at Bundesverfassungsgericht griber ind i beslutningen om Tysklands overgang til Den Monetære Unions tredje fase.

Ved en kendelse af 22. juni 1998⁽¹⁰⁾ afviste Bundesverfassungsgericht med henvisning til sin kendelse af 31. marts 1998 en forfatningsmæssig klage med samme genstand.

Endvidere har Bundesgerichtshof⁽¹¹⁾ i sin dom af 5. februar 1998 revideret sin tidligere retspraksis vedrørende sammenlignende reklame for at tage højde for direktiv 97/55/EF⁽¹²⁾, ifølge hvilket sammenlignende reklame i princippet er lovlig. Inden dette direktivs ikrafttræden havde retspraksis fortolket artikel 1 i loven om illoyal konkurrence således, at den i princippet forbød sammenlignende reklame undtagen i tilfælde, hvor en sammenligning er tilstrækkelig begrundet

(6) Klagerne påberåbte sig artikel 38, stk. 1, i grundloven, som omhandler den grundlæggende ret til, gennem valg af medlemmer af parlamentet, at deltage i en demokratisk stats funktion.

(7) Artikel 14, stk. 1, i grundloven.

(8) Artikel 2, stk. 1, i grundloven.

(9) Bundesverfassungsgericht, Urteil vom 12. Oktober 1993, 2 BvR 2134/92 und 2 BvR 2159/92, kaldet »Maastricht«, Entscheidungen des Bundesverfassungsgerichts Bd 89, s. 155.

(10) Bundesverfassungsgericht, Beschluß vom 22. Juni 1998, 2 BvR 532/98, Juristenzeitung 1998, s. 306.

(11) Bundesgerichtshof, Urteil vom 5. Februar 1998, I ZR 211/95, Entscheidungen des Bundesgerichtshofes in Zivilsachen Bd. 138, s. 55.

(12) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/55/EF af 6. oktober 1997 om ændring af direktiv 84/450/EØF om vildledende reklame for at medtage sammenlignende reklame (EFT L 290 af 23.10.1997, s. 18).

og i overensstemmelse med sandheden. På grundlag af Domstolens retspraksis⁽¹⁾ understregede Bundesgerichtshof, at allerede inden udløbet af fristen for gennemførelse af direktiv 97/55/EF var den forpligtet til så vidt muligt at fortolke den nationale ret på grundlag af direktivet. Da artikel 1 i loven om illoyal konkurrence omfatter en generel klausul, som giver mulighed for en bred fortolkning, fandt Bundesgerichtshof således, idet den udtrykkelig afveg fra sin tidligere retspraksis, at sammenlignende reklame i princippet er lovlig, når de betingelser, der er omhandlet i direktivet, er opfyldt⁽²⁾.

I en dom af 24. juni 1998 (G2/97) behandlede den østrigske Verfassungsgerichtshof forholdet mellem princippet om fællesskabsrettens forrang og Verfassungsgerichtshofs funktioner med hensyn til kontrol af lovligheden (eller grundlovsforeneligheden) af de nationale lovgivninger i forhold til den nationale retsorden. Sagen vedrørte Burgenländisches Tourismus-förderungsgesetz 1992 (lov om fremme af turismen i Burgenland), specielt § 27, stk. 2, som fastslår, at der skal opkræves en skat beregnet til at fremme turismen i Burgenland på grundlag af nettoprovenuet i lighed med, hvad der fastslås i »Umsatzsteuergesetz« (momsloven). I en række lignende sager (lovene om fremme af turismen i Steiermark, Tyrol og Kärnten) havde Verwaltungsgerichtshof forelagt Domstolen præjudicielle spørgsmål for at få fastslået, om artikel 33, stk. 1, i det sjette momsdirektiv (77/388/EØF) var i modstrid med opkrævningen af en sådan skat (man ønskede altså at vide, om der var tale om en form for moms eller ej). Verfassungsgerichtshof henviste ikke et lignende spørgsmål til Domstolen, men foretog en kontrol af denne lovs lovlighed i forhold til den nationale retsorden. Den begrundede denne fremgangsmåde med, at der ikke var nogen konflikt mellem dens eventuelle beslutning om at annullere (eller ikke annullere) en sådan lov og den omstændighed, at en lov, der er i modstrid med fællesskabsretten, automatisk bliver ugyldig på grund af fællesskabsrettens forrang. Verfassungsgerichtshof bemærkede, at i det tilfælde, hvor en lov ikke annulleres af den selv på grund af uforenelighed med den østrigske forfatning, tilfalder det den østrigske øverste retsinstans inden for offentlig ret at præcisere spørgsmålet om denne lovs forenelighed med fællesskabsretten (i det foreliggende tilfælde ved at forelægge et præjudicielt spørgsmål). I dette tilfælde fandt Verfassungsgerichtshof, at sætningsdelen »i lighed med, hvad der fastslås i Umsatzsteuergesetz« skulle annulleres, idet anvendelsen af denne sætningsdel ville føre til det resultat, at skatten til fremme af turismen i Burgenland skulle anvendes ikke blot på nettoprovenuet i Burgenland, men på provenuet fra hele det nationale territorium.

I Belgien har Cour de cassation/Hof van Cassatie i en dom af 12. juni 1998⁽³⁾ bekræftet en dom fra Cour d'appel/Hof van Beroep i Bruxelles⁽⁴⁾, som havde fastslået, at indehavere af ophavsrettigheder til brugsanvisninger havde ret til at modsætte sig en parallelimportørs markedsføring af ægte produkter, som sælges på fællesskabsmarkedet ledsaget af fotokopier af de originale brugsanvisninger. I det foreliggende tilfælde var det for at overholde den belgiske lovgivning om handelspraksis, som påbyder, at der skal vedlægges brugsanvisninger på det eller de sprog, der anvendes på det område, hvor produkterne markedsføres, at parallelimportøren havde vedlagt fotokopier af brugsanvisninger, som indehavere af ophavsretten havde udfærdiget på det påbudte sprog. I analogi hermed havde Cour d'appel/Hof van Beroep med hensyn til ophavsretten anvendt den retspraksis, der

var fastslået af Domstolen i dommene Hoffmann-La Roche og Bristol-Meyers Squibb⁽⁵⁾ for så vidt angår varemærkerettigheder. I sin kassationsappel anfægtede parallelimportøren denne retspraksis med hensyn til ophavsret, idet han mente, at de betingelser, Domstolen havde fastsat i sine domme med henblik på at gøre det muligt for indehaveren af en ophavsret til et varemærke at modsætte sig en parallelimportørs markedsføring af beskyttede produkter, var fastsat på grund af de pågældende produkters specifikke karakter, dvs. lægemidler. Den ræsonnering, der var foretaget af Cour d'appel/Hof van Beroep, som havde afvist importørens argumentation, blev bekræftet af Cour de cassation/Hof van Cassatie.

Højesteret i Danmark har i en dom af 6. april 1998⁽⁶⁾ bekræftet en dom afsagt af Østre Landsret⁽⁷⁾, som afviste en retssag vedrørende Maastricht-traktaten, som 11 danske statsborgere, støttet af 777 andre, havde anlagt mod den danske statsminister. Sagsøgerne hævdede, at de danske myndigheders overdragelse af kompetence til fællesskabsinstitutionerne var uforenelig med grundloven. Artikel 20, stk. 1, i grundloven fastslår, at »beføjelser, som efter denne grundlov tilkommer rigets myndigheder, kan ved lov i nærmere bestemt omfang overlades til mellemfolkelige myndigheder, der er oprettet ved gensidig overenskomst med andre stater til fremme af mellemfolkelig retsorden og samarbejde«. Sagsøgerne hævdede, at den overdragelse af kompetence, som følger af EF-traktaten, som ændret ved Maastricht-traktaten, ikke var afgrænset, og at den derfor ikke kunne ske ved en lov på grundlag af ovennævnte artikel 20. Ifølge deres opfattelse var det kun en grundlovsændring ifølge proceduren i grundlovens artikel 88, som ville muliggøre en sådan overdragelse.

Højesteret afviste denne argumentation og fastslog bl.a., at »de danske domstole må anse en EF-retsakt, som er bekræftet af De Europæiske Fællesskabers Domstol, for uanvendelig i Danmark, hvis der skulle opstå den ekstraordinære situation, at det med den fornødne sikkerhed kan fastslås, at retsakten bygger på en anvendelse af traktaten, der ligger uden for den suverænitetsafgivelse, der er sket i kraft af tiltrædelsesloven. Det samme gælder for de regler og principper inden for EF-retten, som er baseret på Domstolens retspraksis.«

I en sag vedrørende fortolkningen af artiklerne 48 og 67 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 har Tribunal Supremo i Spanien i en dom af 17. december 1997⁽⁸⁾ fastslået forrangen for Domstolens retspraksis. Den spanske lovgivning vedrørende social sikkerhed omhandler en ydelse til arbejdsløse, der er over 52 år gamle, som er betinget af, at den forsikringsperiode, der giver ret til alderspension, skal være fuldført. I sin tidligere retspraksis havde Tribunal Supremo afvist anmodninger om tildeling af ydelsen, som var indgivet af personer, der havde fuldført sådanne perioder i en anden medlemsstat, idet den fandt, at da der ikke var indbetalt bidrag i Spanien, var betingelserne for at opnå ydelsen ikke til stede. Tribunal Supremo har nu rettet denne retspraksis, som er i modstrid med Domstolens, idet den anerkender dennes forrang.

(1) Domstolens dom af 18. december 1997, Sag C-129/96, Inter-Environnement Wallonie mod Région wallonne, Sml. 1997 I, s. 7411.

(2) Specielt direktivets artikel 3a, stk. 1, litra a)-h).

(3) Cour de cassation/Hof van Cassatie, 12. juni 1998, n° C.97.0254, Bigg's SA mod Kenwood Corporation og Kenwood SA.

(4) Cour d'appel de Bruxelles/Hof van Beroep van Brussel, 28. januar 1997, n° 1996/AR/144, Bigg's SA mod Kenwood Corporation og Kenwood SA, Pasirisie belge II, 1999, s. 7-13.

(5) Domstolens domme af 23. maj 1978, Sag 102/77, Hoffmann-La Roche, Sml. 1979, s. 1139 og 11. juli 1996, Forenede sager C-427/93, C-429/93 og C-436/93, Bristol-Meyers Squibb, Sml. 1986 I, s. 3457.

(6) Ugeskrift for Retsvæsen 1998.800H.

(7) Østre Landsret, dom af 27. juni 1997, 3.asd.nr.B-2131-96, omtalt i 15. årsberetning — 1997.

(8) Tribunal Supremo, Sala Cuarta, de lo Civil, 17. december 1997, Natividad S.L./Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), La Ley 1998, n° 4508, pp. 15-16.

I en dom af 20. januar 1998⁽¹⁾ har Tribunal Supremo afvist et søgsmål fra en statsborger i en medlemsstat, som var blevet nægtet tilbagebetaling af beløb, der var beslægtet i forbindelse med en strafferetlig procedure på grundlag af en national bestemmelse, som blev anset for uforenelig med fællesskabsretten som følge af en præjudiciel afgørelse truffet af Domstolen⁽²⁾. Tribunal Supremo afviste tilbagebetalingen, idet den understregede, at når Domstolen finder en national bestemmelse uforenelig med fællesskabsretten, bevirker denne afgørelse ikke, at den nationale ret får tilbagevirkende kraft, og derfor kan den allerede foretagne beslægtelse, selv om den er foretaget på grundlag af en bestemmelse, der er erklæret for uforenelig med fællesskabsretten, ikke give anledning til tilbagebetaling.

Med to andre afgørelser har Tribunal Supremo nægtet at anerkende, at Rådets direktiv 93/13/EØF⁽³⁾ om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skulle have en direkte horisontal virkning. Selv om en sådan virkning er blevet anerkendt i flere afgørelser afsagt i 1997 og 1998⁽⁴⁾, har Tribunal Supremo i sin dom af 31. januar 1998⁽⁵⁾ udtrykkelig afvist den direkte horisontale virkning af det nævnte direktiv, idet den begrænsede sig til at anerkende direktivets betydning i forbindelse med fortolkningen af den nationale ret i lyset af fællesskabsretten. I sin dom af 13. november 1998⁽⁶⁾ har Tribunal Supremo, idet den erklærede, at den i sin tidligere retspraksis havde anerkendt, at det nævnte direktiv havde en horisontal virkning, nøjedes med at udtrykke tvivl med hensyn til muligheden for at anerkende en sådan virkning. Imidlertid traf den i det foreliggende tilfælde ikke afgørelse på grundlag af direktivet, men på grundlag af den spanske lov af 13. april 1998⁽⁷⁾ om kontraktbetingelser, som i lighed med direktivet fastslår, at urimelige bestemmelser er ulovlige.

I Frankrig har Conseil d'État i en plenumdom⁽⁸⁾ set bort fra de nationale regler vedrørende indgåelse af kontrakter om offentlige arbejder på grund af deres uforenelighed med målsætningerne i direktiv 89/440/EØF⁽⁹⁾. Sagsøger anmodede Conseil d'État om at annullere en dom fra Tribunal administratif de Lyon, som havde afvist hans anmodning om annullering af en afgørelse truffet af Lyons byråd den 18. juli 1991 om tildeling af kontrakten på et vejarbejde. Ifølge sagsøger var de nationale regler, eftersom de ikke omfatter foranstaltninger vedrørende offentliggørelse, uforenelige med

målsætningerne i direktiv 71/305/EØF⁽¹⁰⁾, som ændret ved direktiv 89/440/EØF, selv om dette endnu ikke var gennemført i Frankrig på tidspunktet for den omtvistede beslutning⁽¹¹⁾.

Conseil d'État fandt, at eftersom de pågældende nationale regler ikke omfattede foranstaltninger vedrørende offentliggørelse, var de ikke forenelige med målsætningerne i direktiv 89/440/EØF og kunne som følge heraf ikke være retsgrundlag for den anfægtede dom, eftersom denne var afsagt på et fejlagtigt grundlag.

Denne dom bekræfter Haute Assemblées praksis med at give et fællesskabsdirektiv maksimal virkning⁽¹²⁾, selv om det ikke er gennemført inden for fristen⁽¹³⁾.

Ved sin afgørelse nr. 88-400 DC⁽¹⁴⁾ har det franske Conseil constitutionnel udtalt sig om den forfatningslov, der fastslår betingelserne for anvendelse af artikel 88-3 i forfatningen. Bestemmelsen omhandler EU-borgere, der er bosiddende i Frankrig, og som ikke er franske statsborgere, og deres valgret og valgbarhed til kommunale valg samt gennemførelse af direktiv 94/80/EF⁽¹⁵⁾. Loven blev fundet forenelig med forfatningen.

Selv om det har været Conseil constitutionnels faste retspraksis siden dets afgørelse om »IVG« fra 1975⁽¹⁶⁾, at traktaterne på trods af princippet om traktaters og internationale aftalers forrang for lovene, hvilket er indskrevet i artikel 55 i forfatningen, ikke udgør en del af referencenormerne for den kontrol med lovenes forfatningsoverensstemmelse, som udøves af Conseil constitutionnel, så har sidstnævnte i det foreliggende tilfælde sammenholdt forvaltningsloven med både den primære og den sekundære fællesskabsret. Men på grund af det forfatningsmæssige grundlag for denne undersøgelse⁽¹⁷⁾ må den holdning, der indtages af Conseil constitutionnel, ikke skabe tvivl om det princip, der følger af retspraksis i »IVG«-sagen, men kun udgøre en undtagelse fra den traditionelle retspraksis.

(1) Tribunal Supremo, Sala Segunda, de lo Penal, 20. januar 1998, Friedrich J. P mod Ministerio Fiscal, Repertorio Aranzadi de Jurisprudencia 1998, n° 27.

(2) Domstolens dom af 14. december 1995, Forenede sager C-163/94, C-165/94 og C-250/94, Sanz de Lera e.a., Sml. 1995 I, s. 4821.

(3) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29).

(4) Jf. Tribunal Supremo, Sala Primera, de lo Civil, 20. februar 1998, Ediciones Océano Exito, SA/José Ramón B.F., Repertorio Aranzadi de Jurisprudencia 1998, n° 604; af 30. maj 1998, Vicente Alfonso V. N./A. S.A., La Ley 1998, n° 4598, s. 4-5; af 20. juli 1998, Home English, Repertorio Aranzadi de Jurisprudencia 1998, n° 6192.

(5) Tribunal Supremo, Sala Primera, de lo Civil, 31. januar 1998, Carlos Luis A. F. y Unión de Consumidores de España (UCE)/Banco Central Hispanoamericano S.A., Repertorio Aranzadi de Jurisprudencia 1998, no 121.

(6) Tribunal Supremo, Sala Primera, de lo Civil, 13. november 1998, S.E., SA / Luis L.C., La Ley 1998, n° 4690, s. 6-7.

(7) Ley 7/1998 af 13. april 1998, sobre condiciones generales de la contratación (B.O.E. n° 89 af 14-4-1998).

(8) Conseil d'État, plenum, 6. februar 1998, M. Tête, Association de sauvegarde de l'Ouest lyonnais; Actualité Juridique Droit Administratif 1998, 458; Revue française de droit administratif 1998 s. 407, vedrørende Henri Savoie; Revue trimestrielle de droit commercial et de droit économique 1998, s. 584; La semaine juridique — édition générale, 1998 II 10109; Gazette du Palais 1998 n° 217-218 II som, s. 38-39.

(9) Rådets direktiv 89/440/EØF af 18. juli 1989 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (EFT L 210 af 21.7.1989, s. 1).

(10) Rådets direktiv 71/305/EØF, flere gange ændret, er blevet kodificeret ved Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (EFT L 199 af 9.8.1993, s. 54).

(11) Medens medlemsstaterne skulle træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at tilpasse sig afgørelsen, senest den 20. juli 1990, er det først gennem lov nr. 91-3 af 3. januar 1991 om åbenhed og regelmæssighed i forbindelse med udbudsprocedurer (JORF af 5. januar 1991, s. 236), at Frankrig begyndte at opfylde sine forpligtelser med hensyn til gennemførelse af afgørelsen. Gennemførelsen var først reel fra 31. marts 1992, på hvilken dato et dekret og en anordning om de foranstaltninger vedrørende offentliggørelse, som skulle gælde for kontrakttildeling, blev vedtaget i henhold til lovgivningen.

(12) Vedrørende en tidligere dom se f.eks.: Conseil d'État, plenum, 20. februar 1998, Ville de Vaucresson, Jurisclasseur droit administratif 1998 n° 80.

(13) Vedrørende offentlige kontrakter om tjenesteydelser se: Conseil d'État, afdeling, 20. maj 1998, Communauté de communes du Piémont de Barr, Revue française de droit administratif 1998, s. 609.

(14) Afgørelse truffet af Conseil constitutionnel n° 88-400 DC af 20. maj 1998, Revue française de droit administratif 1998, s. 671; Actualité Juridique Droit Administratif 1998, 531; Europe 1998 Chronique n° 5, s. 4.

(15) Rådets direktiv 94/80/EF af 19. december 1994 om fastsættelse af de nærmere regler for valgret og valgbarhed ved kommunale valg for unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere (EFT L 368 af 31.12.1994, s. 38).

(16) Afgørelse truffet af Conseil constitutionnel n° 74-54 DC af 15. januar 1975, Rec., s. 19; Grandes décisions du Conseil constitutionnel, 9 éd., s. 305.

(17) Artikel 88-3 i forfatningen siger udtrykkelig, at for at en forvaltningslov om anvendelse af grundloven skal være lovlig, er det en forudsætning, at den er forenelig med fællesskabsretten.

Den franske Cour de cassation kasserede den 7. april 1998 (affaire Laubeuf) en dom fra Tribunal de grande instance af 6. juli 1995. Tvisten omhandlede selskabet Laubeufs klage over skatteansættelse. Klagen var blevet indgivet for sent i forhold til den nationale frist, dvs. efter den 31. december i det andet år efter indbetalingen af den omtvistede skat. Tribunal de grande instance havde afvist sagen, idet den henviste til retspraksis i Emmott-sagen⁽¹⁾. Cour de Cassation havde imidlertid kasseret dommen med den begrundelse, at man skulle have anvendt den retspraksis i sagen Fantask⁽²⁾, som var fremkommet i mellemtiden.

Ligeledes i Frankrig rejser en dom fra Conseil d'État af 20. februar 1998 vedrørende byen Vaucresson det interessante spørgsmål, hvorvidt en lovtekst til gennemførelse af et direktiv kan omfatte overgangsbestemmelser, hvis virkning vil være at udsætte datoen for direktivets ikrafttrædelse til efter fristen for gennemførelse.

Domstolen fandt, at direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet udelukker, at procedurer, der er indledt efter datoen for udløb af fristen for gennemførelse, kan falde uden for anvendelsesområdet⁽³⁾. Den udtalte sig ikke om direktivets anvendelse på situationer, som er i gang ved udløbet af fristen for direktivets gennemførelse. I modsætning til Kommissionens holdning havde generaladvokaten anset, at medlemsstaterne kan tillade dispensation fra den miljømæssige vurdering, når der er tale om projekter, for hvilke godkendelsesproceduren er indledt inden udløbet af fristen for gennemførelse af direktivet.

Conseil d'État har fulgt denne linje i forbindelse med et direktiv vedrørende procedurerne for tildeling af offentlige bygge- og anlægskontrakter. I dekretet om gennemførelse er det fastslået, at det ikke finder anvendelse på kontrakter, som er tildelt en part inden den 22. juli 1990, og hvis parten desuden har indledt projektering og forarbejder. Ifølge regeringens repræsentant i Conseil d'État »ville det, i betragtning af hvor tunge, langsommelige og besværlige procedurerne for tildeling af kontrakter om motorvejsbyggeri er, være i modstrid med princippet om retlig sikkerhed og om overholdelsen af berettigede forventninger at kræve, at direktivets nye bestemmelser om offentliggørelse skulle anvendes med det samme, hvilket eventuelt kunne føre til, at entreprenørens stilling blev bragt i fare.« Conseil d'État er af den opfattelse, at de omtvistede bestemmelser ikke er i modstrid med målsætningerne i direktivet, eftersom den fastsatte afvigelse kun berører de kontrakter, hvor den tildelende myndighed inden den dato, hvor direktivet træder i kraft, allerede har bundet sig til en entreprenør og fået vedkommende til at udføre visse projekter og forarbejder.

I Italien har Corte Costituzionale vurderet, hvilken indvirkning fællesskabsretten har på de nationale bestemmelser vedrørende universitetsundervisning. Retten skulle tage stilling til, hvorvidt en lovbestemmelse, som tillægger ministeren for universiteter og for videnskabelig og teknisk forskning beføjelse til at regulere adgangen til specialistuddannelse og til universitetskurser og til at fastsætte adgangsbegrænsning i forbindelse med optagelse på sådanne skoler, er i overensstemmelse med forfatningen⁽⁴⁾. Spørgsmålet blev bl.a. stillet på baggrund af forfatningens bestemmelser om, at tilrettelæggelsen af studier og adgangen til uddannelse skal reguleres gennem

lovgivning. At give ministeriet skønsbeføjelser med hensyn til indførelse af adgangsbegrænsning, uden at der i forvejen i lovgivningen er fastsat generelle principper for reguleringen af adgang til universitetet, ville indebære en urimelig tilsidesættelse af lovgivningen til fordel for den forskriftsudstedende myndighed.

Corte Costituzionale minder om, at i henhold til forfatningen henhører betingelserne for adgang til universitetet, og dermed indførelsen af adgangsbegrænsning, under lovgivningsområdet, men at loven kan overlade det til den udøvende magt at supplere de grundlæggende regler, den omfatter. For at de beføjelser, der er tildelt ministeren, skal være i overensstemmelse med fordelingen af kompetence mellem den lovgivende og den udøvende magt, er det nødvendigt, at det i forvejen, ved en bestemmelse, der har rang som lov, er fastsat, hvilke kriterier der gør det muligt at fastslå, hvilke skoler og studier der kan anvende adgangsbegrænsning. Corte Costituzionale konstaterer, at den nationale lovgivning ikke fastslår de kriterier, der er bestemmende for administrationens skønsbeføjelser på området. Den fastslår dog, at den retlige ramme, inden for hvilken disse kriterier skal findes, ligeledes omfatter fællesskabsbestemmelser om tilrettelæggelse af universitetsstudier, specielt direktiverne om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, som tager sigte på at lette den faktiske udøvelse af etableringsretten og af friheden til at levere tjenesteydelser for læger, dyrlæger, tandlæger og arkitekter⁽⁵⁾. Disse direktiver er bindende for staten med hensyn til det resultat, der skal opnås, dvs. at det skal sikres, at direktivernes minimumskrav vedrørende teoretisk og praktisk uddannelse er opfyldt. Under disse omstændigheder er muligheden i italiensk lovgivning for at anvende adgangsbegrænsning for lærestalter, der tilbyder uddannelser af den art, der er omhandlet i direktivet, kun et middel, i den i EF-traktatens artikel 189 omhandlede forstand, til at opnå direktivernes målsætning. Ministerens beføjelser til at begrænse adgangen til universitetsstudier indgår dermed i et regelværk med højere rang, som ved at fastslå kriterierne for udvælgelse af studier med adgangsbegrænsning er af en sådan art, at de udelukker, at beføjelsen anvendes vilkårligt. Spørgsmålet om, hvorvidt den pågældende lovbestemmelse er i overensstemmelse med forfatningen, ansås således for irrelevant.

Corte di Cassazione⁽⁶⁾ skulle ligeledes udtale sig om, hvorvidt direktiverne 78/686/EØF og 78/687/EØF⁽⁷⁾, sådan som de fortolkes af Domstolen i dens dom af 1. juni 1995⁽⁸⁾, er forenelige med de forfatningsmæssige principper om ligebehandling og lige ret til arbejde. Sagsøgerne, som er læger, påberåbte sig anvendelsen af en

(1) Domstolens dom af 25. juli 1991, Sag C-208/90, T. Emmott mod Minister for Social Welfare & Attorney General, Sml. 1991 I, s. 4292.

(2) Domstolens dom af 2. december 1997, Sag C-188/95, Fantask A/S o.a. mod Industriministeriet, Sml. 1997 I, s. 6820.

(3) Dom af 9. august 1994, Sag C-396/92, Bund Naturschutz in Bayern eV, R. Standsdorf o.a. mod Freistaat Bayern, Sml. 1994 I, s. 3717.

(4) Corte Costituzionale, 27. november 1998, n° 383, Da GU n° 48 del 2.12.1998, prima serie speciale, Corte Costituzionale.

(5) La Corte Costituzionale henviser mere specifikt til Rådets direktiv 78/686/EØF af 25. juli 1978 (EFT L 233 af 24.8.1978, s. 1); 78/687/EØF af 25. juli 1978 (EFT L 233 af 24.8.1978, s. 10); 78/1026/EØF af 18. december 1978 (EFT L 362 af 23.12.1978, s. 1); 78/1027/EØF af 18. december 1978 (EFT L 362 af 23.12.1978, s. 7); 85/384/EØF af 10. juni 1985 (EFT L 223 af 21.8.1985, s. 15); 89/594/EØF af 30. oktober 1989 (EFT L 341 af 23.11.1989, s. 19) og 93/16/EØF af 5. april 1993 (EFT L 165 af 7.7.1993, s. 1).

(6) Corte di Cassazione, sez. un., 13. februar 1998, n. 1512, Giust. civ., 1998, I, 1935 og Corte di Cassazione, sez. un., 11. november 1997 n. 11129, Giust. civ., 1998, I, 1026 (hvis begrundelser er identiske).

(7) Rådets direktiv 78/686/EØF af 25. juli 1978 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for tandlæger og om foranstaltninger, der skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser (EFT L 233 af 24.8.1978, s. 1) og Rådets direktiv 78/687/EØF af 25. juli 1978 om samordning af de administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser om virksomhed som tandlæge (EFT L 233 af 24.8.1978, s. 10).

(8) Domstolens dom af 1. juni 1995, Sag C-40/93, Kommissionen mod Italien, Sml. 1995 I, s. 1319.

national lov, som gav dem adgang til at arbejde som tandlæger, uanset den omstændighed, at de havde påbegyndt deres universitetsuddannelse efter den skæringsdato, der er fastsat i artikel 19 i direktiv 78/686/EØF. Den pågældende nationale lovgivning var blevet fundet uforenelig med de nævnte direktiver i Domstolens ovennævnte dom, som havde fastslået, at Italien ikke havde opfyldt sine forpligtelser i henhold til de pågældende direktiver.

Corte di Cassazione redegjorde for den italienske forfatningsdomstols praksis, når det gælder forholdet mellem fællesskabsretten og den interne retsorden, og mindede om, at det drejer sig om to forskellige retsordener, som er samordnet gennem kompetencefordelingen i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, at en normkonflikt mellem de nationale bestemmelser og fællesskabsretten ikke medfører, at de førstnævnte bliver ugyldige, men at de ikke skal anvendes af den nationale domstol, og endelig at den kontrol, som forfatningsdomstolen foretager af, hvorvidt bestemmelser er i overensstemmelse med forfatningen, ikke kan omfatte fællesskabsbestemmelser, som ligger uden for den interne retsorden, men derimod den lov, som gennemfører traktaten, eftersom anvendelsen af denne lov kan medføre en krænkelse af grundlæggende principper i forfatningen eller af ukrænkelige personrettigheder. Corte di Cassazione mindede i denne forbindelse om, at hvis det hævdes, at der er konflikt mellem en fællesskabslovtæst og grundlæggende principper i forfatningen, skal den nationale domstol, for at kunne opnå en præjudiciel afgørelse af forfatningsretten, undersøge, om denne konflikt er så alvorlig, at det er selve traktaten, som strider mod forfatningen, og om det derfor vil være berettiget at anvende det radikale middel, at Italien forlader Den Europæiske Union.

Corte di Cassazione fandt dog, at en så vidtgående konsekvens ikke var relevant i dette tilfælde, eftersom der ikke var nogen konflikt mellem på den ene side direktiverne og Domstolens ovennævnte dom og på den anden side de grundlæggende principper i forfatningen, som sagsøgerne påberåbte sig.

I en dom af 30. december 1997 (n. 443, Giustizia Civile, 1998, s. 609) fandt den italienske Corte Costituzionale, at selv om »omvendt diskriminering« ikke er forbudt i henhold til fællesskabsretten, er forskelsbehandling mellem italienske virksomheder og virksomheder i andre medlemsstater til gengæld i modstrid med artikel 3 i den italienske forfatning, som fastslår lighedsprincippet.

Spørgsmålet om overensstemmelse med forfatningen gjaldt visse artikler i loven af 4. juli 1967 n. 589 om industriel fremstilling af pasta, som foreskriver, at der ikke må anvendes andre ingredienser end dem, der er angivet eller tilladt i et ministerielt dekret, som skal vedtages på grundlag af lovens artikel 30. Således fandt domstolen i Pordenone, at disse bestemmelser var i modstrid med princippet om ligebehandling i artikel 3 i forfatningen, eftersom de nationale producenter er forpligtet til at fremstille pasta udelukkende med de ingredienser, der er tilladt af den italienske lovgivning, medens importørerne kan sælge pasta fra andre medlemsstater, som er fremstillet efter reglerne i disse lande.

Corte Costituzionale fandt, at i henhold til princippet om varers frie bevægelighed, som er fastslået i EF-traktaten, er Italien forpligtet til at godtage pasta, der er lovligt markedsført i en anden medlemsstat.

Desuden har Domstolen i Zoni-dommen⁽¹⁾ fastslået, at den pågældende lov n. 580/67 tager sigte på tvingende hensyn såsom forbrugerbeskyttelse, god forretningsskik eller beskyttelse af den offentlige sundhed, hvilket kan berettige et forbud mod indførelse af pasta fra andre medlemsstater. Spørgsmålet om den forfatningsmæssige overensstemmelse vedrørte imidlertid begrebet »omvendt diskriminering«. Corte Costituzionale anerkendte, at fællesskabsretten ikke kræver, at lovgiver ophæver loven for så vidt angår pastaproducenter, der er etableret i Italien, men konstaterede, at visse artikler i loven strider mod artikel 3 i den italienske forfatning. Den fandt dem derfor forfatningsstridige, eftersom de ikke tillader pastaproducenter, der er etableret i Italien, at anvende ingredienser, som i henhold til fællesskabslovgivningen lovligt kan anvendes på Fællesskabets territorium.

I *Nederlandene* tillod Hoge Raad i en dom af 28. januar 1998⁽²⁾, at en momspligtig, hvis økonomiske aktiviteter omfattede salg af narkotika, kunne fradrage den indgående moms. Domstolen havde ellers fundet, i en dom af 5. juli 1988⁽³⁾, at illegalt salg af narkotika ikke henhørte under momsreglernes anvendelsesområde. I det foreliggende tilfælde havde appelretten (Gerechtshof) fundet, at den afgiftspligtige ikke havde ret til at fradrage den indgående moms, eftersom denne afgift vedrørte levering af narkotika⁽⁴⁾. Ifølge Hoge Raad, derimod, var de leverancer og tjenesteydelser, for hvilke der var opkrævet indgående moms, anvendt af hensyn til den afgiftspligtiges økonomiske aktiviteter, og han havde derfor ret til at fratække momsen.

I *Det Forenede Kongerige* i sagen *Wilson and others -v- St Helens Borough Council*⁽⁵⁾ skulle House of Lords udtale sig om Rådets direktiv 77/187/EØF⁽⁶⁾ om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder. Sagsøgerne, som var ansat ved en offentlig skole, var blevet afskediget af økonomiske årsager i forbindelse med skolens overførelse fra en lokal offentlig myndighed til en anden. Den overdragende myndighed havde derefter genansat dem med en ny ansættelseskontrakt, som indebar en lønnedgang. House of Lords, som blev forelagt sagen på grundlag af *Transfer of Undertakings (Protection of Employment) Regulations* fra 1981 og direktiv 77/187/EØF, fandt, at i henhold til den ovennævnte nationale bestemmelse, og selv om en virksomheds overførelse ikke automatisk ophævede et kontraktmæssigt forhold, var en udtrykkelig opsigelse, som var givet før, efter eller under overførelsen ikke ugyldig. En ansat kan derfor ikke tvinge den overdragende part til at fastholde hans ansættelseskontrakt med samme ordning eller samme betingelser som før.

(1) Dom af 14. juli 1988, Sag 90/86, Zoni, Sml. 1988, s. 4285.

(2) Hoge Raad, X mod Inspecteur der omzetbelasting, *Beslissingen in belastingzaken*, 1998, 116.

(3) Dom af 5. juli 1988, Sag 269/86, Mol, Sml. 1988, s. 3627.

(4) Gerechtshof Amsterdam, 9. januar 1997, *Beslissingen in belastingzaken*, 1998, 116.

(5) House of Lords, 29. oktober 1998, *Wilson and others -v- St Helens Borough Council*, *The All England Law Reports*, 1998, 609-634.

(6) Rådets direktiv 77/187/EØF af 14. februar 1977 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter (EFT L 61 af 5.3.1977, s. 26).

House of Lords fastslog, at det ikke fremgik af bestemmelserne i ovennævnte direktiv, at en ansættelse skulle opretholdes ved en virksomhedsoverførsel, når en sådan beskyttelse ikke fandtes i den nationale lovgivning. Det mindede i denne forbindelse om, at i henhold til den nationale ret var den eneste rettighed, som en ansat kunne påberåbe sig, og som var stadfæstet ved fællesskabsdirektivet, retten til at forlange skadeserstatning for uberettiget afskedigelse⁽¹⁾.

I sagen *Jesuthasan -v- London Borough of Hammersmith and Fulham*⁽²⁾ var Court of Appeal blevet forelagt et søgsmål fra en lærer, der var ansat på deltid af en lokal myndighed, og som var blevet afskediget ved udløbet af en midlertidig kontrakt og betragtede denne afskedigelse som uberettiget. I Det Forenede Kongerige finder de nationale bestemmelser vedrørende uberettiget afskedigelse⁽³⁾ ikke anvendelse på deltidsansatte. Sagsøger baserede sig imidlertid på en afgørelse truffet af House of Lords⁽⁴⁾ i sagen *R -v- Secretary of State for Employment, ex parte Equal Opportunities Commission*, hvor dette havde fundet, at eftersom det største antal deltidsansatte udgøres af kvinder, var den omstændighed, at de nationale bestemmelser om uberettiget afskedigelse ikke finder anvendelse på sådanne ansatte, diskriminerende og derfor uforenelig med artikel 119 i EF-traktaten og med direktiverne 75/117/EØF og 76/207/EØF⁽⁵⁾.

I det foreliggende tilfælde fandt Court of Appeal, at de pågældende nationale bestemmelser ikke kunne anvendes, da de allerede var fundet i strid med fællesskabsretten på grund af deres diskriminerende karakter. Eftersom de af denne grund ikke kunne anvendes, såfremt der var tale om en kvinde, anså retten, at det samme måtte gælde, når der var tale om en mand.

Fjerde spørgsmål

Spørgsmålet om den belgiske stats ansvar er blevet rejst i to tilfælde, efter at det belgiske parlament havde vedtaget en lov af 10. december 1997, som forbyder reklamer for tobaksvarer⁽⁶⁾. Det hævdedes, at loven, hvis ikrafttrædelse var fastsat til 1. januar 1999, ville få konsekvenser for det årlige Formel 1 Grand Prix i Spa Francorchamps. En række virksomheder og regionale myndigheder har stævnet den

belgiske stat dels for at opnå suspension af den omtvistede lov og tilladelse til at organisere det nævnte Grand Prix uden de begrænsninger, loven indebærer, dels for at få dømt den belgiske stat til at yde erstatning for den skade, der forvoldes gennem vedtagelsen af den pågældende lov, som skulle betegne en krænkelse af fællesskabsretten. I begge tilfælde er anmodningerne blevet tilbagevist.

Cour d'appel i Liège blev forelagt sagen til foreløbig afgørelse, og i sin dom af 12. februar 1998⁽⁷⁾ mindede den først om det princip, som Domstolen havde fastslået, nemlig at medlemsstaterne kan være ansvarlige, uanset hvilket organ der gennem en handling eller undladelse af handling er ansvarlig for overtrædelsen, herunder også når overtrædelsen skyldes den nationale lovgiver. Herefter undersøgte Cour d'appel de bedømmelseskriterier, der var fastslået af Domstolen⁽⁸⁾, specielt rækkevidden af den skønsmæssige, som lovgiver har på det pågældende område⁽⁹⁾, og under hensyntagen til forslaget til et fællesskabsdirektiv, som ligeledes omhandler et generelt forbud mod reklame og sponsoring i forbindelse med tobaksvarer, konkluderede Cour d'appel, at det ville være overilet, i en sådan sammenhæng, at hævde, at den belgiske stat skulle være skyldig i en »klar overtrædelse« af den direkte gældende fællesskabsret.

I en afgørelse om sagens realitet dømte Tribunal de première instance i Verviers⁽¹⁰⁾ på samme måde og afviste klagerens argument om en anvendelse af et mere videregående ansvar, som findes i belgisk ret.

Tribunal de première instance/Gerecht van eerste aanleg i Bruxelles har i en dom af 13. februar 1998⁽¹¹⁾ fundet staten ansvarlig for en overtrædelse af fællesskabsretten, fordi den ikke inden for den fastsatte frist har gennemført Rådets direktiv 86/653/EØF⁽¹²⁾ om selvstændige handelsagenter. I henhold til direktivets artikel 17 er medlemsstaterne forpligtet til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at handelsagenten under visse omstændigheder kan få udbetalt en erstatning ved agenturaftalens ophør. Den belgiske lov, som var gældende, da tvisten opstod, omhandlede ikke en sådan erstatning. Sagsøger, hvis aftale om selvstændig agentvirksomhed var blevet opsagt efter den frist for gennemførelse, der var fastsat i direktivet, men inden ikrafttrædelsen af loven om gennemførelse i den nationale lovgivning⁽¹³⁾, havde nedlagt påstand om at få gjort den belgiske stat ansvarlig. Efter at retten havde konstateret, at sagsøger opfyldte de betingelser, der var fastsat i direktivet, dømte den staten til at betale en erstatning beregnet på grundlag af de kriterier, der foreskrives i direktivet.

(1) Vedrørende en fortolkning af direktiv 77/187/EØF se Domstolens dom af 12. november 1998, Sag C-399/96, SA *Europièces* mod Sanders. I denne dom erklærede Domstolen, at det tilfaldt den nationale domstol at fastslå, om den ansættelseskontrakt, der blev foreslået af den overdragende part, medførte en væsentlig ændring af arbejdsbetingelserne til skade for arbejdstageren. I så tilfælde er medlemsstaterne i henhold til artikel 4, stk. 2, i direktivet forpligtet til at foreskrive, at arbejdsgiveren skal anses for at være ansvarlig for, at ansættelsesforholdet er ophørt (jf. punkt 44, bestemmelse 2).

(2) Court of Appeal (Civil Division), 26. februar 1998, *Jesuthasan -v- London Borough of Hammersmith and Fulham*, *Industrial Relations Law Reports*, 1998, 372-376.

(3) Employment Protection (Consolidation) Act 1978.

(4) House of Lords, 3. marts 1994, *R -v- Secretary of State for Employment, ex parte Equal Opportunities Commission*, *Industrial Relations Law Reports*, 1994, 176.

(5) Rådets direktiv 75/117/EØF af 10. februar 1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder (EFT L 45 af 19.2.1975, s. 19), og Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår (EFT L 39 af 14.2.1976, s. 40).

(6) Lov af 10. december om forbud mod reklame for tobaksvarer, M.B. 11/02/98, s. 3737.

(7) Cour d'appel i Liège, 12. februar 1998, *Revue de jurisprudence de Liège, Mons et Bruxelles*, 1998, 502-513.

(8) Domstolens domme af 5. marts 1996, *Forenede sager C-46/93 og C-48/93, Brasserie du Pêcheur et Factortame III*, Sml. I, s. 1029.

(9) Domstolens dom af 26. marts 1996, Sag C-392/93, *British Telecommunications*, Sml. I, s. 1631.

(10) Tribunal de première instance i Verviers, 26. juni 1998, *Journal des Tribunaux / Droit européen*, 1998, n° 53, 210-211.

(11) Tribunal de première instance/Gerecht van eerste aanleg i Bruxelles, 13. februar 1998, *Revue de jurisprudence de Liège, Mons et Bruxelles*, 1998, 1261-1264.

(12) Rådets direktiv 86/653/EØF om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter (EFT L 382 af 31.12.1986, s. 17).

(13) Belgien gennemførte først direktivet i 1995 ved lov af 13. april 1995 om aftaler om handelsagenturer, M.B. 2.6.1995, s. 15621, medens artikel 22, stk. 1, i direktivet fastslog, at medlemsstaterne skulle tilpasse deres lovgivning efter det inden 1. januar 1990.

I Italien skulle Corte di Cassazione igen tage stilling til statens ansvar for skader forårsaget af den forsinkede gennemførelse af direktiv 80/987/EØF⁽¹⁾ om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens. Når det gælder spørgsmålet om den retslige tilkendelse af erstatning i henhold til lovdekret nr. 80/1992, som gennemfører det pågældende direktiv, til arbejdstagere, som ikke har kunne drage fordel af beskyttelsen på grund af den manglende gennemførelse af direktivet inden for den fastsatte frist, fremgår det, at Corte di Cassationes arbejdsretslige afdeling har ændret praksis. I en afgørelse fra årets begyndelse⁽²⁾ bekræftede den⁽³⁾ således sin praksis med, at skade, som opstår på grund af manglende gennemførelse af et fællesskabsdirektiv, ganske vist giver anledning til erstatning, men ikke skyldes en ulovlig handling fra statens side. I en afgørelse af 11. juni 1998⁽⁴⁾ fastslår retten derimod for første gang, at erstatningen har sin »direkte og umiddelbare årsag i statens civile retlige ansvar i henhold til artikel 2043 i den italienske Codice civile«, ifølge hvilken en ulovlig handling anses for at være ansvarspådragende. De to afgørelser afviger imidlertid ikke fra hinanden, når det gælder kriterierne for beregning af renter og omregning af de beløb, som arbejdstagerne har ret til i erstatning. Således gælder det for begge afgørelser, at renter og omregning skal have udgangspunkt i den dato, hvor arbejdsgiveren erklæres konkurs, hvilket betragtes som det tidspunkt, hvor skaden opstår.

I Det Forenede Kongerige har Court of Appeal i sagen R -v- Secretary of State for Transport, ex parte Factortame and others⁽⁵⁾ bekræftet en afgørelse truffet af High Court⁽⁶⁾, som omhandler Det Forenede Kongeriges ansvar for en overtrædelse af fællesskabsretten. Sagsøgerne — spanske fiskerbådsejere og redere — havde fået fastslået, både af

(1) Rådets direktiv 80/987/EØF af 20. oktober 1980 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (EFT L 283 af 28.10.1980, s. 23).

(2) Corte di Cassazione, sez. lav., 10. februar 1998, n. 1366, Giust. civ., 1998, I, 1942.

(3) Corte di Cassazione, sez. lav., 9. januar 1997, n. 133, Foro it., Mass., 1997, 14, omtalt i 15. årsberetning — 1997.

(4) Corte di Cassazione, sez. lav., 11. juni 1998, n. 5846, Giust. civ., 1998, I, 2468.

(5) Court of Appeal, 8. april 1998, R -v- Secretary of State for Transport, ex parte Factortame and others Common Market Law Reports, 1998, vol. 3, 192-218.

(6) High Court, 31. juli 1997, Common Market Law Reports, 1998, vol. 3, 1353-1429.

engelske domstole⁽⁷⁾ og af Domstolen⁽⁸⁾, at Merchant Shipping Act af 1988, som i forbindelse med registrering af fiskerbåde i Det Forenede Kongerige stillede betingelser for ejernes, befragternes og redernes nationalitet, bopæl og hjemsted, krænkede princippet om ikke-diskriminering på grundlag af nationalitet. Som følge heraf havde sagsøgerne anlagt sag ved High Court mod Det Forenede Kongeriges regering med påstand om erstatning for den skade, der var forårsaget af den nævnte lov.

High Court fandt, at overtrædelsen af fællesskabsretten var tilstrækkelig alvorlig til, at Secretary of State for Transport måtte have et erstatningsansvar. Sidstnævnte ankede dommen til Court of Appeal, som bekræftede High Courts afgørelse. Court of Appeal fastslog princippet om, at for at fastlægge lovgivningsmagtens ansvar skal der føres bevis for, at denne klart og i alvorlig grad har overskredet grænserne for sine beføjelser. Retten præciserede, at en overtrædelse af det grundlæggende princip om ikke-diskriminering på grundlag af nationalitet normalt medfører, at staten er ansvarlig for den forårsagede skade.

Court of Appeal godtog High Courts argumentation, som gik ud på, at den virkning, der søges opnået gennem anvendelse af betingelserne vedrørende bopæl og hjemsted, rent faktisk betegnede en diskriminering på grundlag af nationalitet, at Secretary of State var bevidst om, at disse betingelser nødvendigvis måtte påføre sagsøgerne en skade, eftersom de forhindrede dem i at udnytte Det Forenede Kongeriges fiskekvoter, og endvidere at Det Forenede Kongeriges regering havde anvendt en lov for at undgå, at den ønskede målsætning blev forsinket af sagsanlæg, eftersom sagsøgerne ikke kunne opnå foreløbige foranstaltninger uden Domstolens indgriben. Endelig har Court of Appeal taget Europa-Kommissionens holdning i betragtning, idet denne udtrykkelig havde udtalt sig imod den foreslåede lovgivning⁽⁹⁾.

Court of Appeal understregede ligeledes, at det princip i fællesskabsretten, som var blevet overtrådt, var af grundlæggende betydning, og den afviste de argumenter, der blev fremført af Secretary of State, som påberåbte sig manglende klarhed i fællesskabsbestemmelserne og hævdede, at Det Forenede Kongeriges regering havde foretaget en »rimelig« fortolkning af disse bestemmelser.

(7) House of Lords, 9. juli 1990, R -v- Secretary of State for Transport, ex parte Factortame and others, Appeal Cases, 1991, 603.

(8) Domstolens domme af 4. oktober 1991, Sag C-246/89, Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Sml. I, s. 4585, og 25. juli 1991, The Queen mod Secretary of State for Transport, ex parte Factortame Ltd o.a., C-221/89, Sml. I, s. 3905.

(9) Domstolens dom af 4. oktober 1991, Sag C-246/89, Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Sml. I, s. 4585.